

کتاب من واقع گردیده نوشته میشود و شش پر است اما واحد و در میان
کتاب و چین چونکه اجداد آن میان از قوم راجپوت بوده که جز سبوح نبی از اولاد راج
رام چند رستوین هندوستان مذنب نبودند شده بودند و در مکان یونانی در اجور و در
دجا بخیر می غیزه از دست داشت راجه مهاراجه بود و در جیاج راجه محاسبه والی مکان
دیونتی و غیره بود و همشیره راجه پریمی راج قوم چوکان راجه کلان هندوستان نام زور راج
محاسبه موصوف شده بود و راجه پریمی راج در مکان هندوستان مقامت میت ابسی
تاری مهم بر راجه پر مال مهره واکه واکه اول خست آمد و فوج از راجه محاسبه واکه
فرمانی داشت کنور بر نام سنگه لیر کلان فوج واکه همشیره زاده راجه پر راج فوج مهره
شوارکی واکه سنگه کنور موصوف از پدر خود رخصت شده بود و فوج همراهی دکن و بخیر واکه
کشته بمکان دلی در راجه پر راج راجه محاسبه بطرف مهره کنج کنج میت که
بمکان بناسو که در میان واکه مذکور است و علاقه راجه دور کول واکه زده دره شتاب
عورت قوم دیهتری خدمت کنور موصوف است سخنانه نموده ادخواه گردین ظاهر است که موصوف
کنور که از بها سولفصله و نیم کرده است در آن موضع قرب بحر آرام قوم سیه مسلح بودند
بود و سولای ازین دیگر در همه بجات گرد و لواح هزار آرام قوم سیه اند و حکم راجه دور کول واکه
که حاکم او شتابست بخیا لعی آرند آنچه در دل او شان آید و ساد و سلم بنصفان میکنند
چنانچه سوهن عاجزه را بلا فصول سینه مذکور ز و کوب نموده قید کرده است از برای خدا
بدان من ضعیفه باند ز کنور موصوف در جوابش گفت که ما بان غریب الوطن را در او ایم ازین مکان

بیج آگاهی نداریم در آن میان اجبوتی به بند می نخسته تمام گفتنای کنوجی هم چون
که بدود و خواه رسد اگر بد این میخسری این بد سلاح شمشیر و غیره از خود و کند نام اجبوت
موقوف به باریدن خنکی از سخنان سخت با جبوت مذکور چارچا را کنوز موصوف بدو در مظلوم
کمر بستن افتاد و اینچا موصوف هم را خود سوار شده بر وضع کمر را رسیده و از طریق در جنگ سخت
رسید آخرش همه مردان هذکور از که و قبیل رسانیدند پاک دم هم زنده گذشت و این قصه
شهر بهر می گور که در قیدینه با بود است با خنکی قبیل آمد و هم می گور را و دخی شدن
همین فرام نموده است و خود را می سوخت در شامی خن خود و ما خبر بدین میخسری
که حق سبحانه تعالی کنوجی را ملک کنک انجاساز دوست داشت این ملک باشند گفتند و این
گفته فاکت شد و کنوز موصوف قوم پیشه را قبیل رسانید و بر شد و بیره با بقاء پچا سوخته
و قیرت که هزار آدم از طرف کنوز موصوف خن و کشته گشته اند و روز در میان باقیام
داشتند راجه دور وکیل خود و سه سالان یافت نزد کنوز موصوف نشست و پناه شاد و خوش
خت کنوز پرتاب شد اقبال نموده و در سه سو کوب آیین نه و آن شادی و راجه دور و کون
بسیار مال و بسیار اسباب و قیل و غیره و هم بر گینه پچا موصوف کاغذ پچا و هم بهر و در خود
کنوز موصوف و بعد آن کنوز موصوف خن راجه کول و آله روجه خود را و قلمه پچا سوخته
و موصوف روانه شده همراه راجه پرتاب بر مکان مهربو رسید و از آنجا او و اول و غیره چنان
بسیار رسید آخرش راجه پرتاب الی مهربو و آنها او و اول و غیره گشته اند و راجه پچا نام راجه
پرتاب کردید آخر الامر بعد فتح هنوری راجه پرتاب مکرر بر پرتاب راجه پچا

کو بچ نموده بطرف هبل روانه شدند کنور پرتاب سنگه در اثنا از راه از راجه پرتی راجه خست
شده بمکان پاهو رسیده قیام ورزید و راجه پرتی راجه بدلی منت بعد از کنور پرتاب سنگه را در
رفتن بموطن خود موقوف نموده در مکان پاهو بود با ش مقر خست و بزور شمشیر از راه آن ضلع مقبضه
خود کرده ریاست کلان پیدا نموده راجه چهار راجه شد بعد از آن همتی راجه جاتود و جی پسر کلان
راجه پرتاب سنگه راجه و مالک ملک شد پس از آن راجه هین راجه بجای پدر خود مالک شد
و در مکان چونند پسر که از پاهو فاصله شش کرده است جای حکومت راجه مقرر نموده به
از آن پس راجه محاکم یو جی پسر کلان مالک گشت من بعد راجه پاهو و جی پسر محاکم و جی
از آن راجه سنسار چند پسر پاهو و جی از آن بعد راجه چهار طرخان پسر راجه سنسار چند از آن
راجه لعل خان پسر راجه چهار طرخان من بعد راجه سالبا هین پسر راجه لعل خان از آن پس راجه عماد
پسر راجه سالبا هین راجه حالیشا گشت از فضل حق سبحانه تعالی راجه اعتماد و رای را
باو شاه کبر بدرجه سلام رسانید شکر صدکر بکنت از بخاری العالمین که مایان از ظلمت
کفر بیرون شد ایم و نور ایمان آیدیم بعد راجه رستم خان پسر راجه اعتماد و رای مالک شد
من بعد و راجه رستم خان پسر راجه رستم خان بجای پسرش گشت و در آن ایام در شاهیت
شاه جهان آباد و ملکی تطلل کمال افتاد و سونای زین راجه رستم خان مدعی شمس کمال بود و جی
ازین باعث همه ملک استیسته و چند سال از قصبه بدر رفت صرف راجه بنام ماند بعد از آن
پسر خان جو پسر خود و راجه رستم خان که مرد مجاور و با صلبه بود قدر زیاد رستم خان گرفت از آن پس
رستم خان پسر خود و پسر خان هم نامی با دولت و زر گشت من بعد و راجه رستم خان پسر راجه رستم خان

مرد شجاع و تیز صاحب اراده کرده و مکان چهاری بقبضه خود کرده و تنها گردونندگان
پسر تنها که روشن علیخان میر بزرگوار این جانب بسکنی ما بود که تنها که روشن علیخان و سرکش
بر درجه شهادت رسیده ازین جانب فانی بعالم جاودانی حلت نمود و ازین جانب مستی تنها که زنا بهر جان برادر خود
حقیقی تنها که روشن علیخان حوم که در شجاعت بی مثال بود مالک شده و سیاحت برادرش را از
درست نموده چونکه والد هم تنگ آمد و دینخان بمرطوبت رسید تنها که زنا بهر علیخان و چهار
و غیره داده علیخده از خود کرده و در وجه چند سال والد هم مکان چهاری خاص تنها که
نجات برادر زاده حقیقی خود حواله کرده داد و خود از مکان چهاری بنی ساخته بجان کومنه
رسیده قلعه تیار کرده و جابجی و باش مقر نمود و سیاحت خسته حق سبحانه و تعالی والد هم را بهر
مونس خست بود و خستاد در شجاعت و استقامت و در بناسخت نام حاتم از بازمانده و در غایت
و ریا الله خود مثل خستیدادی بی طمع بود چونکه فضل حق جل و علا بر او شان و دلخوار و بر
ترقی کار بار از ان ظهور رسید چنانچه قدر حاجی که نوشته بشود از ان معلوم خواهد بود و بدو
حال نواب نندی خان بهادر از سمت ۱۸ اینست که والدین چاکر اسمعیل نواب
دو دینخان بهادر رئیس مکان خاص کومنه برگشته تیم پور شصت چهار مواضع دیگر که بهادر
مستشاد و چهار دیها و قلعه بروی موچیل قریات در سمت ۱۹ اینک از سمت صد و شصت در
در قبضه نواب مدوح بود و منته بهادر حقیقی یکی برادر کلان مستی نواب مست خان بهادر
در سمت مرقوم بهر چهار ده ساور در شجاعت و شجاعت بی حد و بی درم این مستی بهر مستی
بهر دوازده ساور ملوخت کسیده بود سوم برادر خود مستی علیخان بهر یک سالگی شش

و مکان کوه در میان گنگ جمن چنانچه دریای گنگ بفاصله ده کوه و دریای جمن
بفاصله سیست پنج کوه و ستر کول بفاصله دوازده کوه بود حال ملک حرامی

ساختن حریشل بیرون از قایم و دو بون و بست انگریزان ملک

دهلی در آن زمان حریشل بیرون صاحب طرف محاربه دولت او سینه به بیج طرف
قرب چهار پنج کنبه و پانزده هزار سوار مالک ملک و در کول استقامت شد چنانچه
حریشل منور از قایم و ملک حرامی نموده از انگریزان سازش شکو کنبه و توخت جنگی غیره طرف
دهلی فرستاده و خود مع فوج سواران بیرون کول اند و از سازش ملک حرامی کسی اطلاع نمود
و قلعه علی گده که از کول بفاصله یک نیم کوه است حریشل بیرون صاحب را بقلعه مذکور فرستاده و در آن
قلعه قریب پنج شش هزار سپاه جنگی و توپخانه بسیار سامان باروت و گوله و غله و غیره رسانید و
و نوس چهار ده و یک روسته فقه موجود بود و قلعه مذکور را ثانی و چند قس از هر چهار طرف
با آلت آبی و ملوحت گفته حریشل ملک حرام یک سپاه کماندار فرستاد و در آن قلعه فرستاده
بودند

چنانچه در ماه کائنات سمت مذکور یکا یک حریشل لک صاحب در که افسر کمان سپه سالار فوج انگریز
بود بوقت طلوع آفتاب قلعه فوج جنگی بر کول طرف قلعه علی گده رسید آن زمان سروان صاحب
نکیرام بفوج سواران بمقابل سوار فوج هلی سواران همراه کسان فلوری حساب پیشتر بر می
فرستاده و خود مع دو صد سواران جنگی و نوس هزار خاوه بطرف حصار روانه شده و با توپخانه
و دیگر فوج سواران ازین مرگامی فرستاده و می که خنجر از حریشل ملک حرام بفوج سواران رسید و در آن
همه را سرخ کرده و بفرار نهادند و حریشل لک صاحب در مع فوج انگریز بی موضع بموقع فرستاده و

بعد عرصه هفت هشت روز چاکای بوقت چهار گری شب باقی مانده فلقه بر قلعی کلاه خسته
تا یک پاس و در بر آید فلقه مذکور را گرفت و نیز این پاس با پای فلقه قتل رسید چنانچه تنجه یکصد
مردمان و ستاده والدیم و قریب است آدم سپاس جان شاه رزده مانن بگویند رسیدند و با همه سپاهیان
قتل در آید و آخرین حرنیل یک صاحب سجاد و لاک ملک گردیدند و بر مقام کونال دم از
حرنیل یک صاحب حلقه قات ساخته و بری آمد و خود طلبه در آن نمود چنانچه یکصد سوار معتقد
اطلب بخدت حرنیل یک صاحب شهاد و حرنیل صاحب صوفی بسیار را شنی شد و والدیم در
شده بخوشی تمام بگونه دخل گردیدند در آن بام سبب عل گرد می نهاد و ملک پاکشته سستی
ناهر علیخان عموی الدم بود و والدیم سبب چند فقیض کمال میشدند و خلاصه فقیض نوشته شد
که روشن علیخان و والدیم و ناهر علیخان بسیار در حق بودند قوی و الدم هم بکجا هفت و غیره
بود روشن علیخان صاحب یک تنگ ره شهاد رسیدند و ناهر علیخان صاحب مالک شتند گریتم پور
و اتروکی و سایر و غیره و ناهر علیخان بودند چونکه و الدم بعد از غت رسیدند و ناهر علیخان صاحب
کونه و غیره چند و چشایی خراجات داد و آن زمان الدم بگونه سید و قلمه یا خست و قیام نمود و بعد از آن
پیرون حبس از طرف محارجه دولت می سیند به مالک ملک شده و کول رسیدند و ناهر علیخان
و از پیر و صاحب نامو فقت گشته فوج کهنه و سواران پر و نصیب بر فلقه مذکور اول مکان دوش
ناهر علیخان بود و ستاده مالک ملک جنگ فلقه مذکور شد و خدش ناهر علیخان فلقه مذکور را گذاشته و در مکان
آملانی که عمل داردی فلقه کهنه بود قیام کردند و بعد از آن پیر و نصیب گریتم پور را که حرنیل بود و الدم و
ازین باعث ناهر علیخان بخواهیند هر طور که بود و فلقه مذکور را که کهنه و غیره خارج حتما مکان

مذکور بقضیه خود آرند و برگنه بها سو که از کمونه قریب سه کوه است و تحت یک کوه بود
و نزد یک موصوفی حج جنگی قریب است پلازمین باطنه سواران بود و چنانچه خبر سل یک صاحب
برگنه مذکور را بوالدم داد و والدم بر قلعه بها سو جمعیت فتح در تیره محاصره و جنگ نمود و قلعه
مذکور را از مردمان یکیم شمر گرفته تهنه خود قایم ساخته بعد صد یکد و ماه یکیم شمر و از جرنیل یک صاحب
سازش نموده بالغ دار صاحبان عالیشان طور خسته لهذا برگنه بها سو بدینور سابق جرنیل
صاحب یکیم شمر و کشیده خط برائی گذاشت برگنه مذکور اسمی والدم نوشته فرستادند
چنانچه والدم به موجب یک جرنیل صاحب دمان فتح در اقلعه بها سو تسلیم گرفت و بدست
ملازمان یکیم شمر و کنانیده ازین باعث از یکیم شمر و والدم تقیض کمال میباید و با هر یک
از قلعه دار بها سو درستی نموده گرفت و برگنه شکار بود که در تحت والدم بود و در آن برگنه
بها کرانند سنگ و برادر زاده اسمی کشور سنگه پیش چای و کوه بود و در ازا با و اجداد شیخ و
و مردانه بودند و با هر یک از این سنگ و کشور سنگه مذکورین اور غلامید که ایشان مکان شکار
را جنگ نموده بدل جمعی تمام میکرد و داد و دینجان را بر مکان شکار بود و بر قلعه دار یکیم شمر و
آدم نخواهم داد و فساد اند سنگه و کشور سنگه بر قلعه شکار بود و از سنگه و کشور
صلح و تجویر گرفتن مکان شکار بود بدین جهت نمودند که خود بریان شکار بود و مقدور شدند
و بها کرد و با جمعیت بنسراج و غیره قوم را جویان بده گوهر هزار با مردمان سیاهی که برگنه
بها سو بودند از آنها وجود و بریان مذکور صلح یک جتنی نموده و تیر از دیگر ریسان آنضلع
درست کرده و قتل و قریب که هزار آدم قدیم و جدید نو کشتند و قوم گوهران قریب

[illegible]

جمعیت کثیر اندامند و در جوی خود هر آن قریب به سی و سی و سه مایل طولی و کم و بیش
فایده ساخته و جوی مذکور مشهور متصل سرای دین علیه و آن نوشته که در ستاد و در کم و در کلان
رفت خان نهاد در ایمن کی بود برای انداختن و در میان کی بود از کار پور و قریب
کرده و نیز از گونه فاصله نیم کرده و دیگر مردمان جای باز آید هم نموده هر روزه لشکار پور و قریب
محاصره ساختن ملازمان ایدم اندر سنگ و کشور سنگ و غیره را در سرای

سنگار پور جای قریب هشت صد یار و یکصد و سی و سه مایل و در ستاد و در کم و در کلان
موردی که مذکور است باید جنگی و جنگی و در پیش در زمین مسمی و در اجیت و غیر
را جیتان قریب چهار هزار سوار و پیاده فرستاده بودیم و در موضع گرفته که از سنگار پور فاصله دو کرده
وده و در کورد و تعلق خود هر آن کورد بود و گفته می بود در موضع موجود را اندام و فساد کورد
رسیده و در ستاد و در حیات سال و در غیره و در یکصد و سی و سه مایل و در کم و در کلان و در ستاد
و غیره و موضع کرمه و قریب از فصل آید و در اجیت و غیره و در موضع گرفته که از سنگار پور فاصله دو کرده
حفاظت خود و در آنجا آمده ایم حال آنکه خود خواهیم غرضیکه بفرستد و در جنگ و در میان
فرار شده و مکان کج خود و در کورد و در سواران کورد و موضع چای و گفته است آورد و در کورد
میشود و در کورد و در کورد و در کورد و در کورد و در کورد و در کورد و در کورد و در کورد
بعد از صد روز و در ستاد و در حیات سال و در غیره و در یکصد و سی و سه مایل و در کم و در کلان
بر آمدن ساختن و در کورد و در کورد و در کورد و در کورد و در کورد و در کورد و در کورد
لیکن هیچ نمیدانم که او کم و در کورد و در کورد و در کورد و در کورد و در کورد و در کورد

۱۲
 حمله ساختن ازین باعث حمله پیش زفت مکر مطلوب خان که غلام و بالدم بود و بسیار دلاوری
 از طرف مورچه پیش میبرد و در دوازده آدم همراه گرفته بر کوه و در وازه سرافتمه چهره
 انداخته آتش داده و کوه را میزد و دوازده مکر سوخته خراب را بنموده ویرین و بد آفتاب
 غروب و حمله پیش زفت مکر حاکم سخت کردید ازین باعث مفسدان کور هر سید و قریب
 یا چهار صد مردان میزدند کور را آوردند و آن جن و نمودند که با دوازده بیرون کرده و سید خواجه
 پناه داده بیرون که ده فرار شدن از سگ و کشتن سگ از سرای کشته شدن بجا
 آند سگ که از پای شکست و سواری با یکی میکرد و هر اسب خورده از سرای کور و بفرار نهاد
 حتی که از سرای بیرون شدند مردم مورچه را اطلاع نگردیده مکر از سگ ستاره او نشان کشتن سگ
 برادر زاده آند سگ که بر پیش قهر سوار بود آن نشان می ده آید که کشتن سگ از
 بزیاده و سبب بیرون دیده رفت که بدست سپاهی اغدا فی الغور مطلوب خان به سبب کور سوار
 آند سگ و غیره بر دو کوه سعیدند و از زبان نارسانلی بخت او نشان یک و از بدوق مکر
 مطلوب خان آواز بدوق آید و آید و دیگر سواران هم عقب میفتند و بر دو کوه مطلوب خان
 بهادران از آن مکان یکی بپور و قله شکار و بر سواران و غنچه این خبر افتد و بجا مفسد
 ساخت سلطان خان سواران و یک غنچه مقابل کرد ازین سواران و لایک بدوق بجا
 مکر از قضا ای مان این بدوق کشتن سگ سید و فاکر آید و در ضمن قریب یکصد سواران فرستاده
 او نشان حمله و ساخته بند و نهانند غنچه قریب یکصد و پنجاه مرد طرف مقابل از ضرب گلوله
 جان از قاتل غنچه میزد و خود آند سگ از قاتل سواران و غنچه سواران و غنچه سواران

[illegible]

شده از صاحب مهر و خنجر از دست والدیم برای تسامدی صاحب موصوفت
 که از کوفه با صله میفاد کرده بود رفته مقام نمود حسب تکلیف همان شهر قیام میداشتند هر چه
 مزاج حسنی بنویسند جیبی کرد و کرباعت انواری که لیل مزاج حسنی و شکرش تا خارج
 و انجا سوار شده بکوه داخل شدند و در دل خود قیاس ساختند که خال از رسل صاحبان فاش شده اند
 و نوح انگریزی خواهد آمد لهذا از گزیده نوح چهل مردمان تپانده خود را ساخته گنایند و در کوفه طلعت
 و از کوفه معصیت موجوده سوار شده در گزیده از دل سیده شتاق را می تحصیل دارا بر آورده
 تپانده خود را می ساخته مستی امر او سنگی را تحصیل و از طرف خود مقرر نموده و در صورتی که
 تحصیل از سابق گرفته و پس بخود رسیدند و مردمان خرابه و در گزیده و گزیده تپانده خود
 ساخته مستی کردمان تحصیل امر مقرر نموده و درین اثنا حسرت او بود که از صاحبان عالیشان
 فساد ترا کرده و در حصار کشیده و در سواد باطلخان جویم از صاحبان عالیشان اخراج نموده و او را
 مذکور را تا وستی نموده و از آن آدمی نوکر و شکرش را و اما در گزیده از کثرت مافرج با وید و نسبت نمود
 صلح شدن فیامین با هر علخان و والدیم و عذر نامه از طرفین بدین منتهی بود
 الفضل درین عذر پیام صلح خود هر ی بهادریان خورجه و او و مرالدین خان و
 والدیم و در کوفه و شاد و چونکه والدیم را بهر وجه غلظت و از باطلخان او شکرش و او را مستی از دست
 اخراج نمود و بوجهی خود هر ی که مرالدین خان بعضی بر گزیده تیم نور ماضع استی و دوده باطلخان
 داده و نصفی بر گزیده مذکور استی و دوده کوفه بطرف الدم مقرر شده و تپانده هر یسایان الفضل مقرر
 داده و غرضیکه از باطلخان و والدیم شستی تمام گردید و در سمت اجسوت را و بود که طرف شام

۱۵ گردیده قریب کمون شده پنج آباد رسیده و غنمش جزیل ایک صاحب مع فوج جنگی قریب کمون و بره
ساخت الدم ضیافت جزیل موصوف پیش آمد و در امور آن تباح میج فرنگه است جزیل صاحب
بجای در مقام فوج آبادین نشست و ده و پنجاه موصوف مع فوج خود و بقا اتحاد مکان یک که
عمدا ای اجروالی بهرت بود و رسیده و جزیل صاحب هم بیک سیده بهوید باریا کرده جنگ برین
گردید جنگ شدان از کر نیل کبر صاحب کال از و لی فتح یافتن و الدم بر فوج انگریز

در میدان پنج عرصه کر نیل کبر صاحب بنا و مع یک پلطن رسیده و از ان کول بطرف ان شهر
رفت و انشای او مقابلده اهر علیخان و کبر علیخان با هفت صد سوار نمودند و گویا که او با خطه کرده و
شدند و یک سوار از زوالدم فرستاده و با اتحاد الدم و نشست خان بهادر مع چهار صد سوار و چوب شمشیر
ناهر علیخان جو شدند و یک پلطن نجیب مع یک شرب توپ عقب می آمد و خرنش دیگات فضا به دلی کر نیل صوف
رسید و نجو است که تها و الدم را قتل سازد و درین عرصه قریب پنجاه نفر قوم روانه از آنها که بسته بیرون
آمده بر کناره آبادی شمر جو علی ای بیان سپرد و او آمده ششصد چون الدم دید که پلطن انگریزی
قصد تها سید و مع سواران عزمی در قریب فوج انگریزی بقا صلا یک صد قدم برین سیده زور و
جنگ گفتک بیان که درین انشای پلطن انگریزی نزد یک پاده با فاصله ده و دوازده قدم رسیده
مگر فوج انگریزی از نو پاده های مذکور انمی و که یک پاده منظور گویا ای بدو و سر کرده که بازده
شازده تلنگ از ضربگی لی باز خمی گذشته گردید و در فوج انگریزی اطلاع نبود که جمعی چار و
قلیل است و نیست که صد نام و مان خواهند بود و عقب خود با فاصله یک صد قدم ستوران سیده و بدو از
باعث هراس زده پس با شده باز گشت نموده بیان رسیدند و علم استاده شد و در دها فایم نمودند

بعد همه یک پاس ملین میگوید ضرب قیپ ملازم والد هم از عصب سیدنا هر علیخان جوهری
با هم صلاح خشتا همین صلاح مفر کشته که از یاد و دلین خود مقابله جنگ یاد نمود والد هم بنا بر
دوره فوج انگریزی فتنه تجویز میکان این جنگ بود پس آن روز در میان بنای فیرت صد پیا در میان
قوم انخوان که رئیس انضام بود و دیگر میسران گن دفوح و شیخ ملاقی و غیره و در وقت صدر در میان
پیاده فرام بود و در پیش نیز فیرت با صد سبای می نمود چنانچه یکی جمعیت پیاده و دیگری
با صد نفر سبای می نمود همراه گرفته نزدیک فوج انگریزی فاصله سه چهار صد قدم بلیان کنه بود
که چهار طرف آن همواره و دیوار خاکی بطول اندوم کسری که بود پیاده و از ریزه همواره و بطرف
فوج انگریزی نشاند و ضربت پش کور در میان همواره استاده کرانده از پیش قوی همواره مذکور
بطور جهانی در دست کرانده و در دست قوی کور بر ریزه های فوج انگریزی نمود و خود والد هم
سواران جنگی کار و در یک ورده قدیمی میپارگدشته پیاده شد و عصب جمعیت خود و
یکصد قدم آمده شستند که بروقت کار آمد و جمعیت خود نموده شود و برادر ملازم در میان
بطرف چپ بعد و صد سواران با هر علیخان با کبر علیخان جوهری و عصب صد سواران در دست
استاد و سنده انگریز فوج انگریزی ازین امر با کمال خبر بود که بعد از بیست و یکم سر فوج پیاده و تو
سرسد گود خشت میان فوج و از ریزه نمود که صاحبان علیالیشان ازین کساختی برپیم شده و در
کونسل گبر صیبا پیاده و دیگر میسران انگریزی و کپنی و در وقت پش همراه گرفته حمله نمود و یک کس
و یک نفر طرف سواران در دست که با هر علیخان و صاحب پیاده و یک کس بطرف چپ که برادر ملازم
بود و با هم ساخته خود میشت کپنی در دست فوج و چونکه حمل انجام و قدم از لوت اند و با کرازی

و غیره براس خورده و بفراخاد نرین باعث هم مردان صغیر پیش فراری باشند و فتنه
والدم و کشت فاش گردد و هرگز در و مقر کرده و بخواهیم شجاعت که حتی بجا نماند از آن
نخستین و دوازده ای که ستم پیش قدمی نموده و صندردان جنگی که بخواهیم بجا که نماند و
رسیده و قایم گشته درین فوج انگریزی رفته و قدم رسیده با نر و دندان علیخان بد که کشت فاش
گردید بر ملا کشت و دندان برادر زاده من که هرگز در و فتنه و بخواهیم و ضرر و کشته شود و بخواهیم
فره زندگی من هم نمانده کشته خواهم کشت این گفته از سپهر و داد و پیاده کشته نموده و آدم
ملکی و فرزند امیر علیخان و فوج سپاه در آن جنگ جمل شامل الدم شد و غرضی تا غرضه
جنگ است از اندازه قیاس برین مانده که صد جوان از لشکر انگریز بجا آمدند و فتنه و کشت فاش
کشته شد ازین باعث باقی ماندگان فوج انگریزی بر رسیده و بفراخاد و نر و خوف لا انتهاست
خود و فتنه و کشت جوار پنهان شد و بخواهیم و نیزه بار گذاشته و کشته معلوم گشته و ویرانه
گواران بکشته میان باره باره نموده و بخواهیم و بخواهیم که تلاش ساخته هرگز سرخ اخبار اینا آخرین
ایک یا سبب گشته معلوم گردید که در کشت از جوار اند و الدم بخور نموده که از جوار طرف آنها حمله
آورده و قتل رساند بخواهیم علیخان چنین صلاح نموده که مایان پس این صلح هستیم و صاحبان
الک ملک صفات و حاکم اند از حاکمان ملک ملک استخ یافتن امر حال آخرش صلح خواهند
بریت صلح صاحبان علیخان است که یک که در و بخت سر کاشی بهادر بخواهیم و بخواهیم
زمان سلطان که از کجا داده شود پس است که حق حل و علا و میدان از چنین فوج جنگی
ساخته و بماند و بخواهیم و بخواهیم که از عمل و بخواهیم و بخواهیم که بخواهیم و بخواهیم

در این جنگ

سکت خورده مذکور در مراجعت نکرد و در وقت صبح فوج مخوفه از گشت رانان گردیده و آن
 با نوبت هر سید فخر و قلیک جزیل یک صاحب در شب خون فوج حسوت را و هر کز زده و بیهوش
 موصوف بشخون خورده بمکان یکفته همان آن چهار پلین و قریب چهار هزار سوار جبهان کند در حساب
 متفرقات بر می آید اگر ناهر علیان صاحب حسین کردند و فرستاد و کز نخل کله جبهان را از افغانان فوج
 حیرت آور نموده و خود جزیل یک صاحب در صبح فوج همراهی و مکان یک گاه مورچه تیار گردانند
 جنگ مخوف در فوج انگرز زنی ناهر علیان قلعہ املانی نام یکیم ماه بعد آن ناهر علیان
 قلعہ مذکور را گدشته رفتن و رسیدن قلعہ کمو نه چنانچه کرنیل کله صاحب چهار
 پلین فرستاد و بسیریل یک صاحب یک پلین همراهی خود یک پلین پنج پلین و ضرب یک پلین
 و تمام اسباب قلعہ شانی و از چهار هزار سوار زیاده همراه گرفته ناهر علیان که در قلعہ املانی متفرقات
 رسیدند رسیدند و در حضور ناهر علیان قریب هشت صد سواران لازم خود همراه اگر علیان
 پس خود کرده بکوه فرستاد و جمعیت پیاده و آفرین کله رضا بطه قلعہ خود نموده بمقابلہ پیش آمده
 و کله صاحب جنگ سخت قلعہ شکنی نموده لیکن کجی و جبهش رفتن و قلعہ سیاب حور
 مانده و اسر صد یک نیم ماه جنگ میان آنده بعد آن ناهر علیان صاحب وقت مشتب قلعہ املانی را
 خالی ساخته خود و جمعیت و صد پیاده و سوار پیروز یافت تمام بکوه رسیدند و دیگر همراهان
 پیاده با بر وقت بردن دشمن قلعہ آواره گشته بنانه خامی و بالا بالا افتند و الدم چون بیدار
 ناهر علیان از دست رفت قلعہ ترک پوره که خوب تیار شده بود و کله سیاب اسر تمام قلعہ از
 در شب تیس ناهر علیان داده چنانچه خان محدود قلعہ مسطور زرقه بند و دست خود ساخته قیام زده

بعد آن خریطه صاحبان عالیشان بنام والدیم بدین منتهی آورده که نوشته خبر نیل ایک است
بدین منتهی رسیده که ناهر علیخان صاحب الفوج صاحبان عالیشان بمقابل پیش آمدند و نشان را در پیش
ماندن نهند یا از دود بخان بیاورند و رحمت کسی چه سازند باید که انصاحب جسته بود باز ناهر علیخان
را پناه نهند و صورت دیگر فوج انگریزی می خود رسیده و انداخته و جواب آن نوشته پست رسیده که
ناهر علیخان خود بخود در اینجا رسیده حال او بدین بیان است که صاحبان عالیشان با

فرموده حضور خان موصوف معاف فرمایند فقط جنگ موقوف و فوج انگریزی بر
قلعه کمونه تا عرصه یکم ماه غرضی فوج انگریزی قریب است بمیلان و پنج شش هزار سوار
سوار نیل که بر حصار افسر کمان متصل قلعه کمونه و دره خست و در سل صاحب کلکبر مصلح علی گد که از والد
عداوت بل میباشند شامل فوج انگریزی گردیده و مستحق مردان علیخان او را زاده و تحقیق والدیم
که در موضع چهارمی که تخته فاصله و کرده جانب شرق است قیام میکنند چنانچه برای علم
نفسانجا و والد القربانی ساخته همراه سل صاحب کلکبر موصوف بوده و فوج انگریزی قیام سوار و کمان
اختیار نموده هر یک بمقدور یک و در اخیر سراسر بیست و شش فوج انگریزی بر قلعه کمونه تهاجم و تحصیل
والدیم از پرکانت مثل اتروالی و دهانی و بروالی و غیره بر خاسته و قلعه کمونه رسیده و در پرکانت و در
کنوری قلعه بود چنانچه در آن قلعه بر درم کلان نواب مستخان بیاد و جمعیت یافت میدوید
و چاه سوار قیام میکنند ازین باب در پرکانت سوار پور و درم والدیم قیام مانده و من همراه والد و قلعه کمونه
و عزم میفرموده سال بود فقط چونکه بدین شجاعت تهوری والدیم ازین شهر بود و در نیل کلکبر کمان افسر
چونکه ساری منتهی شسته شکست در میان خورده بود اینک در نیل مذکور یکایک و چه قلعه کمونه غلبه

و فوج سواران هر روز که در قلعه آمدن بخت می یافتند و قریب یکبار پیاده از قلعه برآمده مقابل
 سواران می افتادند لیکن فوج سواران انگریزی پیاده ای طرح می دادند که روزی یکصد و پنجاه
 و چهار سواران بطریق معهود در قلعه رسیدند و قریب یکبار پیاده از قلعه برآمد و مقابله کردند
 لیکن یکصد و سی و پنج سواران همراهی دوازده بندوق پیاده با دور در و رانده گرد و قلعه می افتاد
 هم همین طور که قلعه گشته مقابل سواران می دزد و در ضمن یکصد و سی و پنج سواران که قلعه نمود
 بطرف میزد و ای دزدان میزدانان پیاده می افتادند که سواران انگریزی اینجا فرستادند پیاده
 نیز و پس شد قلعه سید یکم از غلبه پیاده ها بچسب نگرانطور که در شجاعت بی مان بود و دیگر شش
 نامی مرده بودند و دشمنان قلعه می افتادند و متوجه گشتند که از قلعه باطله چنان صد قدم شش شش
 سکندر صاحب را در دزد و فوج سواران همراه پیاده های کور را دیده از نزدیک برامی خود را
 گشته یکبارگی بران پیاده ای در این حمله آوردند و چون رسیدند که این پیاده ها را بقتل رسانیدند و
 نماند و تمام ویران اینجا چسب نگرانطور از پیاده های همراهی چون شش قدم پیش قدمی نمودند سوار
 پیش آمدند و شش سوار چسب نگرانطور را بر بندوق گرفته و کمر بکشت زنی و انقضای بریده گشت و در
 چسب نگرانطور هم صبر بشیر بر شانی شیب بپایان و کمر بچسب نگرانطور که در زمین شیب و در
 بگون افتاد و در آن ان بر سوار هم شش سوار پیاده ها همراهی چسب نگرانطور را بر سوار
 درین صحنه هزار پیاده به امداد چسب نگرانطور از قلعه برآمدند و قریب چهار گریز فوج سوار
 با هزار از پیاده گان گلی بندوق خورده و صاب چسب نگرانطور از چسب نگرانطور لیکن باز نوبت
 نیز و شش سوار رسید و درین صحنه سواران هم شش خورده و روبرو آوردند و برامی خود رفتند و بعد

اجبت نکه و غیره هم قبله رسیدند و هر منتهی را خلعت و دو ساله و نیمه و غیره والدیم بخواند
لیکن طبیعت من سبب شجاعت جوینده کاران این جیت نگه را بهور اگر چه بدو خوش نماز و هرمان
گفتم که اگر وقت صبح سواران انگریزی بطریق معهود گردانیده خواهند این جانب من تنها سوار شد
میتوانم بنایم که رسم را در بر شکاید و و سفید یار احست و روانه لشکر زندگی تن تنها سوار این
پس با نموده تا بزمی شایان خواهیم رسانید و برین فکر و اندیشه آفتاب و گشت همه شب با رسید
چنانچه از هم ایمان من کسی شخص بخندست و الدم فتنه از نمکی احوال از او طبیعت من اطلاع داد
چنانچه والدیم یک کهری شب باقی نمانده در مکان خوابگاه من شریف آورده بدو یک مکان نشستند و نکه
بوقت شام حکم داده بودم که بر سوارسی من وقت دو کهری شب باقی نماند و برین بسته نماند و از آنجا
یک کهری شب باقی نمانده خواهم خیال غلبه نمود که ختم بعد یک کهری من وقت صبح بیدار گشتم و
وزره فولادی سپیدم که خندسکار من عرض نمود که حضور بعضی قبله و کعبه بجانب شسته اند و شنید
این لفظ مسلح و مکر بسته من قبله و کعبه فتنه آداب تسلیات بجا آوردم فرمود که برای کعبه و زر
در کشیده عرض ساختم که آن قبله و کعبه من منصف راست گوزمانه اند از راه منصف راست
راست جواب عرض بنده فرمایند و عرض من این است که احوال رسم و گویو گوز و زر و غیره بهلولان
فردوسی علیه الرحمت در شاه نامه نوشته که تنها سواران این سوار مقابل ساخته شکست فاش داده
چنانچه سخن فردوسی شاهانه است یا زیاده گوئی نموده والدیم در جواب فرمود که فردوسی
راست گفته است بعد آن عرض نمودم که اگر این بنده در فن جنگ دلاور و شجاع گویو و گوز
و دیگران نیم در شصت زنده ماندن خود در مقام بی بهتری و نامردی منست و نیست مطابق

شاه نامه طبیعت مرانند گانی نماند ز خورست بدگر از دیگرانم بهتر است بد و اگر خور
 جل و ملی این طغیانه خود را موافق کبود و گودرز پیدا نموده است تا بموجب پهلوانان مذکور جنگ
 خواهیم کرد و امروز تن تها با هزار سوار مقابلت خواهیم نمود و بفضل حق سبحانه تعالی چنان
 کار خواهیم ساخت که آن قلعه و کعبه من خوشنود خواهند گشت چنانچه والد هم گشته چهره
 سرخ ساخته فرمود که ایشان جنگ طبعه که استهسته میشود جنگ آمده میخواهند که در دو
 کهر می جنگ تمام شود و قنیک ایشان سب و وارنده برای جنگ بیرون خواهند رفت آنرا
 دیگر از فرمان را که گوارا خواهد بود که در شش سیه جنگ ایشان ملاحظه خواهند ساخت و چنانچه
 مردمان قلعه از کعبه و همه بیرون شده و همراه ایشان جنگ خواهند کرد و در صورت عرصه و کهر می
 تمام خواهند شد چنانچه شنیدن این کلمات طبیعت من گم گشته زره که در کشیده بوم از بدین کرد
 و گفتم که بنده را میفرمایند که از جنگ شک رسیده اند و این قسم حق سبحان تعالی و انبیا و اوصیا و جبار
 قائم خالی خواهد شد و یکی مردمان قلعه را گذاشته خواهند رفت آن زمان که هرگز بیرون
 نخواهند رفت و جنگ بمقدور خود نموده و قلعه گشته خواهیم گشت و الدم فرمودند که ایشان از کسی
 نمیکوید که از قلعه بیرون شوند و بموجب گفته خود باید ساخت آخرش من خاموش گشته شستم
 و اراده که دهم از دل خود ببرم بعد از این برادرم کلان از قلعه کنونی سعه یکصد و نیم
 سواران سوار شده بقلعه کون برسد و جنگ نمودن برادرم کلان بهادر
 و ایشان از فوج سواران فوج انگرز می فرستیم یافتن بایان فرستید
 و از برادر کلان بهادر صلاح جنگ نمودن کردم برادر مدوح فرمود که بدون حکم قبله و کعبه خود

بجه طور جنگ نموده شود من در حکم گرفتن از قبله و کعبه خود نموده چنانچه از چهار گمشی شب
 باقی مانده بر سپاه ازین پنج سواریان که بسته تیار شدند صبحی که بر وقت میرون شدن آفتاب قمر
 یک هزار پانصد سواران فوج انگریزی محرز اولی سبک سالدارا فسر کمان بهو جیمین بر آبی نمودن
 قلعه آمدند آنوقت فی الفور من دیده بخت قبله و کعبه خود رفته بمبیت تمام عرض نمودم که امروز
 حکم جنگ من فرمانید که عین نوازش خواهد بود چنانچه والدیم برای ضامن می فرستادند من
 حکم جنگ دادند و از اینجاست بر مکان من که بریج قلعه بود آمده برای تاج جنگ شستند و من
 رخت شده نزد برادر کلان آمده گفتم که اژنگ جنگ من آوردم برادر کلان از حدزاده خود
 کشته همه بر سپاه سوار شده و بیرون قلعه رفتند آن زمان من از برادر کلان گفتم که بدون یک حکم شدن
 جنگ دست نخواهد شد یا آن صاحب بطور خود مالک کشته جنگ نمایند یا اختیار من دارند برادر کلان
 گفت که درین جنگ اختیار ایشانست آنچه حکم نمایند خواهم آورد آن زمان گفتم که آن صاحب است
 سواران همراهی بیطرف چه بفایده و صد قدم از گروه من باشند و فوج بنده دست خواهد ماند
 اگر مقابل فوج انگریزی گردد و آنوقت آن صاحب مع جمیع همایان خود در پشت فوج انگریزی رسیده
 جنگ سازند اگر غول آن صاحب مقابل خواهد بین طور من در پشت فوج انگریزی آمده حمله خواهم کرد
 در صورتی که از جانب حق سبحانه تعالی امید قوتی که خواهم شد چنانچه بوجیب دار دار از اینجاست
 روانه نشدم و هم کارهای او را کلان بجای آورد و یکصد و بیست پنج سوار و همراه من سی و پنج سوار
 روانه نمودند چنانچه بفایده و گروه از قلعه بطرف شمال مقابل فوج انگریزی از غول برادر کلان
 بجای آورد و گردید که فوج سواران انگریزی منی دل خود خیال ساخته که در غول دست است و در پشت

سواران انداختند از دخول برادر کلان بهادر مقابلۀ ساخته بجایگی همیشه میسر نکند
حمله بر غول من نموده آیهایی اختیار دو اندین در آن زمان بهادران همراهی و باو از بلند سخا
دل دمی کسم و سببندوق شدند چونکه سواران انگریزی فریب آمدند من جمیع سواران استیاده شد
چپانها گرفته برگردان اسپهان خاده و در دست حرب برچی نیزه و شمشیر گرفته کسبوا
رست نمود و شستایدن خودم کرده ماندم که سواران انگریزی و بر سرین هراسان بخت غسان
گرفته زور بر راه فرار آوردند و من معه سواران همراهی و در میان دشمنان آمدم و برادرم کلان نیز
بست و پنج سوک سپاه را بختی حمله نموده در میان آنها شدند لیکن اینقدر گرد و غبار شد که هیچ
نهانی آمدن چنان تاریکی شد که سر چپم هم دیده نمی شد ازین سبب بر زنی نگر و دیار و امان
با هم سپاد و آن رفتم که یک گشت فلاد بر پیش آمد چنانچه در آن گشت یاران او شان خفتم
که در آن گشت بسبب حواقریب سواران از آنها بر زمین افتادند چونکه از گشت مذکور بیرون
آمدیم یکبار گرد و غبار پس اند و روشنی ظاهر شد آن زمان من و یکی بهادران همراهی من
ر سواران انگریزی برچی نیزه و شمشیر میزدند و ناد و کرو و جفت او شان ساخته بر زنی
نمودیم که در یک قصد سواران از آنها کشته شدند و بازو افتاد و فرار نمودیم و فریب است
بهادران حمله کرده آوردند و دیگر اسپهان لی همراه او شان میزدند و رفتند و نماندند و او شان
شکست خورده پاره خود زدند و میاز آنجنان جاده نصرت حق جل شانه فتح حجت که بخیا و بیا
و دهم بود پس از آن در میان سواران هم امیران خوش نشانی تمام بقعه کوه داخل شدند و ار
مفضل قبی کسی نمی همراه امیران باین حمله و کشته کردیم و همه صحیح و سالم ماندیم و الام سجد و شکر بخا

الهی و اگر ده فقط و برادر هم کلان بنام و صبحی از والد خود رخصت شده معه سواران همراه
 خود از قلعه کونه سوار شده کونول محل شدند و باز گرد کردن قلعه از آن روز سواران فرج انگریزی وقت
 دو و چهار در رشت ماند و درین عصر و پلانین یک ربع آمد و نشان رسیدند و کرنل گلبر صاحب
 بشیاعت تمام یک مورچه لطیف مال بفاصله دو صد قدم از قلعه مرتب کرد و پاتراده ضربت
 میداد و در مورچه مذکور آوده برای شکستن قلعه نمودند و شش و دو گلوله توپها نیز و مذکور از یک طرف دیوار
 قلعه شکسته شدند درین عصر که در نایک سپاه کورت یکس از باقی مانده از قلعه بیرون آمده و قریب چهار
 انگریزی بفاصله پنجاه قدم رفته بر زده و در حال شکسته گولی بدوقانی کرده و دیگر مردمان
 بدون حکم یک یک جوانی دست بیاورد و قریب بیست و پنج نفر را هم شده تفنگانی شروع نمودند چونکه
 والد هم را ازین امر آگاهی نبود از بی شعوری سپاهیان مذکور نهایت مزاح بهم کرده و لیکن نمیتوان کرد
 که مقابله روبرو میشد اما لاچار برای اطاعت و نشان دیگر مردمان ستاده چنانچه قریب بیست و جوانی
 عقب از نشان فاصله چهل پنجاه قدم که چو چو پانل بودند رفته قایم گشتند و ازین سو اصحاب هم مرتب
 به جاقایم شدند و در میضمن ده دوازده سوار انگریزی نیز بطرف دست راست از چو چو استوار
 شدند چنانچه جوانی از بی شعوری خود مابدون حکم طرف سواران از قلعه فاصله یک کرو
 بودند رفتند بعد از آن کرنل گلبر صاحب را که در خود و خود و دیگر صاحبان عالیشان معه
 بیست و شش هزار سوار رسیده دیدند که نه نفر پیاده میدان ستاده اند صاحبان موصوف سواران خود
 لغت ملاست نموده که از نامردی کثرت پیاده رسیده که هشت جوان پاره قلعه فاصله یک کرو
 بیناک آمده استاده اند افسران فرج و یکی سواران جوان عرض ساختند که افسران

برای آنجا ایستاده تا زمانی که ایان بنزد که ایبار از سیم اسپان تبار نمود و نوبت بحرب بران
 نخواهد رسید این طلمات که به سیم یکی پنج شش و سوار یکبار سیم با پنج شش محله نمودند و در آنوقت
 سیم پنج قلعه ایستاده چشم خود دیدم که سواران انگریزی ایستاده و بنده و قهرمانان کور
 و بجاوران کور با ستمکالان شجاعت تمام برشته خرد یک ایستاده بند و قهرمانان دست
 و پا بست و قهرمانان کور و بنده و کور از مردان بجا و قهرمانان پنج قدم رسیده تا به سیم
 نیاورده عثمان که دی و پیکر است ساخته قهرمانان پنج چهار قدم از پیکر است شده از بدو حسی
 و پیکر است فتنه که دلاوران کور در میان ایان فتنه که دلاوران قلع و معرکه کرده سوار
 برای دلاوران و پیکر است فتنه که دلاوران کور در میان ایان فتنه که دلاوران قلع و معرکه کرده سوار
 در ایستاده قهرمانان پنج قدم از پیکر است ساخته قهرمانان پنج چهار قدم از پیکر است شده از بدو حسی
 با دلاوران می ماریدند لیکن ایان از جای خود تجاوز نکرد و قهرمانان بصد سوار و پیکر است
 شدند درین وقت که فتنه که دلاوران کور در میان ایان فتنه که دلاوران قلع و معرکه کرده سوار
 فتنه که دلاوران کور در میان ایان فتنه که دلاوران قلع و معرکه کرده سوار
 گرفت و بخبر و عاقبت تمام فتنه که دلاوران کور در میان ایان فتنه که دلاوران قلع و معرکه کرده سوار
 سیکر و فتنه که دلاوران کور در میان ایان فتنه که دلاوران قلع و معرکه کرده سوار
 در باغ فتنه که دلاوران کور در میان ایان فتنه که دلاوران قلع و معرکه کرده سوار
 ازین مورچه آمد و رفت قلعه ایستاده و پیکر است فتنه که دلاوران کور در میان ایان فتنه که دلاوران قلع و معرکه کرده سوار
 بسیار بنده بود و چنانچه با وجود دلاوران جهوت او بود که معرکه فوج قهرمانان شصت اسوار چهار

کینو بوقت شب حمله ساخته قلعه دیگد اگر بت جیست را و هو لکر معه فوج از دیگ فرار نموده
در مکان بهرت پور رفته قیام کرد و بر تل یک حصا بهادرم و قلعه دیگ دست خود ساخت فوج
کوچ نموده قریب بهرت پور رسیده و بر ساخته مور سپه بایند هر روز جنگ بجای و غیره در طرفین میگردیدند
و سیم شیخ فضل القدر اطراف الدم بصفینه و کالت برای حج ای سوال بخد مت جیست را و هو لکر معه
حاضر بود در محضر نواب امیر خان بهادر مع فوج سواران پنج هزار سوار از جیست را و هو لکر معه و هزار
صلاح افتاد که نواب امیر خان مع فوج سواران همراهی فوج و از بهرت پور روانه گشته بمحور دریا محسوس و از جا
عمور دریا کی گنگ ساخته در تاک انگرز ان سیده قلعه انگیزی نمایند و بت تیار جیست را و هو لکر معه
شیخ فضل القدر لازم و الدم را همراه نواب امیر خان نموده از نواب مع صوف تا یک تمام گفته که ایسان ای لا
بگونه رفته اند نموده بعد آن عمور دریا کی گنگ باید که در خیابان نواب موصوف مع فوج از بهرت پور کوچ
ساخته بمحور حین نموده بطرف کموندرای می نذر کرخی تن فوج انگریزی از قلعه کموندرای
خبر آمدن نواب امیر خان بهادر و کبر حصا و سنگ حصا که مع فوج انگریزی می رجه با
بر قلعه کموندرای سپه بایند جنگ میکردند لیکن در هر جنگ اندام حیدر شاکست میخوردند و از آن
باعث عیب جنگ الدم برادرشان کمال ای و خبر داده شد نواب امیر خان مع فوج از بهرت پور و آن
بطرف کموندرای چهار گره می گشتند شب بیدار می شدند و در هر شب بمحور دریا می رجه با بر خاسته نموده
کبر حصا و غیره مع فوج تیار می گنج نموده روانه جانب علی گڑه شدند و ازین دو و الدم می گنج
بدرگاه حق حل و علا اذ کرده و روز دوم از فرار می فوج انگریزی نواب امیر خان مع فوج رسیده
یک نیم کرده از قلعه کموندرای کالی بطرف شمال که مکان سید نو حصا واقع است و در آن

والله اعلم ویرادر کلان چهار درون میره نواب میرخان سیده ملاقات نداشتند و از اینجا
نواب میرصوف بقصر شیرین آمد و در اینجا خبر رسمیات قاضی موجب شکرته میرواران بخوبی نمود
پسند و الله اعلم از نواب میرصوف چنین صلاح نموده که اگر پنج چهار هزار از میرانان حج در حاکم
النصاب میردوریا گنگ نیند و درین فایده است اگر فوج انگریزی میسجا خواهد داشت
ایشان الله تعالی تابع و در چهاره مقابل خواهد شد و بیست و پنج فوج انگریزی قاضی راضیست
کلی خواهد شد از زمان کل جمعی تمام بدو است الفتن بطور سخته و الله اعلم و قاضی میرصوف خواهد شد
عمره و چهار باره است و این خواهد شد است ایضا الله تعالی و قاضی میردوریا فوج انگریزی
که در مقابل خود داشته نموده خواهد شد و اگر فوج انگریزی عفت نصاب است از زمان اینجا
فرستاده خواهد بود و درین صفت فوج جنگی طاعت خواهد فرام خواهد کرد و در عهد صد شده فوج
جنگی و در گنگ شایسته به امداد انصاب است و فوج انگریزی عفت انصاب خواهد بود و شکست
ساده نموده شود و درین و در صورتی که انگریزی ازین ملک رانموده شود و این نواب میرصوف صلاح
والله اعلم و اینست از سالیان سواران همراهی در اطلالیند از این کتب و خبر و در کتب
لیکن کسی از میرانان حج صدقه قبول مکن و در کتب است بعد آن خبر شد که شش ساله
فوج انگریزی میسجا که در نایل یک صاحب برای عفت است و اینست از سالیان سواران
چنانچه فوج مذکور در اینجا خواهد رسید ازین خبر نواب صاحب میرصوف را اینست و اینست و اینست و اینست
نموده باز و الله اعلم از نواب میرصوف گفت اگر صلاح سابق منظور شده مضایقه نیست لیکن میرانان
و صلاح است که امروز چهار گمر میسجا قیامه فوج انگریزی ضرر و در اینجا خواهد رسید و در صورتی که

فوج مذکور بطور خفیه الستاده شود و من هم مع هر دو سپه سالار جمعیت خود قریب مذکور است و
خواهم گشت بر وقت رسید فوج انگیزی یکی یک حمله ساخته شمشیر را می خواهم ساخت اگر بایان اکثر
نه و بالا نایم از زمان انصاحب مع فوج خود فوج انگیزی قتل سازند انشاء الله تعالی اگر انصاحب
گفته من عمل نمایند فوج انگیزی را بنده کرده بدان بل جمعی تمام عبودیت را گنگ ساخته و در ضلع بند
قرار واقعی خواهد گردید و اگر انصاحب این صلاح من عمل نخواهند نمود و بدو ان شکایاتی که من خود
عبود در بای گنگ اند ساخت بر صورت فوج انگیزی محبت انصاحب خواهد بود و یک اثر هم
بدست خواهد رسید آخرین بهتر نخواهد بود و انصاحب یک اندامی که بهتر دانند نمایند و آن
موصوفه از رفقای و صلاح شسته لیکن فی کس و جنبه شکستان قبایل نمود و آخرین وقت یک
شب گشت نواب میرخان بجاو مع فوج از مقام که قریب بود و کوچ نمود و رفتند و موجب نمود و ان
همان شب فوج انگیزی وقت چهار گری شب ه بر بڑا و فوج نواب میرخان رسیده و دیدند که همه
از سابق کوچ کرده و رفتند آن خود را بناده ساخته صبحی فوج انگیزی عقب نواب معصوف کوچ
کرده و رفتند و نیز گلبر صاحب کند صاحب هم کو فوج همراهی خود که از قلعه کمونه جنگستان
عقب نواب میرخان عبور گنگ نموده روانه گشتن آخرین در ضلع سنهیل مراد آباد و نواب میرخان
و فوج انگیزی مقابل جنگ گردید لیکن فوج همراهی نواب معصوف تندهی ساخته فراری شدند با آنکه
فوج متفرق گشته از نواب میرخان علیحد شدند اکثری که قوم افغانان باشند انصالح بودند و ان
خود رفتند و دیگر نام ه و غیره همراه نواب شهاب مستخان هم شده بدو طرف روانه گردیدند و بهر
نزد جسونت را و هم موکر رفتند شامل شدند و نواب میرخان قریب صد شخصه سوار و آواره شدند

رسید و الدم نواب موصوف را دور و روز ششم روان لقب راه همراه داده عبور دریای
کنانید که نواب موصوف بهرت پور رسیده و جنرل ایک صاحب بهادر از مکان بهرت پور جنگ
نموده و عرصه جنگ قریب یک ماه دو روز و در کشید آخرش اجماع سخت سنگدالی بهرت پور شکست
نهایت تنگ آمد و کل خود بخیرت جنرل ایک صاحب بهادر فرستاده و صاحب بهرت پور جنرل ایک
صاحب بهادر را بر سر خود نموده قصور حاکم کرده و کانیک یک گرفته بود و در این موصوف بخشنده
عبدالاسم نوشته صلح کرد و جنرل صاحب موصوف بعد صلح از بهرت پور مدتی فوج همراه خود کوچه
کرده رفتند فقط و محاربه حسونت را و لکر محاربه مدتی فوج همراه خود از بهرت پور طرف گوالیار گوم
فقط مقابلہ ماندن فوج انگریزی تا عرضت ماه بعد صلح شدن این صاحب

درین عرصه رسل صاحب سکندر صاحب خود مدتی فوج بر کان چنابهری رسید و در دستا و تان
هشت ماه از والد مقصد قضایا انواع انواع بمیان مانده بعد آن که جنرل رحیمی صاحب بار مدتی
پلاٹن با و غیره شامل رسل صاحب شده و بر چنابهری رسیده و مدتی در جنگ شمشیر خود را مدتی در
والدم در رسل صاحب کلکتر از سابق بخوبی چه معلوم شد لهذا که جنرل صاحب رحیمی پس از مدتی فوج
برای ریاحال الدم و رسل صاحب کلکتر که تقیض شد و فرستاده است که قصور کدام کس است اگر
کلکتر موصوف از روی مثل تا خواهد شد کلکتر کور را سزا داده خواهد شد و اگر قصور طلبا با ناسات
جنگ نموده و سزا رسانیده خواهد شد چنانچه بعد در ریاحال الدم مختار کار خود را برای شش روز
موصوف فرستاد لیکن والد را در سر شده این انگریزی بالکل اطلاع نبود و این با انهمه و انچه در صلح
نموده که بر دوان سکندر لعل لعل فایا بر دستا اگر بر رسل صاحب شش نموده شود و نیز جنرل

صاحبان انگریز طرفداری ہم قوم خود خواند نمود و کریل رجبی سین صاحب جمع دست
 مثل طرفین مرتب نموده بخدمت جرنیل ایک صاحب داور فرستاد و جرنیل حسام و صوفی
 زمان بود از روی منصفی مجرم صاحب سکه لعل مقرر فرموده دیوان کو را از نو کرسی معنوف
 گردانیده با گل خشت و در مقدمه والدم بکریل رجبی سین حسام نوشته فرستاد و چنانچه کریل
 محمد نامہ باری مضمون کہ تا عمل انگریزی ایشان بجسمی جز اہت نخواہد کوشی صاحبان عالی شان
 طالبان اسی ملاقات نخواہد ساحت و ملاقات معاف شومہ والدم نموده و قفسہ کریل رجبی
 صاحب منفعی جنگی قریب کمونہ رسید پیغام صلح نموده بود از زمان والدم بخدمت ناہر علیخان
 کہ مکان ترکی پورہ مثال پر گنہ یم پور علاقہ کمونہ است بلبر بالکل یک گنہ یم پور از سابقہ رسد کا کینہ
 بجاور نام من مقرر است حالا علیحدہ ساختن صلاح نیست و نیز از صاحب راجہ اوجہ ال علیحدہ
 بسکاردودان مناصب صلح طرفین معرفت مخرج اہر گردید چنانچہ جواب گفتند و تو فرستاد کہ اینجانب
 شما ملاقات صلح نمودن منظور نیست اینچہ کہ بہتر دانند ایشان بچشمند اینچہ بہتر عقل مخرج اہر اند و ہم
 خواہ صلح خواہ جنگ علیحدہ خواہد بود و لفظ والدم و محمد نامہ جامع ال نام ناہر علیخان نویسنہ
 و قفسہ تاکہ از والدم جواب سوال مانده صلح نشدہ کریل رجبی سین صاحب ناہر علیخان
 میگردہ ماند و بہر وجہ خاصہ ارمنی بجمع میگردند جنگ نمودن و فتح انگریزی ناہر علیخان
 ناہر صمدی گاہ و دہ روز قلعہ ترکی پورہ بعد آن ناہر علیخان قلعہ مذکور را
 گذارستہ رفتن بمردانگی بجاوری کمال بعد صلح از والدم بجا یک دن اطلاع بود
 شفیق انگریزی تا ساختہ زای شدہ قلعہ ترکی پورہ بوقت یکا شنب باقی مانده رسید و حملہ نمود

و تا صبح صادق حمله ماند از طرفین جنگ شد و گردید از پیش از فضل الهی حمله پیش رفت
 و قریب و قصد مردان ملکه های پلین انگریزی کشید و زخمی گشته و فوج انگریزی پس نشاند
 قریب کرده از قلعه مذکور آمد و دیر ستا و سپهر و بنجاه و فوج غسیه از مکان چپا هرچی بخیر نمود
 همان روز شام فوج سابقه شده یزد نمود و مزاج والد هم نهایت شکلی بود و از قریب نیل منوچهر که از
 ناهار علیان نموده بود طبعیت هر سه گردید حتی که از کر نیل منوچهر کمال نیل سپهر رسید و
 تا جوچه سل روز جنگ شدید مانند لیکن از جنگ شدید انگریزی هم نشد که قلعه و غیره را بشمار
 نمانده لهذا ناهار علیان صاقلی ساخته بشیخت و میر و انکی تمام برادر و روزه قلعه آمد
 بر مورچه انگریزی حمله نموده شکست داده روانه شدند و کر نیل جی رسید صاقلی است ایستاد
 در آن زمان کوم برسات کمال بود و آب سردی کالی بخشش و خروش میرفت و قلعه ترک بود و قلعه
 می مذکور هم حایل بود ازین باعث و الدم داشتند که اولاً از قلعه گنور جی جنگ می آمدند
 خود بدولت و من در قلعه گنور سی قیام ساخته انتظام قلعه و ازین جهت حسن نموده بودند
 رسید فوج انگریزی می کشند فضل بخشید تا که شام حال بود در آن میان مبارزه صورت زد
 از طرف لویه کوچ نموده بطرف ملک می آمدند و از ده فتن بطرف لاهور ساخته بود که یکایک بر
 رجبی صبح فوج انگریزی و از قلعه ترک بود و کوچ نموده بکول رسید و دیر ستا و خراطه بنایک
 تمام باین مملکت می آمدند و کشته می کردند و مرشد که برای خلیفه و داری من گنور کلان یعنی بیست و پنج
 بر روی کپری بکول رسید که روبرو می دازد و از رسل حاکم صفائی گمانیده و هم و شاد پرکاش محبوب
 مرشد و انصاح گردانده شوند و خان و الدم اقبال ساخته لک و به ادرم کلان و در خدمت الله

ساخت که جواب عیوب نوشتن مناسبیت را حکم فرماید که از کونیه سوار شده بفارسه شتر
کرد و ز قمره پس بخدست عالی خواهم آمد از زمان نوشته بایستاد که یک یک در شکم پنهان نوشتن خان
عاید حال گردید ازین باعث از شش گرفته و پس آنرا چنانچه والدیم باین در خدمت فرمودند برادرم کلان
از کونیه سوار شده بدلاوری تمام رست رست بکابل رسیده و در هشت ملاقات بخودی از کر نیل بهی حسینی
چنانچه کر نیل موصوف به وجه خاطر دارسی و تعظیم و تکریم کمال نموده و اسناد آپر گنه که در نوح جیل و شکا پور
و کونیه و غیره از کلکتر موصوف نویسانیده و حال ساخته و بوقت تمام فی الفور خدمت شت و هانوقت کر نیل
موصوف تیار می گنج نموده و دفع بهای خود از کول و اندر شد و بخدست جیل یک صاحب رسیدند و
برادرم کلان بهادر بخوشی تمام رضامند می صاحبان عالیشان است آورده و کونیه بخدست الدعا فیضیا
گردید و هانوقت تحصیل از ان بکانات که در نوح جیل و غیره روانه ساخته و نزد دست علاقه خود قرار
ساخته تا دو سه سال کجی به قصد فنا و مکر دیده و درین دو سال و ادم مستعد می تیار طبعی و طبعی
و غیره و شش چنانچه در پلین جنگی تیار نموده و سوار می تیار به هزار سیاه و با چهار صد سوار قوم شرف
و لا و در شجاع بهم رسانیده و دوازده ضربت پی خور و کلان فو تیار کرانده و قلمه کونیه و قلمه کنوری دیگر
قلمه با قلمه ده گرفت و یک قلمه در نوح جیل و یک قلمه بزرگ و علاقه که در وقت سوار و نا کجی علاقه
نوح جیل و یک قلمه او نه علاقه کونیه و یک شش قلمه و شش ادم بودند و فو تیار از فضل حق سبحان تعالی گنجی
از قسم مبلغان و تحمل سزار می غریه مانع و درین دو سال مبلغان معامله دادم و دام بخرازیه بکنی انگیز زیاده
دخل خست دادمی در میانی سرکار انگریزی منته خود داشته و نیز کسی چه حدل حکمی که بکنی ننموده و دیگر همه
ملازمان آنکه و منه رنجاعت و مردانگی مثل خود و دیگر می در جهان نمیدانستند و ادم و برادر کلان صاحب

در ولا در می شجاعت مثل رستم و سید یار بودند و الدم و قلعه خاص کوه شجاعت
و باغ از قلعه کوه بنیاد که یکصد چارقدیم و گرداگرد باغ خندق بعضی پشت تگر و عمیق آن چنان بود
که رانده بود و در آن باغ برادر دم کلان بهادر شجاعت می نشستند و در قلعه کنوری سخن دوم می گفتند
همه و در آن چاهان چالیشان و جناس نبودن از قلعه کوه بار دوم بعد
دو سال یکایک حکم نامه صاحبان عالیشان می نمودند و رواند که رسید که حکم صادر می نمود
قلعه مای ضلع میان دو کتب ضداد گردیده لهذا اطلاع داده می شود که ایشان مجبور دیدن حکم
حاضر گردیده همه قلعه مای علاقه خود را بنهار کرانده و بهند چنانچه والد هم برادر و کلام و هم او بر سر
تا بهین خود در طلبیده است ضداد اطلاع می نمودند و از آن زمان چنان رسم بود که اگر کسی ضلع جنگ
از همه مردان محترم اناناس ملک خاص نیز می نشست و از آنکه شت نماند و می میگرفت ازین باعث
تا بهین مرقم الصدور عرض کرد و بدید که میان طایع مرضی هر کار ایم آنچه حکم خواهد شد چنان کار
و مرضی ضلع دیگر بنید ایم پس الدم می شود طرف ایشان می شد عرض کرد که اگر آنجا است
لیکن نمون کاپی صاحبان عالیشان می فرماید تا جایا آنچه حکم رسد در جایا و بدی که
و توقف نفر نماند و موجب حکم ضلع حاضر شده یکی قلعه بار استوار کردند و در صورتیکه خیال
از دل مبارک بدید شود این وقت باز بدیدست این امر محال چرا که از جناب شجانه تعالی قلعه نماند
قلعه ای می غیر موجود و ملازمان دل در دست یکسی چه برای این جنگ نکر از آن دل
از که هم زبان شیرین غرض آن خروشان اند اگر بدین حال کسی می خواهد بر او شود و قلعه کنوری که
منشود و دیگر قلعه بار استوار شوند آخرت باز نوبت جنگ خواهد رسید و در آن وقت خداوند که دل

انجانب است ماذیانه والدم جواب داد که خیال حاکم ندول خود و در پیشوایان صلاح درست
بودن حاکم است خود قلمه با سمارن خود نک کمال است چنانچه صلاح حاکم مقرر شود
جواب حکم نامه بدین مضمون فرستاده که کسی عدول حکمی بر کار کنی بهادر از زمین صادر نشود
نامه بدست خط و مهر صاحبان ایشان که بر آن عهد نامه حضرت عیسی و حضرت مریم علیهما السلام
گواهی است و برای ملاقات و غیره طلبیدن قلمه با سمارن خود در عهد نامه مذکور نوشته است و در حکم
حاکم طلبیدن قلمه با سمارن سخن است در صورتی که صاحبان ایشان ابراهیم و محمد
نست به عزت بیکاه فوج اگر زنی می گویند و مفتی است ساله کنی بهادر و سه لای جریل و کسری
بهادر و فخر این مقام کول رسیده دیده ساخته لای صاحب حکم نامه دیگر بسیار دیده و اگر خراج خود
سند فوج اگر زنی و چهارم بگویند خواهد رسید نوشته فرستاد والدم مختار کاران محمد راعه و حکم نامه
ثانی می باشد جریل موصوف مقام کول فرستاده و خلاصه مضمون آن حکم نامه هم زبان مختار کاران
والدم این است : در عهد نامه برای ملاقات به طلبیدن قلمه با سمارن سخن نوشت صاحبان ایشان
موجود و در عهد نامه موصوف که لای حاضر نخواهم شد و اگر صاحبان ایشان را نگاه عهد نامه بسیار
نمودن قلمه با سمارن مزاج است در صورتی که با یازده طاقت که دم زنده و حکم نامه سابق بهمانه نمودن
این ضلع نوشته بود اولاً آنصدا و در چهار گدایی علاقه دیگر ایشان این ضلع را بسیار فرمایند بعد از این
برای سمارن قلمه با سمارن خود حاضر و درین هنگام است که اولاً وجود عهد نامه علاقه بین
شوند و اگر این هم منظور باشد تا آنکه دیگر بر سر عذر داری که منی به موجب علاقه بین فرمایند که خراج
و است با خود قلمه با سمارن خود را می باشد که عطا نموده حضور زنده ایام گذاری خود را چنانچه بدین

سخت آباداری حاجی ساخته لیکن بعد از آنکه گذشته بعد از آنکه در جزیر و کس صاحب
منه فوج قاهره از کول کوچ نموده از قلعه کونه بقاصد و کور و طرف در میان شرق جنوب
در و ساخت بعد آن حکم نامه بسوی سیاحی شده بهر که حاضر خواهند شد بر قلعه مورچه سپایند خواهد
فرستاد و در جواب آن خط بنویسند که نوشته فرستاد که اینجا با وجود عهد نامه صاحبان
منما کر نایند قلعه اهم منظور ساخته لیکن آن صاحب نگاه بر جاده و چشم فوج قاهره نموده و اینجا
ناچیز و دلیل نمیده خیال عهد نامه انگیزی حاجی من نمی سازند و سوال جواب نمیدانند و آن
مالک ملک شهنشاه اند و من و ضعیف ناچیز ام لاچار نگاه فضل حق سجانده است بموت ملت
قادر قدرت تو داری هر چه خواهی کنی به مرده راجانی تو بخشی نذر را بجان کنی به لیکن جهان
عالمشان میدانند که در صید بچه کبری همه را قبل خرام ستانند هیچ کی سوال راجوت اوده بعد
سینه به پلانها تیار نموده است جنگ آبادی غایب بود و آنرا باس کونه میسختند و رعایا و گشته
آمدند و قلیک فوج انگیزی حذر دگوله تو پسید تو با ساخته از فضل الهی که ماول و صف پلانها
مذکور رسید و فوج چهار تنگه ما از ضرب گول گشته گشتند چون است که فوج انگیزی با خوا
باش که از قلعه بقاصد یکصد م بود و بعد از آن نگار گشته بخیرت و الدم عرض ساختند که ایان
حکم فرمایند که اولاً حاجات باس هم ساخت و او شان او باس آس من خرام داد و الدم همه را و الا
و تسل داده که در باس و بیار نیست جنگ میدان اول و در نمودن صلاح نیست امر و فراموش ماند
غرضیکه از قلعه یک دم بر بیرون رفتن داده مگر تو بها از قلعه میسختند چون که فضل الهی حال با کار
شد و فوج انگیزی در کمال بود و ازین باعث بفضل الهی یک گوله هم نمانی زنده فوج انگیزی گوله ای

تفت یکشنبه لیکن بود انگی خود رست است آمد و دیاس سیده یک جلد کلان که بر کنار باطن بطرف قلعه بود
 مورچه چسبانیده مقرر ساخته قیام نموده و مورچه را تیار ساخته و بوقت شب پیش مورچه را بگذارد و بآن
 مردمان فرستاده و در زیر مهوره که اندک دگولی بند و قق خفاقت باشد باسن باشی که سینه بزرگترین و درگاه آواز
 قلعه میرسد قلعه الله باو استند که مورچه تیار کند باند بند و فهار آن و از سر یکگز و در زیر مهوره که در
 دو صد قدم بیلان می کشنی باو فرستاده از قلعه بطرف مغرب تیاب نهاده و قلعه مورچه تیار را بهیچاقت
 قلعه الله را از این باجر اطلاع نمکشته و در نیمه مورچه جهانگی که به کمال تیار کردیم و در ضرب قوتش قوتش
 باین در آن مورچه قیام نخست است و او قوج انگریزی در روز روشن از مورچه چنگ
 صبح کردید و روز روشن شد حکمی مردمان قلعه دیدند که قریب آن سحابه قدم مورچه بطریق نیکه کوه شده
 است ازین باجر اولاد و آن تنه گشته شختی است و الدم عرض ساخت که دیروز یا ز احکم جنگ نفرموده ازین
 قریب مورچه بلند معیوب و پلا آنها موجه شوند اگر باین طرز خواهد بود صبحی در میان قلعه قوج انگریزی
 خواهد رسید حالا حکم فرماید که مایان مورچه قریب خجاسیم سبایا مایان شسته خواهیم شد یا او شان با کلاه
 مورچه سیده خواهیم گرفت چونکه بحال مایان اطاعت دیدن شسته ماندن مانده چونکه و الدم است که در آن
 رست نیکویند فرمودند که بوقت دوپهر روز حمله کنند خواهد شد خاطر جمع دارند چونکه و الدم نمیدانند که
 بدون دست حکم حمله نون خجاسیم و او با همگی و لا و آن که در شجاعت و مردانگی و همه جویند انداز قلعه بران
 بر مورچه حمله خواهند ساخت انکی یکم و اندر اسم بر کاغذ نویسانده و بوقت نوشتن اسم هر یکی از اولاد
 میفکنند و میگیرند که نام مایان درج کاغذ نمایند آخرش نام یکصد بجاد و تو لیکن موصد مردانه که
 معنی برچی کوشیده و بر قلعه میرود و در این موصد و لا و آن که هم بند و قق و خود دست اراده بهیچاقت

[illegible]

ماندند و نخستین همه فوج انگریزی از دیره های خود آمده بر مورچه بن کور زور دادند لیکن نیست
توپ ها و گویا های هندو که از قلعه میشتند فوج انگریزی تا مورچه رسیدن نشویدند و قریب یک ساع
جنگ شد و از طرفین مانده آخرش از حکم والدیم دلاوران که در مورچه بودند از انجا و از شد بخیر
حافیت تمام در قلعه رسیدند و از انجا یک دلاور بکار آمده و یکس زخمی شده و قلعه پنج چهار
دلاوران زخمی گشته از ضرب گلوله توپ کویاها بدوق شدند و از فوج انگریزی صد یا کس زخمی گشته
گشتند و بعد از گشته آمدن دلاوران از مورچه فوج انگریزی مورچه رسیده و حکام نمودند و زبانی
اکبر علی خان پسر نادر علی خان صاحب کوش خود شنیده ابر که از من میگفتند روزیکه دلاوران قلعه کونه
بر مورچه انگریزی حمله نموده بنیده گرفته بودند و لیکن انگریزی توپها را مورچه بار گذاشته فرار شدند
بودند و وقت شب من بموجب پنج دست جریل و کس صاحب حاضر شده و جریل صاحب گفت که در زبان
انگریزی میفرمودند و یک صاحب انگریز مترجم بود سوال جوابی جریل صاحبها در سکر و خانچه صاحب
ترجمان این زن گفت که جریل صاحب میفرمایند که برادر شما جنگی است ساخت این سخن پسیده و عرض
نمودم که آن صاحب چشم خود را ملاحظه میفرمایند بعد از آن صاحب ترجمان گفت که جریل صاحب میفرمایند که صبح
وقت طلوع آفتاب بر اینجا حاضر شده خواهند دید که یک کس هم از قلعه والد مانده نخواهد آمد و ریاست بعد از
زخمت شده بدیره خود آمده همه شب را میم و درین بین این میشد بودم که از بالا آسمان شکسته شده
بر قلعه خواهد افتاد که یک کس هم زنده خواهد ماند آخرش بوقت صبح بر دیره جریل موصوفه فرستادم که جریل
صاحب بی خیالت پیش خود و طلبیده گفته فرستاده که بدیره خود بر دیدن میره خود آدم و حال حجاب
از فرشت احوال معلوم خواهد شد روزی قلعه والد را مورچه انگریزی وقت و بهر زور روشن بود

جزیر و کس صاحب و دیگر صاحبان ایشان نهایت حیات این میجوهند که بر قلعه حمله نموده
مردمان اقل ساند بوقت یک که می شب گذشته در این صلاح کوشش نمودند مردان علیخان
که از والدیم صداوت میداشتند طلبیده پرسید که دو غنچان موردی که میزدی در روز روشن چگونه
گرفته و صاحبان ایشان اینک کال و می اوده لهذا قلعه که نه حمله نمودند و صاحبان اقل ساند و غنچان
مردان علیخان سدرض نموده اگر حکم شود دست است احوال قلعه والد با بعضی سنانم جزیر حمله نمود
که دشت مخوید و است بگویند بدان مردان علیخان گفت و غنچان می شجاعت قمر و اکی شل
رستم و افند یار است نیز قریب بیکه از اربابند مردم در قلعه هر یک از آنها مانند شیر سارکن و سوار
از این قلعه از کجی طرف غنچان شده است لهذا بر قلعه پیش می رفتند که هر یک از این قلعه که
نبا حمله چهار کرده است که می کور لاتی جنگیست و مردان همان گد می کماند اگر بطور شجوانی
بر گد می که کور حمله بسیار ساخته مردان در گد می اند اقل ساند از این قلعه که می کماند و
چنانچه مردان علیخان بن سخن گفته رخصت شده بدیده خود رفت بعد از آن یکی صاحبان علیخان
از اعلی ایان پسند ساخته همون هر کاره با کجتر را بگد می کماند و با غنچان شجاعت کاره با حال
خوب بچشم خود دیده و پس کیده بخند جزیر و کس صاحب عرض نمود که گد می کور لاتی جنگی
و خدق هم ندارد بعد آن جزیر ضایک علیان که می کماند و در آن می کماند و بسیار ساخته و نه کرده حمله
بر وزن فوج انگریزی بقلعه انونه و فتح یاب شدن با زمان والدیم بروج مذکور
و مال گد می انونه نیست که در ایام سابق گد می انونه را مسمی میرزا یان بسیار ساخته بود بعد آن می
بیرون صاحب گد می کور سمار شده و ساراب گشته از غنچه دو ماه والدیم گد می مذکور را مرست نمایند

شیخ میگوید که ملازم قدیمی و مردانه بود معه دو صد سپاهی و یک ضرب توپ همی که گولوزن
نیم آنرا چرخه تنخورد و متعینه نموده غرض داشتن مردان گدشی این بود که گدشی کور از کوزه ضلع
چهار کرده است از کوزه فی صلیحه بخورده دارد هر کسی دم از قلعه گنوری بقلعه گنوری میفرست
در گدشی الونه شده میرفت لهذا برای آمد و رفت مردان خود مرمت گدشی مذکور نمود و شش میزد
سعه دو صد سپاهیان اینجا مستعین ساخت مگر گدشی کور لاتی جنک انگریزی بود خندق بالکل
از انداختن جایگاه کرد و دیوار راه آمدند مردان مگر شش دروازه یک تپه است که از ده دروازه
از کوهها گنجی نهاده و گرد و دهن مذکور خندق همین درست کرده بود و فی یک پلین انگریزی میزد و کوزه
گدشی الونه رسید هر کاره کار نام و الدم فوج انگریزی دید پیش قدمی نموده در گدشی الونه رسید
اطلاع داده که فوج انگریزی شش می آید از استماع این سخن یکی مردان گدشی مسطور که سبته تیار
است از پنج که پلین انگریزی از گدشی کور بفاصله چهار صد قدم رسید مردان قلعه آواز دادند که ای
مست که یک تنگه با و از بلند گفت که فوج انگریزی است که بر شش شما آمده و در اینست تیار
گدشی کور همین مردان اینجا کمال گردید همه گوله اندازان بر توپ آتش دوه سر نموده اند گشته
دیوار گدشی کور راه جای بود بیرون شدند و یک کشته سپاهیان فارسی شدند درین عرض فوج انگریز
در دروازه بزرگ رسیده مهربی توپ بر بهانگ نهاده آتش داد که بهانگ کور از ضرب گدشی توپ گشته
از ریختن دروازه گشت پس از آن صاحبان عالیشان بر توپ مذکور در آتی انداخته اند و درون بزرگ
خواهستان که در دروازه قلعه همی توپ نهاده آتش دوه دروازه را شکسته اند و درین برسانند
شیخ میگوید چون دید که اکثری مردان نامردی اختیار نمودند از قلعه بیرون شدند و ضا د است که جمله فوج

اندرون گدشی آمده همه را خواهند گشت و نگاه بزرگ ناموس حرم و دودار و دروازه
 شده مردن خود گوارا ساخته قریب مردان جنگی از تفصیل گدشی نیز رانده بر دروازه
 دست زنجیر برای دین کویار زده با دوازده گفت که ای لاوران قلعه دروازه را بجای آور
 فوج انگریزی یکشید چونکه فضل حق سبحانه تعالی شامل حال بود ازین کار بیرون ناکام
 افسان فوج انگریزی عاید گردید و در دل پنداشتند که توانایان گرفته بگدشی
 تو که بر دروازه گدشی سائیده بود و پس کرد کار زده بیرون کردند و بیرون
 را نمی نمودند چون خمیده دست که فوج انگریزی پس خورده پشت داده
 بیرون رفتند بعد از ششم میوه مردان همراهی خود بالا می برد گدشی آمده بند و میانی
 و پس که در دل مردان گدشی سائیده بود با کل رفت و دلا گشتند و دو چهار از دلا
 خود رفیه جیره ها و گولهای دند و کاشش کپری فاصله ده قدم از طرفین گولهای
 می آمدند و از بلطن انگریزی تلف گشت باقیانده باید جواس شده و فرستاده
 جفاقی و چهل و پنج تنگه افتاده اند و فوج مذکور شاه شده باقیانده با بدیه خود باز
 فوج انگریزی پس کمال گردیده تا بعدی که بوقت چهار کپری شب باقیانده مستی
 سوار شده از قلعه بیرون رفت فاصله دو کوه کشیده پیاده مانده و انتظار می
 که اگر کسی صاحب انگریز را بیند گشته نموده بر پیده و قلعه برود و چنین یکصد سوار انگریز
 اند و از دست تنگه مذکور بجز دیدن انگریزی است باید راه را بخیع بر سواران انگریزی
 مذکور تاب نیاورد و پشت داده و تماشای سپید و دوازده و از فرس گرفتن از راه

نزدیک سیده حریه بر جی بر یک سوار زده که فی الفور ترسیده بر زمین افتاد و زدن سوار
 استاده خود نزدیک پشالی ساخته استاده خود را بطرف قلعه دو اندیده است و کور
 استاده گرفته تعقیب ویده آخرش است کور عقب شده و قلعه رسیده که دیگر مردمان از کور
 گرفته بخدمت پادشاه و کلاخان در رسیدند و فوج انگریزی گله توپهای کلان و گولیهایی هم همراه
 شت و وزون اختیار نموده که برج ها و فسیل از ضرب گوله افتاد و مرکز برج ها و فسیل نماند
 که در زبان هندی بینی میگویند قیام مان سولوی بینی قلعش بر باد رفته و دیوار بینی نکور
 بلند می کنیم در عشت پیش بینی خندق عمیق بود و گوله ها بم خرد و کلان بینی خردترین
 بوزن است اما نخه و کلان بوزن می کنیم من ملک سوامی آمد بود و گوله بم اولاً بالائی سیده
 بزمی افتاد و بر کسی کسی افتاد کشته شد ملک گوشت او خاک می گشت و بعد افتاد و زین شکسته
 پاره پاره شد که صد ها گوله به طرف نکور دو هر را که اصل سید فاش کوله بم خرد و
 دلاوران قلعه با وجود این بلا طعن از آسمان بر باریدن این گیسو موبدل خود راه نداده چرا که
 اویح است که ملک له است اگر خواهد بزدل را مردانگی شیر عطا فرماید و شیر از دلی سخت تر
 با وجود عطای شیر دلی طرفه ماجرای فکر برای استقلال ظهور آورده آن نیست که کنگار
 از جمله غبار تاریکی آمده می افتاد و آید ثابت افتاده و شکسته نکر دیده پس مردان قلعه از غبار
 آورده هرگاه شکستند در میان بارودش یکم رجه کلان نده به طرف دیده دیدند چنان
 حافظ حقیقی تعیین کمال آورده همه با گفتند که چون حیات مورچه با بود از میان غبار نده بر آمد پس
 اگر زندگی نامردمان از طرف اوست ازین غبار با هیچ خطر نیست بلکه حق سبحانه تعالی برای مجمع

بسیار اینچنین طرفه ماجر که از اندرون غبار مورچه چنده سانیه کنانیده همه سگر حق سجاد تقا
سجاد آوردند و احوال مورچه های انگریزی است که یک مورچه از بلخ بطرف مشرق به موضع
نفاصله چهارصد پانصد قدم بود و از آنجا توپها تیر میزدند و در اندرون بلخ برادر مملکتان در
دو پلین نجیان حتماقی و دیگری توپها در قیام داشت در آن پر و پلین سپاه اندون
مشت خدمت نهصد و سوازی این سربازان شرافان فغان همراه برادر مملکتان در بود
یک مورچه بر خانه کسین چاه طرف جنوب از قلعه و مورچه دو طرف مغرب قلعه بود و در
کنوینها از قلعه در میان مشرق و جنوب دره فوج سواران حجت با که سپاه سکا کنونی هم از
در میان مغرب و شمال نمونند و جگر اعزیه هشت روز شده باز رسیدن انجانب قلعه

که نوری قلعه کمونه بر روز روشن باز از اینجا قلعه کنوری رسیدن و رفتن فوج

انگریزی قلعه کنوری انجانب کپور است و دو سوار از قلعه کنوری سوار شده و توت
چکری در برآمده قریب بره سواران فوج انگریزی رسیدند سواران بطور کار که قریب
سوار که بر سر راه ایستاده بودند و انجانب او دیده بدون جنگ انگریز گرفتند و از فضل الهی انجانب
معه سواران جمعی در قلعه داخل شدند و گرفت داخل شدند با گوله توپها مورچه های انجانب
چونکه فضل الهی حال خوب و همه با محفوظ ماندند لیکن بعد داخل گردیدن سواران گوله بم از مورچه
انگریزی قلعه میزدند و انجانب هم توپها گولی بد و فها صدارت خود در همه روز میزدند
و از مردمان سواران میان خود و جمعی نموده گفتند که اگر گوله ما بم و از گوله توپها که نزد ایشان
فضل الهی ایشان و سپاه ایشان در حفظ و امن و سجاد تقا خواهند ماند و سواران انجانب

بپند غرضی که سه روز و قلعه کمونماندم و کاهی بر بنجته باغ آمده بود و جادین سه روز و گز
 جنگ میکردم بعد آن بوقت یک پاس شب گذشته از والد م خست شده و ارگشته بقلعه گنور
 بخیر و عافیت تمام سه سواران و پان سیدم و آن دو پلن و یک هزار سوار بر نیل و حسن صاحب اینجا
 بر قلعه گنوری فرستاد که جنگ نموده قلعه گنور می افروخت سازند چنانچه فوج مذکور از انجا ران
 شده بوقت شش کله می فریاد می ماند و قریب سه گنور می میداد و حکم دادیم که توپ قلعه
 شکرید که ایشان پند که در قلعه توپ کلان نیست لهذا بر زد و گول دیره خواهند خست بعد آن
 دین خواهد شد غرض که بر زد و گول فوج انگریزی می ده با استاده کرد و مذکبات کله برای خارگاه
 و نیم مردان بکشتن را با بوز دیره با بر آتش بمواضعات قریب رفتند و اینجا بن احوال
 بجسم خود معاینه نمودم چون که دو کله می فریاد می ماند بود پنج ضربت پ کلان دیره با سر کردم و با
 توپ نمودم که ضربت که با بر دیره با سیکر و یازین باعث هم فوج سوار و پیاده دیره با را گذارند
 و بفرار نهادند درین صده آفتاب غروب شده و شب یک گشت بعد آن فوج انگریزی بدیده و آتش
 اسباب خمیه با بار کرده بردند و فاصله دویم کرده شد دیره ساخت و بعد آن سه روزه سواران
 قریب صده می آمدند و من سواران پیاده با از قلعه بر آمد و مقابله میکردم و جنگات پ بند و قتل
 میشد و وضع کریره از قلعه فاصله با بضد قدم و نیز گد می کوچک دور آن کله می قریب صد
 صد تنگه با بطریق بود و مقرر نموده قیام و زریده بعد عصره پانزده روز بود و هر قتل
 گویان کار بود که بذات بودند بخت حسابا فسر کان چه که بقلعه گنوری آمده دیره نموده بود بطور
 آمده عرض نمود که اگر صاحبان ایشان موصلح با این کار فرمایند تا در کیر و قلعه گنور غلای خواهند

بندوبست انگریزی میشود صاحبان سرخان سخاوت مخبران مذکور صفا فرمود بعد از آن
 مذکورین بر پیش کرد مذکورین سخاوت مالک قلعه است بمر چهارده ساله خواهد بود و شجاع
 و صبیح پیرس در قریح آمدند طبقه ایشان مناسب بناید که از قلعه بطرف دریای مغرب شمال
 فیصله دکرده که جنگ در میان آن یک چهارم سی و سه نهایت است وقت است اینجا باشد
 سواران فرج انگریزی فتنه پنهان باشد و بوقت صبح دو چهار سوار لازم سرکار قریح آمده اند
 چونکه نگاه قلعه و الدمار آن دو چهار سوار خواهد افتاد یقین کلی است که خود اشرف خان سیدان و بی
 از وقت قریح سواران قلعه سوار گشته برای کشتن و گرفتن آن دو چهار سوار بیرون خواهند آمد ترسان آن دو چار
 سواران انگریزی مناسب که فرار شده بطرف فرج سواران که در اینجا پنهان شدند و در صورت
 ضرورت اشرف خان عقب گشته باشد و فرج سواران پنج سوار پس فرج انگریزی اشرف خان گرفتار
 یا گشته خواهند شد بعد از آن قلعه با هر خس و رده قلعه را گذاشته فراری خواهند شد صاحبان
 این صلاح را پسندیدند بوقت شب یقیناً سواران تیار ساخته از دیر بار روانه کرده بجا که مخبران
 رفته استاده شدند صبحی از طلوع آفتاب شش سوار از یک بر سر پا سوار شده و در صبح دم از قلعه
 طرف شمال ایستادند مردمان قلعه صاحبان صوف دیدند و اینجا بطلال داد و دین کردند که آیا
 حکم نموده است سواران از قلعه بیرون رفت صاحبان موصوف گرفتار نموده یا سربرده خواهند بود
 اینجا شب فی الفور حکم زین بندی بر پنج اسپان نموده داد و دگر زین همایشان خود کفتم کردند
 جمیع این پنج صاحبان تنها قریح قلعه آمده اند درین وقت حکمت خواهد بود و غرضی که خیالی از غیرت
 اینجا بفرست آنها بدل خود مقرر نموده معیت پنج سوار بیرون از قلعه رفت صاحبان موصوف و بیرون

مایان آهسته آهسته بطرف درمیان مغرب شمال و انکشتند اینجا تا باز از هر اسبان حج
گفت که این عجیب با خاست ویره با فوج انگریزی از فاصله بقاصله دو نیم کرده بطرف میان
مشرق جنوب صاحبان صرب پنج سوار اند و بطرف یره خود با نیکو فرزند و بر عکس طرف میان
مغرب شمال پنج سوار ازین صاف فرب معلوم میشود و در صورت همین صلاح مناسبت
شما آهسته آهسته عقب من بپایند و من تنها سوار عقب صاحبان عالیشان خرم فرت اگر فوج
انگریزی بپنجاهان بود تا اینجا صاحبان اینجا خواهند رفت من این جواب را فقه و افسانم
و اگر این طرف فوج نیست موت ایشان را اینجا آورده است بعد از دست من بقاصله باقی نخواهد
یافت چه اگر از ویره های فوج انگریزی بطرفیکه این صاحبان سوار فاصله پنج
کرده البته خواهد بود پس بجهت طرز دست یابان باقی خواهند یافت این سخن گفته شد و دست
گرفته است پوپه پوپه نموده عقب صاحبان کور در فوج صاحبان معصوم سوار پوپه پوپه
میشدند غرض که در شب هر گاه گداز بود و اینجا از قطر من جانشندند چونکه من اینجا رسیدم
دیدم که فوج سواران انگریزی نشسته استاده است ازین فاصله بستند پنج قدم مانده بود سواران
پنج سوار من اینجا فاصله صد قدم عقب بودند من جیت زده استاده ماندم و از دست شاه
بطرف عقب کردم که از اشاره سواران همراهی ام بجای وند استاده شدند من دل خود را نشسته
میکردم که اگر با پولیس کردم فوج انگریزی عقب شده نوبت گشت خون بجای سواران همراهی من
خواهد رسانید و قافله که عرصه دو نیم کرده است رسیدن کل سواران من حرف نامی نامی میخواند
و پیش قدم خواهد رفت و اینجا هم استاده ماندن بحال جفا نداشت نمودن کل سواران

و فوج انگیزی که پیش من بود از انجا دست است ایستاده است روان میشدم که فاصله چند
 از فوج انگیزی سیدم پستاده شدم و سواران همایونی من شل شدند چون فوج سواران انگیزی
 که فریاد پیش رفت از انجا بیرون آمدند و به یکدفعه دستاوردند و پستاده شدند و چون که از توپ
 رسید قریب پانصد لاوران پاده از قلعه برآمده و دیده می آمدند چون که قریب رسیدند فوج سواران انگیزی
 همایونی شده و رو فرار نهادند حق سبحانه تعالی ما جز از فریب او شان محفوظ شدیم و این
 قلعه رسیدم غرض که بهمان چه انواع انواع هر روزه از من فوج انگیزی جنگ میکرد و قلعه کو
 صاحبان ایشان که آتوب و بم شب روز مثل ایشان می آمدند و در چه از طرف قلعه نزدیک
 چونکه مورچه انگیزی از قلعه فاصله چهل پنجاه قدم بطرف جنوب رسید صاحبان ایشان از سید
 جنگ از طرف قلعه گزیده کنده و سید رفتند و در قلعه قریب رسید سید از ان لازم پیش قدم و در کاف
 بختا بودند مستمی اودیا جمعه را آنجا که بمرشد سال بود و کار از موده اکثر جنگها دیده و در آن زمان
 و در سطوفت بود جمعه را در کور پیش من نمود و از خندق قلعه نزدیک لطیف مورچه کشیدند که فوج
 گردان و سرتنگ انگیزی سید از ان قلعه وارد انامی سنگ طرف ثانی را در افته
 سرتنگ خود بطرف سنگ طرف ثانی رسانیده رخنه کرده و در وقت خسته نمودن و ادم اطلاع
 قریب هشت نفر مردانه پله گرفته اند و در سرتنگ انگیزی برد و سید از ان طرف ثانی حساب
 مورچه اطلاع خسته نمود و مورچه شدند صاحب چه همه دیگر سپاهیان جنگی از روی سرتنگ آمدند
 آخرش از هر دو جانب از روی جنگ قرازم چون توغیر کرده چون که از خندق سنجایه شال حال
 بجایگان بود طرف ثانی و از هر دو زمین شکست خورده هشت داده از سرتنگ بیرون رفتند و

و سرنگ انگریزی بندین و خیمه تیار نموده بود که راست میچپ ایستاده و خیمه بالای آن
 تخته های پرکار بطور سقف انداخته بودند چنانچه دلاوران مجید اران مردانه با هم گین با تخته ها
 بر آورده قلعہ آورده و تخته های که تا دروازه مورچه تخته ها و چوپا بر آورده بودند که یک پو بسم
 در گیسو مذکور نمانده چونکه صاحبان عالیشان با لک ملک و صاحب فج و خزانه و در شجاعت و مردانگی
 مثل آنهاد دیگر نمی دو مالک گنگ نماند و ستان شده بودند و ریس این ستان که مقدور یک کله
 فوج می شستند از دو پلاش انگریزی و مقابلہ جنگ استند و یا از امتداد و چهار هزار آدم و در جنگ
 که حق سبحانه تقا فوج انگریزی ای پس با سیکر و صد نامردان فوج ایکریز تلف میشدند الف و در کوفه
 ها با نجاقا می شدند و سرور جنگ تجاوز و حرکت و تقاضا می شد باک صاحبان عالیشان بهادیر
 و زور در خطه خطه خیمه چنانچه با وجود سخت سرنگ ایشان هیچ سرنگ دیگر نهان وقت تیار شدن
 شروع نمودند بیداران قلعہ احوال سرنگ های که در دیافه یک سرنگ از طرف خود تیار ساخته
 بار و نهاده آتش اندک از صد مده آن سرنج سرنگ است که رویند و مردانیکه در گیسو آنها بود
 بیزیر زمین ماند بعد آن دیگر سرنگ های طرف ثانی بطرف قلعہ روان گشته پراشیدند و چون
 انگریزی از سرنگ و سرنج یک از طرف قلعہ روان ساخته زیر مورچه انگریزی سایه
 وقت یک نیم پاس شب گذشت و قریب دلاوران قلعہ بند و قهار دست گرفته بموجب کم والدیم
 بطرف مورچه تیار ستاده شده بودند که در آن سرنگ بار و نهاده آتش داده که با کل مورچه
 اندیزیر زمین بکیده رفت و هاتوق بالا مورچه دلاوران کور بند و قهار نمودند که قریب صد
 مردان این فوج انگریزی تلف شده باشند لیکن صاحبان عالیشان که شجاع زبانه و صاحب فوج بودند

۵۰
اسلام پس بخورد کرد اگر دشمن کندیده سورچه درست تا بوقت صبح تیار کرده که بگذرد
مردان گیر در آن سورچه داخل نموده استقامت ساختند و صاحبان ایشان که شهنشاهان نامند
فوجی تلف میکردند که اوج از چاه و نهایی هر صلح میکردند اما آنکه نسبت صاحبان ایشان
و مثل آفتاب فرو بودیم و چهار هزار مردم سوار پیاده در هر دو سلسله بموجب قبیل در قلعه کوه سمرقند
و در قلعه گنوری یکبار و از اینها هر قدر که در جنگ تلف میشدند کم میشتند و بکدام هم از کلاه
نمیشد نگاه بر حق سبحانه تعالی ساخته تا بجا آنکه شش میگردیم و مردان با قلعه روز و شب جان کف
نهادند کار نمایانست که بالکل همه حال روز و کار هر یک از آنکه بنویسم عمر ما دیگر مختصر است و نو
میشود چنانچه یکروز بوقت چهار گریز میگریزید و بمانده بودم کلاهها در از قلعه سراغ آمدند و از
که همیشه روز و درین دست گرفته نگاه بر چهار طرف میساخت از دست که در کور آنجا که جان
اندر و برین دیده بود و سخت برادر هم کلان در عرض نمود که آنجا باین درین دست گرفته نگاه
بر این دست پیل که بطرف شمال الفاحله و حد مقدم در میان ایستاده است فرماید برادر هم کلان
بهادر و خوب گفته او و درین دست گرفته نگاه بر درخت مذکور ساخته و خوب همه غور نمود و دیدند که
درخت یکصاحب آنکری و درین دست گرفته تماشا میفراغ میسازد و فی الفور برادر هم کلان
بهادر بر پنج اسب خاصه سوار خمی درین کوبانده مسلمان صورت سنگ و از دست که در این
دست اندر و علی و کرم خان برین مردان را بر سپان سوار کردند و فرستاد که آنکری که در دست
او گرفتار کرده یا کشته نموده یا بدو می که برین سواران میگویند و از در باغ میروند آنکه در
دیده از درخت نیز آمده راه گریز بطرف سواران گارد خود اختیار نموده و آواز میداد که ای سواران

۵۱
اندو من کنید و سواران سپاه را دوانیده اولاً سیر باد علی نیره بدست گرفته بر صاحب انگریز
که دیده میرفت بر صاحب کورسونیه یا چوت دیر پشت داشت برست میله باد علی خان و برزد
که از ضرب دست اند کار ماند و عقب آن ستمی کم خاکن رسیده بر آنکه در دست داشت برست برست صاحب انگریز
مذکور چنان بر و برزد که گشتان بر آن داشت و بدر بار چهره را کشیده و از عقب او دیگر سواران
میر و راب و صوبت سنگ و ایر و سنگ همه رسیده حربه بر حربه میزنند و سواران دزد که صاحب
انگریز مذکور کشته شده بر زمین اند مگر صاحب مذکور بر وقت خود در حین ستم با تا فاصله مجاهد قدم زخم خود
خورده افتاد و سواران کلا را انگریزی که قریب پنجاه سوار بودند اصلاً از جا خود و غنیمت حتی کم انگریز
مذکور از سواران گارد خود با فاصله چهل قدم رسیده کشته گشت بعد آن پنج سوار مردانه صاحب
مذکور را کشته از انجا باز گشته بخیر و عافیت تمام با غریب مذکور و پند و نهند آن عزیز گشته و صاحب
عالمشانی معراج با این طریق در روز روشن بطرف قلمه کنده کندیده میساختند و بود از حجاج برگرد
پیش نموده و عقب آن کنده میساختند و باز بر مذکور را قدری شش روان کرده کنده می نمودند
و الا در آن قلمه بموجب نیر حکم و الدم در شباهت حقه های بر بار و دشت شش اده بر آن بریها محلی مذکور
زده زده میساختند صاحبان عالمشانی بعد از آن بریها محلی را حرم خام کشیدند که از صد شش محلی
باشد بعد از آن الا در آن دانه بموجب نیر و الدم صد ماگولی بدوق بر آن بریها کشید حرم خام زدند
که حسب بر صد ماگولیها حرم دریده محلی از یک جانمانان پیش بعد از آن حقه باقی رود از
زده بر جانمایان میزدند که بوری حقه پیش صاحبان عالمشانی حصد با دو کجی حربه میگردانده بودند
خود ستاد مذوقم که قلمه از آن حقه با رود از آن کور میزدند از زمان آن حقه دو بار کشته آب

سوزان اندخته سردی نمودند و لاوران قلعہ بروقت از دویجا آب بر آتش سوزان افکشتند
مردمان انگریزی از خبر کین بندوق شک و خسته می نمودند بعد صاحبان مالیشان برای محافظت شهر
دو کیمیا فروز چون آنست که بر آن سیاحت غرض که بدین وجه بدین طرفین میشد لیکن صاحبان
از کین و موش و آن خنک و طوطی طبع باز نمی آمدند و در وقت صبح والد تمناش اکثر فی بویها بود
سفر نمودند و دست خود بر دوش همان خان که شجاعت بی نظیر بود و دست چپ و تن آدم کلان در نهاد
نظاره بویها میکرد و در مبارک الدم توهم سر خان خان کو بود و درین صبح گولاند از آن صاحبان
گولاند توپ مورچه که بر جابه باس و در سر کرد که گولاند کو بر سر خان خان که بهر سوار و پانچ ویدو جام داشت
جستید و چند ایستخوان فی سر خان خان حرم بر و مبارک الدم رسید و مجموع خست بعد از هر روز
حمله انگریزی قلعہ شده که الدم با دوجو مجروحی همه لاوران قلعہ پیش شده آمد و داد و تن تنهائی و
انگریزی خفته مسدود کرد و قاعه و پهلوی حریفانی ساخت و دیگر آنکه مکان بار و خانه و خانه و سقف
و بالای آن سقف دیگر یعنی دو چینه در گردی تیار کرده و قریب پانصد تن بار و دهناده بود و قریب سوزان
بوقت دوپهر روز و الدم در یک مکان یک آرام میفرمودند و هزار گولاند آهنی بمعنی غبار صاحبان
از مورچه خود بر قلعہ مکنه همچو تکرک با می بارند که از قضا اهل کیمیا بم بر بار و خانه و کوفت و گولاند
سقف شکسته بار بار گشت و آتش بر سقف برین زیرش بار و خانه و کوفت و شعله و آتش
و الدم در دل خود فهمید که از پرین بار و دین همه مردمان قلعہ تلف خواهند گشت لهذا بار و خانه بهم
مناسبت اگر زندگی با میان چند روز را بآتش جواب امید بود که آتش سوزان از دست یابان
سرد نماید و آنچه که شدنی است بنظر خواهد آمد پس شجاعت و دلادری صدافرومان سوار از آنست

گرفته فی الفور چستی و چالاکي بر بارود خانه رسیده بر آتش آن تیر می دهش و کور است
و این نهایت لاوری بود که نموده کسی دم جاندار را چنین لاوری نمودن قیاس نمی آید با وجود آتش
سوزان که بارود خانه آید و صاحب است جاندار را با خود در چنین بلای آفت و روز که در آتش
از سنگ قلعه شایه گردید و دیگر سنگ ها را نیز که بطرف خانه روان بود از قصد سنگ قلعه تهاه گردید
بعد آن صاحبان ایشان سنگ دیگر روان خشت از خندق قلعه بجا ضربه می زدند که ممانده بود که سحر
اودیه جمع بیلداران بخدشت و الم عرض نمود که سنگ دیگر از آن خندق بی میان سنگ کور
خسته ساخته بر باد کرده خوانند و او الم از آن گفت که ایشان جنگ سترگهای فی من از جبهه
کرده است حال آنکه سنگ فانی نزدیک می شود چنان شود که بسبب جنگ باه شود و نیز
در خاک قلعه حرکت خواهد یافت و او الم را دیدند که مردانه کمان و نازد لاوری خود عرض نمود که بیا
از مردان اندیشه یک فره هم نیست اگر شتاب است داده باشند تا هم اندیشه بسیار هم شتاب است
زده مذکور را بدست گرفته کطف نموده که های با وجودش یکپایه آورده پیش حضور خود
و الم هر چند که آنها را منع ساخته لیکن از شجاعت خود خیال نموده از خندق بجای سنگ دیگر
روان نموده قریب یک طرفانی رسانیده چونکه بر دل بیلداران طرفانی هر کس کمان بود و زاندر
بموجب بیلداران بودند سنگ قلعه را دریافتند و بجوای گشته تصاحب می نمودند که بیلداران
سنگ خود را قریب یک سرکاری رسانیده میخواستند که سنگ را بطور سنگ با سابق تخته زده باز
نمانند صفا موج ازین جرای اندیشه کمال ساخته گفت که حالا چه باید کرد بیلداران انگیزی
عرض نمودند که حال آنکه انگیزی بقلعه رسید و نمی تواند اگر حکم شود بیلداران قلعه را گشتیم

صاحب معرجه چاک داد آنچه بهتر دانید بعمل آرید بیلدران اگر نریزید آن کسان کپسای بود در کمر
نهادند ذات داده آتش و ذوق قریب از ده مردان از پسران او و فی و دیگران که در آن
بود و گشتند از آنها یک هم زنده ماندند از جاکسی سیزده نیمی برانیده بود و خندق
برج قلعه فاصله ده دوازده قدم خواهد بود و دیگر محکم است مثل چاه کرده و بعد آن بر آن خنجر
توبه روز زمین اختیار نمود و تا سه روز همه گوله را در زمین مانند قلعه و اله با هم
که اگر نریزید آن بود و تا نهم از گوله چار روز زمین میزدند و چه خواهند چنانچه روز چهارم
زمین از ضرب گوله پاشیده چنان خندق افتاد که در زمین خندق از مورچه انگر نریزی خطر افتاده
باشد بعد آن لطیف دیگر خندق که بر دو دیوار نریزی بود از زیر تا بالا گوله با توبه و گوله
خندق که از زیر برین تا بالا می آید نریزی شکسته شده زیر پا دیوار گوله را و دیوار نریزی خندق
برستادن صورتی است که از دیوار خندق بیلدران قلعه مرسته بجای که خندق همه دیوار
نیادیده بود و بنده و طرف حای که در فاصله است قدم دیوار خندق که بلند و دیوار
خندق را دیوار نریزی است کرده و او در میان دیوار که است بر شدن دو کناره خندق
ده خاک شده بود بر آن پیچید و او چهره انداخته با ساخت وین بر برای این نمود بود که اگر طاعون
بیب دیوار نریزی بود و جابجای انگر نریزی بود و برق حله آتش بر آن چهره پیچید انداخته شود که آتش
در دو حله پیش رفت و نریزی که خندق بطول در ده مرده دیوار نریزی میادند مرسته گردیده بود
از خندق مذکور فاصله قدم مورچه انگر نریزی مضبوطی کرده گرفت و نریزی مورچه انگر
قدم از خندق گشته بود و خوشام و درین جنگ انرون قلعه بیان کسی از مردان اطلاع خبر شود

اگر از زمان که در قلعه رسیده چون حالت قلعه باین مرتبه رسیده او دین محمد در خلوت آمده عرض نمود
که کار قلعه تمام گردیده تا حدی خندق قلعه در قابوی طرف ثانی شد اگر خندق در قابوی ثانی می بود
تا درستی خیمه و غیره نموده قلعه در مرتبه دیگر دریم حالا همین است که این سله خالی نموده بقلعه گنبدی
رسید چنان باید ساخت چنانکه این قلعه لایق چنان باشد و خالی باین مرتبه که کتری هم نمون مختل
بعد در جواب آن دم گفت که حال این سله بود که قلعه اکنون است به بیرون ام او دیده مذکور گفت پس
مثال یک مقتول خواهد شد آخرش الدم اقبال خالی نمون نگردیده و مردن خود را اختیار ساخت
باز او دیده مذکور عرض ساخت که اگر همین منظر است موجه که قرین خندق بقلعه و دستم است
و لاوران قلعه حمله نموده موجه مذکور قایم شوند و میان من بعد بکشد و مردن این سله حمله موجه
رسیده در عرض و پاس موجه چنان مضبوط کرده خواهم داد که حمله انگریزی آن موجه چنان موجه
قایم ساخته بعد آن خندق که عقب موجه مذکور خواهد افتاد از سر نو بمرتبه موجه نواری می بطوریکه موجه
نیار کرده خواهم داد چنانچه برادر مکلان بیا در حمله نموده و موجه انگریزی بعد آن چنان موجه
قایم ساختن اقبال ساخته و الدم فرمود که یقین کلی است که ایشان حمله نموده و فوج انگریزی از موجه مذکور
خواهند داد و مکر بعد آن موجه قایم اندن بطرفی آید برادر مکلان بیا در عرض نموده که اگر از فضل خود
سجده تعاف فوج انگریزی فرار کرده موجه مذکور می آورده بعد آن که جان بدن بماند از اینها خود
موجه مذکور گذشته بقلعه خواهم آمد مگر بعد مردن هر کسی که خواهد پای من گرفته گشتن از موجه
در آن زمان چنانست و الدم فرمود که همت مردان و خدا انشاء الله تعالی ایشان موجه مذکور قایم خواهند
لیکن موزون بود و کتری می نماید ایشان معین هم بسیار و سفقان اینها در اینجا آمده حمله مذکور در روز

چنانکه نموده مورچه گرفته شود که در صدد و کهری نباید و در تار یک سید را چون در کوه
 بوجه حسن تیار خواهند کرد و او در جعبه که وانا بود عرض نموده اگر انگریزان قبل از مردن در جعبه
 خست فوج انگریزان باشند اگر دلاوران طبع پیش از حمله انگریزی می خواهند زود فوج فاکتور
 خواهد بود و آخرین وقت دو کهری را بقیانم را اصلاح حمله بر مورچه قرار گشته حمله نمون فوج
 انگریزی که مکان باغ و قلعه که نه همان از وقت دو پیر و روز فوج انگریزی می دانند و ایشان
 برای حمله بطرف باغ روان شدند و الام بر می تپای حمله ز قلعه طرف باغ میزدند و بر درم کلان در جعبه
 داشت فوج انگریزی ای حمله بطرف باغ می تپای حمله ز قلعه طرف باغ میزدند و بر درم کلان در جعبه
 از باغ بطرف مشرق شدند و طرف شمال میزدند و درین آمدن کوه نامی پل صحران نامی هم گشته و سید فوج
 بطرف شمال قریب صد مردمان خجانی زیر فیصل سینی و بر کاهیل برج که بطرف مشرق بود در آن
 بسمی میورام مردان سینه فوج با اشتیاق میزدند و بر درم کلان سید و جعبه چهارم را زد و دیگر در آن
 ایستاده ماند و حکم داد که کسی شوق از باغ نرسازد و فیکه فوج انگریزی فاصله چل قدم خود را
 حکم نمودن تفنگها را دونه خواهد شد و جعبه چهارم را زد و با بند و تها را تیر ساخته درست گرفته نشسته ماند و در
 فوج انگریزی حمله چل قدم سید از زمان بموجب حکم بر درم کلان مردان غنیمت و فضا نشسته ماند و در
 کوه نامی تفنگها را دونه خواهد شد و جعبه چهارم را زد و با بند و تها را تیر ساخته درست گرفته نشسته ماند و در
 باز شد و چهارم را زد و باغ بر فوج از فاصله چل قدم زد که درین دو کوه نامی فوج قریب چهارم را زد
 تلف نموده باشند و تلف شدن مردان کهری فوج بدو است و فوج نمود و بطور فوج مندر است و دیده که در
 برنج بر زمین باطلان شدند و درین محله نیز خربل و صاحب که در پیرایه و سید و سید برنج را نیز

[illegible]

مردانه های بیغ را بیکشت در این اثنا برادرم کلان بهادر از بی سنگه راج پور واکه مراد گفت که
 ایشان عینیه گویند که بندوق پیرانه پیر وند و حالچه شد لازم که در بند و قفس و نه وازده کولی اند
 برسد این فکر که مقابل استاده جنگ سخت زن تا که این فکر بر گشته شود و اندر بیغ راج پور
 گشت و نزد بیغ سنگه مذکور و بدون هم که کولی و در آن موقعی که خود و بیغ سنگه و در آن موقعی که
 بستگی از بند و قفس که انداخته
 نموده از فاصله ده قدم آتش فدا که یکی کولی از شیشه شامان فکر نزد کور رسید که بخوردان
 موقوف افتاده از دلاوری استاده گشته روان به بر چرخ پیر شده سوار شد و بطرف دیر حرکت
 چونکه فاصله چهار صد قدم رسیده با که از فضا که در توپ بیغ بر آید نزد نو که پیش گو گشته و در آن
 مردمان فوج از اتحاد و پیوستن از خبر بزرگ بگشته شدن جنیل و صاحب در برادرم کلان گفت
 که ای بیغ اندام شیشه با پیشید و در خندق حبه نموده بر رسید و فوج دیگر از بی گشتن کشته می آید
 کلان بخاطر و دیگر مردان با بالا آمده و با بیغ و با بیغ که در خندق و در نزد و حبه نموده و در خندق
 افتاده شیشه از دیر مردان فوج ای که در خندق بودند و با بیغ ساخته از دیر با بیغ با بیغ از بیغ حبه
 که شیشه و بیغ فوج می توانم مردان و غیره و در خندق خود حبه از دیر با بیغ از بیغ حبه
 و فوج دیگر از بیغ حبه که در خندق آمده بودند و با بیغ حبه که در خندق با بیغ حبه که در خندق
 سر برید و پیش از درم کلان بهادر از دیر و در خندق حبه که در خندق حبه که در خندق حبه که در خندق
 فکر از بیغ و در بیغ حبه که در خندق حبه که در خندق حبه که در خندق حبه که در خندق حبه که در خندق
 گشته و در دیر کلان کوره با بیغ صاحبان عالیشان شش از فوج تنگه با بیغ حبه که در خندق حبه که در خندق

در این اثنا برادرم کلان بهادر از بی سنگه راج پور واکه مراد گفت که ایشان عینیه گویند که بندوق پیرانه پیر وند و حالچه شد لازم که در بند و قفس و نه وازده کولی اند برسد این فکر که مقابل استاده جنگ سخت زن تا که این فکر بر گشته شود و اندر بیغ راج پور گشت و نزد بیغ سنگه مذکور و بدون هم که کولی و در آن موقعی که خود و بیغ سنگه و در آن موقعی که بستگی از بند و قفس که انداخته نموده از فاصله ده قدم آتش فدا که یکی کولی از شیشه شامان فکر نزد کور رسید که بخوردان موقوف افتاده از دلاوری استاده گشته روان به بر چرخ پیر شده سوار شد و بطرف دیر حرکت چونکه فاصله چهار صد قدم رسیده با که از فضا که در توپ بیغ بر آید نزد نو که پیش گو گشته و در آن مردمان فوج از اتحاد و پیوستن از خبر بزرگ بگشته شدن جنیل و صاحب در برادرم کلان گفت که ای بیغ اندام شیشه با پیشید و در خندق حبه نموده بر رسید و فوج دیگر از بی گشتن کشته می آید کلان بخاطر و دیگر مردان با بالا آمده و با بیغ و با بیغ که در خندق و در نزد و حبه نموده و در خندق افتاده شیشه از دیر مردان فوج ای که در خندق بودند و با بیغ ساخته از دیر با بیغ با بیغ از بیغ حبه که شیشه و بیغ فوج می توانم مردان و غیره و در خندق خود حبه از دیر با بیغ از بیغ حبه که در خندق حبه که در خندق و فوج دیگر از بیغ حبه که در خندق آمده بودند و با بیغ حبه که در خندق با بیغ حبه که در خندق سر برید و پیش از درم کلان بهادر از دیر و در خندق حبه که در خندق حبه که در خندق حبه که در خندق فکر از بیغ و در بیغ حبه که در خندق حبه که در خندق حبه که در خندق حبه که در خندق حبه که در خندق گشته و در دیر کلان کوره با بیغ صاحبان عالیشان شش از فوج تنگه با بیغ حبه که در خندق حبه که در خندق

بنظر نمی افتاد و معلوم نبود که جمله بر قلعه نشین و این استند بودند که باغ فوج انگریزی می آمد و در میان
راستی که خسته شده بود و طرف رخنه مذکور قریب پانصد لادان مستعد نشسته بودند که در این
لونی شش انگریز یکایک راه رخنه اندر و این بدان زمان معلوم شد که حمله انگریزی قلعه کرد و سپهیان
محکم نگذاشتند و دو سه تن دیگر مردان نیزه مادر و کشته طرف دست چپ خسته مذکور و انکه خسته
بر آنها زدند و او شان اینها بودند و همانند که از ضرب گلوله بزدق و دو سه تن کشته شده همانجا افتاد
و پنج تن کشته شدند مانده از جای که رفته بود و همانجا رسیدند و این شش انگریز دیگر همانجا از دست
راست خسته سپهیان گلی می آمد و کهنه سیام تنگ را چوب قوم جوان که برادر حقیقی بودند و شمشیرهای
بر لونی و می سیدید و شمشیرهای بر دست خود داشتند که می زدند و قهای فستقانی هر دو بودند که کشته شدند
چونکه اطلاع آمد فوج انگریزی از آنجا که رسیدند و الف و الدم رسیدند و در آن زمان آن فوج
خسته برج رسیدند و الف و الدم از همه هم اینان خود و بر پیروز کشته پیش می آمدند چون سوار
انگریز از راه رخنه اندر و این رسیدند و الف و الدم که از همه پیش می آمدند و لونی که رسیدند و بر پیروز
انگریز از راه رخنه اندر و این رسیدند و الف و الدم که از همه پیش می آمدند و لونی که رسیدند و بر پیروز
و الف و الدم که از همه پیش می آمدند و لونی که رسیدند و بر پیروز
خسته رسیدند و الف و الدم که از همه پیش می آمدند و لونی که رسیدند و بر پیروز
رج قلعه آمدن می دادند و این کمال شجاعت و شجاعتی که از خود می نمایان می دادند و این شجاعت
و شجاعت خسته را از راه آمدن انگریزی و دوازده صد حاضر که در کج و بیگ و سنگ از دست
فوج و لانی و الف و الدم را می دادند و این کمال شجاعت و شجاعتی که از خود می نمایان می دادند و این شجاعت

انما در چپ از ضرب که پهلوا را چاک است کشیده زلف بعد آن شمشیر کشیده چاک می کردند
 از فضل حق سبحانه تعالی رحمت مبارک حربه با کار میکردند و در حل پنج بزدلان و در طرف خیمه استاده
 سیکه و آن نیز در دهنش چهار چار کرده با الما بود چنانچه بر کمان خود با الما می کشید
 و شهادت گوید آمده بند و قیاس و در شش نفر گزیده بر خنجر بند و قیاس و در چنانچه از ضرب چاک
 جسد ابرو مانده از جام شحات ارمی کشیده و خنجر که تا غرضه شمشیر کمر از این طرف ضرب برانی شمشیر
 و در چپ نیزه میزند حتی که نیزه و نیم کی از دیگر زور بسته می گرفتند بعد آن می نمودن از طرف راست
 درین چاک ل صحت سنگ و غیره و در پانزده مرد انداز و قیاس آن اوزم کلان بود و در پانزده
 خداستان عالیشان نیزه بود شمشیر است و الیم رسیدند و عرض نمودند که حمله نکردی از این طرف نهاده
 اگر و از اندام در حال که الیم کشید که از فضل حق سبحانه تعالی انجام حمله نکردی از این طرف نهاده
 انشاء الله تعالی غنیمت مبارک از این طرف نهاده و چون که از وقت و در چاک شد و بود و نام
 کمری و نیزه چاک کشید و نیزه و بند و غیره باند بعد آن شمشیر از آن طرف و چاک شد و بود و نام
 انداخته که از این طرف و در حال که الیم کشید که از فضل حق سبحانه تعالی انجام حمله نکردی از این طرف نهاده
 و الیم که جوابی بود و در آن روز و در آن قوم چاک شد و بود و نام و در آن روز و در آن قوم چاک شد و بود و نام
 و در آن روز و در آن قوم چاک شد و بود و نام و در آن روز و در آن قوم چاک شد و بود و نام
 از این طرف و در حال که الیم کشید که از فضل حق سبحانه تعالی انجام حمله نکردی از این طرف نهاده
 و در آن روز و در آن قوم چاک شد و بود و نام و در آن روز و در آن قوم چاک شد و بود و نام
 و در آن روز و در آن قوم چاک شد و بود و نام و در آن روز و در آن قوم چاک شد و بود و نام

۴۱ افتاده و همه فرود شده فوج انگریزی با کل تپه ساخت ساجان عالیشان گرده بیاورد و
آتش سوزان بالا می آید و اصداد از جانی و تجاوز نساخت بعد از آن وقت غروب شد آن کتاب در
در آن حمله نموده و در صندوق سیصد ششصد و بیست و پنج انگریزی ساخته و فوج انگریزی سالیان
پوزه و بر چو و باند و تپه شده بود و باقی مانده گان و بفرار نهادند و فوج عظیم دست او که موثر و ضعیف
نیان تپه ساخت و در خاک حمله نهاد و فوج قریب بیست و ششصد نفر و از بکار آمدند و قریب سیصد نفر
نخستین و در مسلمانان الفقار خان بود و در سنگ و کربار نام این بر سر قلعه در آن روز پنجشنبه و در حمله
قلعه دارند و کور شده شد و از همه همراه والدیم قریب یکصد و پنجاه نفر از رفیقان طعام سیر و خوان و در وقت
میخوردند و از آنجا که می خوردند و ماندند و فرار حمله انگریزی قریب یکنا میشت که ششصد و سیصد نفر و والدیم
آورده و کسی اندک همراه خود در آن وقت والدیم آب و دیده کردند و از آن روز و افسران دارند و کارندگان یکی
بکار آمدند از این باعث نظام و دست قلم بر هم گشت و در میان حالت ماند و در فوج انگریزی هم
حالت تنگ مانده و هزار و سیصد و بیست و پنج انگریزی سالیان افتاده و در فوج سواران بطرف میان حال و منور
وایم نامداران و از آنجا که شش سال و در فوج کرب و بلا و در فوج کرب و بلا و در فوج کرب و بلا و در فوج کرب و بلا
و غیره بدو خان که دیده این باعث جزئی و کس ضایع که آن فوج و در فوج کرب و بلا و در فوج کرب و بلا
بسیار که کسی شخص میسر شود که از طرف من خط گرفته و بیاورد و جواب از آنجا بیاورد و از آن شخص گفت
که در میان نهاد و در حرم و در عظیم و کرب و بلا و در عظیم و کرب و بلا و در عظیم و کرب و بلا و در عظیم و کرب و بلا
کسی نمی رسد تا البته بقلعه و در حرم و در عظیم و کرب و بلا و در عظیم و کرب و بلا و در عظیم و کرب و بلا
در میان و از قوم سالیان و خط خود دست آنها و او را قلعه و در دست تا رسیدن سواران و در فوج کرب و بلا

ایمان بر دست خسته که بر دوازده قوم سیادت ایم و پیغام آورده ایم گوی منطبق بر حق نیست
چند روز از قلم رسید استاده باید در اطلاع نجیب الدیم نمود چون که والدیم از قوم سیادت
نهایت اعتقاد بود از این باعث هیچ تکلفی و ادبانی پیش خود طلبیده و بقیه هم پیش او فقط
از دست آنها گرفته خوانده چنانچه خلاصه خط نیست که جوایز و بی شجاعت ایشان هم چنان
هموید گشت و مثل آن صاحب شجاعت و دلاوری دیگر می جهان نیست و حق خشک از طرف حق باید خواند
بظهور رسید که حالت جنگ و دین رفیع انگریزی نمانده بر حق این هم از شجاعت و دلاوری آنها
بعید نیست که لاشتها می فرج انگریزی را بر دشمن دید که لاشها برشته و تجمیر و کشتن آنها تمام
همانوقت والدیم از خواب خط نوشته حواله بنادق مرسلین نمود و حضرت کردند و خلاصه مضمون این خط
اینست که خط مرسله آن صاحب یاب که استخوان لاشتها می فرج هم انگریزی برید و الا وقت است
صبح یوقت در روش لاشتها را بر داشته خوانم و ادبش سادت نکند و جواب خط گرفته همان وقت
از جمعی از کتب چند رسید خط مرسله حواله نموده داد و چون که بر جیل موصوفه نهایت خوشی بود که
اگر جز این نبود از قوم الدیم نیست بدین کل بود که بر جیل موصوفه میماند و آفرین بایستی تمام اینها
در شش میافزاید باعث این خط ابطلان محکم شسته استقامت مرزیده چون که شکست آخر گشت
و این خط ابطلان موصوفه یک خط رسمی الدیم نوشته برت سادات داد و مرستاد و مرستاد
درست صیغه خاص و دولی ای که این در وقت قصد هر که بود و در جیب صیغه بعد از آن ای بود
لاشها به خط نیست همان سادات امر ستاد و خلاصه مضمون خط نیست که موجب نوشته آن صاحب
رای از لاشها مرستاده شد اند که بر جیل از خود لاشها بر داشته و در جیب صیغه بعد از آن ای بود

برجال صاحبان عالیشان خواهد شد و من رفوح انگریزی حکم موقوفی حکم خود داده ام چرا که
انصاف است من رفوح خود حکم موقوفی حکم نموده دهنده و بیاید و پدرم از مردمان انگریزی حکم
برداشته گرفتن الشهابی و من رفوح و این هم گفت که لا شهابی اندرون قلعه مردمان من و اینان بایند
خواهند داد و حکم موقوفی حکم و این قلعه نموده او لا شهابی اندرون قلعه مردمان خود و اینان بایند
لا شهابی را برادرم کلان را در این بزرگ کرده او بر لا شهابی صاحبان انگریزی و ساله اند و بزرگ
غرضیکه چهارصد و بیست و لا شهابی که از وقت صبح بر چهارم و شش و شش و شش و شش و شش و شش
بزرگه فوج میرد و بزرگ می آید و غرضی تا چهارم و شش و شش و شش و شش و شش و شش
سپه سال معلوم نیست که این بزرگ از مردمان انگریزی نقل رسیدند و والد از برادرم کلان
بها و صدامان گفت که مردمان قلعه همه افسران معتمد و این غیره گشتند از این باعث مردمان
بدون افسران مثل شتری میبازند و اینها را احسان است که ایشان مکان غرضی را خالی نموده معتمدی
مردمان قلعه این است و این است و این است و این است و این است و این است و این است و این است
لذا بستی و نجف سپاس بر دروازه باغ بطور محافظت معینه نموده دهند برادرم کلان در این
عازونگ کمال بود که اولاً مکان خالی شود و این بزرگ و والد هم کار نموده خالی ساختن مکان منظور
نماشته و بستی و نجف است که سابق از قلعه ازان کموند و برادرم کلان در میان بزرگان
بعل آمده بود که قلعه ازان گفته بودند که باغ ناچند خواهد جنگ برادر کلان فرمود که تا قلعه خواهد جنگ پس قلعه
مذکور گفته که این مکان نیست که از قلعه خالی گردانید و برادرم کلان فرمود که بعد از چهارم و شش و شش و شش و شش
چون که بستی و نجف است و بستی و نجف است و بستی و نجف است و بستی و نجف است و بستی و نجف است و بستی و نجف است

و ادین آنها و الدیم حکم داده چونکه موجی بسته از زمان باقی ماندگان قلعه بدین افسان است
بی محاسن بود و بنیاد امراء چار بانی یک شش و پنجاه مضمت در آن حج و خود که است و قلعه
آغاز فوه غرضیکه همه مردان عمره از چنان قلعه را خالی کرده بدین قلعه را بدین افسان
و چنانکه جمله گردیده بود در آن خسته شود و بدین مضمت هر رسید که همه مردان قلعه را خالی
عمره از چنان خسته و قریب دوازده کس و الدیم قلعه ماند و خالی نشد و قلعه که بنویر
والدیم و برادر م کلان و در قلعه کنوری و انجاست و جنگ و درج انگریزی

تپاده شده پیش از آنکه این خاک را بر موقوف ساختن خاک قوت بم و مورچه و حصاره
 بر قلعه گنوری اندازد زیاده کرد که شب روز کوله توپهای کوله بم داد و حیدان را قلمه
 میزد و کرد اگر قلمه گنوری هفت جایی بره با فوج نموده احاطه کرده گرفتند و در میان کوه با
 فوج سواران پیاده نمودند که کسی طرف قلعه مذکور خالی نمانده و صاحبان عالیشان چنان
 تخریب ساختند که بدون کوه مردمان قلعه از ضرب کوه با منی کوله های بم تلف شوند و باقیان
 گرفتار باشند سازند چونکه آمد و رفت قلمه سد و گردید خط و ادم و پنجانب تخریب ساخت که در
 پنجاه سوار مردانه بوقت دو گهری شب با قلعه از قلعه برنجی سواران انگریزی بیرون رفتند
 و سواران انگریزی که بطرف شمال در میان بره های فوج پیاده بودند بوقت صبح از سواران
 مردانه های قلعه مقابل شد که بجز و مقابل سواران قلعه حمله نمودند که سواران انگریزی تاب نیاورد و در مقابل
 نهادند که سواران قلعه انگریزی کشته و پس قلمه بجز و قلمه بدین یک انگریزی گرفته آوردند و
 قلمه باقی بختین گشتند و مردمان قلعه از جنگ انگریزی نجات بدو اس نکردند و فوت جنگ
 قریب یک ماه سپید چون که کوله های بم هر روزه اسبان بمان تلف بکشتند و ادم مصالح و قلمه کوه
 انگریزی حمله بر این قلمه کردند که خواست ساخت کرد و چهار ماه و ده ایام این قلمه ششست
 انگریزان اسبان از ضرب کوه بم تلف شدند گشتند صاحبان عالیشان که کاش فوج اندرین با
 بیا از اسبان و از کسی جان بطرفی آید و از فضل حق سبحانه شهادت و سیه شکست باقیان نمانده که بظهر
 رسیدند اما اسکان قلعه از خالی نمودن مصالح است چرا که در دو چهار ماه دیگر خاک از بم چنان
 خالی ساختن قلمه گنوری بجهاد و مردمانی تمام معبود دیکه جی بمن مودن رسید و ادم

و برادر مکلان بهادر و انجانب در علاقه کرولی غرض که بویست
 والد م بوقبیل شش کهتری شب گذشته قلعه را خالی از آنجا سوخته شده بیرون در غم
 که فوج آنکریزی می آمدند و ساخته شده استاده اند و در آن وقت از ده میان این قوم که جنگ
 قلعه آنچه که باید شاید نمودم حالا جنگ میان خان خوام ساخت که جهان قلم است سخن میان
 در عالم خواهد ماند و آخر مردن است بمعیت نیز کریمه **كُلُّ نَفْسٍ لَهَا أَقْبَلُ الْمَوْتِ** بیکان
 بر آنها حمله نمودیم چونکه فوج آنکریزی سابق هر سیده بود و با مقاومت نیاورد و وحشی را نهاده
 خالی نموده رفتند و میان از هر یکی مردمان قلعه از آنجا خبر و حافیت نام روانه شدیم و یکی مردمان را
 و اکثر سواران از میان علی گشته بهر جانب رفتند و والد م و برادر م مکلان در موضع نهادند و
 مردانه جنگی شد و از این جهت بود که بجایس و ز بر آن کماره و بیایم رسیدیم و بر کنار زمین موضع
 علاقه پیل است زمین را موضع مذکور تبو وضع پیش آمده تیار طعام نموده خورید و بوقت یکشنبه
 از کابل پنج روز و روز و شش با از بخار روانه شده بوقت چهار گری روزی را در راه چاهی می رسیدیم
 و در آن راه می دوام تا با سپاهان رسیدیم که خبر رسید که در جبال رسد و سواران آنکریزی می رسیدند
 از استماع این خبر لشکر الفوار از آنجا سوخته شده بیرون و از ده می رسیدند که کورامی استاده گشته که یکی از
 همو میان این گشته و میان شهر نموده اند و می که میان خوار بر سنگ بلبله والد م و قتی که میان
 سری استاده شدیم و در آنکریزی قیام چهار ضلع میان می ماند و از آنجا نجات تن خوا
 نیزه بست که قیام در آخر نموده بر سواران در نور کشفیم که باز پس می دوایان نیزه خواهم
 بجز و شنیدن بر آن نشان حواس شده گفتند که ما میان ایام اتفاقا از هر سراسر سنگ بلبله والد م آمده ایم

[illegible]

است و فارسی برق ستانی الحقیقت است و نه مذکور اسم با سیمی بود و سوار این جانب بر روزم کلاک
دیگری اگر چه نه سوار باشد آن سباده سوار شدن محال بود و کلاک گنوری بر آمد و تویم این جانب
بر آن سباده سوار بود و اول روز قریب بیفتاد و پنج گز راه رفته بودیم و ایسان بنده شده بود که در سبانه
در راه استاده ماندند مگر این سباده را که در سوگرمش و مانن ریش بود که گویا در چهار گروه آمده است و دیگر
صفت او نوشتن کتابی می باید انداز برین فن نوشتن استم که این سباده در میان کنشی
و نیست احوال و نوشتن از عقل بعد معلوم میشود و در این سباده مذکور حامله بود و سواراه انجمن
زیاده بود و سوار این سیم برسات شدت فساد و در راه بدرجه کمال جدیکه بر این سباده سواران چند را
راه زنان غارت نموده بودند آخرش این جانب به کل بر حق سبانه تمام نمود و مع خر قلیل و پنج چهار آدم
خند مگر این سباده یک سباده ای را چه نویسه بار کرده روانه بطرف کشن گداز شد و قطع سواران
سیر کردم و در پنج رسیدم و از اینجا صبحی شده فاصله چهار گز بود که تا پیش آمده که گداز و دیگر
بلند بودند و راه تنگ و دوز ریش زمین از آب باران چنان ناقص گشته بود که اگر بای سباده هم در آن نمک
و گل غرق شود چنانچه این جانب نداشتند در آن ناله آدم کنفی الغویای سباده دیدم و از زمین غرق شدن
گفت که این سباده مذکور تنگ گشته چنانکه تمام بیرون ناله مذکور رفت عقب من سباده را که در یک
آدم می افتاده داده بودم اراده آمدن و ناله مذکور نمود من سباده را و منس کردم لکن آدم مذکور
سبانه ای که بدو حسن بود گفتن من خیال نداشته است که در زمین می افتد و ناله مذکور شد که در دست
زیاده تر غرق میشد آخرش من ناله ماندن این جانب در این سباده پیروزم و سباده باب زمین غرق
و نیست او علی ده ساخته بیرون آدم بعد از آن سبانه ای که با من بود خود را به مذکور که سبانه

[illegible]

و در یک موضع رسید و با زن باران بدرجه اتم بود و همه سبایا چه با از آب باران تر گشته این زن
بوند در خیال یک کمان بقال آدم سپاس و سپاس پیش و کان بد کور سیاده اندرون کان آدم بقال
میکو غل ساخته که در دو کان بقال انسان فروش شدن نخواهم و در چنانچه شور غل امر در خیال نام و مردم
از پشت خود بر آورده در دو کان بقال کور نهادم و با چرخ بران انداخته نزد بقال آمده سنگ کشادم
و بقال بقال کور از غصه سیر معده دوم گرفته بیرون کان کیم آب و این انداخته من هیچ خیال نساخته من
سبایا پشت سپاس و سپاس خود کشیده در دو کان آورده نهادم و نیز سبایا و سپاس کان بقال
و سپاس و آورده در دو کان نهادم و بقال بقال کور شور غل میکرد و میگفت که مردمان تبار چه آورده است از کور
ساخت در جواب گفت که من کسی نمیدانم و مردم و مسافر ام شب باشند و هیچی هم شنیدم و این مسافر
بچه طور زیاد خواهند ساوا اگر زیاد خواهند نمود بطوریکه باران و است تان طور که گشت خون
روان خواهد گشت آخرش بقال خاموش نشسته ماند درین ضمن یک آدم از همایان آمد بقال کور در دو کان
برآمده مانع شده آمدن بقال و بقال خاسته گرد بقال را بدست خود گرفته بر زمین زدم و دست آدم خود گرفته
در دو کان بقال کور آوردم بعد آن یکی مردمان همایان من انداخته در دو کان بقال کور بقال کور بقال
مردمان همایان بقال کور بقال کور بقال کور بقال کور بقال کور بقال کور بقال کور بقال کور
من از رده خاطر بود و بچه نصرت نفر تلنگر ما را درم چهار جود و او سینه سپار و در بقال
مذکور او نشان در دو کان خنجر آورد و از آنها چهار تنگاه اندرون دو کان بقال کور بقال کور بقال کور
بود و بقال کور بقال کور بقال کور بقال کور بقال کور بقال کور بقال کور بقال کور
بقال کور بقال کور بقال کور بقال کور بقال کور بقال کور بقال کور بقال کور

ایجابت گرفته گفت که مادر گشته بعد از آن عبور ندی سازند لاجا را ایجابت از اینجا و اینست در مد
با سطر فندی بیرون بروم و بسطاید خود را بدست کلمات خان ملازم خود داده گفتیم که آن
ندی کرده بروید خود را نوازیدیم و نوازده مذکور نهایت کوچک بود و ارضه صاحب میسرید
ایجابت که علم شناوری میداشت نتوانست که نتواند نوازده مذکور سوار شده عبور ندی ملازم
و پیچیده به بالا جان او دم در ضمن مجده و نوازده به کاره با شمشیر بسته معبد یک جعبه خود را نوازده
مذکور رسیدند و جعبه مذکور بشماره حساب خود را نوازده مذکور نهاد و ایجابت به طرف اراضه میسرید
مگر باز نمی آمد لاجا کردن را گرفته از نوازده مذکور در نزدی است به شتاره اسبابا فیز و فندی اندام
بعد از آن شمشیر برهنه کرد و بعضی تمام از اراضه عبور ندی ختم و منزل رسیدیم و تکلیفات منزل
اگر نویسیم کتابی گردد ایند الجحش می برداریم چون که جعبه دو منزل از کشتن گذر کرد و ایجابت برادر ملازم
بهادر و قبا یلان بودند و نوازده اسب را دیدیم که حامله بود و از پیچیده را دیدیم صبحی از اینجا را میسرید
لا اله الا حق بود رسیده مردمان را اندرین شهر آمدن را نوازده و سوازی از این و کاه و غیره
گرفتیم نوازده لاجا شده بیرون شهر که رسیده به شتاره ملازم و از اینجا کشتن گذر و نوازده لاجا کرده
که یک منزل بود و از اینجا روانه شدیم و شش روز از این فاصله افتاد و از شتاره لاجا شده تکلیف کرده
چونکه از کشتن گذر فاصله چهار کرده مانده بارش را از این حد زیاد به بارید که در همه شش سوازی و دیگر
تبطری آمد و از این حالت پیاده با هم به میان از من علی و وحدت شده آواره گشته و شتاب یک کردیم
در آن بارش و شتاب یک گاه در فضل حق سبحانه کاه را میسریدم بر کنار فندی مانان ج
کشتن گذر و از این طور چون که متعنه بودند و چون که مذکور از کشتن گذر فاصله دو کرده بودند و از

محمد شاه خان خلط داری برادریم کلان از حد زیاده ساخته و نواب محمد شاه خان جوده پور سر
 قریب نسبت پلایان او چهار صد ضربت با و قریب از ده هزار سواران کوچ ساخته ملک
 که دوران ملک تم حیه و میر می باشد رسیده دیره خست و ملک سنگره که هستان بلند و ناله با بسیار
 و دوران جنگ زحمت نمی کنند و ساکنان آن بخاصه با کرده رفته مال غارت ساخته می روند و بحر نشیبه
 ماریت گری می گیرند و می آید و بیک که گوشتان از کشتی بریده شده و در دل و می کنند جنگ
 نمون نواب محمد شاه خان از مکان جهاک جانشین کرد و نواب محمد شاه خان صفی عمر
 خواججه از گلهای شب یافته اند و دیره با سوار شده بر مکان چاک و کوکوری مثل نمون نهاد
 وقت یک گلهای از آمده رسیدند و دوران روز و ریزواری می سپید نظیر رنگ رنگ و تنها
 سوارش رفت و برادریم بهادر بیک سوار از هم میانی و دروایان گفتند فرستاد که پیش من
 رفتن صلاح نیست با دیگر سوار فرستاد لیکن انجانت بیخاک خیال ساخته و میر و سواران جمو
 گفته من همراه شد تا آخرش قریب صنع کوکوری رسیدیم نواب رضی خان سالار نواب معصوم انجانت
 گفت که جمله سواران و ملکه کردند چونکه رضی خان و بیک قدم از من دور کرد و رسید با پس کرد و انجانت
 معصوم و سواران همراهی و بیخ اندیشه ساخته اندرون و کوکوری آمده دیدم که از ترس فوج ساکنان
 منم نگویم معصوم سواران را و اگر رفته لطیف که که قریب و میفتد و چون دیدم که میر و سواران از ترس
 میرند و آخر بر آن کردم غرض که او شان بالای که افتد و من بر کوچه استادم بود که یک سوار از رفقا
 من از او حجت برای غارت نمون اسباب بدون اطلاع من بالای که رفت قوم حیه میگردانند و میگردانند
 بودند آنها سواران کوکوری را دیده صد و دهم غلو ساخته و دیده غنای با سواران فرستاد و سواران

که سوار از پشت سپهر برانداخته است بنهار بند و نجات نگاه من رسید و دیدن انحال
خود را لطیف آنها انگیزم که یک شمشیر زدن لای کوه رسید شمشیر زدم و سوار عریضی دراز را
در طه بلا سوزن آدم و وزیر کوه آدم و توفیق برادر کلان بها و شمشیر زده سواران رسیدند و
مفسدان مذکور قریب بقصد مردم جنگی غلو نموده از کوه فرود آمده برانان حمله نمودند اینجا
تن تنجا بر آنها اسلحه شمشیر زده بر ملت نموده و آدم و قاهر شمشیر گهری جنگی بلان
بودن در شمره از مردان فوج کشی امداد بایان نایب اخترش از فضل الهی شان را بر سر
نموده و برادر کلان بها در شمشیر نموده بر زور خان سوار از سیده فرود آدم بعد از
نزار مردم فوج حمله نموده بالای کوه برآمده بموضع جانک سیده همانموده مردان حمله نمودند و از انان
پس نای شده و فرقه بود بموضع جانک بالای کوه بود و بگلین فوج نایب اخترش را بر سر سیده
کشید و حمله نمود مردان فوج شمشیر بستی تاب نیاورد و دروغ را نهادند که قریب از مردم از فوج
محمد شاه خان شمشیر شمشیر اخترش نواب مصطفی از اینجا گشته بریده و آخو رسید بعد از
نواب محمد شاه خان فوج خود از اینجا که بجز شمشیر ملک به کوه رسید و بر سر سیده و بر سر
تجند از ان سخته و هندو است نبود و نواب محمد فوج نایب از برای طلبیدن السلام بکشتن
رسیدن السلام نزد نواب محمد شاه خان از اینجا بمقام اجیمیر نزد قلع صام رسید

وقتی رسید مکان بهولیا شام والدم شدن چنانچه والدم همچو شمشیر از کوه
سوار شده در فوج رسید از نواب مصطفی ملاقات نموده و نواب محمد فوج خاطر او در دل جوی والدم
نموده و بعد چند روز برادر کلان بها و از نواب مصطفی یک سخن ناخوش شنید از اینجا بر سر
نموده و بعد چند روز برادر کلان بها و از نواب مصطفی یک سخن ناخوش شنید از اینجا بر سر

رفتند و درین عرصه نمایا صاحب مرسته صندوق را جمیع که از طرف چهار اجد دولت او سید بود
والدم را طلبید و والدم از نواب محمد شاه خان بها در خست شده در جمیع نزد نمایا حاضر شد
و اینجانب نواب موصوفانده نمایا صاحب کان پیو لیا که ستم تمام چهار موضوعات بود و نیز که
سید به بهادر و اینجانب هم کرده قریب ستم و مان بطور تها و در اینجا گذاشته فیه بولیکان
پیو لیا از سنان حضرت راجه شاه پوره بود و راجه مذکور جمعیت مافریست مکان پیو لیا از شاه
بفاصله سه کرده است نمایا صاحب ناطق سیم چون است که در مکان پیو لیا تها تها فام نخواهد
و راجه شاه پوره و لایسینه خواهد گرفت لهذا سید پیو لیا نام والدم نوشته داده و راجه
شاه پوره و لایسینه سید جمعیت مافریست و سید که در مکان پیو لیا و راجه
سید به بهادر از گدای میگوید که کرده گدای میگوید که کرده گدای میگوید که کرده گدای
نگریده و بعد آن اینجانب نواب محمد شاه خان جمیع نزد والدم سید و
بدین شهر در خست است که بطوریکه خواهد شد در مکان پیو لیا و سید موعود ام گرفت
رفتن اینجانب با جمیع و اینجانب و اینجانب و اینجانب و اینجانب و اینجانب و اینجانب و اینجانب
و اینجانب و اینجانب و اینجانب و اینجانب و اینجانب و اینجانب و اینجانب و اینجانب و اینجانب
در خست شده نزد نواب محمد شاه خان آمد و بعد چند روز نواب موصوفانده اینجانب گفت که در
روزناشکی سیم برین رجه کمال است لهذا اصحاب برگزیده وزیر پور علاقه می بر گرفته
نموده کار رو آنچ خود نمایند اینجانب نزد والدم همگی حال ظاهر است والدم رفتن و وزیر پور
نمى ساختن و برگزیده مذکور قبل البضاغت بود آخرش اینجانب عرض ساخته که در اینجا مانده خواهد

ساخته و اینجا بستگی خرج گذایده و آنجا که پان سندن بطریق آباد و الدم و غرض این
را نیز پرا فرموده و حدود صد پنجاه سواران اینجا سوار شده روانه وزیر پور شدند و در موضع سوپلا
وزیر پور رسیده مقام ساخته و سی و پنج مرتضی خان را معینان صد سواران اب محمد شاه خان را
پیر گنه مندون مقرر نموده رخصت ساخته و مرتضی خان مستور مع سواران هزار و دویست چهار گری
گذشته و در موضع سوپلا مقام ساخته و سی و پنج مرتضی خان را با طرف مندون ایی از اینجا
و الدم در قصبه وزیر پور رسیدن بند کویست بخوبی ساخته و مرتضی خان بند کویست رسیده و عالی
مختصیل از هندون که از طرف مجاری جی پور و الدم یک پلین و چهار ضلعی دیگر جمعیت سوار
و بنیاده مادر مندون و حوضی که آباد فرج شده و کان بندون گذار شده و جمعیت هر خود
سوار و سی و پنج وزیر شاهان مرتضی خان یک شصت مندون مانده و سی و پنج سواران هم ایی سوار
است و در رسیدن از جمعیت مجاری جی پور و الدم مقابل جنگ نموده و در ضمن از حصا الهی که لی
بریدن مرتضی خان شدند که در غور جان بحال آفرین برده و مرتضی خان قیاد سواران اینان را
بر داشته و در بندون که لیکن سید جویسی کساعت هم قیام میفرمودند و گذار شده و در مقام
وزیر پور رسیدند و الدم اینجا است اب مرتضی خان را وزیر شاه و بعد یکا سواران که گذار شده
همه اینان خود از وزیر پور سوار شده و در بندون رسیده و همانا قیام ساخته و پلین جمعیت و غور
روان و بطرف جی پور شدند چونکه خسته شدند مرتضی خان و ذواب محمد شاه حال سید القور
نواب حمت خان معوده و دوازده پلین اینجا ضربت و غور از سواران ساخته نواب حمت خان
هندون داخل گشته آن زمان الدم و اینجا جمعیت سواران همراهی خود دارند و سوار شدند و وزیر

رسیدیم و نواب محنت خان تحصیلدار از طرف خود در بندون آمد و دست خود را بر طرف برگه نمود
 و او را روانه شده در برگه مسکن راه قیام نموده در کثافات انضام بندون دست خود را بر طرف
 عرضه دو ماه و الا دم جبرین مستحق از نواب محمد شاه خان فتنه که نواب مصطفی کاکا در
 مایان رضامند شده برگه بندون را تعلق الم نموده دایره دست نمودن برگه
 بندون رسیدن کاکا در کلان بها و از نواب میر خان مایان انضام بندون
 و الا دم بالا بالا آید و در بندون بند و دست برگه مذکور مصروف شد و قلعه قاپ بندون تعمیر
 ساخته و ایجاب نیز در موضع که بره که از وزیر پور فاصله دو کوه طرف غرب اقمه است قلعه
 فلتی ساخته گرفت و نام آن قلعه محمد گده نهادیم و برادر دم کلان بها در که سابق از نواب
 محمد شاه خان فارض شده در کشتن گده رسیده قیام میدهند خند ماه اسخا بمانده از کشتن گده سوار
 از نواب میر خان در فتنه نواب میر خان در از خدر پاده حاکم دار و دجی کاکا در کلان بها در
 و ایجاب بطوریکه بهر از و شوازی کاکا در کلان بها در از نواب میر خان و طلبیده گرفت
 و یکروز ایجاب از قلعه محمد گده عرف کمر بره محب که صدیخا سواران سوار شده بخیرت الم
 بهریت و از شاره مجموع کنی و در آن موضع یک گدای مسکنی مونی سنگ قلعه ارمنه یکصدیخا
 نفر سوار از طرف کاکا در الم استقامت بندون موضع مذکور در قلعه بندون مونی سنگ مذکور
 تمیز و و سر کشی اختیار نموده بود و و الا دم در تدریس سوارا و آن بها بودند لیکن ایجاب از این
 اطلاع نبود و در موضع مذکور رسیدیم و در این فتنه خواندن از پشته که نام آن داسی بود و بریده
 پیاده باشد و بهر چشمت و یکروز و آن بندون خانها آدم و و سنگ و غیره از ساقی خان

کاکا در کلان بها در از نواب میر خان و طلبیده گرفت

۸۰
ایجاب تنیده بدی دل خود آمدن شیده بسته استیاده بود که یکایک بر سر صدر و دامن حلقه
آید چون که اینجانب آنجا را دیده صاف دانستم که خیال فاد و ملاچار بر یکبارگی از آنجا استاده
بود بر آیدم وزیر را بدو آوردم از هر اریان من بدست استیاده و نشان من بدست آمد استیاده شد
و از آنجا موتی سنگه فاد و من را بدو آوردن هر دو از اینجانب آمدند و گفتگوئی وضع ساختند که
از آنها چه درست گرفتار چیست من می گفتم که از رفیقان من پیشینده می ستار چه او را
گرفت گفت که نزد دران چو گرفته این طور می آیند من آرم سنگه گفتم که چه چیز را گذاشته فلان
و در دین می خواهم که من و شما و شو و دین عصبه می سنگه که رو بروی استیاده بود و دست بر صندلی
از دست آرم سنگه که در جوان سطور را پس با ساخته بر چه که استیانی انور آمده و دست بر سنگه گرفت
دو آدم دیگر از رفیقان من آمدند و آرم سنگه را یافتند از آن زمان ایجاب من و خود را از سنگه که در فضا
در حلقه ای قائم است که در وقت سبستی خواهم ساخت جمعیت ایشان افزون مان این چیز شش آدم سنگه
از دست من است اینجانب نگه سازم و سنگه گفتم که ایسا یان همراه من می آید و من می توانم
افلا و سنگه فیصل من می تواند عالی شال مان و دو سنگه دید که در کس می آید آخر من از سنگه و مان رفیقان
این شش آدم و من را بدو آوردم و از هر طرف نزدیک طرف برود و ایجاب پانزده تن شش نفر و یک نفر
رو به چپ بر جمعیت آنی آنها حمله کردم که آنم از آنها کشته گشت باقی آن شش نفر را گریخته
رو به آواز نهادند و از درون گاه کوکب بغیر شهر خایه رفتند و من عقب ایشان تا به دروازه شهر می رفتم
و ازین گریه می سوای آن یک آدم بود که کسی حقیقت من نیست لهذا از اینجا و پس از آن دریم و ایشان از
طرف من می آید و از آخر من می آید و دریم که استیاده می آید و سعادتمان که از رفیقان من می آید

دین سوار بدی و دندان گیری و لب نیزند و دست کسی نمی آید اینجا شب فی الفور بنده می تمام بخود
 بر سرین بجای می آید و نمانده مادام و از دیگر آدم گفتیم که بیکر فضله است که روزم نزد و موجب گفته من آدم
 که در میان گرفته بر است که روزگشت بعد آن اینجا شب زلفه آه بد آدم در غرضه دان و بر سر
 دست شسته بیرون آمده کولی بند و نماند و آخرش اینجا شب بر است و در آن روزم در آن شب
 گفت که سعادت خان گشته گشت و لاش را در اینجا نمانده بخود نشین از شب به فردا آدم
 که من هم گشته خواهم شد و لاش را از اینجا بر شسته خواهم آورد این سخن گفته تن تنها اندرون خانه
 آدم در زمین سیمان حسن خان و ناهر خان سالار از اینجا شب گرفته میکشید زمین از اینجا گفته که
 مرا بگذارد سخن بگوید لیکن او شان را بجوای هیچ میکشید و از گرفتن آنها دم اینجا شب گشته گشت
 بر پهلوی حسن خان دم که از ضربت در حاکم خان طاق ماند و اینجا شب را گذشت از اینجا بد و رفت
 این چنین سیمان الدین ناهرنگه که از رفیقان است و مذکفند درین آن مصلحتی از خدا چیست و چرا
 گفته که عرض اینجا شب بر شستن لاش سعادت خان است ناهرنگه و این الدین گفته بجای لاش و حاکم ده
 بایان معلوم است باین می رسم آخرش نمانده و بنده می خورد و اینجا شب گشته بر می دشت و لاش سعادت خان
 رفت و در حوضه مردان و تربت زمین دو بند و یک کو بر او شان دم که او شان بیکر طرف رفتند هر یک دم که
 اگر تا فرموده و این نماند اینجا شب بر او شان حمله نموده گذری را خواهم گرفت آخرش نماند و این الدین
 لاش سعادت خان را بر شسته و او را مردان بیکر نموده و اینجا شب رسید بعد آن اینجا شب زلفه آه برده و
 خود نموده و نماند و نماند اگر نماند و نماند و نماند و نماند و نماند و نماند و نماند و نماند و نماند
 کردیم و سیمان را از آن روزم که از ضربت بسیار خورده و یک کاره بطور خفیه و الدم از او باقی نماند

دری یافت نال مرسته بود چنانچه سرکار مذکور قضیه میبازانچار و اینست که دو مجرم در
بخت دم کسیده احوال جنگ شدن گفت و ادم را از جانب بایان بعد زیاده نشویش که دید
همان ساعت بر سر این شطیف موضع کنیست پوینتند و دیگر سواران آن عقب حاکم ترسیدند و غنیمت
معه دوسه سواران موضع مذکور رسیدند و یک سوار از بهر میان جن و زن و بچان و قلعه که سر هر طرف و باز
اینجا حبس الظرف قلعه مذکور رسیده وقت غروب شد کنایک موضع کنیست و ادم و سواران
موضع مذکور ادم و اینجا به سواران استیاده باندیم صبح سویر بهر یکد جمع پانیدم و غنیمت که در حاکم
مردان طایفانی از گدایی کویر وین و بندوست در مان جم و کرده و ادم پسندون اینجا قلعه که سر هر
تحسین فضلیف و فصلیج سالنام از علامه خود کرده که فرمود که هر کسی شتمونی سر کشی نموده از این سرای
رسانیدم و نوازت خان که سکه پو فوج سواران در مکان سکنده قیام و زید بود و رضا الحی بود و یزدان
سکان بر افتاده که روز زنده باند فوت شد و اب محمد شاهان مستور داد و اجعفر خان را بجای حاکم
فرستاده داده داد و اجعفر خان مردی دلی و لکلی قوی بندوبست مکی و فوج خود بود و داد و علامه که
افراد چنانچه ستمی تنگ منوت سنگه بیرونها که لکبه هر قلم جاری ساخته نیز ادم دران فرمود و در و بود
داد و اجعفر خان با وجود فوج جنگی هر اهر خود بند جواس شده بر کانت علامه خود را گذاشته مع فوج هر اهر خود
شده بجا تباد و ادم به تمام بندون رسید و در وقت یکم برسات آه ساد بود و این وقت تحسین
و در فوج مسرور او اجعفر خان سبب کفری نوبت بمقامه ما رسیده بود و ادم اینجا از طلبان اینجا
بطلبیست که خود را خواسته شتم و ادم فرمود که حالا وقت فصل و تحسین نیست ایشان بطوریکه دارند
مشتیست کار وانی فوج داد و اجعفر خان نمودن این است و جوانان عرض نمودیم که درین کس

از نظر غنی آید گرد مکان موضع روستی علمه وافر سینه مشنود در اینجا همه فوج را همراه برده چند
از غله و غیره گذاره او شان گردانده داده خواهد شد و بعد آن بر کتبه خوشحال گد که در تحت را و بر تپه
است او شان با هم تنگ نموده و نیز از مواضع خوشحال گد قدری سیل معالیه گرفته کار روانی فوج
همراهی داد اجعفر خان نموده و علمه شد و الله صلاح اینجا است نموده کوچ کرده بر سر صومعه رسیده بود
از قلعه سپاسیده داده و اینجا جنگ سخت نموده آخرش بعد چهار روز بکین مردمان فوج را چو بانه که
در طایفه شکر و دیگر فارس ساخته و هزاران من غله از موضع و اندرون قلعه بدو گرفته و فروخته مبلغان فتح و
موضع مذکور دادیم و از اینجا کوچ نموده قریب گد رسیده در سه سال و دم و برادر کلان را در از اینجا
تشریف بردند و رفتن اینجا است و علاقه خوشحال گد و جنگش از خوشحال گد
و اینجا است بسیار زده و سواران یک پلین که در آن چهار نشان قریب یکصد پنجاه نفر سپاهیان همراه
با هر سنگه از رفیقان قلمی دور فوج داد اجعفر خان اندم و دیگر سواران قریب یکصد پنجاه همراهی درین روز
بطریق چهلوی قیام مینماید و اینجا است همین تجویر مقر را ختم که قبضه و دی علاقه خوشحال گد داده
تجویر خرج فوج داد اجعفر خان با هم چنانچه از فوج داد اجعفر خان چهار پلین معصیت توپ یکصد سواران
بودی که کنان گفته وادم که حقیقت من یاد و بمن بنابر سنگه گفتم که ایشان هم مع چهار نشان عقوبت
بیانید و یک کاره بوزیر وزیر و سواران خانگی را می شناسند که قبضه و دی ستادم و اینجا است وقت چهار
شب باقی مانده همه یازده سوار خانگی از رفیقان مع بود و در قریب سی از آن فوج جعفر خان همراه گرفته و زنده
بوقت چهار گمری زنده قریب مذکور رسیدیم زمینداران قبضه قریب مردمان پنج و شصت سواران
بفواصله با صد قدم از قبضه اینجا رسیدند و سخنان متعددی و مذاکرات اینجا است سخنان متعددی و سخنان

نشد یک دم محبت از آنها که سخنان او به سیفت کفر بار ساخته گفتم که شما وین رزید مردمان قصه بستم
 و بدو چو کمر دیده دست خود به بسته منت و حاجت پیش آید بدهد لهذا آدم او نشان که گرفتار نبرد و بود و کافر
 و بیخی و کوش او ببرد و از او نشان گفتم که برای نه نشاندن آدم او نشان بر پیش خود بر رزید
 که از قصبه طرف مغرب است دیو سازند از خورشید بوی کفتار و نشان بسمند رزید که در سیده ایستاده بگویم
 در غیر صده بکن سواران هم ایستاد از اینجا گذشت یک سوار هر که گرفته از قصبه که طرف جنوب است بگویم
 که هزار ناموشی کاوشان غیر و مرد زن بسیار گرفته بطرف خوشحال گشته و بر رزید و طرف خوشحال گشته
 بنشینان از انقدر آب در تالاب و نامون بود که یک تختاب بنظر می آید بجانب اینجانب و یک سوار
 دیگر را آنهار سیده بکنان دمان برین و غیره را واپس نموده در قضا و دنی آورد و دوبار بطرف شمال
 آمده موشی او نشان از فرام نموده و سوازی برین موشی خوشحال گشته است و دوم و از قصبه و در آنجا
 فاصله یک نیم کوه است و در خوشحال گشته فاصله سنج بود و در شهر فاصله قریب است که با معبر لازم را و چشم
 بالیده بود و فاصله موشی آنجا را حسی کرده می دیم ازین قریب پانصد و دهان و در خوشحال گشته از آنجا
 بخت اینجانب که در غیر صده سواران همراهی بر رزید استاده بود و در شمال اینجانب شدند و ایان گناه
 اینها بطرف ایستاده بود و یک مردان خوشحال گشته در آنجا که گوی بدو گوی بدو با برابان و در خوشحال
 گرفته و بدو گوی با سواران همراهی است و پس پانصد که مردان خوشحال گشته از این طرف
 بجای طایان استاده بودیم و در زمین ازین گواران عقب پانصد و سی و سی استاده بود و در
 حالت اینجانب از سواران همراهی خوشتریم که در خوشحال گشته ازین گواران عقب پانصد و سی و سی استاده
 بهتر و بدو آب بر شست سپان یک نمون قیاس است و لهذا توکل بر حق است و اینها را نموده است و اینها را

پیاده گشته حمله نموده او شان اسب گشت و هم سیم یا خود با گشته گردیم ستمی غور خان سالدار و غوره که
 از فوج جهر خان بود میگفتند که محالست بسیار اند و سپاهان گذار گشته پیاده بخوابیم گشت اینجا را نه با لقمه
 ایشان مثل محنتان آمد غرض که یکی سواران نامردی نموده اینجا را در اینجا گذار گشته رفتند و همه را بخواب
 همان باز زده سوار که از رفیقان قلمی بودند ماندند از اینها میگویم که پیاده نشود لیکن کسی پیاده نمی شد جز
 هر یک نام گرفته تکفیم که از اسب هر دو آمدند بخوابیم کسی که نام آنها گرفته میگویم او سب گذار گشته پیاده
 هشتادم حکم از اسب گرد آمدند اینجا تکفیم که بر دشمنان حمله سازید غرض که از گفته من او شان بشکند و غور
 باز بطرف چپ گردیدند و ستمی حکم که از هم اریان من بود از رفتن که نگاه فرمایند که طرفانی ناز با ضد
 نفر پیاده اند و اینها هشتادم چه طور دویدند و او شان خوانند بود ازین طبعیت من از دست رفته و غصه من
 طایفه گشته شمشیر از نیام کشیده حمله نمودم از فضل حق سبحانه تعالی همراه که من قریب باز زده سوار پیاده
 بودند عقب من حمله نمودند که طرفانی والد با هشتادمه در میان آن که قدری من بود در میان
 دو تالاب رفتند و اینجا را تالاب رسید از اسب پیاده گشته بر کناره تالاب مذکور گشته و در
 بندوق باز رفت خود میزد و آن یکی هشت نفر از رفیقان که پیاده شده بودند از من ارفا
 بست قدم بر کناره تالاب مذکور رسیده نشنند و از دیگر رفیقان که سوار بودند هیچ ششتر آدم
 پیاده شده نزد اینجا که آمده نشنند و میان که قریب باز زده و جنگی کناره تالاب استقامت می داد
 طرفانی که از در میان هر دو تالاب فاصله قدم نشنند و از هر دو طرف گویند و من نشنند و در
 تمامی که از زور میزد پیش زرت در عرصه مردان بیکر می جنگی با بارود و گویه از قلعه خوشحال گشته
 بی در پی با دوا آنها رسد و جنگ نشد میگویند که هر که بر زبان از من میگفتند که برای این جا گذار گشته

[illegible]

مقاومت نمی نیاورد راه گزینش گرفتن ملک جوانان آنها نمی بود و همیشه دست گرفته شسته با خود
خروج کرده و در لاورستی فی ظریف بود همیشه بر نه دست گرفته است و بود و بجانب آنکه تنها می گفت
مردان کثیر و در اندیشه نیامده و از یک آدم که بالای سر استاده بود و دستم که صاف من خنجر خدایا رسد و همیشه
زود من خواهد کرد و او را گذاشته بر مردان کثیر و منصرف که یک سوار که عقب است و در قریب اندک و
استاده بود و در دانه مذکور به تمام آمده و همیشه کرده که سوار مذکور در این دو دانه مذکور می می همیشه در حال
نگاه عقبت نمودم فی الغرض آن که در این دانه سوار مذکور سید یک همیشه در دست است و در مذکور زودم که دست او
خدا شده و در حال مردانه مذکور که همیشه بر این جانب کرد و لیکن سیدی سرباده مذکور که در افتاد و در حیا
بست سوار از فغان کن سید که او اگر مردانه مذکور می صرغ و مذکور در مردان مذکور در میان استاده و در آن
برای بارای آن سوار مذکور که در سوار می سید پاهای مذکور برق و در لاور شمشیر زدن و در طرخی
که اگر آدم مردانه مذکور از طرف من و خنجر میگرد و از من غافل گشت و در حال مردانه مذکور را و خود خنجر
سوار آن کرد اگر دستاده بود دست من و در سوار پیش او که بحیثیت زودم مردانه مذکور دیده مثال غول مردان
نمود و بعد آن این جانب بر من خنجر کشال که هر سید خنجر بردار کرده می کشیدم و منصرف دانه مذکور سید خنجر خون من
مطابق گشته استاده بود و بزرگ است از هر نمایان حسیست نموده سید سوار مذکور تا بقاومت او نیاورد و از من
گرفت مردانه مذکور تا هم یکضرب شمشیر بر من کشید و در حال نگاه من افتاد و سید را خنجر نموده و یکضرب شمشیر
مردانه مذکور زودم که مرده شده بر زمین افتاد و قاعده خنجر کشال که عقب از نشان که در دم و قریب خنجر مردان
باید که سواران بریدم و از آن بجا که در آن سوار که در سوار است و سید با شمشیر و قریب سید مردان از دست این جانب
گرفته شده با و درین محضه یک خنجر شمشیر بریده و از منی سوار می کشید و خنجر در زمین افتاد و در آن

[illegible]

نمودن بها که هفت سنگه را دادیم از رسیدن خود در فوج نواب امیرخان بهادر و نجات
 و صرف آمدن فرزندون کادرم کلان بهادر بحضرت قلی و فساد بها که هفت سنگه و جلد تر رفتن
 بنهون نوشته بکشن گدازه نزد من فرستادنی بحال اینجا از کشتن گدازه سوار شده بنهون
 بنهون در قلعه که ره که مکان خلعتیام من بود رسید و دریافت کرد که برادر دم کلان بها جمعیت چهار
 سوار و پانصد شصت پیاده با کشتن بنهون که بنهون بمقابل بها که هفت سنگه بفاصله نکرده
 رسیده و دره ساخته نفیض که صبح یاشام جنگ شد و اینجا تا وقت احوال رسیدن خود در قلعه که ره
 وقت یکا پس از برآمده شامل جنگ گردیدنی نرسیدن نیز جنگ ساختن بخیرت کادرم کلان بهادر
 نوشته فرستاد و وقت چهار که کشتی بنهون پیاده اینجا بنهون سواران من و آنرا قلعه که ره سوار
 شده و در آنرا راه که از اینجا دره برادر دم کلان بهادر چرخ کرده مانده باشد آواز تو بچا شنیدیم
 که از برادر دم کلان بهادر بها که هفت سنگه جنگ شود و طراد الحیر شنیدنی که از تو با سپه خود او
 گرم ساخته روان شنیدیم چونکه در دره که رسیدیم دیدیم که همه جمعیت سوار پیاده و پس بنهون رسیده و
 در میان هم از برادر دم کلان بهادر از من گفتند که از نزد کلان بهادر انصاحبان فوج بنهون سنگه
 سواره و تو با سپه اندکی چاک فوج بها که کور استاده بود زین آنجا است بالای غار و نوند و
 لای جنگ بنهون و طراد کلان بهادر انصاحبان صلیح هم بر میان جنگ نمودن موقع ندانستیم غار
 گردانیده می بنهون انصاحب اینجا در دره ما فرو آید و اینجا بنهون جوانکها گفتیم که از وقت
 جنگ تمام کرده باز آمده بدیده ما خواهم نشست این سخن گفته از اینجا بیشتر روان شنیدیم که از
 بهادر جمعیت قریب صد تن سوار و طرفی ده تا خود می بنهون اینجا بنهون تمام نموده و پشت

اسبان ملاقات ساختیم برادر دم کلان بهادر سر بود سید جای تنگ امروزشک متوجهی بسته
 ما پس آمدیم حال دیر خمیه فرویند روز دیگر جنگ نموده هجده شد در جواب گفتیم که اگر امروزشک
 نخواهد ساخت طرغیانی را بدید خواهد شد طه در جنگ ظیل خواهد افتاد و مناسب است که از اینجا
 عثمان مراجعت فرمود باز دشمنان جنگ نموده بغضله سخت داده بعد آن میره با تشریف اندازید
 کلان سوار ازین سخن ناخوش شده فرمودند که من نام فروستم آنچه شد در جنگ نمایان خواهند ساخت
 خواهم ساخت در جواب گفتیم که ای جان منی مخالفان فتنه مقابل جنگ نموده میشوند و از روی
 معلوم خواهد شد در کشنگوی دیم که طها که بر پشت سنبه که در کورمه فوج سواران و کشته شدند
 می آید از پایان فرسیده و مقابل گردید و مجروح مقابل فتنه آنها حمله ساختیم و اوشان بغضله باطله
 پشت داده راه هزیمت پیش گرفتند و لا اوزان کشته سواران مخالف را به تیغ ساخته و اوشان را
 میکشند و فوج پیاده با قریب شش هزار آدم محاکم ضربت کوب بر بلند می آید و پیاده بودند و قتل
 و کول با کوب ایمن و دیگر که از دگولم با سواران بهر میان تفرق شدند و برادر دم کلان با در بر تو
 اسبان حج و از اخیر ساخته و قتل سبانه که در رفتند و اچان به شصت سواران سعاد مایم و در
 تشنگی شدند درین فکر بناخته بود و وقت من بود که بجای کول ما را من کسرم شد و بود و عثمان
 گردانیده با طرف روان شدیم که شوار از رفته آن من فی شعور خود از گفت که از جنگ خانان
 بدی گردانیده که با سرباز دشمن فی شعور او طبیعت من بریم و دیم گردید و از و گفتیم که خلاصه
 چرا که اوشان قریب شش هزار پیاده معضرب قتل با پیاده اند و هر حال ایمن قریب صد سوار
 بود و بدو کسیدین فوج پیاده اهل ایمان من جنگ نمودن از آنها چگونه صورت خواهد شد

مردمان بیاد خواهند آمد آن زمان بمقابله جنگ آنها خواهد شد و شکی برین طایفه ساخته نمیدارم
نوشیدن می گردانیدم سوئی ازین اندرون فوج مخالفان فاصله نیم کرده است سوارند کوششهایشان ازین
میگفت که بطرف آب نماند نوشید و طبیعت اینجا که نهایت تشنه شده بود نوشیدن معوق ساخته
از اینجا گشته روی آب خود را بطرف مخالفان نموده دو انیدم که اندرون فوج مخالفان رسید و حو
کردم و عقب من دیگر سواران هم ایستادند و بروم کلان در که بطرف عقب فوج مخالفان رسید و این فوج
بودند یا ازادی و فی الفور حمله ساخته شامل اینجا شدند هر چه را میگرد و فوج مخالفان کوشش مقاومت
نیارده پشت داده بدو شمشیر هیرفتند و دلاوران هم ایستادند و میگرد و مخالفان را
بر زمین انداختند و من هم از اندازه زیاده مردمان را کشتم و بروم کلان بهادران شمشیر زده بودند
که زیاده زن و مبارک آتشی و مردم آمد بسیار و شمشیر از دست مخالفان بدن مبارک رسید
بودند بیک که پوشیده بود و از زخم بدن مبارک رسیده و کمر یک خم شمشیر زرنج مبارک رسیده و کمر
گولی بدوق بر سبک زیدان و دمه و دوزخم شمشیر زرنج مبارک رسیده اگر ممکن احوال جنگ
نوشیم طول طول میگرد و لهذا مختصر کرد و احوال نوشتم که بروم کلان بهادران از یک یاده مقابل کرد
بروم کلان بهادر شمشیر دست گرفته و دست چپ معان بگردن سپید و دشته و پیاده و ترغافل
شمشیر دست گرفته بود لیکن قابو جری را از طرفین نمی یافتند برین حال چشم من افتاد و دیدن پائیده
رسیدم بسبب جلد حیران من پشت پیاده مذکور سپید که بجلد غلیظ من حربه شمشیر بر سر که دستا
بسته بودم چونکه قریب بود لهذا شمشیر من را زنگرد چون انستم که از شمشیر چشم غلیظ و بجلد تمام پیاده
مذکور بود دست خود گرفتم که گردان بران دست من آمد لهذا سر او را قاتل و سر حربه که او شمشیر می زد و شمشیر

سوار فرام شده ملازم بایان گشتند و لکنهار و یسار افضل تحصیل ساخته نفوج همراهی خود
 دادیم که نفوج بهر وجه اسوده گشت و نواب امیرخان بهادر و نواب محمد شاه خان که قریب بود
 رسیده بر راج موصوف زور داده بودند معامله دوازده لکهر و یسار راج جی بود و بگشتند و رسیدند
 رفت این نواب امیرخان بهادر و نواب محمد شاه خان موصوف خود از اینجا که پنج موده از ناک جی
 بیرون رفتند و در مکان لایوه علامه لوناک رسیده ویره خستامورچه با حسب پانین داد و دو جاک طایر
 شش سو و کردید و بیست معامله کردید این راج جی و نواب محمد شاه خان و والد مخطوطا که
 واکد شست ناک جی پور موصوفه باویند و بست کرانند محمد محارجه جی و والد بایان نفوج شست بست

اوم معینه خود داده و بست تمام در روانه شدن در کالان کجا در وانجانب موصوف نفوج خود

بشدون غیره شاستان تهنات مقربان جی و والد موصوف نفوج شست بست

محمد شاه خان رسیدن بایان نفوج نواب موصوف بمقام لایوه بایان

فی الفور بند بست خود و از قاعه باو غیره برداشتند و ملازمان معتمدان جی بود و ده موصوف شست بست

موصوف از اینجا موصوف همراهی خود روان گشتند بمقام لایوه رسیده ویره ساختند و والد موصوف شست بست

شدند و موجب کم نواب محمد شاه خان از مکان لایوه بطرف جنوبیه ساخته مورچه پانین دادیم

و دیره نواب محمد شاه خان بطرف شمال بود درین صحنه میان نواب جمشید خان و محمد سعید خان موصوف

ملازم نواب محمد امیرخان بهادر و موجب اشاره قاضی خود و بطور ملاقات در دیره نواب محمد شاه خان

کرفتار ساخته در میان جمید نواب محمد شاه خان در میان گرفته شست بست و موصوف لایوه باو غیره

نواب محمد شاه خان کرد اگر دیره مذکور که دران جمشید خان غیره نواب محمد شاه خان گرفتار شست

شسته بودند آمده محاصره سخت نمودند بعد و پاسبان اب میرخان بهادر سحر چهارم سرداران
 در درون فیض الله خان آمده میخواست که نواب محمد شاه خان گرفته برود یکی فوج کچو و غیره علامت
 نواب محمد شاه خان تحت و قبضه خود آورد برادران کلان بهادر دیگر سرداران هم ایستادند نواب محمد شاه خان
 صلاح نموده بر دیر فیض الله خان نکشت که نواب اب میرخان شسته بود رفته محاصره ساخته بطور فوج
 گرفتار ساخته مردان بیرون آمدند و ششام اصیرج بنام نواب محمد میرخان بهادر و او ششام ساخته و علامت
 که از جمیع خان غیره گفته نواب اب ایستاد یعنی محمد شاه خان اخلاص کرده و سید بعد آن بایان انصاف
 یعنی نواب میرخان اخلاص خواهم کرد و درین مجتهد صده روز گردیده آخرت جمیع خان غیره نواب محمد شاه
 را خلاص نموده گذاشته رفتند و مردان نواب محمد شاه خان نواب اب میرخان بهادر را خلاص نموده گذاشته
 بعد گریه بلوئی و گله در فوج بکامیابانها و غیره ملاقه نواب محمد شاه خان غیره را طلب بنحو آنکه فوج
 گشته برادران کلان بهادر نواب محمد شاه خان را از انجا بر آورده بدیر فیض الله خان رسانیده از انجا نواب
 اب میرخان السور کرده هر دو نواب صاحبان جمع سپیدین کیر سرداران دیر فوج بایان آمدند و ملاقه
 و بایان بایان همانا در کشیش ایم و سید و سب کرده اویم که از فوج نواب اب میرخان نواب محمد شاه خان
 متفلسل بدون حکم آمدن بپند و نواب را شاه خان که همراه نواب میرخان بهادر بود در انجا از نواب
 گشته کینه دل خود مستحکم گرفت و احوال کینه کشی او که بایان ساخته میخواستی که بپند و نواب
 اب میرخان بهادر چند روز بیره و والد ممانده روانه گردید و نواب محمد شاه خان قیام کرد و مردان
 فوج هم همان بایان نیز رسید که فوج نواب محمد شاه خان بدست گرفته و فوج بپند و نواب
 ساخته و صد مردان به سده نه بر خسته بپند و نواب که قریب ستمیاده و سده صد سواران باقیانده

و باقی همه برخاسته رفتند و اینجانب از نواب محمد شاه خان گفتم که بدون خرج بکلی مردان کاشمیر و نواب موصوف در جواب آن گفت الاچام برخاسته رفتن دهند بجواب آن گفتم تا حال آنچه که حق فرمان داور آن صاحب ایالت بود نیست نمودیم حالا آن صاحب ایالت اب سید هند در ضیوت ایالت بخوبی فهمیده است نموده و هند بجای که حق سبحان تعالی رزق ما مقرر ساخته است آنجا فرستد خواهیم خورد و قبول نمودی و رزق هر چند بیکان رسیده به نظر عقلست چسبن اینور مانده باستماع این معنی نواب موصوف ایالت بخوبی تمام خدمت نموده داوره بعد آن علی الصباح مع جمعیته همایان خود و از آنجا که بنده روزه رستم و اینجانب مشوره ساخته همین صلاح افتاد که سابق ازین بانیان خاصه و دارا اخیر بحسبند علامه پهلویان نام و الدام نموده داده بود در آنجا رسید انتظام خود کرده آید و در شان داری بانیان خاصه که از طرف مهاراجه ضاوت اوسید به بهادر بخارند مانند بایر نه ساخته شدن و الدام و الدام

از نواب محمد شاه خان مع جمعیته خود و درین مرکان پهلویان علاقه و جمعیته
 ساکنین قلعه مکان پهلویان و نظام نمودن مرکان کور غرضی که مکان پهلویان
 دیره را ختم و به تیارای قلعه تصرف شدیم و در غرضه یکا قلعه تیار ساختیم و بهانه تمام نمود
 برای تحویل و ردیهات علاقه پهلویان رسیده دیره ساخته و تحصیل جاری گشته به مکان سانکر با قلعه محکم
 و در رسیده دیره نموده سپاهیان قلعه ایالت اینحال نیاروده بمقابله جنگ پیش آمد از آنجانب
 نماند و دیره ساخته و در غرضه نکر و قلعه مذکور رسیده گرفت و تمام خود قایم ساخته و نیز قلعه ایالت
 دوازده کشتی که پهلویان در قلعه سانکر یا که کمانات و حویلی محل خوبند قیام کنانیده و دوازده کشتی
 دیره بر موضع محکم که در ایالت مذکور رسیده جنگ ساخته گرفتیم و در آنجا مردان همایان با هم مرکان

بهادر را بطور تمامه قایم کنانیده داد و سابق ازین نجاب امیر خان بجاد و از کسان لا و دو کس
 بود تا ازین نجاب امیر شاه خان بجای خود فرج مقرر ساخته و خود مستیج سواران میدادند
 شده نمیکان شیر گنده ملاقه کوه که در اینجا قایلان نجاب صوفی دند زنده و نجاب امیر شاه خان
 نجاب امیر شاه خان در مکه فوج افضل سوار کوچ ساخته و صافه بخاک و از پهلای رسیده و پهلای رسیده
 مسلح و دلگیر و پهلای امیر شاه خان بن شتر که مایه از کسان پهلای خاج ساخته بدست
 گرفته و در ادنی اقبال ساخته و نجاب امیر شاه خان کس از سابق میکان لا و زده گشته کوه در دل خسته
 از راجه شاه پور و الی رابط اخلاص نموده بر دوشی کمر بسته برای خراج نمودن باین مستعد
 سنانگر بار رسیده و بره ساخت و الدم وکیل خود را از نجاب صوفی ستاده وکیل مذکور زیاد و بعد
 متباحت و نمود و نجاب مع و بغر و فرج خود و عجز و اسلح وکیل مذکور بایع بنیان یاد و ده و غنا
 ناشایسته بر زبان آورده از فرج خود بدگر گرفته داد و از اینجا که متحلی و بر دبار سی لا و ده وکیلان
 و پس آمده حالات حسرت که بروگه شسته بود بخدمت الدم عرض نمود و چنانچه در فرج
 داد و شاه خان سیر چنان سوار و د و شمر را رسیده و ده و دوازده و نجاب کلان بود و ده
 داده و برادی نمودن باین سید جنگ شستن از فرج نجاب امیر شاه خان
 نجاب امیر شاه خان مغلوب بن فرج مذکور و آخرش الدم و برادر کلان یاد و ده و ده
 نگاه برداشته و حق سبحانه تعالی کرده و جمعیت چهار صد سواران با قصد فریادگان از
 بولیا سوار شده بطرف ساکنر بار وانه نشدیم زیرا که در قلعه مذکور سکونت قایلان مین و ده
 تحاشه دست نجاب سواران مردانه از همه شتر وانه شده و مکان ساکنر بار رسیده و در حقیقت

مردمان از گشت کاران آمده فریاد العیاش العیاش کردند و گفتند که سواران پیاده هزاران
 هزار را گشت گنم و جوایان بریده میسرند ازین عظیم برابیان می شود و در دل خود خیال ساختن که
 بجمعیت قلیل جبرسان افواج بی شمار بداد او نشان سیده شود و لهذا از او نشان گفتم که دروغ نمیگوید
 و از اینجا بدیدید بعد از اندیشه کردم که برادرم کلان بهادر از عقب می آیند و گشت کاران عظیم
 خدمت نشان رسیده البته فریاد العیاش خواهند ساخت از نشان کین کلمی هست که برادرم کلان بهادر
 بهادر همی خواهند رفت و از فوج نواب ارشاه خان بیرون گشت خون خواهد رسید اینجا از سواران
 همای خود کفیه داد که کمر بخشاید و مکه سپاهان و تیار و مستعد باشند پس اینجا که گشته بر بلند
 سقف مکان قلعه ساکن ریافته استاده شدم که در یضمین او از دو سه بنده فوق در گوشه رسید
 یسین و اثنی شده که از برادرم کلان بهادر و از فوج نواب کور جنگ گردید و لهذا سحلات تمام بر بلند
 سقف مذکور بر آسمان سپاه گشتم و از اینجا مستخرج سواران و اندک سپاهان و از خیر نمودیم
 و بطرف آواز بنزدوق هراس و اندیشه رسیدیم دیدیم که همراه برادرم کلان بهادر در قریب مکصد
 پنجاه سوار خواهند بود و از فوج نواب ارشاه خان قریب یکمیز سوار و بقابلت جنگ می نمودند
 سواران دیره با فوج نواب کور سپاهای انگلیسی می آیند در نزاع و اینجا مستخرج سواران و
 از طرف پشت غول سواران اب موصوف ساخته سپاهانی انگلیسی و بفضل برابیان سواران
 غنیمت پیوسته شده راه نهریت گرفتند و اینجا بنشان برادرم کلان گردید و گفتم که اینجا ایستاده
 ماندن قریب صلاح نیست بلکه دیره افواج او نشان قریب یکمیز کرده و در یک محله کلی فوج فرار نمود
 گشت نیز از عقب الدایان مکه ضرب فوج جمعیت یار خواهند رسید پس اینجا همگانه که رزار

گرم خواهد بود و باران بخا و این سندان مرصع لفظ این صلاح است که از خا عیان گشتند
 قریب مکان ساکنر یاسیده و مکان خج در ارشیت داده ستاده شد چنگ هم ساخت بدم کل
 بحدار انصیلاح رسیدید و سنجیده و غنائ اسپان که اندک بطرف مکان ساکنر آمدن
 شدند و در غنیمت الدم جمعیت پیاده با و توپها سال بایان شدند و نیز توپ ارشاد خان و فتح
 بهجوم و مخزید و بر مایان و رخک کال دادند مایان از انجا چکیده چکیده چکان
 قریب ساکنر یار که راه مالک رسیدند ستاده شد نیم دور انجا طلع چک انداختیم و الدم و انجا متهم
 یکصد سوار دادند از اسپان و داده پایکشته خبرت پاستقامت زدیم و بدویم کلان
 سده یکصد خج سوار روانه بر کنار صنف پیاده هم چو که ستاده شدند و در غنیمت قریب و از توپ
 توپ متهم و در شتر پیاده طرف ثانی مقابل سیده کوله توپها بر مایان چنان تیرگی می باردند و انجا
 نیز از توپ حجت از بر سر خبرت پ کوله بر او نشان میزدیم چو که توپ ارشاد خان و غنیمت و افواج
 خود مایان را در نمودن جمعیت قریب مایان تصویب و اراده تاراج کردن داشتند از انجا که
 سواره خوب نیست پس غنای وانی بر خود شدند است بیگانه و تاراج می نمودند اگر دید که
 اگر توپ ایشان قریب مایان بود و خاک زدند و دوازده اسپان باله می رفتند بنام اسپان
 برای که با و گوییم بر ایون جوانان بایان سیده و گوییم که از طرف مایان می رسیدند چنانچه خطا میکرد
 و مردان پایشان و نشان بخت سپرد سیر کردند و اکثری از البوز می رفتند و بعضی از حشمتا و در
 شدند و غنیمت یکتا که در حصه کار از گرم مانده و بارش گوییم که اسپان بایان کردند و در نیم روز بدو توپها
 شت را که در حاکم از توپها و سواران اسپان سواران بایان بر غم گشته روزگار

آمده و نوبت بر شکست یابی رسید و گانه شکرانه بدرگاه ایزد متعال بجا آورده شد که خود بخود از
افواج غنیم نواب سهرخان نواب احمدخان و دو سوار پارچه بر سر پرانیده بخدمت والدم آمدند
و حاجت گفتند که بایان شما مسلمانان این نواب ارشاد خان ناحق از ما ذاتی فساد ساخته
نوبت با شما رسانید اکنون متعاف نمایند و مخالفت حمله را ندهد و میسر درین گفتگو بود که یک شب
و چهار ضربت توپ یکصد سوار لازم بابتنا صاحب ندیه میسر آمد و بایان رسید و در میان
همراهیان این نیز درگیر شده مثال شیر غضبناک شده می گفتند که فوج دارا شاه را بنیامین
والدم گفتن نواب سهرخان ایندرا فرموده خست نموده و ادب آن بکن فوجی قاتلان برده
رفتند و از اینجا کوچ ساخته رفتند و بهوارا و از والدم گفت که فوج دارا شاه همان از ملک
تا اینجا صفا بهادر بدر کرده دادن مناسب است لهذا اینجا جمیع جمعی فرمود و بهوارا و فوج
دارا شاه خان کوچ ساخته روانه شدیم و از حد ملک تا اینجا صاحب در برون کرده و این
والدم رسیدیم درین سال جنگ کاکر پوت سنگزه و تحصیل فیض علی با کل از ضلع و غیره
در ضلع بر بهولیا رسیدیم با کل زیر معامله فصل بریم از علاقه بهولیا وصول کرده گرفتیم و بخرج
خود آوردیم دایم و در می باقی مانده که وصول ساخته کاروانی خرج شود و مکر در ضلع بهولیا
اندکی سایر خوب بود که هر روز صدای ریه حاصل ساریدستی می دهند و نیز قریب پنجاه ریه
سایر ابداری در مکان بچکره بود و در مکان سانگره یا آند فی سایر یو می لیک آنهم نمودن آن
فصل بریم با کل آختر شده ماه الضیفی بسیار که بود والدم بموجب صلاح برادر م کلان از کتب که
مقرر شده که در مکان سانگره ایشان در مکان بچکره برادر م کلان را در و در بهولیا می قیام

و همه باز آمدنی علاقه خود با کار روانی خرج جمعیت خود می نموده باشند و جواب آن گفتیم بزرگوار
وقت علاقه علاقه هیچ ساختن و برین صلاح بطوریکه از سابق مقرر است بموجب این قائم خود
ماند و سوائی این همراه جمعیت مضعی نفسی همراه هر دو صاحبان است ازین عرض مضاعف است
و آمدنی بجز راه داری سایر دیگر نبود و بدین آیدنی سایر روزمره خویش است و نیز دیگر بکار
قدری آمدنی سایر راه داری است در مکان ساکنان یا آمدنی سایر راه دار با کمال نیست و نزد من
خرج زیاده از آن صاحبان است در ضرورت یا مبرسات چگونه گذاره خواهد بود چرا که میروید و راه
بدون نیست موقت مضاعف است باه است برادر هم کلان بگویند که بطوریکه والد هم بخود فرستاده
است تا بطور قایم خواهد ماند ازین سخن صافی معلوم کردم که برادر هم کلان بگویند که والد هم معلوم کرده
است طاعت اخلاص طبیعت من از حد زیاده است و گشت پس بجواب گفتم که انجابت را مکان ساکنان بکار
نیت انصاحان ساکنان یا هم گمزننده را خدا را از حق است رواست شدن انجابت از

مقام هوایا معصود سوار و گرفتن قلعه که بریده علاقه بند و این چرخ نور
انشار الله تعالی ازینجا رفته در ملک بیور سید قلعه که بریده از بند ز شمشیر گرفته و تحت خود نموده
خواهند و کار روانی خرج هم از انضام نموده خواهد شد همی ابرو سنگ که در دیان والد هم بگویند
بیتدیریکه قلعه بدینا خواهد شد و چنانچه گفتم اگر دست من نیاید و پس گشته از ایشان است
گفتن نخواهم رسید والد هم فرمود که بی از او بدین نوع با حق سبحانه تعالی او نموده خود دست نموده
خواهد و او ایشان بفضله قلعه رافع نموده ضرور خواهد گرفت لیکن بعد آن در حاجه مذکور قایم اند
می باشد که نزد راجه بیور عالم فوج و افرات درین زمانه و داری خسته نیست عرض نمودم که اگر از

ایزدی قلعه مذکور را خواهم گرفت از جناب حق سبحانه تعالی امید قویست که در شصت روزها
 لغرض نخواهد گشت آخرش از والد خود در خدمت حصول ساخته مدینه و صد سوار مردان از بخارا و
 سندم و دست و ز مسافت راه فرستید و کرده همواره بوقت چهار کسری شب شش و نیم شب
 رسیدم و قلعه مذکور را از فراموشی یافتیم و بهیمه شب در آن محسوس آن قصد نکردم اما عجیب و
 عاید کردید و قیام که اینجا نباشد قلعه مذکور را دیده و کس نمی داند و سواران هم از آنجا می یافتیم و در
 سواران مذکور را یافتیم قلعه را یافتیم و در آنجا صبح کردید از زمان بهر امان من صاف صاف گفتند
 که از راه فرستید با فکر رفتن قلعه بوقت شب مقرر ساخته از بهولیا سوار شده آمده ایم ختمی از قلعه
 صورت است و حال از روز روشن میشود و در قلعه همه مردمان بهوشیاری گشتند و گروه قلعه خندق
 عیسوی و از آنجا است در صورت بدو فتح بلاش با ضرب تیغ با چگونگی از این جمعیت قلعه گرفته شود
 سواي آن اگر عرصه یک روز هم در حاکمی قلعه خواهد گشت نیز از آن مردمان ملازمان را چه جوهر بلکه گنوار
 و بیات فراهم شده مایان اگر قرار خواهد گشت کسی مدغم نظم نمی آید و نیز در میان مایان
 لطافت راه رفتن هم نموده لهذا همین صلاح است که از اینجا الطرف علاقه را جگر و ملی
 رفته بعد آن مکان بهیچان سیده شود و در جو الشبک هم که من سرگزیر از این خواهم رفت
 یکی سواران هم اسیان قلعه ساخته که مایان با حق گشته و گرفتار نخواهم شد غرضی که اینجا بود
 زیاد و از حد تک ساخته و با سواران ملازمی با طرف اندخته سخنها پیوه هر چه که بر زبان می آمد
 می گفتند اینجا اند آنها لاچار گشته گفتیم که ایشان از خدمت دوم همه با و علاقه کردی فیه
 و از اینجا و پس بهیچان بهولیا بروند من سرگزیر از اینجا نخواهم رفت نگاه برادر حق سبحانه تعالی

نموده تن تنها بر قلعه خواهم رفت تا که قلعه والد با ما را بکشد یا من قلعه والد را بکشد و من کز
 در قلعه خواهم نشست بعد آن مردمان هم را اینجا بیاورم از ده انخاب رنگ ساخته و اینجا
 بنات تنگ شده من و خدمتوارانها گفتیم که هر چند از ایشان میگویم بجای نمانند و از در
 تا اینجا بیایند و من و اینان از در و بیرون حلق خود را در دست خود بپوشیم بریده خواهیم مرد و چون که هر یک
 جنای صاف و راست نیستند که ضرر و زود را خواهند گشت از آنها دو چهار برقیان قلم و مردانه
 گفتند که این قلعه دارد و کهری خواهیم گرفت چونکه فضل حق سبحانه تعالی شامل حال خود خواهد کرد و هر
 اگر که دشمن خود را بداند که از ساخته مستعد گرفتن قلعه مذکور گشتند گرفتن قلعه که هر روز
 چونکه دین گفتار بودیم که آفتاب آمد و در فتنه شد قلعه بودیم و از پشت اسبان حج ویرانه پیاده
 گشتیم و از طرفین شرم و جنگ گوی بند و قها میشدند تا عید یکپاس از طرفین جنگا کز
 گرم ماند و آخرش حمله نمودیم و همه خود را در آب خنق انداخته برآمده و یک لحظه اندرون
 شدند و اکثر مردمان قلعه را شربت مات چشاندیم و با ما را پناه داده را کردیم و از طرفین جنگ
 که مردان بودند شسته شدند همان محبت سپرد و دو پای نمی شدند و بر گران فضل از دوی ماند و در تمام
 قسروا کردید و نیز زمین را از دیه گزید و نواح را بکجه کمال کرده دادیم که هر ما در فرمان
 حاضر گشتند و مسمی هوای رام قانو نگوی و نیز پور که از سابق حق خدمت میباشند فی القوا
 کشید و بجای او می خدمت مصرف کردید و مسمی روی بجز کالک الله از طرفین حاج جوهر یک پل
 و چهار نفر تو و قریب صد سواران افسران و ضلع نهندون و غیره بود و بر وضع موثره نهندون
 قلعه کرده و با فاصله پنجم ششش کرده است و میره میباشند بخبر کردن سیدان خبر بر سر سیمه و بدو سید

را ندانند در مکان هندون پید و در فراهم نمودن جمعیت سوار و پیاده و حصه و دست خیر
تحقق نموده که نزد آستان صرف قصد سوارانند لهذا بدینجه روز جمعیت و از ده صد مورد
هزار پیاده و یک پلین چهار ضلعی پید و کن پیر ساخته از خلی ساختن قلعه که در دهانه
چون بر آمدن فوج راج جیو پور و اینجانب رسیدند و دست قلعه ساخته و قریب دو سوایه که در
مقابل او شان آدم مکان که ساه جاکیر و راج جیو پور بود و از قلعه که در دهانه
اینجانب از آنها مقابل کرد و بدینجه و مقابل اینجانب بر او شان حمله نمودم و او شان را متجاوز
نیارده از قلعه که ساه پناه برده چند استاده کرده و او شان را از چهار طرف او شان
کرده و تا یک شب گذشته بطور محاصره استاده ماندم بعد آن حاجت نموده و قلعه که در دهانه
از آنم نمودم و بر روزه از قلعه خود سوار شده و دست ساه او شان استاده ماندم و غلگند
وجود خود قریب صد ساله که در آنجا تها و نموده و قلعه آوردیم و با عیو پور و او شان
با نجا قیام داشت و دیگر جمعیت سوار و پیاده از گرد فوج فراهم ساخته بعد از آنجا کوچ نموده و
و بعد قدم از قلعه که در دهانه و در دهانه ساخته اینجانب از هم پنهان خود گفت که باید از اینجا
تعالی تمام نموده بسیاری فوج او شان ساخته و پای پاده بر او شان حمله و پوشش ده شکست
با در تها پهای او شان گرفته شود و فغان همای از بسیار فوج اندیشه ساخته گفت که از فضل
ی شجانه قلعه را از دست آورده ایم و این داری است که قلعه گذاشته و جایمان نموده
نمود صلاح اینست که استحکام قلعه ساخته و یک ازیم و قلعه گذاشته بر او شان حمله نمودن صلاح نیست
این طبع بر خواندانی گفت اینجانب در دل خود داشتم که هم پنهان من از مردان که از این

ابتدا بدین شرط حمله ساختن موقوف نمودم تا که سالان خوردن و قلع است و قلع بکسان از بدین
 خوردن نماند از قلع برین شده بر او شان حمله سازیم باینکه گشته شویم یا او شانرا شکست و او را بکشتن
 بگیریم همه ما شرط اینجا را اقبال ساخته لهذا حمله نمودیم و قوف شده از اندون پس حمله جنگ نمودن
 گشته و هر روز از طرفین جنگ میشد و حتی را و چاند سنگ که سپه لار فوج را به جیور و الو بود و معنی و قوف
 پانزده پلتن و ششاد و بقیه پنج هزار سوار و قریب پنجاه هزار سوار و آسمان مقام لال سویت که از قلع
 که هر فاصله شانزده کرده است و ده و شش و موصوف چهار پلتن و ششاد و قریب پنج هزار سوار
 و ده هزار سوار و هر صحن سنگ داده بر اینجا است و فوج مذکور رسیده از قلع که هر فاصله و ده و ششاد
 شمال در حین ورود و حین کالک از اسابق از قلع طرف مشرق در میشت و او تا معصیه پانزده روز جنگ
 طرفین گردید پس کسی را الله تعالی حفظ خود میدارد اگر مردمان و بی زمین گشته بجهت کربا و او
 تا هم بر باد شدن نمیتواند و اتفاقا از یزد میسبب است برای محفوظ ماندن هم چون با سبب
 جنس تو چنانچه محاربه جنس را و هو که کربا در معصیه کسی از کربا قوف در قلع و در قلع
 و ده و سوار یکایک مکان نیز بر و علاقه را به جیور رسیده بود و چاند سنگ که تجو تیا و ده و ششاد
 جنس مذکور و رفتن تو بهان و معصیه جیور که گشته بود و معصیه جیور که گشته بود و معصیه جیور که گشته بود
 در لال سویت رسید و وقت کوخ نمودن سنگ مذکور و یزد و چاند از اینجا پس در ده هزار سوار
 علاقه در موضع پیاده که قریب یکایک گرد و در قلع که کور بود و آتش داده که یکی خرمن با سوخته گشت و قوف
 همیشه اینجا معصیه چاه شفت سوار از قلع بیرون آمد و گرد فوج بر و چاند قلع از نوخته میگردیدیم را و چاند
 به فوج همراهی خود از مقام لال سویت سوار شده روانه گشته بر فوج جنس مذکور رسید و جنگ ساخت

طبع
 کمال
 کمال
 کمال

جنس والہ ہا از انہا بیج ہر اس مخاطرناوردہ باستقلال تمام بندوبست برہ خود باور داشتہ و
و ضرب تو بہا جاجا استادہ کردہ گولہ ہای توپ بہ فوج مخالفان بدین اختیار ساختہ و رواجندہ کہ سنگہ
از اندر دی علم نمودن مخوف ساختہ و در روز زو گولہ ہا صیقلی مذکور کردہ گرفت چونکہ خبر محاربت
جنس مذکور نزد اب محمد شاہ خان رسید کہ الفہر مورچہ ہا از مکان لادہ بہ سختی متحدہ بگی افواج از انجا
کو بہ عطف میرورہ برای مدافعت منوہ رواجندہ سنگہ از آسمان خبر آمدن توپ محصورت منوہ فوج سوار
جنس مذکور را گذارستہ و بہ روز معہ فوج ہمراہی خود در واکشستہ بحالت تباہی خاص دور رسید
والدم محبت شہسباز از مکان ہوا جمعیت قریب یکصد پجاہ سوار و بالند شش صید
معہ سربازان ایامدا و اینجاب و اندشدہ کوچ بکوچ می آمدند چونکہ از فضل سبحانہ تعالی
مخالفان چنان گشتہ بود کہ اندک فراغت تمام قریب کتزل از قلعہ کمرہ رسیدند و چونکہ کوز
سابق از اینجاب در قل خود ہر سال توپ میبردند پس آمدن الدم بدو اس گشتہ جمعیست
ہمراہی خود از قلعہ کمرہ برخاستہ و راہ گشتہ قلعہ مذکور رسیدند و الدم قلعہ کمرہ
و از انجا بہندون بہر دست لغوج حبی و بہر دست چہار روز گرفتار قلعہ مذکور
و بہر دست لغوج حبی بہ الددم بوقت دو بہر روز معہ فوج ہمراہی خود قلعہ کمرہ تشریف آوردند
اینجاب بخدمت گذاری حاضر گشتہ ماند و بہر عرض ساختہ کہ صبح از انجا کوچ بہر ساختہ بہندون
رسیدہ و مخالفان از انجا بدر ساختہ بندوبست و معہ قلعہ انجا کردہ خواہد شد و الدم صلاحا
فرمودند کہ زو مایان جمعیت قلیل است و سوا ان خرج را بخوردن نیست لہذا ہمین مایان است
کہ از دہ بندون بالفعل موقوف بہ دستہ و را انجا قیام دارند و از دہا گرد فوادم تحصیل جاساختہ

کار روانی خرج جمعیت همراهی خود موده آید و نیز در حصه یک ماه فوج جدید ملازم دستمندان
نموده خواهد شد بعد آن هستند اگر گرفته خواهد شد در جواب آن عرض ساختم اگر چه فوج جدید
مایان چهار حصه یک شت حمله مضاعف خواهد بود لیکن مایان تا بمقابلیه خواهند آورد و در زمان
دورانیشی نمودن ضرورت نیست غایب فضل حق سبحانه تعالی نموده و صبح لڑا بجای که نموده مکان میدان
ملاحظه خواهند نمود که در دو کهری حصه و آخرش عضم پذیرا فرموده و صبح جمعیت عضم
پنج شش صید پیاده و در ضربت یک ایجا کو پنجم نموده روانه شدیم و ایجاب حصه یک صید پیاده
همراهی خود پیشتر روانه شده هستند رسیدن رسیدن ایجاب تحصیل از انجا مقرر گردان
تحتیار را گذاشته و اگر گشته اقله رسیدند و فوج جدید بسیار صاحب پیش قدمی نمود و اقله
صید قدم پیاده شده و نیز عضم لدم حصه یک صید پیاده سوار رسیدند و زو کو لوب ملاحظه نمود
عاصه یکیم کرده و نصف فوج مخالفان از طرف دوا گشته هستند و در ضلع ایجاب که در قاعه
کرده و عظم لدم رسید و عرض ساختم اگر حکم شود پیشتر رفیق جانی جنگ بده شود و لدم هر دو که
که بنا بر است پرونده شکست و اول خروج جی پور ایجاب تا سی و هجده جمعیت نفر از
همراه گرفته این تمام و دم که برده چند که در فوج همراهی خود را بدین وجه ترتیب داد استاده کرده که خود
پیشرو و چهار نفر از پیشرو و در وقت صید سوار و بدین خود هم شش نفر را پیاده
و سواران غیر نموده قائم ساختم و نیز عضم قریب صید نفر تا که ملحق عضم کثرت رسید
زوشان گفتیم که سه نفر سبک طنور همراه ایجاب نماید هر چه من غیر سبک طنور میگوید نزد ایجاب
آمدند و شش نفر از ایجاب که از سبک طنور بودند یکی شش نفر مردان و سه طنور همراه گرفته برای بخار

بطرف دست چپ صف مخالفان که قوم راجپوتان بودند میفرستم بسبب این که بیست و الفوج مخالفان
بنظر میامد چونکه غول راجپوتان کور فاصله یکصد قدم ماند یکایک بنظر آمدند و مقابل گشت فی القلوب
و از خیمه و از اینجا میفرستیم و در میان ششم سی نفر پلش معطیور راجا اسپنداده از زاده و اینجاست
بشت نفر و از نزد مخالفان رسیدیم که یک دم از رفیقان من بضر بگولی میزدند و مخالفان را
گرویده بر زمین افتاد و در آن آن ابداد حق سبحانه تعالی هیچ اندیشه بر دل من نیامد گولی میزدی سرگرد
زدم بعد آن شمشیر از پام کشیده بر او نشان دادم راجپوتان کور تاب مقاومت نیاوردند و فرستادند
راه فرار کردند و پس از رفتن راجپوتان کور پلش معطیور بهای و سواران حواری شدند و بطریق
خود فرار شدند میفرستید و والدیم چون دانست که اشرف خان فوج مخالفان شکست فاش نموده او را
برای بدمن دیده و دیده آمدند و نیز همگرم در آن همراهیان بسیار دیده و کسی از همراه والدیم بود
همی بدمن فوج مخالفان بحالت تهاه اندرون قلعه رسید و اینجا فترت و از ده قلعه مذکور مورچه پند
قیام میساختیم تا عصر روز از طرف جنگ گرویده آخرش او نشان بوقت شت قلعه را گذاشته فرستاد
و از فضل حق سبحانه تعالی قلعه بدون بند و بست بیان کردید و میگویم که هر که برورش یافته بود
قلعه مذکور برادر و نموده داده و در آن زمان موسم رسات بر سر رسیده بود و فضل بنعم آخر کرده و حاصل
مصلحتیم همه جای ساسان تحصیل در آن اجحور کرده گرفته بودند لهذا کسی جای بدنی نبود و
تحصیل و ادبی بنی خلف حسن بر سر سپاه کمال بر و داده از مخزن دریافت کردید که هزار نامرغ
در صومعه میری علامه بدون بر زمین شش پست لایچار برای اره قوت سپاه والدیم در بدون
ساخته اینجا همه فوج همراه خود و از اینجا کوچه نموده بر موضع میفرستید و در دست و پا میزدند

خوش خورم بودیم ازین سخن طبیعت اینجا بتم بریم و از کردید و عرض ساختیم که در آمدن شما
 از یو کیا نقصان آنقدر شده است حالا از اینجا شریف فرمایید یا شود یا از بسکه غصه طبعیت
 سستی گشته بود گرفتگی که بشی ریشیه و چهار کثری این گفته و شمشیر ازین کم سید
 بکشتن کسی که بگوید بود و دیدم و ادم دانستند که از غصه رفته البته کشته خواهد شد لهذا
 در اینجا قدم از پس من آمدند و با و از ایند سیفر نمودند که استر فغان باز پسین با لکین اینجا
 هیچ شوائی ساخته برگشته فاعیه مذکور رفتم و بالا ای کوه نیز آدم و مردمان هر ایمان از غصه
 طبعیت سستی غرضی در عرصه چهار گدایی فضل حق سبحانه تعالی که بشی کور سید گرفت و
 مردمان گدایی را قبل رسانیدم و باقیانده را گرفتار نموده آوردم بعد آن ادم ازین نیت
 رضامند شدند و شکر حق سبحانه تعالی بجا آوردم من بعد آن اینجا بر دل خود اندیشید
 که بحسب نرسات آمدنی نیست لهذا تنگی خرج بر همه فوج است برای بدایمون خرج فوج
 و شایسته از اولاد خود کردند بعد از سعادت مندی است لهذا اینجا منت الدخ و عرض ساختیم که انقلب
 از اینجا سوار شده بقاعه که بره تشریف برده قیام فرمایند و بنده کلی فوج را همراه داشته از هر جای
 بخور خرج کرده کار روانی قوت الاموت سپاه خواهیم ساخت غرضیکه و ادم عرض اینجا بدرج
 اجابت مقبول نموده تشریف فرمائی نمودند کور شده قیام فرمودند و دیگر حرکت که افتاده است
 که در فوج که پادشاه محمد شاه خان برسی طلب تنخواه فساد و کمال رویداده که فواب محصور از فوج
 خود که در قلعه توانک فتنه و لاله لعل سنگه قوم کاپته را خطبات اجیه پادری نواب سیف خان
 داده بود از کسوا که نخته گرویش کسود کور حاصله چهار کرده معدوم و معدوم و معدوم

می ماند پیاده و کلبه کریان و دیگر اقلیدان را گرفتار ساخته متفق بودند و قسمی نمودند که هر کس
 بود بخیرسل صاحب حکم خود را کرده بود از تقدیر کسی که نامش ذکر کرده بر میزدون تسلیم است و بوق
 داشته و شهر میزدون از سابق بستیدن خبر آمد کسی که نامش ذکر کرده و شهر میزدون بود که بولانی
 کند یکی ساخته شهر از سن غله گرفته و قریب و صد سوار خانگی و اباجی شاه خان و دیگران از کرب
 مذکور خبر آمده نزد انجانب رسید و انجانب آنه نگاه و غیره چهل و سه روز میزد و انجانب
 بدلیه کوچ نموده بر مکان پاوه رسید و دیرینه ساخت و احوال پاوه را میبست که راجع کان سیو پور
 والد را کر نیل جان شمس صاحب ملایم دولت او سپید به پهلوانان سیو پور خان ج نموده بودند
 و راجه موصوف بخیر پور پناه آورده چنانچه نمحالا راجه نجی محمد والد مکان پاوه به طرفی امداد
 بود و راجه سیو پور والد جمعیت سر قیقان خود قریب چارصد نفر و ان جوانان و قریب بیست نفر سوار
 یکی میزدند و ان بودند در مقام پاوه و مقام میزدانست و انجانب پاوه موصوف گفته و فرستاده که
 تقدیمی بطور ضیافت دهند آخر شش رسلخ و دویست و صد روپیة معالیه گردیده و قرار است و دوازده
 مردمان چه موصوف عهدی ساخته یکایک مایان گولی بند تها از دزد کردند و حمله نمودن و ان
 پاوه و گرفتار کردن راجه سیو پور را الا چار و انجانب تجوز حجاز چهار طرف اندوه میزدند
 حکم دادند که لیکن مردمان همراهیان من حمله ساختند بعد از ان انجانب قریب بیست نفر و دوازده نفر
 خود و فرام نموده بکار کرده حمله ساختیم تا بر حصیرا گریز جنگ شمشیر و تفنگ و غیره میان دو کرب
 معده لا و ان امداد و انکی اوده بالا بر آمده مردمان طرف ثانی را تفصل میزدیم و مردمان طرف ثانی تا
 مردمان در دویست و صد روپیة گشته را فرار گرفته اند و ان مکان محل سلاقت و انجانب نیز محفل افغان

۱۱۱
بدر و اردو محل سر رسید و ششم آخرین از فضل و جلاله را که شیو پور والد را مع همایان
او گرفتار کرده مفید نموده گرفتیم و قریب بیست و پنج اسب و شش شتران و شش گاو
سه زنده و یک و صد و شصت تنگ و غیره سلاح بدست آمد و بعضی تخان با و نه رافعی همراه
قات ساخته و قریب بیست و نه هزار روپیه را غله بدست آمد بود که اینجا بخت مردمان فوج تقسیم
منموده داد بعد آن حاج شیو پور والد را از قید رهایی داده بکشتورمجان با و نه زنش انداخته
درین بام کبیله های کشی کبیله را بود و تجدید شد و آن خراب ساخته از اینجا کوچ نمود و بیاد شد
اینجا بخت خبر آمد آیکه سو با یافته از اینجا کوچ نموده قلعه کهره رسیدیم و شش فوج شد و در آن
برای گذاره مردمان فوج خود و الدم و اینجا بخت جمعیست همراهی خود از اینجا کوچ نموده کهره
ملازمه رسیده ویره ساخته و در اینجا بخت و در مقام و کشته بیست و نه هزار روپیه و در آن
همایان فوج یافته رسیده لاجار از اینجا کوچ ساخته و دیهات علاقه ملازمه در راه آمدند
بیشتر یعنی بزگاو و گاو و میشان از دیهات مذکور قریب بیست و نه هزار روپیه و در آن
ویره ساخته و بیشتر مذکور را فروخت کرانده کار و اخراج فوج همراهی خود نمودیم و الدم اینجا
قلعه کهره بقیام داشته و بیرون بیره فوج همراهی خود کرانده دادیم و بارش باران حمت
ای بخت کرد و در آن عدم موافقت هوا خراب و طوفان اینجا بخت عاید کرد و دید فتن
اینجا بخت از قلعه کهره ره پونک نامد اولواب محمد شاه خان جنگ نمودن
را و چونان سنگ در غرضه خط اولواب صاحب جنگ شاه خان بهادر از پونک رسید و در آن
نشسته بود که فوج محاربه حیر پور والد قریب بیست و نه هزار روپیه و در آن صدم و صدم پونک

است و اراده جنگ دارند و زدن فوج نیست که مقابلۀ فوجی شود پس بیوقت امداد من نمایند
 که تازیت احسان ایشان پس چنانچه بدیدید که طبیعت ایشان بدم بذات خود دارد و او را
 موصوف بگویند و اینجانب بیماری خود خیال نساخته عرض نمودم که بنده خواهرت و آقا
 نفرمایند اینجانب اراده رفتن بگویند ساخته مردمان بخواهی و رفتن بگویند که اس حار و آتش اینجانب
 چهارصد سوار از خدمت قبله و کعبه خود خست شده بگویند سیدۀ از نواب محمد شاهان کاشمیر
 نواب موصوف نهایت خوشنود گشتند و گفتند که اکنون این بلائی نجات خواهم یافت موصوف
 امرشایسته بشا خواهم ساخت و زو نواب موصوف جمعیت سوار و پیاده قریب یک هزار و پانصد مردمان
 حکم کردند و بهر یک یک سوار و دو پیادان نواب موصوف و دیگر سرداران قلمه بگویند و بنده
 مردمان باشند گمان نمیکند و حاکم این دنیا اینجانب صلاح از نواب موصوف گفتند که بنده است که از کلمه
 از فوج راجه جو بود که را و چاند سنگد افترکان فوج مذکور است جنگ نموده شود و نواب موصوف که بگوید
 که بد جواس بود و کلفت اینجانب را منظور ساخته مضبوط قلمه بگویند و بنده شهر فرنگ را خالی
 روز دیگر را و چاند سنگد معده قریب دو هزاره هزار سوار و پانصد پیاده جمع قریب یک سید و اینجانب
 صد سوار و پانصد پیاده خود از قلمه بغاصه یک نیم کرده مقابلۀ ساخته و از هر این نواب موصوف
 اینجانب که دیده و بلکه همه او قلمه رفتند و از نواب موصوف اینجانب شد تمام مایه گردید و کلام اینجانب
 گرفته بطریق است و بگوید و با وجود یکار شد و کبر چنان اودن خود مستحکم است و مقلد فوج خود
 خود که را و چاند سنگد که بفرج خود و از نواب موصوف ساخته می آید از آنجا که است و درانی شال حال اینجانب
 از میان بر رسیده بغاصه سه صد و نیم سوار و بنده و از عقب آنها قریب دو هزاره و دو پیادان

برغول میان کوله باز درین شروع ساخته و پلانها از جانب است و چپ بر میان حمله ساخته و بر سر
 سده مقدم پلان یک کوریک بریده استاده شده کوله با توپ و گن شروع نمود و کوله با برغول
 نمود و در یک خط است و سپاه از هم را میان من این ضرب کوله با کشته گشتند لهذا سواران هم
 خود کم که بجای متقی شده همه را مانند قرین صلاح نیست همین بناست که درین میدان یک کشته
 متقی شده استاده شود که از ضرب کوله در این شهادت حیاتیم را میان من این صلاح است
 حکم متقی استاده شد و در درون خود همین اندیشه ساختم که فوج مخالفان را بیست و پنج سوار پاد
 و دو صد ضرب قبیله و همراه این جانب قریب چهار صد سوار خواهند بود سوار این سبب بخارجات قریب
 در مضیقت اگر کوله توپ مخالفان بر من و نماید و در اینجا کار آرم نام و حرمت من قائم ماند و از جانب حرم
 عالی این تند عامی نمودم که اگر کوله توپ کشته شوم چونکه فضل از روی شامل بود و هزار کوله بر سر افتند
 و فوج مخالفان حمله ساخته و بجای که بودند از اینجا قدم پیش نهاد و در کوله با همه روز میر و مذاخرت
 شام گردیده و اتفاق غروب شد فوج مخالفان این مقابله زد و گردان شده بر قصبه ٹونک سیده داخل ریه
 خود شدند و اینجا بجای و قائم بود که در عصر آدم نواب محمد شاه خان این طلب اینجا رسید
 بموجب حکم نواب موصوف انداختار و انداختار شده در قلعه ٹونک نزد نواب محمد و خدیوم دیدیم که نزد نواب همه
 نشستند و نهایت بدحواس اند نواب موصوف از من گفتند که همه سواران این صلاح مقرر نموده اند که در
 انداختار و غله و گاه و غیره بالکل نیست لهذا مشیت قبایلان همه با و هر گاه و سواران از قلعه بدر انداختار
 و پیاده و در قلعه باشند و حاکم نمایند و اثره رخاں صفا همه را گرفته لطیف بودند بخوابش گفتیم که با وجود
 حرم که بخارجات میر و در جنگ از مخالفان ساختیم لهذا در بدین طاقت ندارم که بطریق سهل و آسان از سر
 طاقت

سوری یک کرده هم نیت انداد و دیگر کسی سر دار را مقرر نموده بود که همه را با جماعت نامی از آن
بروز باب موصوف گفت که سوازی ایشان کسی را در اینجا حوصله و دلادری نیست که همه کس را بهر رخا
از اینجا گرفته سلامت برود همه سر داران گفتند از برای خدا نگاه برنگ ناموس مایان ساخته برین
شده قبالان مایان همراه گرفته ازین فرط بلا می گردن نموده برند فاب موصوف همه سر داران
و صاحب این جانب که مدلا چار اقرار کرده خود خست شده آمده تیار کسی نمی ساختیم قدیم که مردان
و پیاده از زین مرد همه با طمع را خالی ساخته گردیده اینجا آمدند شسته شدند و بوقت یکپاس
گذشته اینجا سوار شده روانه شده بودم که ثواب محمد شاه جان خود پیاده نموده فوارده مردان
رسید باینکه هم زرفا اینجا آمد که گفت که همه مردان از که همه قلعه عالی شش گذاشته اند و انصاف
میرند لهذا ثواب موصوف طلبیده اینجا آمده و پس شدند رسیدن خود و نول و نوبت خود را
رفیقان این گفت که اکنون خست شده روانه شدیم همین صلاح است در وقت راه و این شکوه
داشته پیشتر روان شویم در پیش گفتیم که در حالت معیبت و خرابی نگاه بر فایده خود نموانیم چون در
نیکو ایشان همه با اینجا ایستاده باشند اینجا عنان سپردانیده نزد محمد شاه خان بیاد
موصوف بجات رسید بگو گفت که همه مردان قلعه گذاشته میروند و در پیش گفتیم که از انصاف
رفیقان انکار میان ختم انصاف دیگر مردان نیست و صاحب اینجا امر ستاده و حالا آنچه که گویند
ثواب موصوف از من اضی شده گفت رفیق خود موقوف ساخته و پس شد و بر بازند اینجا بگو
ثواب موصوف سواران همراهان در او پس طلبیده و در قلعه رسید و بر ساخته بود پس آن
اینجا همه مردان قلعه از زین مرد و پس آمدند هر یک بر خود و فرود شدند و قلعه انداختند

عاید گردید و در نوشتن بی آنکه در هر صحنه از فضل حق سبحانه تعالی فوج کینوا که بر سر دگر
 بودند و نگه نمودند و بوق ساخته بر آمدند و اب محمد شاه خان اقامی خود و همه را جدا در محل بشمار
 کوچ کوچ شده و در دوازده گروه سوار شدند و خبر آمد که کینوا را و آنچه از جنگ فوج
 راج بی بود هر کس خود و ده مویش و چوبه بطرف کوچ کرده رفت و روز دیگر اب محمد شاه خان
 و این جانب از قلعه نونکس آمده و در فوج کینوا که کورنالی شده بود بدست بی نوشته
 از اب محمد بنوف بخونش تمام خضبت شده بجان تنوی که قریب بود رسیدیم و بر او درم کلان
 داد و ده صاحبزاده را این جانب سرور شدند تا خود و نوا در بر بویا بقیه ماندیم چون که بنا کرد
 زود کردید و قدیمی قلیل طاف هم در بدین انجام آمد که از اینجا مسافر شده روانه شده
 و از دم مقام نوده تا و طرعا فرستادند و رسید و الحمد لله شکر حق سبحانه تعالی بجا آورد و این جانب
 مبارک خود و سپاه سرور گشته آفرین آن شد بعد از آن تحصیل از آن ضلیم قرار داد و خود
 معقول و در این راه خود و سپاه را نوده و از گرم گشتند بنا بر اینست نمودن ملک کینوا
 و اب محمد شاه خان از دافنی نواب صوف از مایان آنجا به دست شاه نواب
 محمد شاه خان معرف نمود و خود از کلان جیوه رسید به دست برگشته تا ساخته و از مایان
 نواب و جوانان صاحبان خط اسمی و الحمد لله بر می نمودن که مستر اکبر خان اسمعیت با ضد سوار
 شده و نوده و باید که مساع نه که بر رویه حواله نامبرده نموده و هند و در صوبه ادن میلان
 اند و هندون حواله اکبر خان نموده و هند نوشته بدست امبرده و او فرستاد و مایان برگشته
 و نواب محمد شاه خان بدست اکبر خان کرانده و او در نواب موصوف خط بخون

که در عوض جانفشانی آنچه که نمودند بهتر نمودند و نزد میان فوج معقول حاضرست و مسلک
 گجاند که داد و ستود بموجب نوشته انصاحب برگشته اند و بن خواله اکبر خان نموده دادیم که خان
 مذکور در کمال مبلغ سه لکهر و پیاپی زنگنه مذکور در هر دو فصل وصول نموده خواهد گرفت بعد از آن
 سیاحال اکبر خان ارضت کرده بند و بست خود در برگته مذکور کرده خواهیم گرفت لهذا فرمودند
 بند و بست خود که شش سده و درین سال کار وانی خرج فوج همراهی خود و از یرکات تو دوده ما و دودگر
 جایی حلقه جو پوزخو هم ساخت نوشته فرستاد و اکبر خان مذکور در مکان کهری هندوین
 بناخته بند و بست برگته مذکور بخوبی کرده گرفت مگر از مردمان قلعه بهر خبر عداوت میکرد و خواست
 بطوریکه شود مردمان بایان از قلعه مذکور بدر کرده بند و بست خود نماید لهذا اقماریه بند و بست
 ساخته بخت نواب محمد شاه خان نوشته میفرستاد و ازین باعث طبیعت نواب و صفی الزمان
 مذکور شسته بود بعد عرصه و ماه و ادم مع فوج همراهی خود و کوچ ساخته لطف نموده ما و دودگر در اثنای
 جهنده فوج بایان بموضع مهسوده که در اینجا تپان دارند از طرف اکبر خان بود رسید مردمان بایان بکار
 برانی و آتش جهنده فوج طلبیده تپان دارند مذکور که ضرر بود از هم اینان جهنده سخنان بالاق
 به زبان آورد آخرش نوبت بر قصه رسید مردمان فوج تپان دارند و دیگر مردمان تپان مهسوده را زدند
 نموده بی غت ساخته گرفتار ساختند و نیز جهنده قریب مهسوده ایستاده کرده اند ازین غت دره
 ها که هر بموجب بسته گرد جهنده مذکور ایستاده شدند و از غت و ادم تشریف آورده و فعل خیمه
 موضع مهسوده ازین دون فاصله کشش کرده است چونکه خبر فساد و گرفتاری مردمان کوز نزد اکبر خان
 حاکم بند و بست رسید نهایت بد خویش به بخود شنیدن خبر شدند که گذشته روانه شد مسجد

نواب محمد شاه خان فوت والد م مکان هندون باغالی مافیه لاجا رند دست خود کرده گرفت بعد
 آن نواب موصوف خطری طلب مایان نرسند والد م معیه پنجاب قریب هزار سوار بریده بمهر
 گرفته روانه شده نزد نواب محمد شاه خان رسیدیم نواب موصوف ظاهر داری نموده بمحاطه دار
 مایان بنشیند مدتی بویج قرار داد کردند و نواب محمد شاه خان از یکصد سوار و قیال پنج و در فوج مایان با
 و بیج کشی ساخته معاملت مایان بجای آنچه گرفته شود نواب موصوف در معامله سه لکهر و پیکیز و مایان
 مع فوج همراه خود از نزد خود بخورند تا عرصه عیادت هشت ماه چنانچه نواب محمد شاه خان مع فوج مایان
 بموجب سواد دیره شت مایان بسجای آورد و احکام و تابعاری قصه و نسخه و خرج بوبات روز و
 نواب موصوف مایان هر روز میاید و سواران قریب چهار هزار و پیکیز و خود در توابع او می
 و آنچه از کسی جای معامله بدست می آید نواب موصوف میگرد و مکان شهر که از قلعه کهر سوار و باقیام
 اینجا بقا ضلع پنج کرده است نواب موصوف برده ساخته زرعت فصل بریم خراب نموده و یکصد و پیکیز
 بود و خالی گردانده و بکشد مردان از فوج مایان از طرف خود نشاند و او و پیکیز شهر و کوپزار مردان و قریب
 شش هفت نفر نواب کله مار و سید مقد و سید است در میان شهر یک بوده و یک است بر آن قلعه
 بنجه بود و گرداگرد شهر شهر شاه مقابل قلعه مع خندق است لهذا پیش رفت نواب موصوف ز فیه لاجا
 از اینجا مع فوج مایان کوچ کرده رفت در نیمین خبر رسید که از او چنانکه سنگ فوج معنار از چو چو
 فوج کلان مکان چند لائی که از چو قریب از ده کرده خواهد بود در انجا راجه بهادر لعل سنگه فوج
 طرف نواب محمد شاه خان قیام داشت بر سیده مقابل جنگ کرده فوج سراج بهادر را انگ ساخته مع
 نموده گرفت بجز رسیدن خبر نواب محمد شاه خان مع والد م فوج مایان اسی از او راجه بهادر روانه

چنانکه سرسبز شده راجه بهادر را گذارند
 کرده از چو کوه سید و از کان در آن راجه
 مکان شهر شویب و عابدی
 برای آوردن قبایل آن خود یکسان
 هم نموده برگشته اند که نواب محمدرضا خان
 حاکم ساخته است لیکن پیش رفت بفرقه و اگر
 یکصد سوار ناقص و یکصد پیاده نفر
 رسید به پنج چهار کوه است که کوزه
 در قریب شهر مذکور بود و نواب
 گریز فغان مردانه را چیده چیده
 هم بایان معده و الدم همراه نواب
 باغ را رده جنگ از کوه در اول
 هم میشتاد سوار ناقص که اگر آمدن
 نت که شما سرور شده خبر گیری من
 و دل من شکسته شد و خودم را از
 غیر الکسی جدا سازانید و من ناخوش
 ایندی که به برخی سجاد و نواب و غیره

هیچ بختی که قاصد خود را پیش براندم و فقیر و صوف هم بطرف دیگر روانه گشت بعد از آن رسیدم در
 در دل خود همین اندیشیدم که از اینجا روانه شده گرد مکان شهر مذکور نموده بمکان خود برگردم که
 عرب بدید در دل مردمان شهر گرد و آشفته این از اینجا روانه گشته قریب یکینیم گرد از شهر مذکور رسیده
 استاده شدم دیدم که قریب دویست هزار پیاده بند و پنج دویست و صد سوار و دویست و شصت پیاده
 استاده اند در محله ششم کلن کمیدان که در دلاور و شجاعت بی نظیر بود همه مقادیر و
 و یک ضرب توپ هندی خرد و یکایک بمقابل جمعیت شهر و الله با فاصله دویست و صد قدم رسیدن بجای
 همگی ایان بجای که بودند استاده کرده تنها سوار و ششصد نفر و شصت نفر که ایشان بلیت جمعی
 که بدون حکم بدین مردم قلیل بمقابل جمعیت کشیده مقابله ساختند و از اینجا استادن کل و
 رفتن هم امر محال خیر آنچه کشف بود و نظر بر آمده حالا این صیلاح بلا چارسی مناسب کمردان
 زیر کمانه تالاب که خشک فادیت نشانند که از ضرب گولی بدوق در امن شهید بطرف
 در میدان ضرب پیاده نموده و هند و اینجا سواران بطرف راست و چپ استاده و سازم
 ضرر طرف نشاء الله بامر ایشان حمله میسازند ایشان قیام باشند انشاء الله تعالی وقت حمله مخالفان
 اینجا نبات خود و سواران شامل ایشان شده مخالفان الفضله به تیغ نموده بلیت دایره
 غرضیکه پیاده بار و بر خود زیر کمانه تالاب نشاند جمع نموده و در و سواران رسیده و
 همه سواران بلیت استاده و دوم و اینجا بلیت پیاده سواران ناقص استاده بود که مخالفان
 بر پیاده حمله ساخته و پیاده بدوق با یک گرد و شش کلن مردان که در میدان توپ استاده بود
 قتل و کشتن بدوق طرف ثانی و الله نامرد و هند مذکور رسید که از ضرب گولی از حمله گریخته و بر

بجز افتادن سینه کلن و اندامی بیاد و ماکول اندازان ضرب توپ گذشتند از امر و نیت
 راه فرار پیش گرفته و این جانب گاهی شکست جنگ طرف خود ندیده بود و اندامها شکسته
 الفور استیستاده و بیاد و فراریان سیده هر چند میگویم که باز کردید و از روی دشمنان
 مردن بهتر است لیکن یک آدم هم و این نکردید و فرار شد و این جانب بن تها توپ سیده
 استاده در دل خود مقرر کردم در این محضه یک سو که در جمعیت طرف ثانی و الله بود
 تن تنها پیش قدمی نموده بر بیاد و فراریان رسیده بر یک آدم حربه سیر و این جانب انحال
 دیده بطرف او پست خود انچه سوار مذکور تاب مقاومت نیاورد و راه فرار گرفت این جانب
 حربه بر چهره در دست گرفته عقب ایستادم و سواران مخالفان قبیلک صید بجایه کشیده و
 آمدند سوار مذکور چونکه در سواران خود رسید حربه بر چهره بر سرین او زدم سوار مذکور زخم خفیه
 اندرون غول سواران فتاح جانب و بروی صف سواران مذکور ایستاده شتم بعد از آن
 بر چهره رسیدن کیسوزدم که سوار مذکور فی الفور جان داده از نیت استیستاده و با حرکت
 که سواران مخالفان شمشیر بابت گرفته بطور نقش دیوار ایستاده بودند و هر یک در دست میگذشتند
 بگو خاموش شدند و باز این جانب دیگر حربه بر چهره رسیدن سوار دیگر زدم که مرده شده بر افتاد و با حربه
 بر چهره رسیدن سوار سومی زدم که او هم همچون دیگران جان داده از نیت استیستاده و با حرکت
 سواران نیت داده و فرار شدند یکی سواران بیاد و با حربه این جانب سابق ازین سوار شده
 چاه صدق ام ایستاده تا شامی میدیدند و انتظار گشته شدن من میکشیدند و در نصفین دگریم
 مفت صید بیاد و مخالفان شمشیر بر من در دست گرفته بطرف دست چپ من فرستادند و چپم

[illegible]

۴۳۳
سانند از این شبهه اراده بیرون یافتن از غول مخالفان بیرون دل خود مقرر کرده دست خود بکنار
غمان بده آویخته در از کردم لیکن بدست نیامد بار دیگر دست را از کردم از فضل حق بجا
تعالی غمان بریده آویخته در دست من آمد چون غمان است بریده در دستم افتاد و آویخته در دست
من بودم و حق المقدور در انجمن و تیر نمودن سپ خود کو تا بنی کردم چون که هر چهار طرف
دوای مردم بود و بسیار یکی مخالفان سیر همیشه از چهار طرف میزدند اما اینهم
خود هم جند و کسی از هم ایمان من نبود که اندک نماید در انجمن چنان مشاهده کردم که بر
اسب من دست قدرت قادر چون بکشد انجمن بود که از غول مخالفان بیرون کشتم چون
بیرون کشیدم فی الفور شمشیر از نیام کشید از غول آنها فاصله ده قدم بیرون کشید
بدست گرفته آویخته در بارگاه اندیده رو بر دغول مخالفان ایستاده گشتم و دست راست را
که سبب خم کاری بکار شده بود و طه شمشیر از دستم بر ریافادان میخواست که قبضه شمشیر
بدست گرفته در نیام کرده آنوقت بر جوش غصه حالت خود نمودم و سواهی شمشیر بیرون
وجه سخن دیگر در دل نبود اگر دست من آنوقت است می بود البته تا که من جان بدان قائم بودم
از شمشیر باز نمی آیدم سواهی ازین قبیل تن سخن باده گرمی طبیعت از حد زیاده عاید کرده
و لب بر گردن بریدم و در سوراخ که در سابق بر اسب من بکشد زده بود و زرد من بر سینه و او
و استند که صید از خم کله می انجمن رسیده اند چنان نشود که از نسبت اسب بدین افتد
اما اسب را می بدو حواس شده می گفتند که از اینجا غمان اسب که دانه جلد بیرون می آید آنها
گفتم در اینجا بهم از شمشیر نیست آخر تر رسیدن کاره شدن و دست است و اگر خون روان چار

از آنجا خان سپاه گردانیده آنجا رسیدند و روان شدند و بر طبقینا بجانب هر کور انبوه
 که از مقابل و دشمنان و گردان شوم لیکن از یکبار شدن دست راست چه نموده آید از آنجا خبر
 توپ رسیده استاده کشته باز آنجا آهسته میفرستیم مجسم خود دیدیم که صد پایا و گانهای افغان
 نیز هم مکرر و نه که زخمی افتاد و دوطاق استاده شدن داشت رسید و حربه کردند و در آنجا
 با وصف طاق بر شستن داشت حربه آنجا افغان پس گرفته از زور شجاعت قدری بر حربه
 شمشیر زد و کارش تمام شد و جامه او باز نکشت آنجا افغان حمله نموده حربه باز کردند و در آنجا
 سابق حربه بار بر گرفته شمشیر زد و دیگر کس زد که فی الفور جان داده بر زمین افتاد و چنانچه دیگر کس
 آنجا افغان کشته شد و مردان آنجا افغان مذکور از مردانه مسطور قلعه شده استاده گولی بند
 زدند که مردانه مذکور جام شهادت نوشیده جان کجائی فرین سپرده از مشاهد حال مردانه مذکور
 آنچه بر سر گذشت در تحریر بنویسید که اگر دست من نیست می بود باید از مردانه مذکور رسیده تا که
 جان در جسم باقی میماند کشتن آنجا افغان قصود فرساختم لیکن سبب ناکاره شدن در است
 نمی توانست بعد از آنجا مردان کشته در غول مردان سوار شده فرار یافتم و رسیدیم هر چند تا آنها
 میسکند که آنجا افغان هیچ چیز نیستند از آنجا مردانه و از کشته شده مردان آنجا افغان میماند از آنجا
 تعالی فرستاد چونکه هم مردان سوار شده با دوسرین نهایت بودند و خبر شغلی نامردی نزدی که
 گفتند بعد آن بنجم بار بسته کرده عثمان سپاه کبریا و دست ساخته بلا جاری تمام از آنجا
 روانه شده و قلع کبریا رسیدیم بنجم بار و دست کرده صاحب کرده از فضل حق سجاد
 در عرصه کجاء از منجهما صحت شد و غسل نمودم درین عرصه قیام و جانب الله صاحب از منجهما

آوردند و در سبک او بگریزید و بداد بطور رسید حال فریب ساختن نواب محمد شاه خان
 و مورچه چسبیدن نواب موصوف بقطعه بندون قلعه که هر سه برای خرم بایان
 و در شمس ایام برسات نواب محمد شاه خان محلیک صد سوار در فوج مایان تشریف آوردند و قریب
 چهار ماه مقیم ماند مایان در تالیم دار و بجا آوردی احکامات قصه بکسی وجه نساخته نکرد سبب غبار
 بگویند در اندازان بدول نواب موصوف از طرف مایان شخص کدورت گردیده بودند داشت و
 در بی خراب ساختن بلکه کشن مایان بخیر ناسیکردند و اکثر رساله از آن غیره ملازمان را در وقت
 پوشیدگی قول قرار داده در قابو خود کرده گرفتند چنانچه بکری و شخص قوم افغان ملازم مایان
 بموجب نواب موصوف قصد کشن کرده در وقت فرصت حربه شمشیر بر او دم مار کرد و الله
 که در فن بانگ استعداد کامل میداشت پیشتر سی نموده و او را مقصود شمشیر گرفته شمشیر او را ستید
 گرفت دیگر مردمان هم ایسان او را گرفتار ساخته یعنی آن افغان مذکور است میان بخود و لو که کز
 اینکار بموجب کفیه نواب محمد شاه خان کرده ام و الله بعد چهار روز سبب قرار است او را از قید
 رها داده افغان مذکور را می یافیه نزد محمد شاه خان فتنه نواب موصوف را نوا کرد آشته گرفت
 و الله با وجود آنمعی ناسخ است پیچ سخن بکسی وجه از نواب محمد شاه خان زبان در دوزخ صد در معالیه
 راجع بود و الله نواب موصوف کردید رفت و الله ملازمان نواب موصوف گفت که جالا اسماعیل را از رخ پور کردید که تا او گذشت
 خوشتر است که چه بایان محمد بخود بدین و آمد انصاف خل در مکانی بود کرده گرفته ام بکری با ساختن انصاف را
 خالی کرده داد قلعه امان در دارم از بجا مایان دل فریب مذکور فرستاده فوج را خواسته طلبید و دل مایان
 خواهد شد و آنچه گفتند و کردی است صاف اسما کرده و مایان از گفته انصاف انصاف را فرستاده

بنیوت از گفته انصاحب کار خالی کرده ندیم مارطلبیدن فرج مضائقه ندارد بحیاب آن نواحی
 گفته که مار لوی در ایشان اوست و یکدیگر نیست و نیز قسم باشد و خود ده که بر او سطره فرج از خوابم طلبیدن
 طریقت ایشان عمود دل نیست و کلمات بیرون خیر و قیاس و تفسیر ایشان از هر یک کلمات مکرر و ادوات است
 چرا که ایشان شقام لاوه ترک بر ما کرده و بیورفته و رفاقت سند به اقیام و استند فاما بخاند
 امداد و تدبیر و خود بزرگتر شمس کلمات حی می پرستیده اند لهذا اگر معالجه می خواهم بشاید از ایشان
 برای گذشت مکان ها گفته نخواهد شد و دیگر تیر صوت ظاهر جمع دارند و تحقیق این همراهی میان کبر و سکر
 باری از والدیم می گفتند که بی ایمانی توان بود و صفی نام من شمس است لهذا بر عهدی میان فرقت
 شدن مصلحت ندارد و صلاح چنین است که نواب موصوفه ایمان یا تمام زرتخواه خود گرفتار کرده و خام
 گرفت آن زمان بهرولیت و نیاید به مقامات شده و ایند رفت نکرد والدیم این معنی گفته که تمام ملک
 اینچنین مشهور خواهد شد که نواب محمد شاه خان کجنازه او شان شده بود و از راه و کار گرفتار شد و کار خود
 بدنام خواهد شد اینجا تا نقصان خود منظور است و این معنی که موجب نادر خلق الله خواهد بود و کردن
 پس بقیان کارهای می کنند که صلوات را منظور فرمایند آخرش نتایج آن بهتر خواهد شد و انصاحب
 که نواب موصوفه قصد کشتن می کردند و فلان افغان حریف و انصاحب می کردند و در راه و کار گرفتار شد و کار خود
 نواب موصوفه نماید و دیگر هر یک بدیده علی سائیده خواهد شد و نیکو فایده نماید بلکه اکثر کسان از نفاق
 انصاحب کارهای می کردند و بزرگوار انصاحب موصوفه هدیه ایمان که ده نقد و نفقت بسته اند و والدیم گفته
 بقیان کارهای می کردند و بزرگوار انصاحب موصوفه هدیه ایمان که ده نقد و نفقت بسته اند و والدیم گفته
 ده و این معنی که نواب موصوفه در راه و کار گرفتار شد و کار خود بدنام خواهد شد و کار خود

رویه از محال به جوهر ایشان ثابت خواهد بود خود بگریز و قلعه را خالی کرده و هند و الام را بمعنی اقبال
خست روز دیگر نواب موصوف یک کس سید را فرستاد و سید و حضور نزد و الام آمده و خود گسترانید
و گفت نه بگریز و سید ای خدا و رسول من متحاکم کرده هند و یک کس سید و یک قلعه را خالی کرده و هند و خاتم
والدم که ایمان در کمال بود و گفته سید را اقبال ساخته روز دوم فوج را بهادر لعل سنگه صاحب
نواب موصوف که مدتی است کرده از هند و درین شهر است چون طبیعت و الام نهایت شبها سید و یک کس
فوج در دل خود نهایت اندیشه کرد که نواب محمد شاه خان آدمی بی ایمان و خواهان ختم است چنان
نشود که اگر کرده و غرت بگیرد ازین شبها طبیعت و الام از طرف نواب موصوف با کمال گسترش و باز
ایجاب معصومه و وارده بخوار بریده از فوج خود سوار شده در قلعه هند و در نهایت الام سید و الام
که نواب موصوف آدمی قریب و بی ایمان کمال است حال فرستادن بطور سید و الام و الام و الام و الام
سخن مانده است بخوابش ایجاب معصومه کرده که انصاح او را نشد بگریز و الام و الام و الام
چون فوج و مناسبت چرا که موجب نامحبت از راجی خدا قلعه را خالی کرده و هند و قلعه را
که بکان سکونت من است اهل را خالی کرده خواهیم داد و الام گفته من اقبال خست بعد از نواب موصوف
معرفت همان سید گفته فرستاد که در حقیقت در مبلغ یک کله و پویه ویت باز خود نهایت
خواهم داد و خواجه برادرم کلان بهادر از عرصه ماه بیمار کمال بود و در قلعه هند و در نهایت الام
و الام لعل که هر روز قیام ساخت بعد از عرصه باز در روز نواب محمد شاه خان کمال و الام و الام
از این یک جانب در هند و در خود طلبیده گرفت پس آن کس سید از نزد و الام در قلعه که هر روز فرستاد
سید و الام گرفت که استرخان بطور رعمال نزد نواب محمد شاه خان همراه من بفرستد بعد از آن

یک کعبه رویه یک زیباستماع انجمنی از سید کو کفتم که اول نواب موصوف قرار چهار
 کعبه رویه کرده بود بعد آن ایشان سه کعبه رویه از والدیم معاف کردند و یک کعبه رویه یکم
 و اقرار دادی آن بر بست و زد کرد و بود و اندازیم عرصه مانده روز منقضی شده که ادای ساخته
 و سوازی این یکی فوج خود بطلبیده گرفت کردل نواب صاحب از طرف میان کعبه و در بر جوی
 خود را فراموش کرده گرفت حالا گرفتار کردن من میخواندیم هرگاه که مرا گرفتار کردند پس بر مسلمانان
 خواهند داد و بایان می غرت ساختن مقرر نموده است اگر ایشان قبول خود را انداخته بیک کعبه
 در قریه و کسی ساپو کا جمع کردند و بعدین هر طریقه بعد خالی شدن قلعه بعد از داده روز مسلمانان
 داده خواهد شد پس باید و دهند بایان قلعه اخالی ساخته از اینجا کوچ کرده خواهیم رفت و بعد از آن
 ساپو کا را نگه مسلمانان گرفته در فوج تقسیم کرده خواهیم داد و بعد بعد می ساختن من ششست
 سید موصوف ایستاد چونکه نواب محمد شاه خان چند ماه در فوج بایان مانده بکلی ملذات
 بایان در قبال خود کرده گرفته و نیز بایان از طرف خرج زیرا که را انداخته بکلی فوج نزد خود و بر بندون
 بطلبیده گرفت و قصد که به صورت بایان را تنگ کرده داد و انداخته مورچه بر قلعه مشغول سپاسیده
 و گوشتهای خوب و شیرین ساخته و راجه بپادشاه عمل ششست که فوج کمی و غیره و قریه کعبه
 ششست و دیره ساخته مورچه قریه نقد قدم از قلعه گذر سپاسیده گوله توپان ششست
 نموده و حال فوج همراهی بایان این شد که قریه هزار سوار از ملازمان بایان نزد نواب محمد شاه
 فوج ملازم میخواند و سوازی این دیگر سوار پاده نزد نواب موصوف نقد غرضیکه بکلی فوج از بایان
 ملحق شده رفت بکریه قلعه که نه قریه و هزار دو صد پاده در قلعه مشغول قریه و سوار پاده در

مایان ماندند و در آن حالت خود را می خود را میساختیم و اراده جنگ از طرف خود نمیکردم و فداکاری
 خود را از قلعه بیرون کرده وادیم و مخصوصه فریب نماندند حال که امری سلطنت از جانب
 ملک ورده و قدیم قتل از جانب قلعه که هر سه قلعه بنیاد و فساد نمودن سیه قلعه
 و سی و پنجم از رویه از نواب محمد شاه خان کفیل و قلعه حواله ساختن و انجانب
 برادر کلان بباد که بیمار کمال بود و در مالکی اندخته از قلعه بیرون رفتن در روز و شام
 جنگ نموده و هر مرتبه از آن نواحی و اب و صوف و از قلعه میزدون خبر میدادند که در آن

قلعه طبیعت در کون گردیده و این را وادیم اراده رفتن قلعه میزدون مقرر کرده و انجانب محمد شاه
 خود عرض ساختیم تا که من نمانده ام و در دل من گوارا نیخو اید بود که انجانب محنت و مشقت اید از من
 واد خود خست شده و معینا سوار از رفیقان خود از قلعه که میره روانه گشته و قلعه میزدون از
 کشته و چند روز گذشته باشند که حکم مردمان قلعه میزدون دیکه و فساد نموده و بسیار قاطعیت من است
 کرده واد و قدری حال که امر ملازمان خود نوشته میشود که مستم کرم خان برادرم کلان بباد را از غیر
 سن برکش نموده بود و او را که کرم خان میگوید که در پیاده بآید باید دور و پید ملازم بود برادرم کلان
 بباد را و این چه رسانیده داده که قلعه میزدون او هزار نامردمان مالک افسر کردند و دیگر کرم
 مردمان بآید و رفیقان قدیمی هم وطن اکثری شدند و از بودند کرم خان میگوینا خست شده که کرم خان
 قلعه بکرم خان و از غلامان از طرف میان برخلاف کرانده در غلامی مشغول خود کرده گرفت و دیکه و فساد
 بر بکرانده داد و نزد نواب محمد شاه خان کفیل فرستاده و در خود کرده گرفت و بیهوده صرف کرد
 قلعه را بپایان فرستاده که اگر استوفان ازنده گرفتار کرده بمن بآید ناد و لکمه و بیهوده بپایان فرستاده

لهذا همگی مردمان قلعه و امام که در خان ملک حرم سمنوی سینه و اندک این بجا بسند با خود
 حمل داشت و روز سیکروز و یکفتد که میان صرف برای طلبت خواهد که نموده ایم و انصاف
 میان بستند و در نیوت مناسب است که تن تنها درین سلاخ و در میان این بهشتند و در صورت دیگر
 و بلو افروغ خواهد شد بخوابن همین میگفتم که اگر در اب محو شاه خانی فرج خود قلعہ را امور چپ
 و چاک میشد آنچه که ایشان میگفتند موجب آن عمل بود حال اگر شکست میبود اگر ترس و دشمنان
 بایم تا خبر و مرگ رفتار ساخته بنواب محسوف فروخته خواهند داد و لهذا انجم شدن توان
 زنده ام و کسی گرفتار نخواهد شد که طلبت خواهد خود را بموجب حساب بکیر تا ازین طلبت خواهد گرفتار
 منظور ساخته متصدیان این قلعہ را بزرگوار و در جفا با هم معوان قلعہ رستند و در وقت
 ده هزار و پیر تقسیم بشاه از کروی از زرقبایان و طلبید که فخر بکن اهلی آملان
 در میدان بناده متصدیان فخر را نشاید و در میان قلعہ را طلبیدیم که حاضر شد طلب خواهد دست
 و در وقت این بکیر و چون که ملک حرمان نکور را جایی بنامند لهذا اسباب را گفتند که میان ناخن
 و ملک حرمان در دل خود را بقر نمود از نوای محمد شاه خان بر سر کرده که فرمود لهذا از دست این صاحب
 بلا بخواه خود را که قلعه منظور است چه نکرده استیم بگو مردمان قلعہ ازین ملک حرام کرده اند و از دست
 و دست کرده که در وقت خود ازین حرمان لهذا را درم کلان بیاورد و با کالی از خسته تبعی نخواهد بود
 خود را دره بیرون شدن از قلعہ بوقت چهار کمر و یک کشته که درم ملک حرمان در و از قلعہ قتل
 و از خود که با باره قلعہ رسیدم و در و از به بند شده یافتیم بستی اعظم خان از رفیقان و مستان
 بیا که کشته شد و در قتل شده و در و از قلعہ قتل شد و در و از قلعہ قتل شد و در و از قلعہ قتل شد

۱۳۱
و کیوان را آورده بیرون از دروازه قلعه فرستادیم و قریب و صد قدم از قلعه روان رفته بودیم
که چندین مردمان معتبر از ملک حران که مایه فساد بودند زیاد و دود بخاش که بسیار کشتند
و گفتند که مایان را که سیاه و درین دنیا کرده میروند حالا کرده خود را که شسته حاضر شدیم و انشا
خاوندانک اندر همه مایان پس قلعه تشریف برده قیام فرمایند و آنچه سابق سخن بگفته بودم
آن سخن فرمود و در حال او سخن از خواهر نویم از انصا حبیبت و خواهرم گرفت و بار آورده جنک و حال
همه کس که حاضر ایم هرگاه از نو انصا محبت شاه خان رستی انصا که در دیده مسلمانان
بهشت انداخته هم عمومی تنخواه از انصا تنخواهم سزاوارتر گویان قسم مسلمان ایمان قرآن خدا و رسول
و سزاواران و گرام را در میان داده اینجانب را پس گردانیده اندرون قلعه آوردند و آب سپرد
آوردن اینجانب این بود که در دست کشیدن از نواب محمد شاه خان جنری قصه باقی مانده بود و ازین
وقت که اینجانب از قلعه بیرون میشدیم از زمان رسول یکی مردمان ^{معلم} اس افتاد که همه کس را بقتله
که داشته همراه اینجانب من مقرر ساخته اند از مردمان معتبر که مایه فساد بودند و جو کس که دیدند و حسد
داشتند که قلعه خالی شد باوجود که امری یک جسم هم از نواب محمد شاه خان است تنخواه و امر جو کس را
در قلعه داخل که دید یکی مردمان که بدجو کس شده از او مکر داشتند قلعه کرده بودند متوقف ساخته بدستور
سابق بند و بست قلعه قیام گشت مگر حران که فرستاد و پیمان خدا و رسول خدا را فرستاد که قسم
در دستر معالمانه بود و در همان شب از نواب محمد شاه خان خوب خبر بخت بفرمود که رفتند و خبر
روشن شد و آفتاب برآمد و دیدم و از گوش شن شنیدم و همه مردمان قلعه را که همه با او زبان می گفتند
که مایان ایمان میباید ایمان گذاشته بگزارم گشتیم و بر بالای دروازه قلعه در برج و دیوار اینجانب بود

مردمان
برگشت
بجای
مردمان
مردمان
مردمان

لهذا نگرمان لطف دیگر از سیدان خندق را نپاشته برابر کرده داد و در خندق دیوار قلعه کرد
 آمد و رفت مردمان فوج نواب محمد شاه خان کرانه دادند بک یکسر در محضر نواب موصوف را در
 قلعه آورده نشاندند درین محضر نواب غروب گشت چونکه نوبت بدین رسید برادر مکران در دیوار
 نشسته در دیوار مکران گفتند که حالایم چه وجه باقی مانده است و همگی مردمان قلعه از که در دیوار
 موصوف موصوف هم را که بیرون قلعه اند و دشمنانی ایشان شده اند و حالت بیماری از حد گذشت
 که حالت شست بر ناست هم مانده در خصوصیت امید زندگی ندارم و ایشان هم گشته خواهند
 و موجب یاد غمی بدانند لهذا جان نپاشست که ایشان بطوریکه دانند و تو اندازند آنها از قلعه
 بیرون شده جان و سلامت بید بخوابش کفیم که بسبب بیماری عقل انصاحب نیست مانده است
 اگر در وقت انصاحب گذشته بطور تنها خواهم رفت و نواب اصحاب میوه و انصاحبان زندگانی
 ساحتی بجز در دل او خواهد بود و او بنمیشد از اجابت را منظور نیست که انصاحب را در وقت غایت
 گذارشته جان خود بپریم و بعد آن طبیعت خود را میدانم که چه طور روی دیوانم دید جانم
 از شمشیر بریده خواهم مرد و این وقت مردن بهتر است فصاف نیست که انصاحب از دیوار
 نخواهم گذارشت همراه خواهم برداگر زندگی آخر شد بدو یکجا خواهند مرد بعد آن ادرم مکران در قسم
 دماند که بر این کفتم را منظور ساخت از اینجا جان خود را سلامت برده و چند نفی قیال از اینجا
 کردند و گفتند که حالایم چه وجه باقی مانده و در نگرانی و بعد مدتی مردمان قلعه سخن پوشیده نماندند
 نگرمان از نواب محمد شاه خان نشان سلیم کسی نپدید از دیوار پدید شد که از جای که راه در دیوار
 از اینجا وقت بجم فوج نواب موصوف را در قلعه انداختند و چون شب آخر شد روز دوشنبه گشت

یقین ملی است که فوج نواب موصوفه از درون قلعه رسیده مایان خواهند گشت در جوش
گفتم آنچه که صلاح حسن درین وقت در خیال ایشان است بگویند که بر آن عمل نموده شود و خواجه
همه با مجموع پای خود گفتند و برین سخن اکتفا ساختند که وقتیکه مایان از قلعه بیرون می آیند آن زمان
از دست فوج نواب محمد شاه خان یکس هم جان خود را سلامت نخواهد برد و گنبد از قلعه بلند
نشویم و در قلعه ده سبست مردم همراه انصاری گشته نشویم و در غیبت بنامی بر نمک سلمان از ظلمت
اشمس خن اگر دید در جوش گفتم که حالا در بنامی ایشان چه قصور یا مانده چونکه در روز و شنبه
خواهد گردید یقین ملی است که فوج نواب موصوفه از درون قلعه بیرون شده مایان از فاصله ضرب
بند و قما خواهند گشت و نوبت بشیش روزی بگذرد و اگر از قلعه بیرون گشته در میان جنگ
کرده شود حرم المقدور بشیش روزه بپوش و مردان خود را از دل خود بیرون کرده گشته خواهیم گشت
درین صلاح و مشوره شایسته چهار گهری است یا قیامده بود که اینجانب حکم زین بدو می تابد و
در بعضی از دهان قلعه گفتند که اول مصلحت آن که نزد انصاری جوی و اندک مایان بدین بعد از فتنه خواهیم
به جوش گفتم که اینجانب مردی و اختیار ساخته خواه ایشان جنگ کنند خواه نواب محمد شاه خان
و این مصلحت آن که اندک از ایشان طلبیده ام ایشان نیکی نداشتند لاچار ام بعد از ایشان گفتند که
چهار اردو بیمن و هند یا سخ آن گفتم که انمینی هرگز نشدنی نیست آنچه از ایشان شنیدم و اندک
این گفته بر سوار شدم و از رفیقان خود دو سه کس را برای آوردن و در کلان بهادر فرستادم
برادرم از و شان که من در دهم گفتم لهذا اینجانب خواهی فرستادم و گهری شایسته قیامده بود
من این گفته فرستادم که اگر برادرم کلان بهادر یا یکی سوار شوند آن زمان از شمشیر شایسته

چون این بیخام فرستادم برادرم کلان بهادر را چار شده در بالکی سوار شده آمد بغداد
 بزور شمشیر دروازه قلعه را فاکرده و شصت پنج سوار و رفیقان برادرم کلان بهادر را قتل
 نمودیم که فوج نواب موصوف تیار شده سواره گردیده پنج هزار رفیقان معتمد خود را امتیاز
 برادرم کلان بهادر نموده خود بر فوج نواب موصوف که سواره شده پیشاده بودند حمله نمودیم چونکه
 در دل مردمان مذکور از طرف اینجا به طرف کابل بوقایع و رده و ملاخاک سر رفته راه خا
 ساخته رفتند چونکه نیم کرده رسیدیم آن زمان بالکی برادرم کلان بهادر پیش از آنکه ساختم و خود
 عقیقه مانده با سنگی سرخ توجیه نواب موصوف که ازین بر سر کمال داشتند وقت بمقتضای حکم
 ساختن بنین عقیقه می آمدند نگاه قریب کرده رسیدیم و صبح صادق شد و اوقات آمد
 آن زمان شکر حق تعالی بجا آوردم و گفتم که عقیقه انداخته است که ازین باری بلا حاکم اسلامیه
 دستم که کسی از فوج مخالفان عقیقه من نیست لهذا اینجا بسبع نام پیشروان کشته نمودیم
 کلان بهادر عقیقه قریب بالصد خدم بود که یکایک کرده و فوج قریب پیش از سوار شدن
 محبت دیدن کرده مذکور شد بر چه کرده است من بود و در انداخته و آدم و شمشیر کشیده گفتم که
 ای مردانه با حالا حاجی یک نیست و زور یا غوطه خوردن است لهذا بر چه و بند و فوج و بهادر
 و غیره را کار نموده صرف کار شمشیر است و میدانم که میان این وقت قریب سوار خواهند بود و
 مخالفان قریب پیش از آنکه در رضیوت امید زندگی نداریم و همه خواهند گشت درین وقت
 که کسی کشته خواهد کرد و کار نمایان خواهد نمود تا روز قیامت نام آن خواهند ماند این گفته است که این
 بی اختیار دو ان کردم و در شش روز در کلان بهادر رسیدیم و همه بی خبری و در مخالفان حاکم

فوج مخالفان تاب بمقابلہ نیاوردہ شبت داده روان شدند اوقات پنجان استاده گشته
از مردمان رفیقان خود گفتیم که آنچه میدارم بر رسیدن حال این صلح است که بنحایت
تجدد و بقا پس از آنکه درین ایام برادر کلان بهادر بدو جمع تمام سلامت خواهند رفت
بعد آن بیده خواهند شد آخرش تا چهار گهر میبرد در اینجا استاده ماندیم فوج مخالفان قریب صد
از میان دور شسته استاده ماندند چونکه دستم که برادر کلان بهادر فاصله دو سده کرده از اینجا
رسیده باشند حال استاده اینچنان ضرورت بعد آن از اینجا است که برادران شدند فوج مخالفان
از روان شدن باین دگر گشته زور دادند لیکن از راه در خطی وقت حربه و برنج و شمشیر وغیره کردن نتوان
الگوئی بندوق ابروایان میسر کردند همین بطور جنگنا قریب یک هفته فوج یک نامور و شریف
آزنان از هم ایستادند و گفتیم که فوج مخالفان در قانونی گردیدند و قیامت بایان او نشان جماعت سازیم و نشان
معاودت کرده بندوق نمایند و همراه بایان آید و در حضور و معااین صلح مناسبت که در میان
تک فوج مخالفان آمدن و بند و قیامت همه در بیدار آید از نشان از پیش او نشان بطور نیمه است بیکر کرده
برویم بعد آن چپ گردانیده بر او نشان حمله سازیم بسبب تنگ سواران فوج مخالفان راه فرار
نخواهند یافت از نشان صد نامورم از فوج گشته خواهیم کرد چونکه بایان از راه تنگ بر زمین می افتیم
فوج مخالفان کناره ندر رسیدن از نشان رفیقان بداند ما بموجب گفته اینجانب کار نکرده بسیار دارند
بر آن آهنگ تا خت بر او نشان حمله ساختند و ده دوازده سواران از آنها گشته و با ما فرارند و رفتند
و کجای استاده نشده بیده با خود رسیدند و اینجا برادر کلان بهادر در مکان بنام مکار راج
بهت پور رسیدند فرود آمده آرام نمودیم حال بعد برین برادر کلان بهادر در داخل شدن

و از این فوج و در وقت که بایان از آن گشته شد و در میان او نشان

در قلعه کهریزه بنحیثرت والد خود و پادشاه ساسانیان خاقان از نواب محمد و خاقان
و خالی کرده و اول قلعه مذکور را بنیادین علی و رفیق و عماد ارسی را به بهرت پور

روز دیگر اور کلاں اور در اورانجا گذارسته از بخار و نه شده بخیر شد الدخود و قلعہ کہ ہر روز
والہم شکر حق سبحانہ تعالیٰ آورد و ازین حد زیادہ را خوشنود گشتند و نواب محمد شاہ خان
مبلغ سی پچہ زر روپیہ بنگلہ مان بی یامان دادہ و قلعہ بندہ و خل خود نمود و از انجا مستخرج
ہمراہ خود کو بی ساختہ شامل فوج راجہ بہادر اعلیٰ سنگہ شدہ قریب قلعہ کہ ہر دورہ و خیمہ ہر یک
و حال مفصل نوشتن طول طویل میشود لہذا مختصر نوشتہ میشود کہ نواب محمد شاہ خان مہم فوج قریب
ہشتاد ہزار سوار و پیادہ و چار صد باغیہ ضربت بہ ہفت طرف کرد اگر قلعہ دیر نہ فتح کردہ و جا
کر دہ گرفت و سوائی ان محاصرہ دیگر روز جنگ مورچہ پیش کرد و ازین عیادت و دیدہ یامان کو راست
و قریب مہم قدم بیرون قلعہ مورچہ یامان نمود و حیا پسک سپاہیان ر قلعہ بود نہ ہر روز مردان قلعہ
جنگل کینہج آوردند و ہر روز مردان فوج بر مردان کاہ الہ اکوڑ شین میکرد و نہ عیادت کہ مردان
قلعہ را گاہ کندیدین ہند لیکن پیش رفت نیم رفت ہر روزہ از جنگل کاہ کنانید و سپاہیان خارجید و نہ
کو تاہ از شش و زیادہ عرصہ جنگ شدہ آخر شغل خراج کردیدہ یک تار قلعہ ہم نماز جو کہ علیہ کور و نہ
ناچار وقت چہاگر گری شہ گشتہ قلعہ اگر گشتہ ہم ہنگی مردان سوار و پیادہ و درون دادہ شد
جو کہ از قلعہ بیرون آمدیم مردان فوج مہتابی بدش کردہ دادند و سعد اتوب اکولہ و چہ روز و نہ درون
وقت از طرف یامان شہر یک بان برادرشان شہ از فضل الو سجاہ تعالیٰ بان شہ کور و غول
فوج سکا کہ مہتابی روشن بود و نہ و کہ از ہر اسان مہتابیہا کل کردید قصہ کوتاہ از انجا رواہ شد

بجز و عاقبت بکمان در علاقه بهرت پور رسیدیم و همه مردمان بهر ایهام از آن خبر یافتند
دست با دادیم و مردمان را به بهرت پور و آل از میان گفت که این وقت از بخار و آنه شود
بکمانه علمداری بهرت پور بدر شود لاچار از آنجا سوار شدیم و از آنجا به یکی مردمان بهر ایهام
از میان علیجه گشتند رفتن و آمدیم بهرت پور و وقتن را در کلمان بهر ایهام
و رفتن آنجا نب و در کمال جان تنگ و ضلع مالوه و الدم معده و وزده سوار طرف
بلکه برادر م کلمان بهر ایهام قبالان آنجا بودند و آنه شد و صرف قبالان آنجا گشت و در
بودند ازین باعث برای خبر رفتن شان لطیف کردی را بهی گشته بکمان بیانه علاقه بهرت پور
رسیدیم از مسیمیم سکنه حاکم بیانه و از آنجا به سابق شناسائی بود حاکم موصوف
خاطر داری نموده گفت که در اینجا قیام ساختن آن صاحب مناسبت موصوف و آره علاقه کرد
در کوستان بهت زمینداران آنجا قوم کو حرا بند و از من دوستی دارند آن صاحب بهی ادم
من بموضع مذکور نشینم و بجز اینجا بهی موجب گفته حاکم بیانه بموضع و آره علاقه کردی رسیدیم
و قریب بجاه قیام کردم بعد آن بهی ایهامی که کردی و آل بطور خفیه در کردی که حاکم از
سابق قبالان اینجا قیام میکنند رفتم و قریب تا رده روز در آنجا مازم بعد آن بهی موجب
مضری که کردی و آل از آنجا روانه شده بکمان مندر ایل علاقه کردی رسیدیم قیام کردم و الدم
را بهرت پور و آل گفته فرستاد که در علاقه بهرت پور مانند آن صاحب مناسبت چه اگر صاحبان
عالیشان اگر نیز بهادر و از آن صاحب خلائی کمان است خدا فی الفور از علمداری بهرت پور بدر
ناچار و الدم از آنجا معده سوارم روانه شده و آنه شده با مرت سوار علاقه را بهرت پور گشت سکنه کمانه و آل

تشریف برید برادر مکلان بهادر بر سره برادر خود و قایلان در خلافت و بیعت پوز بود و بزرگوار
مکلان بهادر که بسیار بیاری شایستگی بر سره از ایشان بود ملک طاعت استیاده بود
هم شد استند و راجه بخت بر آن گفته فرستاد که از علاقه بخت پوز بر سره و لاچار شده و دل خود
چنین بخویشاست که بشاه جهان آباد پیش منگلی صاحب بهادر حاضر شویم آنچه که میزند فی خواص
از دست صاحبان عالیشان بگریز بهادر شود و آخرش مردن خود اختیار ساخته از اینجا بیاگهی
گشته زواری شده و بشاه جهان آباد و تشریف برده و منگلی صاحب بهادر خاطر و ایراد و محرم برادر مکلان
بهادر فرمودند بدان قایلان بر سره برادر عزیز منظر عالیشان از علاقه بخت پوز بود و خود بمقام
طالبه گرفتند و در غرضه خطر کر نیل صاحبان بنسین ملازم بهادر دولت را و آنچه بهایه سلمی صاحب
بدینستون رسید که بخاطر جمع تمام در اینجا تشریف از ملک بنسین دوم برادر پوز بر ای خرج را
فرستاد و اینجای قایلان خود را از کر نیل گرفته روانه شده در مکان بن گده عباد کر نیل
موقوفه رسیدیم و قایلان از او بنسین گده گذارسته مشغولت بهادر و بزرگوار و مقام بهادر
مالو از کر نیل بنسین رسیدیم کر نیل موصوف بخاطر و راجه که می بنسین پیش آمد و قدر حال
کر نیل موصوف نوشته میشود اینست که بهینان اینجاست و نواب اینجاست و نواب کریم خان غیره و
کر نیل از ایشان قریب یکبه بهادر موجود بود و در میان ششوا و عسکر ملک گده و از در قفسه ایشان
بوجودی نام ملازم بهادر دولت را و بنسین بود و اینجاست که در کشتی حکم بهادر راجه و بنسین
بزرگوار و صد که در فترت بزرگ شایسته را با راجه تبارج نموده اینچنینست بی بدی در دیدن
و بنسینان بحدی رسید صاحبان عالیشان بگریز بهادر و نهار راجه دولت را و بنسین رسید

بنده است نشان تا که بدین می نمودند و سونت را بدو ملازم دولت را پسندید که قریب
 است بخیم باین و نخستین سوار سونت را در ضرب لوب همراه داشت چنانچه جواب چیتو و غیره
 مع جمعیت پیش نهاد لکه سواران میان خود از بهاء و موصوف کجی نموده شامل میگردانند
 و معارضه دولت را پسندید که لیل جان تیس را تیغ ارک و بند و بست نواب چیتو و غیره
 بنادره غارتگران سونت را در دستار داده بود و همراه کرخیل موصوف جمعیت فوج را در تقصیر
 بود و به بلین خانگی معده و دوازده ضربتی چهارصد سوار و دو بلین سیریس مکان کوته والد
 مع چهارصد سوار و دو بلین از کیم حکیم صاحب بیابان ملازم چهارصد دولت
 پسندید و به تفرقات قریب سوار مرسته چنانچه بلین است و بست ضرب تیغ کیم
 به صد سوار خواهد بود و بر مکان سپهر دیره داشت و نیز سونت او بهاء و مع نواب موصوف
 چیتو و غیره از دیره فوج کرخیل موصوف فاصله دو کرده مع فوج دیره دار کرخیل موصوف
 و از سونت او بهاء و نواب چیتو و غیره جواب سوال استی در پیش بود و از عصبیتش روز
 انجان فوج کرخیل موصوف رسیده بود که بوقت صبح که چندی شتران فوج مع سوار
 برای آوردن گاه از دیره با سیرون قریب کرده رفته بودند که چهارصد یا پانصد سوار از فوج بهاء
 موصوف تاخت آورد و شتران را خجی کرده بردند و سواران عملی شتران مذکور تان تعاونت نمودند
 و از سره بطرف شکر خود دویدند و سواران مخالفان را دیره با حقیقت و ده چندی سواران لکه
 اسبها بر نشان کینه برنده با سواران نجالت تباه در فوج رسیدند ازین باعث فوج کرخیل موصوف
 ارسس کمان بودی اده هر کسی میخواست که ازین فوج قلیل از فوج طرفی که قریب یک سوار و پیاده

۴۰۱
ایک آدم هم جان سلامت نخواهد برد و کرنیل موصوف که در شجاعت و شهنشاهی بی بدل و دیار در
در همه فوج کرازه و دیره بازیر انداخته هر کسی اسباب جنگی در اسب و دیره و خیمه و رشت شتران بازیر
منبعه بهر و بنگاه و در مکان شهر و رسانیده داد و نیز در ضربت و خیمه یک غلغل که در غلغل
قریب رسید پیاده خواهند بود و نیز در صد پیاده همراهی اینجانب را جمعی غلغل و بنگاه و در شهر
نشدند و نیز در دست چهار گهری و از اقامتده بماند که کرنیل موصوف فوج خود بدین
آراست که هر دو پلاطون که پیشو حکم صاحب یک هزار سوار و هر یک با طرف دست و نیز در دو پلاطون
کوثر و الیه و صد سواران و دشمن همراه پلاطون که کور نمودند و خود کرنیل موصوف و اینجانب و هر یک
خانگی خود با صد سوار و طرف دست و نیز در مخالفان اینجانب که در طرف و الیه و صد سوار
فوج خود بدین که کردند که خود اسوت را و تها و منبعه فوج سواران همراهی خود و اب جسد و اب جسد
قریب بنگاه و سوار و کیس و ان سنگه از چهار طرف است بمقابل پلاطونها حکم صادر کرنیل
و هر یک پلاطونها همراه و ارمعل منبعه و هزار سوار و اب کهیم خان با طرف چپ بمقابل کرنیل جان
استاده شدند و نیز یکی مخالفان و در و خیمه و اسب و رشت شتران بازیر و در همه و بنگاه
تیار شدند و روان شده عقب بهر و صاحب موصوف آمده استاده شدند و چون که پلاطونها حکم
در شش کوثر و الیه و صد سوار و طرف دست و نیز در مخالفان رسید و تها که نشند که کرنیل جان و اینجانب
منبعه و پلاطون سواران خانگی استاده نگه نشسته میفریم چون که از صف مخالفان با فاصله فرستاده
رسیدیم طرفانی و الیه با توبت سر نمودند و باز این طرف هم توپها نشندند و در شش و اینجانب
کریم خان که بهر و شجاعت شهر و بودند و اینجانب که ترنایان حمله ساخته چون که در پلاطون

نامردی طرح داده بطرفی است آینده رفتند معلوم نشد که کجا رفتند درین عرصه اینجا
 دیدم که در طرف مخالفان بر توب نامردمان بطور بدیهه از طرف با طرف میشوند از زمان
 دانستم که فرج مخالفان از باب مقاومت باین نخواهند آورد و فرار شدن میخواهند اینجا
 فی الفور منعه سواران همراهی و اسب با انگیخته حمله کردم و دو شخص را یک نفرم و همه باقیست
 من ضرب توب را در اثرش گرفتند و اینجا منعه سواران عقب افتادند گشته و دیگر ضرب
 توبها میکریم و کرنیل موصوف مع یک پلنگ و سواران عقبت اینجا منعی که شربت
 شربت یک و یک جای کرنیل موصوف اینجا منعی که از اسبان من و داده آرام ساختیم خود
 صبح کردیم و باز عقب افتادند که دریم و بسیار اسبان و سواران و پلنگها و غیره و دشمنان
 کرده آوردیم و در اینجا ضربت بستند که رفتیم بعد از آن اسب گشته بدیده بازیدم و از آن
 کردم و کرنیل موصوف صد پیاورده همراهی اینجا منعی که از اسبان و پلنگها و غیره و دشمنان
 مقام است اینجا منعی که از اسبان و پلنگها و غیره و دشمنان و از آن
 سواره ها اندازنا اینجا منعی که از اسبان و پلنگها و غیره و دشمنان و از آن
 هفت هشت مکانات آفستل کرده باینجا منعی که از اسبان و پلنگها و غیره و دشمنان
 سوار همراهی خود و خست شده و از آن منعی که از اسبان و پلنگها و غیره و دشمنان
 از مکان مذکور بهر طوریکه شد کرده و منعی که از اسبان و پلنگها و غیره و دشمنان
 بند و است و منعی که از اسبان و پلنگها و غیره و دشمنان و از آن
 منعی که از اسبان و پلنگها و غیره و دشمنان و از آن

که کریشل موصوف بهایات رخساره شده رفت چونکه اصل او نافرمان بود و کینه از کارهای نجاشات و بی
 خود مستحق گرفتاری و عفت گرفتن شد و از آنجا که به پنهان در مکان عیسوی که در مکان صدر او بود
 رسیده تمام حجابات و عیال و پیاده با هم به میان اینجاست طبع داده و از من طبع داده کرده و زو
 خود طلبید و گرفت و در میان شخصیت سوار و دست تا و نفر پیاده و زو اینجاست باقی ماند و چهار ضرب
 توپ که شل موصوف به کرده اینجاست سپا پیاده داده و از آنجای آنجا که در موضع بر زمین است
 با هم اینجاست هر سه سوار و در دل خود پیاده و درون خود مشتکر کرده و خوش است گفت و از من
 کریشل موصوف به رستی کردم چنانچه بر من اینجاست و گفتند لیکن به و بره نیامد
 زیاده به بر سرش آمد و چون که دهم که هیچ تدبیرات خود را نگذاشته اند و اینجاست چنان به بر
 اندیشیدم که کریشل موصوف به سخنان بهتر و بهتر بود و اینجاست به بر سر طایفه از انانی با خود
 بیرون کشتم بعد آن که گفت قبول ساختن و از قبول ساختن حکم طبیعت او دست کرد و اینجاست
 رو برو خود طلبید و برگشته با من که همه شد و چهار موضع علیه چندی که حاصل او از یک کتیر و بر
 زیاده داشت بصیغه جایگزین کردند و حواله اینجاست کرده و او بعد از این گفت که قایلان من در مکان
 بمفاصله دور و در آن در مکان با من طلبیدن بهایست لهذا یک قطعه روانه تمام تحصیل از آنجا
 و اینان به و به که قایلان خود را در اینجاست طلبیده شود چنانچه بهایست حاسن به منشی خود را می دانند
 نوشتن حکم و او منشی مذکور در روانه می نوشت که قایلان فلانی را مردمان همراه داده روانه سازید و کریشل
 اینجاست از راه بی شعور را از منشی گفت که مردمان سرکار را همراه دادن به وقت نیست که مردمان این
 بسیار اند و خود گفت و کریشل من کریشل موصوف به هر کل ناکرده و خصیصه تمام از منشی خود گفت که بهایست

نوشته بایدا که جمیع سوار و پیاده کثیر را در قبالان فلانی داده و در اینجا می بینید که آن ایجاب
 از مشورت که گفت که کرل صاحب سوار و پیاده را بنده آخرش می شناسد و بنده پیشین هم حال است
 بعد آن کرل موصوف ایجاب خلعت داده و خست بکان بالسی کرده و او ایجاب از فضل حق سبحا
 تعالی ازین بلی سخت نجات یافته خست شده بدید و او هم و سواران حشر رفیقان و بنده از قبالان
 در سل کده خستادم و از یک س مسجری که هم از من بود همانند و او هم که در سل کده رسیدند و قبالان
 ایجاب از اینجا هم گرفته و دست منزل با نظیف را پی شده بعد آن ایجاب که دیده و خود را چیل کرل
 بطرف عملداری بهرت پور بادی رفت و وقتیکه انشایان ایجاب شغدان بان و هر کاره معبر را بکان جان
 علامه بالسی و ایجاب و انده باید ستان بعد آن ایجاب از اینجا روانه شده بکان بجای رفته و قیام خست
 بعد غرضه باز روزه روز و دو هر کاره و ناکی بوقت چهار کبری روز را قیام زده سیده بکی حوال ظاهر رسیده
 که قبالان بعد بکی استبانجوی اربل کده روانه شده و دستزل با بی طوف کده ایجاب هم بود و ریا
 چیل نموده و قند چایچه ایجاب از سابق زمینداران بگناده مکان بالسی فرام ساخته و بعد ایجاب
 همین بهانه ساخته که امر در وقت یکا سب با قیام زده از اینجا سوار شده بر بالسی رسید و خود را بکدر
 تیار و ساخته بوقت چهار کبری شب با قیام زده مع چهارده سوار ملازم خود روانه شده بود و اندکی بعد
 ندی بطبقانی میرفت و خوشش تا سکه کرده میرسید اندام بیان هر سوزده سواره با نده از اینجا
 با خود داشتین ملام شاور و سب و در آداب که کور اندخته کفتم که ای رفیقان نگاه و فضل الهی نموده زمین
 روان شده و آب نماند و شل همه روان شدند و سواران هم نمانان عقب و در کشتن غنیمت که از
 فصل اول و حق شایسته بخت تمام عبور و ریا ساخته اطراف رسیدیم و از اینجا روانه کشتیم و قصد و نگاه

زمین ملی نبوده بکروان مکان میان رسید و از مردمان پرسیدیم که چند عیویوران هم درین صیقل
 رسیده اند یا نه یکی آدم و ده تانی گفت که مستحق ارام سنگه معصیت و غیره سوار و نگار که از اینجا آمدند که در
 خواهد بود آمده موجود است بوقت ده تانی مذکور به نگار رسید و دیدیم بر خاسته آمدن ایشان از
 نزد کریم خان پسر و رسیدن درین علاقہ بهر طرف و نمک امری ساختن ملازمان قزاق
 رسیدن بخدمت برادر کلان پسر پشیمان با و که مردمان بخوار و پیاده معترضان
 اینجا جمع رویدند بعد آن از سبب فرود آمده در ده مذکور قیام نمودیم بعد بخبر و زخمی انام بخشیم
 شیخ رسید که پرورده والدیم بود و اینجا بجای را در شوره سلوک میگردم و سابق این کریم خان پسر انام
 مذکور بقصور تکیه بال ضعیفی پنداره با گرفتار ساخته در چهل خانه مقید نمودن بنحوت ایشانست تا من
 تا بمرور گذشته و او مقید شدن نداد ملک ایشان نشود که در غارت و غفلت بد جا گیران گشته ایم
 و مستحق ارام سنگه قوم چاپ که از آباد اجبار و ملازم قدیمی بود و از سالها سال نزد ایشان ملازم گشته بود
 و اینجا بپوشش نامبرده از حد و سلسله او پیاده نموده بدرجه رسیده و رسانیده دایم جانی ارام سنگه
 و انام بخشش مذکور حقوق سابق را و از او شنید که ده از خدا ترس و از خلق اندک شرم و حیا کرده یکی ملازمان
 اینجا ب در غلایند و نیز ساکنان بهر استغنی و با هم خود نموده چنانچه تجویز نموده اند که اینجا بگشته بکار
 و استیلا نموده بگیرند چونکه فضل حق سبحانه و تعالی را برین ضعیف ناتوان شامل بود و اینجا مردن خود مقرر کرده
 بمقابل از نشان شدم آنچه که تجویز نموده بودند صوت نه است بر آن ازین ماجرا ایجا کم سیاه مستحق سنگه
 اطلاع کردم که هم وصوف ارام سنگه و انام بخشش نگار امان طلبید و رسید و نشان بمن گفت که ازین طلب خواه
 و نگار و فساد نموده ایم در جانش اینجا بگفته فرستاد که دعوی طلبشان سر بر ماطل است بدوین

و فرزندت و دروغ او شان معلوم نخواهد شد لهذا اینجا باده و عمو او شان بر زبان او شان منطوق
 که سیم نام بخش کورنگ قسم قرآن شریف خورده آنچه که مبلغان بابت طلب تخوادار کم سنگی و غیره و خود
 نگویید آدم اینجا بانهوق مبلغان معجبه تمام بخش کورنگ فروجا کم باو شان تخوادار و آنچه که
 نال بود طمانی و غیره نزد او شان است حواله آدم اینجا بانهوق و چند نفر بخش حاکم بهانه بگویند
 اینجا نموده قرآن شریف بر سر نام بخش کورنگ نهاد و او کورنگ که کور آنچه مبلغان بابت طلب تخواد
 خود و همه گفت که بیانه فی الفور از آدم اینجا باو شان بانداده و آنچه که بود طمانی و غیره نزد او شان
 اینجا بود او شان که فرقه حواله آدم اینجا نموده داده و بنفین خط بر در کلان بهادر از شاه جهان باو
 روانه بهادر و مشکب صاحب در برابر طلب اینجا بید اینجا بقیه ایان اینجا و اگر کسی بخواهد
 رده در شاه جهان آباد رسید از برادر کلان بهادر ملاقات حاکم حاصل کرد و یک عویلی که از فرقه
 بام و وزیدیم و نیز از مشکب صاحب و ملاقات ساختم صاحب در موصو خاطر دار بسیار و در کلان
 دند و فرقه بهادر شاه جهان آباد بقیه بودیم بعد از وسیله خط مشکب صاحب در شاه جهان آباد
 برادریم کلان بهادر اینجا برادر خود و مظهر علی خان روانه گشته در اورد رسیدیم برادر احمد الورداله
 بسبب خط مشکب صاحب در بسیار از کلان بهادر نموده گفت که شخص از من به برادران خود و اینجا بقیه
 برادریم کلان بهادر این غلامی که حرام خفته نزد بخارا کاران و در اورد موصو گفت که فرستاده که انصاف
 از زبان مبارک خود بیان بگویند که نوبت نیست نشان بهادر الوردایت بخارا که اینجا بقیه ایان معلوم
 طبیعت تمام نهایتا خوش شد و از برادریم کلان بهادر گفتیم که اینجا بقیه ایان بقیه فرستاده و این خبر
 از زبان گفته این سخن و در میان موجب منو انصاف است نمیکردم خبر آنکه نمودند بهر کرد و از این وقت تا

از اینجا سوار شده میروم این گفتند الفلور بر پسر سوار شده را برگشته بر شاه جهان آباد رسیدم و در
عرضه عنایت نامه والد اسمی اینجا بودم کلان بهادر بدین مضمون رسید که سر در اینجاست
بهادر والی لاهور اینجا خطاب فرمود ملک جنوب که محاصل آن قریبست چهار لک روپیه
است معه فوج قریب هزار سوار و پیاده تقویض نموده همراه جنازه خود میسر که سنگ بهادر
نموده خست سخت و در جنوب رسیده بدو دست در ملک فوج کرده فرم اینها ایشان بدین است
از اینجا روانه گشته خود را در اینجا رسانید و نیز دو کاره مرسله حصتا همراه راجه آدرج سو اجات سنگ
بهادر والی جی پور معه خرطیه طلب اینجا بدو برادرم کلان بهادر معه برادر خود منظر علیان
از راجه لور والی خست شده بهیتر پور رسیده و چند روز آنجا ماند آخرش اراده رفتن بخست
جناح الد خود مقرر نموده از راجه بهیتر آله خست شده روانه گشته در شاه جهان آباد رسیدند و در
کلان بهادر از گفته بگویان به خواهان سخنانی که لایق نبود از جناب ظهور آوردند و میسر منو که از ایام
طعام دستگاری اینجا میگرد و اینجا نامبرده را بدرجه علی رسانیده بودیم و هزار روپیه به
ساخته شادی او کرده داده ملک فوجاش نزد قایلان اینجا میماند منو که رنگ برادرم کلان
بهادر و رغلانیده از من علی کرده نزد خود داشتند و نیز فکر رفیقان او غلامانیده دیگر سخنان و کار
که لایق شان جناب معصوف نبود نمود مفصل حال نوشتن مناسبت اینجا کلام بزرگ فرشته
در گذر نموده هیچ نگفتم مگر طبع کمال در سطره رسیدن خود خدمت الد بزرگوار خود موقوف ساخته
بجای رسیدن و بلازمت حاصل نمود از این چهار راجه حکایت سنگ و جناب نمود از راجه
مقام شریف معنی هفت سوار و پور رفتن مقرر کرده از شاه جهان آباد روانه گشتم و در اینجا دیگر

سواران فراهم نموده بجهت شصت سوار ویدر جیور رسیدیم و معرفت را و بهادریان بخود
 پرست نمودند حاجت محاربه صاحب را سوار بجای سنگی بهادر ملاقات بخود حاصل کردم
 و در آن زمان محمد بن شاه خان بن بختی سوره نواب پرخان در محله کسبوا راجه بهادر و سل سنگه و کز نزل
 بهتایان طبرکیران غیره در آن محل نواب بشیدن و دیگر فوج همراهی خود در یکایک پیوستند
 قرار دادیم که وقت و در آن ایام سیم کسری ساقه دار مکان در سعد و پلتن و در قریب پنج
 جوی و در قریب هشتصد سوار و پنج هزار پیاده متفرقه بر مکان هستل در پشت دراجه بهادر
 مع کسبوا و دیگر فوج سوار و پیاده فاصله چهار کرده و در پشت اینها محاربه سوار بجای سنگی بهادر
 اینجاب حاجت فخره مع ششصد عطا کرده و یکصد سوار دیگر همراه داده برای آمدن و قلعہ از دوزخ
 فرمود اینجاب مع شصت سوار خانگی یکصد سوار تعیناتی از جوی روانه گشته بمکان نینهل رسیدند و
 ساخت بعد آن بوقت صبح کاذب بخود و گهر شرب یا قیامده راجه بهادر مع فوج چهار بطور شرف
 در یک نیم کرده از دیرد مایان رسیده بود که اطلاع آن فوج مایان رسید که کسیر سنگه مع جمعیت سوار و
 همراه خود بمقابل فوج راجه بهادر رسیده زنت بوقت اینجاب حاجت غسل بود و لهذا مسلمانیان
 رساله را بر وقت رفتن فمائش کرده دادم که اینجاب غسل نموده جلد تر ز فائشان خا هم رسید مگر
 ایستادن است که عقب خل کسیر سنگه استاده باشند و فتنکه اینجاب شال ایشان خواهد شد از آن
 هفته و صلاح وقت دیده خواهد شد طندار رسیدن اینجاب پیش قدمی سازند بعد از اینجاب غسل
 کرده بر سوای رفته نیرستم دیدیم که کسیر سنگه مذکور مع جمعیت همراهی خود بوقت نموده پشت داده و کسیر
 سواران پیوسته نموده بمقابل فوج راجه بهادر استیاده اینجاب در غسل سواران همراهی خود رسیدیم که

این
 سواران
 مع
 فوج
 از
 دوزخ
 آمدند

آفتاب برآمد و روز روشن گشت فوج راجه پادشاه و لعل سنگه گوله با کوب بر میان دکن سرور ۱۴۹
ساخت چون دیدم که گیسری سنگه و غیره دراز شده و از گوله با کوب سوار و اسب تلف میشوند
سوی این سواران همراهان را باقی کار بودند و قسم که سواران همراهان تاب نیاوردند و بعد از خواب
گرفت لهذا یکی سواران همراهان خود را که دوام که سبب گوله با اینجا استادن ضرورت و صلاح
نیست ایشان را از اینجا روانه شد و زیر قلعه سیاهل رسیده استاده شدند و جای خود را بجهت
من بگو سواران و آن شده و قند شش مردان که از رفیقان قدیمی بودند ماند بودند مثل امیر خان
مردان نزد من استاده ماندند و فوج طرفی در ضریح پادشاه کرده بر میان حمله ساخته
قریب یکصد قدم رسیده گوله توپها میزدند و در اینجا یک دریائی می بود اینجا نزدیک رانده
مذکور برای حفاظت گوله با استاده گشته طرفی و آنجا پادشاهها مضرب قیافه کناره ندی مذکور
استاده شدند و قریب صد سواران و ندی مذکور آمده بر میان حمله ساختند و چون که قریب
اینجا شمشیر کشیده بر او نشانستم از فضل حق تعالی او شان تاب مقاومت نیاورده پشت
داده راه فرار گرفتند اینجا شمشش سوار و آنه عقب آنها کرده بجا که صف پادشاهان کناره
ندی استاده بودند رسیدم و کناره ندی مذکور در یکد قریب پنج چهار درم خواهد بود و در آنج
پیاده با استاده بود اینجا نشان بهم نفهمید و سبب بالی کناره ندی مذکور را ندی که صد
گولی مذوق او شان روی زمین مذکور از آنها یک گولی برست و سبب من رسیده در آنجا
کرده رفت که گولی بر عقب من بود رسیدند که شمشیر رفی الفور جان داده از بالا کناره مذکور افتاد
در آنوقت از سوار استاده گفتم که مردان ما شش و زمین غیره استبا از پشت کشته علی حده و در آنجا

ساخته برید و زانه و کوه و جبهه گفته من برای غیره استنای است پیاده و طحله کرده بر
 نهاده روانه گشت بعد آن ایجاب از آنجا گشته است پیاده از جای که آمده بودیم به جای رفتن
 استاده شدم و با وجود نرم کار به سبب من عرصه جنگ را آنجا چنان کردم و در عرصه کاران پیاده
 طرفانی چند بار بر میان زداده و در فاصله از آن در جنگ میدادند تا وقت آنجا که عیش و شادی
 را و ستان سیده ششیر و منی میگردیم و ایجاب مردمان طرفانی بوجود ششاخته و از فصل
 حق بخانه طاق و از آنجا از آن کس خود داده تا مقابله ششیر ناورده دور استیاده گشتند و در
 قریب پیاده روی علی غول از دیگر طرف آمده بر ستان کنال و بی بر بود و سیده استاده شدند
 و گوی بند و هزارند و جان نبود یعنی میدان بود که میان آب بر رویه آمد و کوه و سیده
 حیرت کنم لهذا در آنجا استاده ماندن است سیم عمان رحمت کشیده بطرف سیاهل روئیدم
 دیدم که ضرب توپ را استاده اند و کسی کوله انداز و غیره میگفتم هم است ایجاب از فصل
 است من خود را به یک از رفیقان ششیر گفتم که اندرون سیاهل رفته معا جرحم است ایجاب
 باید است ایجاب ضربت پیاده از دست و کوله بر فوج مخالفان دم که فوج مخالفان از ده حله
 نزد پیاده شدند و کوله ضربت پیاده شروع کردند در عرصه قریب پیاده میادیم از آنجا
 رسیدیم و هر گاه باز ایجاب میفرستاده مردمان فوج و کوله اندازان غیره را که فرار شده رفته بودند
 فراموش ساختم و از سر نو در جنگ است و از هر دو طرف کوله توپ ششیدند و از فصل حق سحانه نقاد
 مردمان فراریان فوج را میسر رسیدند و دیگر گشته پیاده می ساختند و تا یک یا دو جنگ طرفین شدند و از
 بقصد فوج طرف پیاده رسیدند و از آنجا گشته روانه شدند و پیرو با خود رفتند و دیگر و از جانب اول

معه بکوفه کوچ کرده قریب بهشت کرده رفت و یکسری سنگ قلعه در دل خود داشت که هر ویلن را
از من علی ده شده در قصبه شیرخان خود نهاد گشت لهذا قلعه از نو کوشان که لایق گفتن نبود زبان
آورده اینجا بای سبقت خستند اینجا سوره سواران هر امر خود از اینجا سوار شده بجا رسیدیم
را و بهادر با محی اس و مهاراجه و اهرام حاطه داری اینجا از حدیاده کرده آفرین خزان شدند و قریب
بجاده چوپو قیام کردم مهاراجه و اهرام حاطه داری اینجا از حدیاده کرده آفرین خزان شدند و قریب
فردا گریه نام اینجا نرفته شد به خطه خاص و دیگر نشانها مرتب گشته حواله اینجا نموده بودند و رفتند
و قریب که فساد نواب میرخان رخ خواهد گشت و در ملک دست راچ ظهور خواهد شد آن زمان یکی مهلت
علاقه جاگیر دخل اصحاب یعنی اینجا خواهد دید به صورت خطه جمع دارند و سبقت خلی کرده که قریب در
ملک است چوپو نواب میرخان غیره تنگ خرج بدرجه کمال بود و با یکدیگر استوار محل نماند بسبب فتنه کشی
شبهانه روز غل و فریاد العیاء العیاء میکردند و احوال تکلیف پور چانه خاص و دیگر کار خانات را چوپو
نوسیم که حال تکلیف آنرا عقل بیرون شده و رفتن اینجا آنجا که رفاق مستحق بستان بود و در آن روز
وقت لیلوت از رخ اینجا استم رفتن اینجا از چوپو و مقام مهوود رام گشته و دیگر کار خانات را چوپو
از قریب که ریشل مهتاب خان بود و حکم و صلاح راچ چنین بخوبی گذارده خرج هم را بیان خود کردم
در همه ملک راچ بند و بست ملازمان نواب میرخان است که ریشل مهتاب خان ملازم نواب بود و در آن روز
پلین اینجا خبر تیغ چرخش نثار پیاده قوم افغان بکله علی غول قریب بکله را با قصد سوار ضلع
بند و بست غیره بند و بست کرده که قریب است اینجا است و ضلع رفته کار و اهرام همان از ضلع خود
و نیز از ریشل مهتاب خان در مقدمه و تعالیه جنگ خاتم کرد و در تعالیه و فرمان بداری حکم راچ

[illegible]

گمانند موشی آمدند هرگاه که اینجانب در کلبه پاژودهی رسید آنگاه مسکنائی پاژودهی قریب
 فراهم شده پیش از رسیدن اینجانب راه را مسدود ساختند و از عقب هزاران دهنقان بغاصه قدم
 از موشی رسیدند از زمان پیاده شدن اینجانب سواران را پیش گرفته و در پیشینش کس را همراه نداشتند
 که مانده مردمان بخار خاک تا فلک رسیده که آدمی بنظر نمی آمد آنگاه اینجانب مردمان خود اختیار ساخت
 اسب باز دادند و در آنجنگه در غول دهنقان رسیدند پیشینش پیادها را بر جان کشتم که همه با یکبارگی
 راه فرار گرفتند و مردمان پاژودهی که راه را مسدود ساخته بودند آنها هم فرار شدند بدیره خود رفتند تا بخانه
 بخیر و عافیت بخشش منار موشی را گرفته و به بدیره خود آوردیم چونکه موشی بالیت بست منار و
 بود اینجانب و زردم موشی را هم مردمان همراهی در طلب تنخواه سابقه و دو یا سه گلی دادیم چونکه زردم
 همراهی مال گیر رسیده چنانچه یکی سوار و پیاده ها موشی را گرفته برخاستند و فقط نصف چهل سوار و
 پیاده حاضر ماندند هرگاه که همه مردمان برناستند فقط از زمان طلوعیم تنگ گردید و بر ملا گفتیم که تا امروز
 اینجانب بطور دیگر جنک نیافتم و حالا جمعیت موجودیت مردمان قلیل اند انشاء الله تعالی لا ینقدر
 جنک که ده خواهد شد که همه با آفرین جوان خواهند گشت چونکه از بر خاستگی جمعیت هم این خبر در میان
 دولتخان و بهتایان موبلا آنها فوج همراهی خود از قلعه بر که پنجمه و مرتب کرده از مهوه بغاصه
 ساخت چون ایام ماه جمعه بود و گرامی و تر نشینت تمام بود و در یکت چوبی ماندم هنگام دو
 یک پای تکی که کمان بسته پیاده شده بر پیاده اینجانب رسید ایستاده شده گفت که برای تو گری تمام
 اینجانب بخوابش گشت که حالا وقت بیوقت است بوقت چهار گشت هر روز باقی مانده باید اینجانب گشت که
 بطور که اگر آن حد کرده غیر و من گفته رفت و این آدم فرستاده و دولتخان و بهتایان بود و چنانچه

اینکس نزدشان بخت مفصل احوال از دولت خان و هتتاب خان گفت که در اینجا قریب سی
سوار و پیاده خواهند بود و بعد رسیدن خبر دولت خان و هتتاب خان معه صد سواران اینجا
سوار شده هنگام دوگوشی و زیارتی که قریب یک ساعت در بیضن غوغا شد که فوج آمده است چنانچه
ایجاب بر دلاکی زمین بندی را بر سپان آده که بستم و فیروز دست گرفته بر سپان شده مع پیچ و
سوار و این شده هیچ جای ستیاده نشدم و بلا اندیشه بغول شان رسیدم و هر چه را کردم و هتتاب
بجان و سرشین بدی گرفتم بعد آن وقتان معه هر سواران باب مقادست بناورده است دله راه فر
گرفتند و اینجا تا فاصله یک کوه محبت آنجا دیده چند کس را بجا کشیده و بسیار کس سپان گرفته و
دو تن از بدو کس را به ما خود رسیده قیام کرده مع بلا آنها همگی فوج روانه گشته زیر قلعه رسیدند
رفتن نواب میرخان بدو رسیدن خبر واقعه جانخواه الدم و قتل اینجا از مقام
مهریه یکی پور و پس با نمودن نواب میرخان با از جمعی پوران ایام نواب میرخان هر
فوج را بجای مثل بهار لعل سنگه مع کپور فوج کرنل هتتاب خان مع کپور دیگر افواج و نواب حسین
مع فوج جزارو میان اکبرخان مع کپور دیگر داران و غیره طلبیده فراتر ساخته قریب چهار کوه
از بی پور رسیده دیده ساخته اراده گرفتند جدو مصمم کردند و بهادر با جمعی کس حضور محکم و روانه
مع فوج بلا آنها سواران غیبه و کرده از بی پور فوج مقابله ساخت نواب میرخان با آنها قاب
آمده فوج راج جی پور پشت خنجره و بدو کس شدند و از اینجا و پس گردیده اکثر در شهر جی پور رفتند و
از بهادر و جمعی کس را چنانکه مع بلا آنها قریب بیروار شهر پناه جی پور مع کپور کرده و ضربت بها
کردند که فوج راج بدو کس کمال بود و از بی پور سی شان بقین کلی بود که نواب میرخان شهر نور را

۱۵۵ غات کند و در ضمن بقعه خاص محاربه ادم هر جن سوار جکت سنگ بهادر و خط را بهادر با خود در کار
 برای طلب این جانب از پیشوای مقام هوه رسید و نیز خط را در کلان بهادر از مکان خود خلاصه نامشروع
 بر جلت نمودن الدم ازین جهان فانی بجا آمد و طلب این جانب تا کس تمام رسید و در احوال
 وفات یافتن و الدود نوشته شود که وقتی که این جانب از مقام شاه جهان آباد رده جو بود که در ده و نیم
 بعد از خود منظر علیخان رسید و یک مردمان بخندت الدم در مکان خود رسید و بعد از کلان بهادر
 معه والده صاحبه و شیر صاحبه از شاه جهان آباد روانه گشته فرقی رسید و چون که خبر رسیدن
 کلان بهادر بخندت الدم رسید و الدم از فوج پیشین نیز از سواران خود که استقبال می نمودم کلان
 روانه شده بفاصله پنج کره رسید و والدهم بدیدار بر ادم کلان بهادر و در ده و نیم و خاطر را منظر
 حاصل نمود و در اینجا و الدم و بر ادم کلان بهادر از سپان فرود آمده گشتند و الدم فرمود که در تمام
 این چنین راحت مسرور که از دیدارشان حاصل گردیده گاه ای نشده است از همیشه خجسته و سعادتمند
 خوشی این جانب نیست مگر که کسی مقدمه خوشی و روی این جانب بشود و نگاه کار بار و نیوی است و بشود
 بیماری شد بدین عاید گردید و حال از دیدار ایشان باوه از حد خوشی بظهور رسید باید دید که چه غم
 و سبب ظهور خواهد آمد بعد از این اینجا خوشتر تمام سوار شده به مکان خود تشریف بردند و آن شب در
 قریب بیکم و الدم شدت غم پیشین هر چند که معاجبه می یافتند سود مند می افتاد و بر عکس می افتاد
 در دو قایم مانده حالت نشست و برخاست هم مانده چون که روز سوم یکبارس روز باقی مانده بود و زمان
 مبارک الدم برز افوی ادم کلان بهادر و برادر کلان بهادر از من از زبان خود بیان می نمودند که
 آنوقت که سربارک برز ادم کلان بهادر بود و جان مبارک از جانب بای ما تابست و قطع گشته از زبان الدم از

مبارک بین فرمودند که ای غنیمت خان سخن از انداز گدشت تا بجای که احوال چهره ایشان بنظر
 نماید بچوگان گفتیم که اقباله از همیشه خال بجانب حق سجا نه تعامیلا رسد احوال ایشان خن
 میان چه حاصل در وقت شناختن حق سجا نه تعالی واجب لازم و الدم ازین سخن نرسد گشته فرمود
 که هیچ بی الهی سوا من شر سار ساز و ارکله ساز جان از راه چشم باید زرقه و چشم ناکشاده مانند
 برادر مکلان بهادر دست خود در میان اند و نهاده و بزرگ کرده و داد بعد آن برادر مکلان بهادر
 بر دهنده شش شریفه الدم چهل گشتن سال رسیده جان کجای فرین سپرده برای اطلاع تو شده
 و سه درخت سنگه لاهور و اوشا نژاده که هر یک سنگه از واقعه و الدم نهایت اند و گشته
 و مختاری کار آنجا بکستور سابق فرید برادر مکلان بهادر کرده و او فقط چونکه خبر واقعه جانگاه و الدم
 رسید رفیقان این سخن از من گفتند که آنچه شدنی بود شد و در صورت فنون انصا حجت بود
 در جنگ جلال نواب امیر خان مناسب نیست چرا که جمعیت رفیقان مردان با هم نه نیست و بر وقت جنگ
 انصا حجت گذر نخواهند مانند و بلا رفیقان دادند و کار آزموده بچطور جنگ و جدل کرده خوا
 شد در خصوص ضرورت کجای انصا حجت اندرسید و علاوه ازین راجحی بود هیچ فایده نداشت
 ماتی خود را در بلا انداختن صلاح نیست و در خصوص است چهار لکهر و پیر امکان و وقت خود است
 از بخار رانده شده و در آنجا سیر و فرید برادر مکلان و الله صاحب شفق مکره خود را سر رسانند
 مناسب بچوگان گفتیم که آنچه میگویند نسبتا کار حال که در راجحی بود است و نوبت جنگ بود و بر سر
 در صورت اگر آنوقت شامل محاربه جبهه و الله نخواهیم گشت موجب نامرد و نیا خواهد بود و بوی این
 آنچه که واقعه نه شده از این چشم که بخوابد و از این آنچه از این گفته نشان خیال ناکند و نوبت

نیاری ساخته روانه جی پورستم مگر برای خرج نوبات و غیره یک پیس هم موجود نبود صرف توکل
خدا تعالی میفرم وراثت می آید هباخان قوم بزاز معز زکاوان محموله پارچه و غیره بنظر آمد اینها
از مردمان خود غارتیده ضبط کردم و از انجا روانه گشته موضع ریال مقام کردم و در انجا مال محموله
زکاوان که قریب پانصد روپیه بود فروخته بسواری پوده ها که قریب یکصد و پنجاه سوار و چهارصد
و پانصد پیاده بودند تقسیم کرده داد و از انجا روانه شده بکلیو رسیدیم دیدیم که از هر دو سمت
پراسان اند و از رو بهادر با پنج دس ملاقات کردم در آنوقت مسمی زنجین لال وکیل نواب
امیرخان جوباع ال سخت از رو بهادر میگفت و رو بهادر سنگون گشته هیچ نمیکفت طه اطلعی
غصه کمال رسیده از زنجین لال مذکور گفتم که اینچنین سخنان غرور آگه گفتن چه ضرورت صحرای
از همه ملازمان ارج پیش قدمی نموده قریب رجه نواب امیرخان بهادر رسیده متوجه قایم که در مقابله جنگ
خواهم شد و ایشان بخد مت نواب مصوف گفته بگویند چند انگه رود از در اشرف خان بکنند اگر انچه
تیار کرده خواهند داد بعد آن سخنان غرور شدید تر از راجه پور باید ساخت و اگر انچه در خان هیچ پیشتر
نمانده اند رفت تا از راجه پور خواهند ساخت بعد از انجا نواب محب کشته خود وقت صبح قریب
نواب مصوف رسیده سوار چه خود قایم ساختم و رو بهادر با پنج دس قریب یکصد و پانصد پیاده
و یک صنفی معنی یک پیس بطریق اید از نزد انجا نواب فرستادند و قریب چهارصد پیاده ملازم
انجا نوب و ندا و شان از مورچه انجا نواب قریب یکصد و پنجاه نفر متوجه قایم کردند و چند که انجا نواب
از آنها گفتم که انجا متوجه پیشین مورچه انجا نواب قایم ساختن صلاح نیست چرا که بر وقت جنگ قایم
دانند امر می آید از انجا نواب فرستاده شد و رو بهادر انجا نواب فرستاده شد و رو بهادر انجا نواب

اینجا بنایان ساخته مورچه مذکور قایم کنند و اینجا بنایان اقیان با بود که مورچه مذکور قایم نمود
مانند این که هم از رفیان قبلی که مردانه بودند مورچه مذکور متعین کردم مگر قریب باشد فرماده
مسئله را و بهادر را مورچه مذکور فرستادم چنانچه قریب یکبار رسید و در مورچه مذکور قایم شدند و یکبار
میکه قریب مسئله را و بهادر را و مورچه مذکور فرستادم و سوزی از این مردمان از رفیان اینجا قریب
صدس و انده را اینجا در مورچه بودند نواب میرخان بهادر از جرات و دلوری اینجا بنایان غنچه
شده و مکر سران فرج خود یکی کرده بوقت نیم ظهر شبانه حمله ساخت مردمان ریشگی که
یکبار مردمان بودند تا مقاومت بنادرده مورچه را گذاشته راه فرار گرفتند و مردمان طوفانی قریب
او شان شدند و اخیال قریب مردانه از رفیان به موجب کم اینجا بنایان مورچه خود را آورد و مردمان
فراریان شدند و دیدند مردمان طوفانی بر مردمان سرریان حریفانی میکردند مردمان آنها
مردمان فرج طوفانی رسیده گذاره مردمان فراریان کرده دادند و مردمان از این سبب مرد
در مورچه اینجا بنایان بلند بطرف شهر چو بر رفتند و از مردمان رفیان اینجا بنایان از مردمان طوفانی
دویدند و شیرانی گردید قریب هفت آدم از طرف شمال و الاکشته افتادند و در اینجا بنایان کمال
بودند مردمان طوفانی مال را لاش را را گذاشته پشت داده باز بفاصله پنج شش قدم پندیدند
پیش او نشسته و از طرفین الحاحه نزدیک میشد و در عین صدمه دمان بلبلن مسئله را و بهادر
که بودند ضربتی در مورچه اینجا بنایان بود گرفته شهر چو پور بریدند نواب میرخان بهادر و در جنگ کمال
داد و کوله صد تا توپ مایان میزدند و قریب پنجاه نفر آدم از فرج طوفانی حمله ساختند از اینجا بنایان
میکردند چونکه از فضل حق سبحانه تعالی حمله جنگی در آنجا نمانده لهذا لاجرم مردهای

بر داشته گرفتن لاشهای بسته یک انگه بدین گرفت و از کنده شدن هم هیچ پیش نرفت عرض کند که
 گهری در باقی نمانده چنانکه طرفین میان ده بعد آن همان طرف ثانی و آله با پارچه بار بار بده
 گفتند که از برای خدا و رسول خدا لاشهای میان را کرده و دهند که میان برداشته هم اینجا از برای
 خدا اقبال ساخته لاشهای نشان گذاشته داده که برداشته بودند و هر کس طرفی هر چند
 بود چه خود رفتند و ازین جنگ مانده جمعی بود که رفته و نواب میرخان بهادر میخواست که یکی
 ضربت بیاورد و خود برداشته بدیده گاه برده از اینجا کوچ کرده بروند و صورت بپوشانند و بپوشانند
 که در غم غمناکی بود و تاه شود و ضربت بیاورد که داخل کارخانه راج سازیم نواب میرخان
 خود از درانی را به طور جوهر شست و اما که میان مورچه با بر جاست کرده برویم محار را در جراح سوار کنند
 بهادر عرض محروم از این موصوف اقبال ساخته حکم داد که جنگ متوقف سازند و از مورچه جدا
 و نواب میرخان بهادر که کسی و چه مراحت نماند که نواب موصوف نواب بهادر گذاشته ضربت بیاورد و گرفته بهیرو
 اینجا از حکم آقای مخملی و لاچار گشته و نواب میرخان بهادر در مورچه با گذاشته ضربت بیاورد و در مورچه و روز
 بیکم تمام گرفته و بعد آن چهارده سوار جنگ بستند که بهادر با تمام بر سر و دریده اینجا تشریف آوده
 خاطر داری ششده ماتم بخوبی فرموده اصل محل سراسر شدند و نیز چهار راجه از زبان سارک
 و آفرین کرده فرمودند که بسبب انصاف این علاج قایم مانده و بجای وی گفتنی فرمودند که بیک
 رویدید ستخط خاص من فرموده عطای فرمودند بعد آن اینجا زحمت خست بطرف لاهور
 بهادر و باخمی دس دست کار در خست نمود اینجا از بهادر موصوف گفتند که از فضل الهی این
 ما گشته مورچه برداشته و جنگ متوقف گشت که در خست تمام شود و اگر انصاف را بخواهد

اینجا بنست نخواهد طلبید و بخوبی یک بین است که از جایکه نواب میرخان معوض خود کوثر
 کندایان معوض راج روانه شده آجا رسید و دره ساینم باز نواب معوض از انجای کوچی
 کرده برومایان، انجا رسیده مقام کنیم غرض که بین طور انشار الله تعالی نواب میرخان از ناکاح
 جیور بدر کرده دهم و یقین کلی است که فوج نواب معوض لبر باد کرده و مکی نیر قی بهاکر فتنه نشوند و او به
 معوض بنحان لعل بیان کرد و روانه شدن انجایان مقام حی بود بصلح الامور
 و ملاقات نمودن برادر کلان بجا در و سردار رنجیت سنگه و کهرنگ سنگه
 آخرش از مهاراجه و هراج سوار حاکم سنگه ببادر خشت شش ماه منظور فرموده انجایان را خلعت فاخره
 مسی با لکی و غیره عطا فرموده خشت ساخته چنانچه انجایان از جیور روانه گشته قطع منازلها نمود
 در شاهیجهان آباد رسید و تیار کی سیاب سفر لطیف الامور مصروف شدند و قریب سیصد نجاه بود
 چیده و کار از نو و روانه از رفیقان انجا بجا طلبیده فراهم ساختیم و نیز قریب سیصد مردان پاده نوکر
 داشتیم و دره خیمه انگریزی قریب سیصد اسبان یک بخیر فیل و بازو شتر خریدیم و قریب سیصد
 رویه از یونانی مثل بلم و سامان اسپان غیره تیار کردیم و تا نوسه ماه در شاهیجهان آباد معتم
 مانند بعد آن از انجا روانه شدیم در ضمن جطر برادر کلان بهادر رسیده نوشته بود که بهیه رام سنگه بکار
 مختار کار بود و ما بنزد کرده کهرنگ سنگه و والده ساخراده موصوف و مظهر علیخان برادر خرد و انجایان
 از مکان جیور روانه شده بمقام الامور رنجیت سردار رنجیت سنگه رسید و والده کهرنگ سنگه در او موصوف
 انجای ساخته که در اموصوف از گفته آنکه خود بهیه رام سنگه اگر رفتار ساخته مقید کرده او بهیه
 بهوانی رام نیر ابجای بهیه رام سنگه مقرر نموده بمکان جنوبی رستاد و برادر کلان بهادر رنجیت

۱۶۱ قریب پندرہ یا بیست سادہ و سوار بموجب حکم سردار بخش سنگہ از جناب وادہ مستوفی مقام امرت سر
 نزد سردار بخش سنگہ و کپڑا سنگہ رسیدہ ویرہ ساختہ و والدہ جناح و نمیشیر صاحبہ کجا کلان
 کہ در جاکہ بود مقیم ماندند لهذا اینجانب ازادہ رفتن بجان جنوبی موقوف ساختہ طی منار لہا نمودہ مقام
 امرت سر رسیدہ ویرہ ساختہ و از برادر کم کلان و خود ملاقات جسمانی حاصل کردید بعد از آن بمیزار
 بخش سنگہ و کپڑا سنگہ ملاقات نمودم و سر مشورہ نمودم و حاصل از اینجانب از جہز زادہ نمودند
 بمقام امرت سر یکروز و نصف چار گریز و روز باقی ماندہ از گردیدہ بارش الہ ہائست تمام گردیدہ یککرا
 بوزن ۱۵ انا خواہد بود کہ یکی مرہ و نیمہ کافج پارہ پارہ شدہ و فادہ و غیرہ صاف غروب و گشت و بخت
 یک نیمہ اینجانب بفضله قائم و ستادہ ماندہ و برادر کم کلان بنار و در و بخت دین جسمہ ہا و بار
 پایستادہ و نیمہ اینجانب سند و اصل اسپان طبعی ہمہ ایمان اینجانب از حضرت الہا و ارشدہ گمشدہ
 خون از بدن الہا موقوف گشت و نیز شب ہم آخر شدہ و روز روشن گشت ملاش اسپان
 کہ او از شدہ رفتہ بودند نمودیم قریب نازدہ اس اسپان دستیار شدند و بخت و نیمہ اینجانب بدینا
 نسبت و اقصی حکایت جانشندہ خاموش ماندیم بعد از آن سردار بخش سنگہ بزارت جوالادی و مکان
 کوک کا مکرہ و پرستش گاہ ہندوان است از امرت سر کوچ ساختہ نمایان ہم ہمراہ شدیم و قطع منار ہا میکرا
 یکروز برادر کم کلان بنار و اینجانب برادر خود برای ملاقات بدیرہ سردار بخش سنگہ رفتہ تویم از مضامین
 سردار موقوف ملاز اینجانب سخنان بخت بیان آمدہ کہ سردار موقوف اس جہز زدہ ریکہ داشتہ دیگر
 طرف بعد از آن نمایان از اینجانب بدیرہ خود آمدیم و سردار بخش سنگہ فرج طلیعت بخت کہ از ملاز این
 خود کپڑا کہ عزت دادہ سردار مکرہ و آخرش اورا بدین سبب کہ کردہ مال و اسباب اورا نیک کردہ

۱۶۳ و سواى انديهن اورا بر سر بازار برده كفتن منى كز انده سعرت ميساخت و بعدلى خرت كردن مملوك قاز
فيل و خور و اورا داده بدست و ساقى بحال ميكرد و از ايمان كه مرايش كيد گشت نهات كوشش
رو داده بود و اخرين دريه سخت سنگ برميكان بود و كز طرف شمال كو استهائى و كز ديور و دره و
عليحه از فوج سخت سنگ و سوز و زهر و راز و رم كلالن بهادر و خود و فاسد جلا و سوز و زهر و راز و رم
و انجان بهر برادر كلالن و راز و رم نشسته بود و كز دشمنان اين عمارت برادر كلالن و راز و رم
طلب تخم واه طنبو نوخته فعل كرده واه و باستان و اورا ز نو كشتار سخت سنگ و فوج خود را كرم داد
كه انشا از اخلاصه قتل سازد و خايج فرست برار و حجت يار و ده فاسد ز رمايان سيد و خوج و خوج و
بر سيد مردان و ده كلالن كرم فعل كرده بود و ز راز و رم و خايج بهر برادر كلالن و راز و رم
نشسته مانده از آمدن فوج بچا كنه لشيه يك سو هم و دل ايمان كرده و از فوج واه واه كنه كنه
يكسوى ج و قبو نساخته ام و بدون قصد و كرايش ايمان ايمان خواست و ادا خواست و ديگر درين
خون بطوريات و ان خايج اندك و ديده حاضر ايم اخيرين بيد حواس فوج سخت سنگ گشته سخت و راز و رم
كلالن بهادر نيمى كفت كه حال او خايج مانده و خواست و ادا خواست و ديگر درين
قصوى انا ايمان سيد و ز راز و رم كه بلا حجت راز و رم برادر كلالن بهادر حجت شدن و اذن
منظور نساخته و ز راز و رم و رقت كو خيم برادر كلالن بهادر ايمى كو خيم و ايسى كرده و خايج كفته كه ايمان
خامست از سخت سنگ حجت كفته خواست و ادا خواست و راز و رم كلالن بهادر ايسى كو خيم كرده و ز راز و رم
نمبر برادر و ز راز و رم عليخان سحر شازده سوار حقت سوار سخت سنگ و راز و رم شده بكان كو كلالن و راز و رم
از زمان سوار بر موصوف سيم عزرا الدين مصباح خود در ابراهيمى ال جواب و انجا فرستاد و سوال خوا

بیان آمده آخرش چنان تمایز یافت که دو صد سوار داشته دیگر صد مردمان سوار و سواره بار بر سر
 و موقوف سازند و او پس از آن مقام آمدن سر فرام داشت و در مسیح پنجاه هزار و پانصد و هشتاد و نه
 رویه را کاغذ تخته بر امت سوار و غیره عیالات نموده داد و برای مردمان موقوفی می روانه کرد
 و بنوعی در ایستادگی و غیره نوشته حواله اینجا که ده خست ساخت روانه شد که در کلان
 بهادر و اینجا بنصانع السور و رسید اینجا بنصانع و فتن برادر کلان
 بشا جهان آباد و اینجا بنصانع سلطان افند و کو اخذات تخته و غیره گرفته سوار شده
 مقام چنان کوثر و برادر کلان بهادر رسیدم و صبح از اینجا کوثر بنظر طرف امت سرخویم که همه
 مردمان آنصانع خوانان عزت باین شدند و فوج سکنان اکالیه قریب چهار سوار که بر سر راه دیره
 می رسیدند از اینجا بنصانع سوار و زوایان آمده سوال کردند بطور که بعضی نذرانه بایان دهند و اگر نخواهند
 و او ایشان را نیز بخوار فتن بخوانم داد و عاریت خواهم ساخت در جوش کفتم که بایان غایت
 و مرد و سپاهیم از بایان امید گرفتن نذرانه بزرگ و بزرگ و اینجا خوانم شد و بزرگ شت خون حاضریم
 آنچه که تواند بکنند اوستان بخان کفتم بیره خود را فتنه بچو که صبح بایان اینجا کوثر کرده و او
 شدیم فوج اکالیان آمده قریب بایان استیاده شده و دو سوار فرستادند و سواران کور از بایان
 گفت که نه دهند و الا ایشان عاریت خواهم ساخت و جوش باین کفتم که اگر بزرگ باشد بایان
 که بزرگ بایان را مقابل ایشان حاضریم آخرش از فضل حق سبحانه تعالی فوج اکالیان کور بر سر
 و پس از فتنه و بایان بجز تمام از اینجا روانه شده و فتنه و دیگر احوال فساد و مردمان آنصانع
 نوشتن طول می شود و لهذا نوشته شد و دیگر روز قریب یکصد و پنجاه نفر و نذرانه فتنه باین ملازم و

بمان بهادر بودند و نشان بان بوقت کوچ مسلح شده سپید آمد بخشی ملازم برادرم کمال
 بهادر را زور گرفته بدگر طرف روانه شدند بخشی مذکور از پنجانب گفت که سبکبان سپید آمد چه طهر
 برادر گرفته میسر نماند بوقت پنجانب رسیده بود که من که گفتم بخشی مذکور هم از پنجانب شده دو
 گفت که او نشان این است که سپید آمد من میسر از پنجانب نشان دیده در تن نهاسی در اخیر شاسته
 بقول او نشان سپید همان سپید ما و نیز مذکور گرفته باید و حق سبحانه تعالی او نشان سپید گرفته
 برادر آورده حواله بخشی مذکور نموده دادم و والد صاحب مشیر و صاحب از مکان کماله طلبیده
 و کوچ که بجز روانه گشته در امرت سر رسیدیم و در می ساختیم و قریب بیست هزار روپیه را بخواه قتل
 کرده گرفتیم و باقی را فرار داد و برده رفته و قریب یک ماه مقام امرت سرور و دهم و ستم بر ایستاد
 در امرت سرور بود و از بهر کور و از والد مفعول نهایت مستی بود و لهذا پنجانب چند بار بر
 ملاقات بهر مذکور رفتیم و بهر مذکور از پنجانب گفت که من در پنجانب سگ را از طرف من ایشان سگ
 کمال را برده قتل داده است که چنان شود که نوال اصحابان بهر زانم سگ با هم متفق شده و صاحب را
 مالک نکند لهذا آنکه اصحابان این ضلع قیام خواهند داشت مخلص من بشدنی نیست و حضور
 اگر اصحابان نگاه بر دوستی والد خود نموده از پنجانب تشریف می آید و من و دوست یقین کلی است که مخلص
 من نفوذ خواهد شد و بعد مخلصی که بنابر و بهر که زیر بار می شد دست ام دام خواهم فرستادم و جوش
 بر پنجانب نموده برادر کمال را بهادر دادم که اگر دگر گشتن ملاقات با هم بود اصحاب است و نقصان
 ما این است ما با بر نقصان خود در بنویز برای خاطر اصحاب پنجانب را و بهر می شود بعد آن بیان و فلان
 سگ را از پنجانب سگ ضربت می آید بر ایستاد که از پنجانب آمدیم و دست از دست می گرفته و در شست

و بخورد و ریای ستیج و غیره نمودیم بعد آن از مقام بیابان برادر م کلان بهادر و معبد والد صاحب
همیشه صاحب این خیانت علیحد شده بنشانیجهان آباد تشریف بردند و اینجاست معبد برادر خور و منظر
علیخان و معبد پنجاه سوار و از آن رفیقان خود بطرف ضلع هر نایه شده بجای پور رسیدیم و از آن
با محراب و اسب و دست ملاقات ساختیم و حصول ملاقات مهاباد سوای جکت سنگه بهادر نمودیم و جاک
مهاباد موصوف از رسیدن من از خدایه خوشتر شدند و در زمان نواب امیرخان مورچه بر کجا
مادهوراج پوره سپاسیده جاک طرفین نشید و در عهده ملک صیور بدستور سابق افواج با جاک
از طرف نواب موصوف بوده بدست میداشت و ضلع منهدون و ثوره پاد و بهر غیره
کر نیل همتاب خان مخرج کبوتر و غیره قیام داشت و برادر بهادر با محراب و اسب نایه بهادر و در
معبد پلنگ و سی ضربتی و قریب پنجاه سپاسیان ناگه جماعت او و هزار سوار بطرف منهدون
کرده بود و بدست ام نایه موصوف مخرج هم از خود بر کجا آن نایه رسیدیم و در آن زمان
مذکور را قتل کرده دیره داشت رفتن اینجانب از محراب پور رسیدن فوج ام نایه پور
بموجب حکم مهاباد سوای جکت سنگه بهادر و مهاباد سوای جکت سنگه بهادر اینجانب را
فاخره و در ضرب توپاده برای امداد ام نایه بدست خدمت ساخت اینجانب از محراب پور روانه شد
بمقام آن نایه برای شال فوج ام نایه موصوف شدم و وزیر بدست موصوف ملاقات ساختیم و در آن
زمان کر نیل همتاب خان مخرج کبوتر و غیره برای مقابله از منهدون کوچ ساخت و قریب مخرج
باز از مکان موده پاد و در کوه و پاد و رسیدیم دیره ساخته بدست ام نایه و دیگر سرداران
راج و در آن طرف کر نیل موصوف بنایت بر سر میداشتند و میخواستند که از آنجا و اسب کوچ کنند

ایجناب از برویت موصوف گفت که از طرف کر نل متحاب خان بر گزیده گزیر سر
 دل خود ندارند و مقابل حکایت و فوج کر نل موصوف سوار باد نموده در برکت
 و مهندون و غیره بندوبست کرده بکیرند و بعد آن اجداد لعل سنگر را غارت نموده و در آن
 پس بر نواب امیر خان رسیده جنگ پایان نموده شکست هم حکمی سفیدان از آنجا که
 بیاخته شود بطوریکه شد برویت موصوف از آنجا که بر فاصله سه کوه کرانار بر موضع بر تال در
 کرانیم و از آنجا از دیر فوج کر نل متحاب خان فاصله خشتش کرده خواهد بود و اندک
 فوج برویت موصوف از طرف کر نل موصوف نهایت سراسر بود و بعد از ایجناب از برویت موصوف
 گفتیم که ایجناب مع سواران از آنجا سوار شده فوج کر نل موصوف آید و خواهیم آمد جنگ
 از فوج کر نل متحاب خان چنانچه صبح ایجناب جمعیت سوار خود و در یک صبح سوار
 از نمرانیان برویت موصوف سوار شده روانه گشته قریب به فوج کر نل موصوف رسیدیم
 امیر خان مردانه که از افغان ایجناب بود و بدولت اسلح ایجناب معین سواران و سواران
 رؤسا سببا و مردان فوج نمایانم و چون که در آنوقت سواران فوج طرفانی تیار بودند بسیار
 بیشتر از امیر خان و این رسیده مردمانه مذکور جنگ کنان پس شده میرت و زمین
 مطالبه خان غلام والد و غیره معیت سوار بهاد و امیر خان رسیده امیر خان و این
 رسیدن سواران که در آنجا سپ گردانیده فوج مخالفان حمله ساخت و مطالبه خان غیره هم
 بسیار از آنجا متحمل امیر خان شد و بیشتر از دیر درین پیش سوار و پیاده و فوج مخالفان
 گرداگرد ایشان شدند و از هر سو تا ام مطالبه خان مردان از آنجا که گشته در آنوقت مستقیم

در کربل جنتان پادشاه و ضربت با مقابله مایان کرده بود که تا کونین گردان شروع نمود
در آنوقت اینجاست از روی دست ام نماند کفتم که حالا همین مصالح میان مناست که ایشان
مقابله ایشان پستاده نمود و اینجاست معصیت سواران گلی خود بالا بالا از اینجا شده
رشتن ایشان که صورتی بیچاره است او شان سید جمله ساخته فوج مخالفان اینست که در
و وقتیکه اینجاست از انطرف حکمم از آن ایشان از انطرف میاید ساخت آخرین این مصالح معصیت
اینجاست سید دو صد بیچاره سوار در آنه فغانی خود و فریب صد سوار اگر در آن سواران است
موصوف بیشتر و از اندکیم خو که تخمینا قدم از آن گرفته بودیم ستم کیم که در آن وقت
صد سوار که عقب فوج مذکور و در سربک بی که از همه با ستمی آمده و در دست و ستمی
او شان دیده ازین طرف بر پادشاه ساخته بسیار دیوانه چون یک شاک سیدین
داله با هر وقت او شان در دست هر طرح داده جانت است ستم عثمان که و اندک بسیار
دو اینده شاکل کیم که رسیدند و با در دست از ضرب چرخیده شد و در آن ستم
در خمی شد و اینجاست حمله او شان دیده رده که دایم ستم ساخته لطیف و ستم بسیار و ستم
خو که در دست هر کیم دیدیم که طو حاک طو است در دست و غیره پس اول اندر وقت افغانی
گشت من بعد از روی دست هر کیم که ایشان جلیدی کرده و قدر حاک حرا ساختند و حرا شدند حالا
همین مصالح مناست که ایشان بطور حاکم و ده بسن شده اند از ام فرمان و حالا اینجاست از حاکم
حاکم تمام ساخته که انشاء الله تعالی فوج مخالفان اینست که او در غارت کرده خواهد شد و مصالح من
که انصاح و ضربت بین من و اینجاست معصیت و فغان مردمان فغانی خود و پادشاه و ستم و حرا را

بنام کفر بر موضع چهارده رفته مورچه قائم ساخته و کوله قو بهار و نشان او هم زود از چهارده مذکور
 مکتوب است بعد از صدمه چهار صد قدم خواهد بود و کرنیل متساب خان معتمد کیم فوج و بهر بیگانه و زیر قلمه مذکور
 رسیده و پناه گرفته است و اینهم از پروتست جی کشته اگر اوقات موجب صلاح اینجانب کار خواهند
 ساخت یقین کلی است که کرنیل موصوف مورچه خود به موضع چهارده قائم خواهد شد و این
 پروتست با بیان در شان خود ابرق و دست بستی است و گفته اینجانب شنوائی ناساخته آخر نشان شد
 انجمن گفته بود که پروتست جی کرنیل موصوف مورچه چهارده موضع چهارده ضلع بهر بیگانه و قلمه مذکور
 بعد از آن پروتست جی کرنیل متساب خان جواب سوال محترمت و کلام این مبارک کرد و اینجانب بهر بیگانه
 پروتست جی فهایش نمودم که در این سوال جواب هیچ فایده نیست لیکن نشان شنوائی ناساخته
 و تاهست روز در جواب سوال اینجانب ماند و در بیرون نشین و این گویند باری این مضران که در خوشحال گد
 بودند و جمعیت یکدیگر این چهار ضلع و در بیرون نشین و این گویند باری این مضران که در خوشحال گد
 و این ناهیه جی مورچه در میان اینجانب و این ناهیه جی مورچه در میان اینجانب و این ناهیه جی مورچه در میان اینجانب

رسیده و اینجانب در میان اینجانب و این ناهیه جی مورچه در میان اینجانب و این ناهیه جی مورچه در میان اینجانب

پروتست جی اراده و فتن جی مورچه در میان اینجانب و این ناهیه جی مورچه در میان اینجانب و این ناهیه جی مورچه در میان اینجانب
 چه که در حیو و تکلیف سرچمبره نهایت است لهذا اینجانب بهر بیگانه و قلمه مذکور و این ناهیه جی مورچه در میان اینجانب
 ساخت و کار و روائی خرج هم از این ضلع کرده خواهد شد آخرش و در میان اینجانب و این ناهیه جی مورچه در میان اینجانب
 اینجانب معتمد کیم فوج و بهر بیگانه و قلمه مذکور و این ناهیه جی مورچه در میان اینجانب و این ناهیه جی مورچه در میان اینجانب
 و غیره خوشحال گد رفتند صرف اینجانب مانده و ماد و باز زده روز در این مقام و این ناهیه جی مورچه در میان اینجانب

الهیات تکلیف خسر شده که نوبت بدفاع رسید پنجم دو پیران جانب صریحه و غیره بعد از
 برای تدبیر خسر نمودم چون که قریب اصوات کلمات باری علامت نمودن رسیدیم و پیران
 حی که دیم در ضمن مردمان جاگیر و موضع و اس که در مع پانصد سن پاده باری انجمن
 اندوه برآمده حکم کرده اند که در وقت همراه انجمن قریب دوازده سوار موجود بود و پنجاه
 قریب دوازده سوار کورسید از زبان جو کفتم که ایشان انجمن کورسید و علامت ازین
 از قدیم رابطه اتحاد و نیامین است این مناسبت که ایشان این گشته بودند بدان یکدوازده
 متحد خود برای شناخت موسی نزدین انداخته و هر قدر موسی ایشان خجسته و سرگردان
 خواهد شد لیکن ایشان سیم خیال نگشته انجمن کرده از آن گنایدن موسی نزدین موسی
 ده دوازده قدم آمدند چون دستم که ایشان موسی را از آنده خواهند برد و بجا
 اوسان نمود و دوازده سوار حکم کردم و پیران جاگیر در انجمن قریب کردند که در میان این
 متفاوت دوازده راه فرار رفتند و در وقت انجمن که اوسان شده بان فریادند و دوازده
 بیان گشتم زیرا که انجمن را برانجا ختم آمد بعد آن جمله موسی را گرفته پنجاه غروب قباب بجان
 قلعه حاجی پرورد رسید و فرود آمد و چند روز در آنجا ماند موسی را فروخته کار و اخراج کردم
 کریشل متعابان همه فوج سوار خود بر موضع کلمات باری رسید و در خست فتن انجمن
 هندون و جنات و در سختی او فوج کریشل متعابان را
 پس از ان انجمن چنان توجیه یافته که یکایک بقصد هندون رسیده تحصیل را آنجا رها کرده
 بایم و بعد از آن از هر کس که در میان علامت هندون را تحصیل کرده کار و رسد کرده اند چنانکه این توجیه

مقرر نموده بوقت ششام مع دو صد سوار مردانه از مقام مهره سوار شده بجانب میندون و آنجا
گشتن چون بهنگام شیب و بر راه راست رفتن مناسبت لهذا اینجا از همه هائیش شده بر او کلاه
سکنای دیهات اشارت را اطلاع نموده شده بهنگام یک گهری شیب باقی مانده زیر میندون
رسید مضمورت سنگه که از رقیعان قدیم اینجا بود و سابق ازین میندون بعلقه فوجدار آخی
مأمور بودند با او گفتیم که چونکه سواران کرنیل همتا خان فریب صدر سوار در مقام میدادند
و ایشان از راه سمرقند که اول در سمرقند سواران کوررا کشته و سیان
غارتین و گرفته من بعد بیکان کهری سیده تحصیل در ار اگر قرار کرده خواهد شد چون کس
بدو سوار کفایت اینجا کار نیداشته بخانه یک کس و آب کش داده که از باعث روشنی
همه هائیش گشته و نقاره نواخته درین صبح گردید و روز روشن گشت و آنوقت اینجا
نهایت دق گشته بود که اینجا داده کردم صورت نسبت ناحی سبکی عاید شدند گفتیم که
همین صلاح است که آب کش همان کرنیل طرح داده و راه فرار گرفته شود ازین باعث و همان کرنیل
دیگر گشته عقب بایان خوانده ساخت چونکه از میندون مردان کرنیل عیب یابان شده و با صید
با قصد قهر خواهند رسید آنگاه بر او شان حمله کرده قتل رسانیده خواهد شد و درین وقت
سوار و هفت صد پیاده علی غول غیره فراهم شده نقاره ها و طاشه ها نواخته بمقابل بایان
پیش آمدند اینجا حمله سابقه بشته داده آب کش نشان دادند و او شان را کشته شدند
چونکه با صید یک قدم از میندون فاصله بودیم و امیر خان دروغه حمله نمود و همان را گردانید
او شان حمله ساخت اینجا هم لاچار شده حمله نمود او شان را بمقامت نیاورده و فرار کردند

معترایان خود تا اندرون آبادی قصبه بندون تعاقب نمیکردند اگر کسان را می بینید
من بعد از آنجا بجات سور و شهر روانه گشتم و از آثار و کرسی و نه که پیش من آمده اند را گفتند
و میبایستی آنجا گرفته من دم غمخیزان و کسان و مادران و فرزندان
و نیز و غارتین بوقت یکس روز بر این در سور و رسم اگر کسیست باندگی را
در احوال و در میان مردمان مانده بود و میفرمایم صاحب در سور و رسم است
نه روز روانه گشتم و بوقت یکس و در باقی مانده معیار زده سوار و موضع مال خبر
رسیده در روز درخت فرو داده شستم که در غمخیزان مستی ارجن سنگه قوم راجوت
بد که حریف گیر از موضع مذکور معیار چهار آدم برداشتاده و در دست گرفته
شست و بوقت و نیز نقد و نظریات گذرانید درین حال یک آدم آمده و در گوشه
مذکور چسبیده گفت ارجن سنگه بگوشت اینجا بگفت که کرنل مهتاب خان
فوج که بر موضع کباب گردیده دارد اطلاع انصاف یافته از اینجا معیار فوج حریف
سوار بر اسب و در راه کباب کوه آید و جوابش شده که قسم بهم اندیشه نیست این گفته
از اینجا بر خانه و بر پسر خود سوار شده بطرف کباب کوه که میفرمود روانه گشتم و میبایستی
و غیره پس بستم که معیت مانده بودند برای محافظت و آوردن شان مردمان
چسبیده و مردمان را بر میبایستی ده می آوردند و دیگر سوارهای از آن غارتگی گران
نمودند لهذا از شان هم از غارتگی چسبیده می آمدند و اینجا معیار زده سوار کباب
مذکور رسید و بر کوه که حکمی پانزده شده و از آن شستم و در غمخیزان جنوب و غارت

همه گشت به امیرخان مردان بر سر سوار شده و بر زور امن که که کوچا می رسیده گفت که این کوچه
و غبار روشنی معلوم میشود و جلو من می رسد سوار نموده و هند که نویسنی را می کرده و باره چو
گفتم که در میان حالت این را در در گذر باز منست و ساحت می گفت که مسیحی هم سنگ
نظاک را همراه من کرده و سید که روشنی گرفته بسیارم باز بخوابش گفتم که حالا در میان سب
نشان راه حالت نیست و آنچه که نویسنی همراه ما مان است اگر بخیر و عافیت تمام این هم سر غلبه است
حکایت در بر کمانه که من دلی و شکست و اوان کرل متحاب خان را

درین سخن و در غبار که در صاف نظر آمد که فرج کرل متحاب خان است و بر میان اندر
نظر آمدن فرج آنچه که مردمان بودند و جو اس شده رنگ نشان رو گشت لهذا اینجا را
هیچ نکته و بند و ق و نالی بدست گرفته و بر سر سوار شده بطرف فرج کرل متحاب خان
گشتم و امیرخان مردان که بر سر سوار بودند و سید و دوست می داشت همراه اینجا را
گشت و از آن طرف کرل متحاب خان نبات خود پیش از همه فرج هم را خود معیت
سوار بود و پی غضب ناک گشته می آمد و اینجا در آن روز سلاح پوشی از سر پا و آغوش
بدوم در آن حال امیرخان مردان از من گفت که افسوس صد افسوس از این امر میان من
نیست بخوابش گفتم همچو تو مردانه و چنین وقت حرف بگو بر زبان آوردن نمی رسد سوار
از آفریدگار خود از ویرگی امید ما و دوستی نمی باید اگر ادا حق سعادتهای همراه ما مان
اگر همراه من یک گیسو فرج خواهد بود و ما هم از میان سب شدن نیست و حالا که تاد و سوار ایم اگر
ادامی سبانه تو همراه ما مان است خواهی دید که خاندان را بخیران هر گشت می رسد و

در دل من از روی بود که برفنج مخالفان رسیده اولادمان بنذوق و ناملی بر سینه خود
 نهاده آتش داده خواهم کشت و بعد آن شمشیر از نیام کشیده همه فوج را خواهم کشت و
 بنیت خواهم داد و دلمن موجب بیت شایسته شده بود نظم دل کپو خون نای شده
 روزه ششم که چون چشمه بودیش دریا چشم بند دل کپو خون نای شده روز جنگ بد که البرز
 کاهی نموده بسنگ چون کرب فوج مخالفان رسیدیم بفضل حق سچانه آتش کربل
 هفتاب خان سپهر بدخواست گشته تپ متفاوتی آورده پشت داده راه فرارش گرفته
 بر توپها و پلاطین فوج خود رسید قرار گرفت و کوله تا توپ مایان بدن شروع نمود اینجا
 عقب او شان نمودن مناسبه استه استاده گشتم بعد آن قریب پنجاه سوار از همریان
 من فراهم گشته قریب شش گری در اینجا ایستاده ماندم در نیر صده مویشی از عقب رسید
 عبور که ها مذکور نموده رفت بعد آن اینجا از اینجا روانه گشته بخیر عافیت تمام در مکان
 هوبه رسیدیم و کربل موصوفه ای کشته مقام که ها تا ناری بدیده با خود رفت و بعد
 چهار پنجاه سوار از اینجا کپو نموده قریب ضعیف که اگر از مکان هوبه با فاصله دو نیم کرده خواهد بود و در
 دوران ایام آنها کردیارام قوم با تهرسن الراج انگریزی از مکان تهرسن خارج کرده
 بود که راجه بکوب که مرسان و الله از اندیشه فوج انگریزی بدون جنگان خود اگر گشته عیال
 اطفال و جمیع سوار و پیاده مادر و پسر و تبار که از هوبه با فاصله هفت کرده است رسیده اقامت
 کردند چونکه راجه موصوفه هم وطن من بود لهذا برای خاطر دار می گوشت بناور رسیده همریان
 کرده و دادم و قریب صد سوار از همریان شان بود که گشته همراه خود در مکان هوبه آمدیم

حال جنگ با برکنان مہوہ و مغلوب شدن کرنیل مہتاب خان

کرنیل مہتاب خان تیاری فوج نموده اراده غارت نمودن قصبہ مہوہ ساختہ سوگرنہ پستہ
ایجناب معجم حبیب سواران ملازم خود ستمی کند سنگہ قلعہ دار معجمہ چاہ نفریادہ از انجا روانہ
از مکان مہوہ بفاصلہ یک کرہ بطرف مشرق ایستادہ شدم کہ کرنیل مہتاب خان فوج خود
بین آیین آراستہ کہ افغان علی غول بہت چپ فوج سواران بطرف دست راست پلانٹہا خواہ
توپہا و میان کردہ صف بستہ آہستہ بطرف بایان می دود کہ ما توپہا دوران حال است
کہ از پلانٹہا و ضربت پادین میدان عجدہ برایشان اشکال ہذا کند سنگہ را معجمہ پادہ
رخت کے دہ دادم چون کہ فوج مخالفان قریب رسیدند ان ہم بطرف مہوہ ہرستادم ایجناب
بست فوج سوار بمقابلہ نشان ایستادہ ماندہ چونکہ قریبست قدم رسیدند ایستادہ ماندہ صلح نہ
و از انجا بطرف دست راست نشان کہ فوج سواران بود حملہ ساختم سواران ہمراہی من علیحدہ
نہستند ایجناب تن بہا بر غول سواران نشان رسیدہ نعرہ زدہ کہ او شان ہم حواس شدہ ایستادہ
ماندند و از انجا بطرف پشت نشان پلپلیندہ قریب نیم کرہ از انہا گشتہ از پستہ و آمدہ طعمہ
خوردہ و باز فوج مخالفان اینقدر حوصلہ ماندہ کہ برایجناب حملہ سازند آخرش تا چہا گہڑی
ایستادہ کہ ما توپہا دزد در بعضی وقت شام گردید کہ کرنیل مہتاب خان اینجا واپس شستہ بدو
خود رفت و ایجناب مہوہ رسیدہ آرام نمودم چونکہ روز روشن شد کرنیل مہتاب خان دیر
خود تیاری جنگ نمودہ ہمکن فوج و ضربہائی بہ ہمراہ گرفتہ بر میان می آمد در آنوقت ایجناب
دورل خود آمدہ شدم کہ اگر روز بر سپاہان سوگر شستہ بمقابلہ شان بروم مناسبتی ہر بود

چرا که صرف از سواران متقابل با آنها ضربت بپاشند و بمانند و بمانند و بمانند و بمانند
 هتایب بخان حمایه ساخته در قصبه مهریور کشیده غارت کند و در رفعت موجب نمانی انجام
 خواهد کرد و بدین احوال و پایداری پاده شده از نشان جنگ سازم چنانچه انجام معنیانند
 مردمان همایان خود پایداری پاده شده متقابل نشان بمان مهریور برآید و روان گشته بنا
 سامی که از مهریور بفاصله دو صد قدم خواهد بود و درین قیام گزیم که نسل و صورت و
 سرب پلایان ایستاده کرده کوله از دل شروع نموده داد و از هر چهار طرف بطور
 سوار چنانچه با پلایان غولان شمشیر کرده حکم خلد و از هر حد پاده و در جنگ هر چهار
 طرف اندک از فضل چنانچه سواران ایستاده بمانند و درین قیام گزیم که نسل و صورت و
 و بمانند و درین قیام گزیم که نسل و صورت و بمانند و درین قیام گزیم که نسل و صورت و
 روان شد و بدین احوال و پایداری پاده شده از نشان جنگ سازم چنانچه انجام معنیانند
 صاحب گزیم که نسل و صورت و بمانند و درین قیام گزیم که نسل و صورت و
 مهریور رسیده است و درین قیام گزیم که نسل و صورت و بمانند و درین قیام گزیم که نسل و صورت و
 بود و درین قیام گزیم که نسل و صورت و بمانند و درین قیام گزیم که نسل و صورت و
 صدیم انجام و درین قیام گزیم که نسل و صورت و بمانند و درین قیام گزیم که نسل و صورت و
 داد و درین قیام گزیم که نسل و صورت و بمانند و درین قیام گزیم که نسل و صورت و
 و غیره از آن برج سواران بران حمله ساختند و از نشان بمانند و درین قیام گزیم که نسل و صورت و
 گرفتند و بمانند و درین قیام گزیم که نسل و صورت و بمانند و درین قیام گزیم که نسل و صورت و

پنج پیشرفت بر میان زلفت و قاع صید و پیر جنگ ده پشیمان شده و سپس بدیده
 خود رفت چونکه شب گردید سواران راجه کویت سنگه که همراه اینجانب بودند از ایشان گما
 اینچنین جنگ مانده بود و لهذا بدو کس گشته از مهوید فرار شده نزد آقای خود رفتند آن
 کرنیل موصوف را آتقدز حوصله نماند که از میان مقابل جنگ سازد و میان هر روز ده صه
 ده روز از مهوید سوار گشته او شان را تنگ میکردیم آخر شش در اینجا قیام نمودن مشکل در
 کوچ کرده رفت و اینجا بعد دو چهار روز از مهوید سوار شده بدیده های خود که در میان
 کوده بودند فرستیم یک وزیر اینجا سوار شده بر موضع کبری علاقه خوشحال گشته رسیده و
 اینجا را از جنگل حلی کرده شده قریب بیاضی مردمان مسلح دیده مذکور قوم کوچر کناره دیده خود
 آمده ایستاده گشته اینجا بمعه ده دوازده سوار مقابل ایشان ایستاده بودند و نمیکند ششم که بر
 موشی حلی کرده رفته فساد نمایند و مضمین مسمی طریقت سنگه قوم راجه کویت بدیده که بر یک سوار
 سوار بود از لطف شمشیر برهنه بدست و شمشیر بدست گرفته برغول گواران کور شمشیر
 می آمد و الوقت اینجا بدین گفت که این شخص حق نموده تن تنها شمشیر بدست که فته برغول
 میسر و چونکه در غل گواران رسید گواران قریب پنج حربه برجهی بر او زدند و ششم که
 برجهی سوار می جان او فی الفور بر زمین افتاد و سوار مذکور زیر پافتاده ماند و گواران
 مذکور خواستند که سوار بدیده برین اینجا با بر دل خود گواران نمود که ز بروی ششم خود بر فرود
 چنین حالت بود و لهذا بدست تمام برین اینجا انگیزه بر گواران کور رسیده نمره از جنگ
 که نگین گواران سیم گشته مثال نقشین و لوار شده و حسن و حرکت ایستاده ماند و باز

مذکور آواز دادم که این چه نام دی است که بدو اس گشته از زیر سب برائی چنانچه از فوق
مذکور از آوازی من دیگر گشته از زیر سب آسم بطرف مختب و آن گشت لبندان گلدان مذکور
صد بار بر این جانب و این جانب در میان خیال آن خفا شده بدیگر طرفش آمده و پنج چهار مردان را
از آن گشته و در ضمن ساختن از فضل این استیجانه که از حرارت با محشران محفوظ ماندم مگر دو سه
رجی نرسید پس رسیدیم که استیجانه گشت لبندان محشری کرده و هر چه خود گرفته آوردم و
فروخته کار روی حسج کردیم تا این طور همیشه بهر جانبی خست نموده کار را و آنچه خرج نموده شد
نشان کردیم تا این که این مکان سگراه مصر که هر یک از این رسیدن اینجا
بستگاه از مقام گوژده به آمد او مصر موصوفت در مصر کنیل موصوفت
خود در مکان سگراه رفته ویره ساخت و احوال سگراه قدری نوشته میشود که مصر که هر یک از این
که از ملازمان باقیه از راجه جی پور بود و دیگر سگراه و ذوقی خود و طایفه او تحت تصف و توفیر
و تیسر که از مردمان داریا و ده دوازده ضرت توفیر و او بود که در شل موصوفت از سگراه مذکور
بطرف جنوب رفته کرده و بر آنجا از جکاده میخواست که مصر که هر یک از این از قلعته باشد که در خارج
در قبضه خود آورده و موصوفت با مقادیرت نیارود بدو سگ گشته و کلیل خود از دینانی بن مقام
گوژده میفرستاد و کلیل مذکور از این جانب گفت که کلیل متیاضان بایان را تنگ ساخته و موصوفت اگر
امداد بایان نخواهند ساخت مکان سگراه و غیره از دست خواهد رفت و بدو سگ گشته گفت که گوژده را
فوج بایان و تو بپادشاه نیست نزد کلیل موصوفت فوج جنگی است که از فضل حق سبحانه تعالی
موصوفت راجه طاعتت که بقابل اینجا قائم ماند که این نزد این جانب خیر نیست هر روز و باختبار کرد

کار و ایامی که در آن زمان همراهی خود کرده میشود آخرش در صدر و پیه نویسیه برای خرج اینجا
مقرر کرده داد و اینجانب را برآمد و در صورت بوقت چهار گهر شب یکد ششتر از مکان
کوچه معوضه سوار گردیده سوار شده یک گهر شب با قیامده در سکران رسیدیم کم کرل موصو
خبر رسیدن اینجانب شنیده هر سیم گشته بجای اینجا کوچ کرده نظرف شمال از سکران رسیده
ساخت لیکن بوقت کوچ اینجانب از سکران سوار شده جنگ نموده و شان اینجانب ساخته
سکران رسیده آرام ساختیم جنگ نمودن از کرل مشتاقان غالب شدن
اینجانب گشته شدن اینجانب و او خان ملازم کرل مذکور چون جسم شد روز و نیم
بوقت یک سیم با همی از قیامده فریست سوار ملازم اینجانب بر دیره های فوج مذکور فوج چید و ما
فوج را غارت کرده چونکه در آنوقت فوج کرل موصوف تیار بود سواران فوج بر او شان حمله کردند
او شان راه فرار پیش گرفته پس با خود را بطرف سکران بی اختیار روانیدند و اینجانب هم فوج
تیار بودم این حال دیده من که سوار سپه گشته لطیف و سپه روانیده فوج سواران
فوج مقابل گشت سیم و او خان که در شجاعت و مردانگی اظهر من دشمن و او همیشه بود
چونکه اینجانب را بچشم خود دیده از همریان خود گفت که حالا استاده شود که خود را شرفان
رسیدن است در حال گولی بدوق از طرف اینجانب بدن او رسیده کارش تمام ساخت این
سواران همریان اینجانب هم رسیدند و قریب یک سوار و پلاشتا معرب توب و علی غل
فوج طرفه نیز رسیدند و از هر دو صف فاصله است قدم مانده و یکسرا خشک شدن این فوج گردید
از هم گوی بدوق بر سوار و اینجانب رسیدند که اسیم زخم گشت با وجود زخم شدن اینجانب

اندیشه سرسوی کرده حتی المقدور در کشتن و کشت خون قصود کردم و قریب
 و پنج از رفیقان اینجانب را هم کشتند و قریب سی سپان کشته و زخمی شدند و از طرف ثانی قریب صد
 مردمان و سوار سپاه اینجانب کشته شدند و قریب چهارصد سپاه دمان هم کشته شدند و فصل
 حق سبحانه تعالی تمام اینجانب را گردید و او شان گشت خورده بدیده با خود رفتند و اینجانب بقیه وقت
 مساوت نموده و سرگشته رسیدیم و قریب یک ماه در کربل موقوف بودیم و خود را با احوال آن
 از اینجانب تنگ گردیدند و از آنجا کوچ کرده رفتند و بعد کوچ کرده رفتن کربل موقوف بودیم و بقیه
 مبلغ دویست و پیر یوسکه برای اخراجات پیدا و موقوف کرده و اداریه در کلان
 بهادر درجی پور و قریب اینجانب بحسب سوار ملاقات کردیم و موقوف
 و این مکان سگرا کرسیدن و مکان بزرگ کبیره را تا خارج نمودن و خروج راجه
 بهادر شکست و اون در این ایام برادریم کلان بهادر و موجب طلب چهار اجنبی و سوار
 از شاه جهان آباد و برخی پور رسیدند و چهار راجه موقوف از حد نیوده تعظیم و تواضع برادریم کلان
 بهادر ساخت و یک کلبه بزرگ را ساختند و جایگاه استیضاح و ملاقات برادریم کلان بهادر و ششاد
 لهذا اینجانب برادر خود و متبعی چاه و سوار از سگرا سوار شدند و برای ملاقات برادریم کلان بهادر
 و یک راجه درجی پور رسیدیم و در آنجا از مردمان تمام سواریم و کبیره را ملاقات کردیم و بهادر
 کوئی را می نمودن و این جانب کبیره بود و نیز یک کلبه پور رسیدیم و برادریم کلان بهادر ملاقات
 بعد از آن تویم و در این ایام تقریباً دویست و شصت سوار و سوار علیان قرار یافته بود و ازین باعث خبر رسید
 و از این بار راجه سوانی حکمت سنگ بهادر ملاقات کرده و حقیقت همه سیرج سوار و این نموده ایم

و اینجانب از چهار اجه مدوح رخصت شده و هم از برادرم کلان بهادر شرف ترخیص یافته از حرم
 سوار گشته بسکرا نه رسیدم بعد آن اینجانب بنهرا بیان خود صلاح ساخته گفتم که در آن موضع
 بر کبیره و والد نا حق گولی بند و قهار بیان سکر و در حال اول تن را که او شان نمودن ضرورت
 و قدری احوال موضع بر کبیره نوشته میشود که کبیره پهلوی و باز در دست از دهن ضرب و یک سوار
 ملازم راجه بهادر لال سنگ بر موضع کاله کبوه و دیر و داشت و بر موضع مذکور قلعه هم بود و در
 عامل و تها و مردمان قریب نصف نفر سوار و پیاده بودند و از موضع بر کبیره فاصله یک
 یا دو بالا بود لهذا اینجانب و صلاح تجویز کرده از رفیقان خود گفتم یکی نیست که اولاً وقت شب
 بشنودن برفوج پلاشتهای زیر قلعه کاله کبوه دیر و در دزد ضربت بچهار ایدست و دره شود و
 نیست که بر کبیره موضع بر کبیره که تها به راجه بهادر است فته بسرا رسانیده شود و رفیقان هم
 گفتند که اگر دیر و فوج پلاشتهای زیر قلعه می بود در آن وقت بشنودن دن مناسبت و حالا صلاح
 ندارد و در صلاح دیر و هم چندی قیاحت نیست که فوج قریب یک و دو بالا دیر و در دایند
 اختیار آخرش اینجانب مردمان بر کبیره و استراحتی در آن مقرر کرده وقت یک سب یا قیامند
 بعد و صد سوار و یک صد پیاده و یک ضربت پهلای خود و پنجاه نفر پیاده معه یک ضربت پ
 خود و است پسر سوار ملازمان مصر کهم نار این هم اگر فته روانه گشتم و وقت یک گهری
 روز بر آمده معه سواران بهال موضع مذکور رسیده محاصره نمودیم و بعد یک گهری ضربت
 معه پیاده ها رسیدند و درین ضمن آواز تقارعه فوج راجه بهادر که قریب یک و دو بالا از موضع
 کاله کبوه دیر و داشت شنیدیم و دانستیم که فوج مذکور برای امداد مردمان تها نه خودی آید

لهذا اینجا بدین حرکت حسین نموده مستی امیرخان مردانه را بعد پناه سوار و پناه افروخته
 همایان بچهار تار این معرکه ضرب توپ بطرف پنج مذکور استاده کرده و دادم و از این
 فغانه دادم که ایشان بخاطر سیم تمام مقابل فوج نمایند وقتی که از ایشان مقابل
 خواهد گشت از تان فی الفور اینجا حرکت را که گذشته بای پاره باند و ایشان سیده عله
 برفوج مذکور ساخته بمقتضای استیحت داده و در جهت پهباسی آنها را غارتیده و طایفه ایشان
 گفته اینجا منته و دادم سواران سپه فرو کرده و ضربت پاره کرده و کشته شدن و کشته شدن مذکور
 و سیم شش گانه سر کرده و حمله کرده و دادم آخرش از فضل حق شجاعت عالی مردان تان را که فوج
 ساخته را کرده و دادم و حکمی نمیدار آن موضع مذکور از زنی بچه و موشی گرفتار کردیم همرا
 اینجا تان اسبابان حد زیاده غارتیده بر آب ایمن و بار کرده و آب شسته و سیده باین تان
 بطور مال و اسباب غارتیده و بطور فوج بسته بر سر ایمنی استاده و آب شسته و درین حال فوج احباب
 لال سکه قریش بر سر سواره اینجا رسید و چون دیدیم که همه مردان از پناه و ایمنی مانع هستند
 غارتیده می برند و ضربت پاره استاده است همرا اینجا منته و دادم و از ده سوار و پناه و از ده
 چنین اندیشه نمودم که بطور حرکت به طوگشت و فوج مخالفان بدون جنگ ضربت پاره گرفته خواهند
 برد و بعد آن بدنامی تمام اینجا منته خواهد شد لهذا از بدنامی و بیستین تا یکصد نفر فوج
 مناسب چون که اولاً انوقت از سرعت تمام تان فی الفور بر ایشان حمله سازیم آنچه شدنی است
 بظهور خواهد تعبد آن اینجا منته و ضربت پاره را کرده و دادم انوقت فوج مخالفان بدین جرسیده
 بودند که بالا آنها منته و ضربت پاره را گرفته بودند و در قریب یک تار پاره و سه سیده و دو سیده بودند

مکر سوارهای او نشان از یاریده با علی و بود و در آنوقت اینجا شمشیر کشیده معسب
 سوار بر سواران نشان غصبت ناک شده حمله کرد و از فضل حق سبحان و تعالی او نشان تاب مقاومت
 نیاورد و پشت داده راه فرار گرفت و قتی که سواران نشان فرار شدند غول پیاده باز مکر
 نیز پشت داده و روغب از پناه و در ضمن یکی از رفیقان من گفت که سواران او نشان
 نداشت پس روند اینجا نیز من سخن چندی اندیشه کردم که این شخص این سخن از من برای من گفته است
 که زیرا که من استغاب است لهذا این سخن بطور طرز گفته است بجز و شنیدن این سخن اینجا بجا
 بی خست یار سپید و اینده بر او نشان رفتن یک سوار شمشیر زد و مکر سوار مذکور از سپید بر
 افتاد بعد آن سواران هم را همان اینجا نیز رسیدند و اسپد گرفتند و من و پیادگان و الله
 گویا توپ سحر کردند و مردمان پیاده های غول که فرار گشته بدو حواس بودند و از آن با هوا
 رفته باز آمد و محبت من بر راه شد و اینجا نیز از اینجا معاودت نمود و مقابل غول پیاده
 بزرگ و رسیده جنگ کرده است و استسته از جایگاه حمله کرده بود و باز آمده است و ششم دیدیم که
 سوار پیاده با وضو بی بختیت تمام رفته بود و ندانم باعث خوشنودی کمال کرد و دید بعد
 قریب بیست سوار نزد اینجا فرستادند و دیدیم که قریب صد کس گاو و گاو و گاو و گاو
 ایستاده اند اینجا سواران فرستاده داد که سواران مذکور بر روشنی مذکور کشیده
 کرده آوردند و فوج مخالفان پسین با گردیده دیرینه های خود رسیدند و اینجا نیز از اینجا
 بفتح و غیره می افروخته های خود و مکان سوار شده و میوه که حمله کرده آورد و بود و در
 کار و روای اخراجات لابدی کردم و مردمان زمین را از موضع که مکره قریب پیاده فرار

کرده آورده بودیم حاله آنها فردا جدا جدا گانه نموده قریب دو هزار روپیه گرفته را کرده
 دادیم در آن ایام منبر می‌گفتند که این سبب اتفاقی بود این خود معنی سواست
 از مکان خوشحال گدازه خاسته نزد اینجانب می‌دوازینجا گفت که حالا این را دیدارم
 که اینها می‌خورد و این را گدازه خاسته را داده در نزد این رسید به شامی شوم اینجانب هر صبح و عصر
 و خاطر داری شان ساخته منی و پیر و پیر می‌باید خرج شان مقرر کرده داد و هر چه ضرورت
 چهار راجه بومی حکم سنگ بهادر از راو بهادر با منی و اسکن و هست که مصاحب کل بود و نا
 شده گرفتار کرده و تعلیه امیر که بالا می‌گفت که مستاده مقید نموده و منی ما تا بهر دست از
 سده که بعد از آن خانگی بود و از منی نام راه در پیش گرفت و در مکان باو بهر کپوره که قلع
 ما منی از حق تعمیر کرده در تحت تصرف مقید شان بود و قریه قیام ساخت و مسلمان سوار
 و قریه نام یاس که ساکنان را و از بود و بجای و بهادر با منی اس مصاحب جی بود و سید
 کا فزات بنام مصاحبان که برادرم کلان می‌آورد و مقید به شکار منبر گویند از این فرستاده
 برادرم کلان که در بدین مت مخارجه عالی و در من و من ساخته کا فزات جی و منبر کلان بود
 موصوف نویسانده فرستاده و جی من موصوف خوش گردیده از اینجا حرکت شده بخیر
 رفت و معرفت برادرم کلان می‌آورد و از من مت بهادر جی و من منی حاصل ساخت و قریه او شان
 که در راجه منبر بود خلاص گردیده و در منبر گویند از این سبب رفت و اینجا منبر مقید به قریه
 بهتاب خان بهر طور می‌گردد و نیز تیر گذار منبر را می‌گفتند که منبر می‌گردد و منبر
 که با منی منبر در روشن طویل می‌شود و حال چند منی جنگ می‌گردد که کار ساخت

و حیث شده اند بعد از آنکه با ما نوشته می آید یکبار از اینجا بر موضع نام و در
 که در کوهی سرخ مذکور نهان گردید و چون بود تاخت آورده مویشی گاو و میشان را با یکدیگر
 و نیزه انجام کرده گرفت و مردمان سیاهستان از نهانندگی سر را با مویشی مذکور را بداند از این در آن
 نام مشک نموده مویشی را از دست سواران اینجا خلاص کرده بطرف میخود می و نزد کوه اینجا
 را از سر سینه الف و از سینه اینجا رسیده جمله کردم و همگرم مردمان را تقبل در سینه و مویشی
 مذکور از دست خود آورده از اینجا بدیده که خود رسیدیم تاخت نمودن که موضع بهر
 قصه دلارند و گرفتن قبل باورده و دیگر از مقام سکرانه معنی کند و سوار یکصد یار
 را می پذیرد سیر شده سوار شده و یکجا خوشحال گشته رسیده مقام ساحتم و هیچ از اینجا
 سوار شده بر موضع بهر قصه دلارند که از خوشحال گشته بفاصله ده کرده است تاخت آوردم و
 قریب حدود یک گاو و آن حصه و صد و یک مویشی مویشی نهی می کرده که قریب و سوانی ازین نایل
 پاچه بوباربان نایت قریب سه هزار و سه چهار بود و بوباربان یک کوهی جای برای فروختن می
 سواران هم ایشان عارت کرده سیمای می کرده و دیگر هر چه دست در گرفتن و مردمان
 مذکور را می پذیرد گاو و آن مویشی خود از دیر برآمده بمقابل اینجا رسیدند و در وقت که
 سواران تسلیم نایت کردن هر طرف فرستادند صرف سیر شده و دوازده سوار موجود بودند اینجا
 بوباربان جمله ساخته سیم و مردمان خان شته با قیامده راه نهیست گرفته اند و می خود رفتند
 آن اینجا سیم و سوار طرف راست که کوهستان است بر موضع کوهی می دم و مردمان آن
 که قیامده ساخته و دوازده سوار را اینجا کشته باقی راه فرار گرفته بالا کوه رفتند و در قصه دلارند

[illegible]

[illegible]

آوردیم و درین محضره قریب است و ز در خوشحال گد قیام داشتیم بعد از آن از انجا سیمه بگر
 ام اینان خود بطرف سکرانه که دیره اینجانب بود سوار گشته و آن روز بارش باران حیرت
 آفرینی نازل شد و در آن بارش طحیان روانه می گشتیم و بوقت یک پاس شب گذشته بنوم
 که بر سر سیدم بسین سیانی آب تاریکی شستند و در آن بارش غسان از دست گرفته و کمر
 بسته نشسته اندیم و بوقت چهار گهاری شب باقیانده از انجا سوار گشته از کمانه مکان کوه
 عبور نموده بمکان سکرانه بدیره ما می رسیده آرام کردیم حال گرم خان آرام سنگه نمک
 حران که ملازم کریمل مهتاب خان شده و اینجانب که نهرا مغلوب و
 مشکوب گشت و او ده مسمی گرم خان نمک ام که نمک پرورده قدیم خاندانم بود و سابق
 ازین در قلعه بندون نمک ام کرده بود و مسمی آرام سنگه قوم جا که نمک پرورده قدیم خاندانم بود
 اینجانب او را از یک سبب بمرتبه رسالدار می رسانیده بود و سابق ازین فتنه که از کریمل جان بطیش
 ناخوش گشته بعلاقه بهرت بود رسیده بودم نمک ام مذکور حق نمک فراموش کرده اوده غارتند
 مال و اسباب اینجانب که ده بود و چنانچه احوال این نمک ام مان سابق نوشته شده از فتنه است حال ام
 نوشتن مناسب نیست و آرام سنگه مذکور درین ایام همراه همکار و یار ام ماهرس و اله بود و
 فتح صاحبان عالیشان انگیز بهادر همکار و یار ام را از مکان ماهرس خارج ساخته نمک ام
 مذکور قریب و هزار اشرفی طلای از ماهرس بطور غنای دست آورده بود و بلاد نزدیک کریمل مهتاب
 می گشتند سوار و دو صید یاده ملازم کردید و کریم خان نمک ام نیز نزدیک کریمل موصوف آمده و ملا
 گشت و کریمل مذکور که از اینجانب بجان خود تنگ آمده بود و هم نمک ام مان مذکور که کریمل موصوف

[illegible]

فتوا و یک روز از جانب اسکندر نامه رسید از آن همراهی خود برای تبریز تسبیح بکمان مهروید
 بودیم از غلبه بجانب آرام سنگه مذکور جمعیت سوار و پیاده خود بر دیهات علامه سکر
 تاخت آورد و قریب پانصد را سگ و میشان را می کرده بر در وقت فساد ملک اسلام مذکور
 سوار و پیاده همراهی بجانب کربلا و دیر و دیر جمعیت مصر بچشم زاری از سکرانه روانه گشته
 بر موضع تنگ نه رسیدند مگر از آن کور موشی که می کرده آورده بود و اندرون خندق که در موضع
 مذکور کرده و داد و در آن سوار پیاده همراه ایشان بجانب حمله نموده اندرون کج لوگوشده
 موشی از خندق بر آورده آوردند و در وید مذکور آتش داده خراب ساخته بدیده با هم خود را
 چونکه در جمعیت همراه ایشان بجانب کسمر در آمدند و این جانب هم نبود و نه گداهی مذکور گرفته
 ملک اسلام مذکور را گرفتار کرده می آوردند بعد از آن بجانب زهون و سکرانه رسیدند و روز
 از سکرانه جمعیت سواران همراهی خود سوار شده بر موضع دیکار نه که در اینجا منقسم گشته و آن
 جمعیت معقول قامت میداشت و کرد و فوج وید مذکور شکلهای بیشتر زمین پشت بالا و غایب
 بسیار بودند و بجای فوج در سیدم سواران همراهیان خود را بر موشی وید مذکور فرستادیم
 چنانچه سواران مذکور سپاه و وایده و هر جا که موشی نظر آمد می کرده و زمین سمن بجانب
 تن تنها سوارند و فوج و فوجی بدست گرفته استاده بود و دیدیم که قریب ده دوازده گواران
 سینه چاه را پس گاو و اسیر و مذی بجانب مذات خود برای گرفتن ترگاوان مذکور رفتم در اینجا
 بود بسیار گاو که کرد و فوج آن پنج موشی قریب نیم صد قدم از موضع مذکور بود و گواران مذکور
 بسبب دیدن این جانب گاو آن خود را اندرون پنج حلقه مذکور برای حفاظت بر و مذی بجانب

برپا نمود و بطرف دیو سید پشاده گفت و از گواران مذکور گفتیم که ناحی اشیا بان
 خواهند شد مناسب همین است که رنگاوان گذاشته برود و بر سر صندلی که بر سر
 صندلیاده های مساج از منج مذکور برآمده برای امداد گواران رنگاوان می رسد می اندازد و
 دست مردم از چاه مذکور برسد باشد گواران که در چاه بودند بکارگی از خود بکارند و غلوه را در
 حوضی در چاه و شمشیر نمودند اینجا بوقت گویان بدوق زد که از اینها یک اوم شمشیر
 بجزر کشته شدن مذکور گواران خراسان خورده اند و درون بجزر خیزند اینجا بر سر آنها نشاندیم
 که دیگر می از گویان خواهم کشت و در حق نمایان همین منافعت است که سلاح های گشتی
 شوند و نمایان موجب من سلاح های انداخته و رنگاوان با هم بجا گذاشته و در گشتی
 انگشت بر مردمان نکند که می اندازد حمله ساخته و نمایان نهاند بکلوی یک س که
 بناده آتش دوم که انگشت بجم گویان مذکور بر زمین افکند و در قفس من بچشمش نور از نمایان
 من رسید و نمایان تاب مقاومت نیاورد و پشش خورده و پشت داده و طرف ده خود کشته
 میرسد نمایان و شازامی کشیم اینجا بملات خود بدست از نشان رفت و کرم خان
 بدست بود و بعد از نظر اینجا بنام دیگر یکی از نمایان من او در شمشیر از برادر کرم خان گفت که
 نکند کرم خان همین است برادر موصوف گفت که از پشش بود آمده و کرم خان را زنده گرفتار سازد
 نکند کرم مذکور بجزر و اصغای این سخن بی تاب شده خود را در یک غار که پیش او بود پناه
 گرفتار و عمل نماید بعد آن مردمان نمایان بنی با جگر گذاشته بود و اینجا بظاهر رسانند
 اینجا رنگاوان و موشی می کرده را همراه گرفته و سر کرا اندر میدم و دیگر و اینجا بخت

سواران همراهی خود میکان را به برای طوافات مستحق بار سنگ که جایگزین آنجا بود فهمید و بجای
 خبر رسید که آرام سنگه که ارم بطرف سکراندر رفته فساد کرده و جمعیت سواران و پیاده ها همگی
 اینجا عقب افتاده اند لهذا اینجا بوقت یکس و زبانیان من و محرم رسیدن خبر مذکور از نصیب
 سوار شده بر موضع تنگتر رسیدیم و دیدیم که همراهیان سوار پیاده ها که عقب میمانند همگی
 بودند و پس شش بدره های خود را در فتنه و محرم مذکور معینان و پیاده بیرون میمانند
 اینجا قدم زید و در آن شش است آنوقت از همراهیان خود گفتیم که محرم مذکور که برای سوار
 رفته بود هیچ نکرده و مردمان اینجا عقب افتاده اند بیرون میمانند و پس بقصد
 حال از اینجا و پس شده سکراندر رسیدن مناسبی و در سنگه مذکور از رفیقان اینجا
 بود گفت حال که آنصاحب اینجا تشریف آورده و محرم مذکور آنصاحب خوبترین وجه میمانند
 اگر بدون سزا و پس شده رویم نمایان لا ورمی نیست بجوابش گفتیم که بزمن قریب اینجا
 شصت سوار موجود و در محرم قریب میکان خود معینان پیاده ها مسلمند و در آن شش
 در خصوص وقت سزا و می نیست مگر حال که ایشان اینطوری گفت سزا و محرم امان واجب
 افتاد این گفته است و دانیده بر دشمنان حمله ساختم از فضل حق سبحانه تعالی که محرم مذکور را
 خورده و بی تاب شده راه فرار گرفتند اینجا و همراهیان اندرون بد تعاقب کرده اند و
 تیر تیر ساخته بدار البوار فرستاد مگر محرم مذکور معلوم نکردید که کجا تخم نهفته است اگر نظر افکند
 بموجب قول من خود گرفتار کرده میشد بعد آن از انجام رجعت کرده سکراندر رسیدیم در این
 قبایلان اینجا در مکان راج گدازه علامه را و راجه الورد و الله که از سکراندر فاصله و از ده کرده

موجب طلبت بجانب سید خدایجات معیه پناه سوار از مسکنار او در ساج گداه نمود و در
گشتن به کجایان با پیور رسیدیم دیدیم که در پاشی نان گسار متصل با پیور است اشیر
و خستین می رود و موسوم بر نبات بود و این نبات سبب غانی آب کسور و اطاف عبور نمود
و بوی این نبات شرف و برپاشی نبرد کور فوج بکند و غیره که در نخل متناهی آن برده است هر چند که
در وادی بنام ایلی می نمود و در پاشی مذکور مانع شد از خجالت خیال کرده بر پاشی سوار گشته معمل
سوار پیاده هم بهمان خود و عبور را مذکور کرده و قریب سیه فوج مذکور شد و سر فرم و سواران
و پیاده ها فوج مذکور که از این پسران کمال سید گشته بمقابله می آمدند و اینجاست
است سید که از ده گشته به کجایان ساج گداه نزد قبایلیان رسیدیم و قریب یک ماه در آنجا اقامت
نمودیم از اینجا سوار شده از ده گشته رسیدیم که از ده گشته در وادی گشته در میان راه خجالت
نمودیم و در آنجا در حقیقت کرم خان که حرام ملت است بخار شده او را دیده و لشکر اندر رسیدن
خجالت که در پاشی موسوم مذکور رسیدیم و در سواران هم بهمان خود را حکم دادیم که متفرق
و بهمان در آن ده گشته می نمود و در راجی می نمود و از اینجاست که در ده گشته سوار و در آنجا استاده
و در فوج و در آن ده گشته رسیدیم و بود و در آنجا که در ده گشته که در فوج مذکور که در فوج
غنیای آن شریفی که باران اند و در این جبهه فوج که در ده گشته که در ده گشته که در ده گشته
خجالت که از ده گشته می نمود و در آنجا که در ده گشته که در ده گشته که در ده گشته که در ده گشته
و در فوج و در آنجا که در ده گشته که در ده گشته که در ده گشته که در ده گشته که در ده گشته
و در فوج و در آنجا که در ده گشته که در ده گشته که در ده گشته که در ده گشته که در ده گشته

تحت بجز در سیدن و قنات آوردن بایان قریب یکصد سواران از دیه بران
 بمقابلہ می نمود اینجاب معصومہ دوازده سوار بجز دویدن او شان جمله ساجم خویم که قریب
 رسیدیم حربہ بنذوق نمودیم هر دو نال می بندوق سبک در مایه و تیر کار بکار شده
 ننگ شدند بعد آن اینجاب شمشیر کشیده برای حمله را بر آنها فرستم افضل حق سبحان
 حال سار سواران مخالفان تاب مقاومت نیاورد و راه هزیمت پیوده بگدشی دم گرفتند
 بعد آن قریب با صد ششصد پیاده بمقابلہ اینجاب از دیه مذکور برآمده بمقابلہ شدند
 و میخواستند که موسی حبی کرده را را بکشد و برادران وقت اینجاب قریب می رسیدند
 جدا که از رفیقان اینجاب بودند بمقابلہ او شان کردیم و در ضمن یک سوار از هم ایجاب
 آمده ظاهر ساخت که در یک احاطه که اینجاب فاصله دو صد قدم خواهد بود و باز ده تیر
 گواران مسلح قریب شدند و این گاو ان داشتند مستحق شک اند و نیز آوقت پیاده با
 مخالفان میخواستند که با حاطه مذکور در سیدن آمد و او شان بایجاب این رفیقان خود
 که این بایان سوار راه پیاده با مخالفان باشند و بکنند که با حاطه بن و اینجاب همه جا
 سوار ناقص اینجا روانه گشته بر حاطه مذکور رسیده از سب رو آمده و عنان در یک
 و در یک بنذوق است دیگر از هم ایجاب خود گرفته در احاطه آدم و از آن میان کس از
 گولی بنذوق بجان شاه کردم بعد آن اندرون حاطه معصومہ چهار مردمان هم ایجاب
 گواران آتیه کردیم و باقی مانده فرار شده فرستادند و از گاو ان حمله سواران کرده بطرف جلو
 معصومہ و کیر روانه کردیم و از اینجا از رفیقان خود رسیده پیاده با مخالفان

۱۶۶۱ دادم شده که از فضل حق سبحانه تعالی او نمایان ثابت نیاموده و فرار گشته و در میسرند
و اینجانب از انجا خوانده گشته پس که از رسید شکست ۲۱ اول فرج که بنیل مهستان خان را
و مستخرج خان بندها آن بهاتری میوه فوج و کمپو و قریب چهل ضربت بهتبار رسیده و دره ساخته
بود و فلاحه تیار کرده بهانه نشانی شده داده بود و با گیر داران و زمینداران ضلع نام از قاجاری بهتبار
به تنگ آمدند و زرد انجا نشانی رسیده بهتبار و سماعت تمام گفتند که اگر بهتبار بهاتری قایم خواهد
ماند سرسبز بر باد و خسران مایان خواهد گردید و اگر تو جهات انصاف از بهتبار بهاتری
مردمان کریم بهتبار خان برخاسته و روند از زمان انصاف بطور حاکمانه بر او میسرند
خارج میسرند و خواهش کنیم که نزد کریم بهتبار خان قریب از ده ملیون جنگی و چهل ضربت و
و چهارم مردمان علی غول قوم افغانان و حیدر و دیگر از سوار مشهور موجود هستند و زرد انجا
قریب و نیم صد سوار و پیاده و یک ضربت بهتبار ازین جمعیت قلیل بهتبار و نشان برده
دادن امر محال است بکریا سناطرا نمایان از اند و فضل حق سبحانه تعالی که شش سال نمود
بهتبار او شتاب بر گرفته داده خواهد شد بعد آن انجا میسرند سناطرا سوار خانگ و یکصد
سوار خانگ و داران ناظره و غیره همراه گرفته بمقابل فوج کریم موصوف سوار گشته و چون که
با پیروز قریب یا قصد قدم الطرف در گذر میسرند بحسب زمان و زمانگی فوج کریم بهتبار
موج جمعیت نوشته بالا مردمان در بهتبار بهاتری گذاشته گویم کرده با سناطرا می آمدند و
اینجانب ازین امر اطلاع نبرده که یکایک قریب صد سوار همراه از ابرام سنگه مکرر جمعیت
پیش بطور هر اول می آمدند و علی فوج پلاطینا میسرند ضربتی قوی و بهتبار نگاه و غیره از معیت

ارام سنگه نکو ارم مذکور فایصله یک گروه می آمدند در آنوقت شخصی از همراهیان گفت که در میان
 جمعیت آرام سنگه است اینجا بن مجروح و اصغای این سخن از اینجا اسباب را بگنجینه بر غول مجروح
 مذکور تا ختم در آنوقت نکو ارم مذکور از دور اینجا است شناخته از همراهیان خود و هیچ نگفتند
 جنگ همراهیان در سر سیم شده عثمان حجب و گردانیده بطرف فجج بی اختیار راه فرار گرفت و
 سواران همراهیان نیز از عقب او راه هزیمت پیچیده و در آن روز اینجا است پس که زیر آن سید
 قدری نمونه زور بود لیکن سبب کورنهایت عجیب و غریب و ازین باعث بی اختیار سبب آید
 نشده بود و بعد عقب او نشان میرفتم نکو سواران همراهی اینجا است او نشان سیمه حربه را کرده
 میبختند چونکه سواران فراریان سیمه بدحواس شده اند و فرج خود شدند اینجا است
 همه همراهیان خود عقب او نشان اند و فرج میفتم و اکثری مردمان سوار پیاده را گشتم
 در آنوقت فرج مخالفان بدحواس شده و ضرب توپ را گذاشته راه هزیمت گرفتند و اینجا است
 همه همراهیان از طرف روی او نشان شده و بدینال فرج او نشان گذردم و همراه اینجا است جمعیت
 قلیل بود و پیاده ها هم نبودند ازین باعث ضربت پهای آنها که خالی آساده مانده بودند و
 گرفتن بایدند و سواران همراهیان اینجا است در آنوقت متفرق گشتند و منضم مردمان فرج
 مخالفان را حواس آمده و قریب از صد سوار بر سواران همراه اینجا است که قریب دوازده خواهند بود
 حمله ساخت و دو سوار همراهیانم از حربه شمشیر از خمی میگرداند اینجا است این جان بدید
 تن تنها سوار نره زنان را ادا همراهیان خود رسیدم که مجروح رسیدن اینجا است سواران طرف
 که شمشیرهایمیز و ندید حواس گشته و آسیده شده رفتند اگر در آنم اینجا است میسرید و گفتن بود که از آن

۱۹۸
دو دوازده سوار هم بر میان این جانب می هم زنده نمی ماند بعد از آن این جانب بر یک کنار
استاد و گشت که تا ناچار بگویند هم بر میان این جانب بسجیم شد بر این خاقان مغرب توپ آورد
برای آن گو که زنده زنده جنگ کردند ازین طرف این جانب بر آن ها حمله ساخت و آنجا اکثر مردان
جیده حسن خاقان را بجان کشتم فوج خاقان تاب نیاورد و متوجه دوازده و شش پناه می غریه
که گداشته زنده بودند گرفته را می کشند و قتی که این جانب فوج خاقان حمله کرد و بود از آن جانب
کول که بدست سنا میس و تنها عقب مانده سواران فوج خاقان گرفته بودند و آخرش ایشان موضع
رسید و در جنت انبیا این جانب بجان پیور رسیدم در یافت گشت که در جانب این جانب نه
در شش مرتبه دوازده سوار خاقان از میدان با پیور کشیده بودند این جانب آنها را محاصره کرد
پیور و از آنکه سکنه جا که در آنجا حمله نموده گفتم که تا که این طایفه این جانب که فوج دوازده
برده اند و این سواران را می کشند و در فوج خاقان که دیده شد
بعد شش گریه جانب به سواران می رانند و در فوج خاقان تلخ کردم و اکثری سواران
که سواران از دیرینه با منی خود بودند کشتم و یک شب سواران آنها بدست لاوران این جانب آمدند و در
مقابله شکست باقیه مرتبه دوازده سواران بدست مردان این جانب از میان این جانب رفتند و بعد
از آنجا روانه گشتم بمقام سکرانده دیرینه با منی خود رسیدیم درین حین که از هم بر میان این جانب
ازین فوجان شسته شدند و دوازده مردانه با منی می کردند و دوازده سواران تلخ کردند و در فوج خاقان
این جانب این جانب را پس سواره داد بعد از ده دوازده سواران و نشان که در پیور کشیدند
تا که باز از راه بعد از آنکه از سکرانده سواران شده گرفتیم استاد محاصره می کردیم

و مردان فوج و اهل اردبیل و بای خود گوله با تو بسیر کردند که یکی از رفیقا و بهای اینجانب اند
 خرب گوله جان بخان آفرین بسیر و در طرف اینجانب بسزدان فوج طرفین آنهاست
 شن رفت که یک منتفس از دیوهای خود بیرون بای می نهاد آخرش بعد چهار روز و
 تنگ آمد از اینجا کوچ ساخته کهاده کرده موضع باو دهنی بدشت داده و در دشت
 راه آمدن طرف هند و در سلامت اند و تهران فوج که در مکان پناهگیری قائم بود اینجانب
 هراس کمالی خورده مردمان تهران مذکور تهران را گذاشته فرار شده و در فوج خود گفته بودند
 نزد اینجانب خج نبود و از بی یور هم خبر گیری هیچ کجبه نیست اندکجه طرف تاخت کرده
 کار روانی خج لا محوت میگردم و در آن ایام تنگی خج چنان عاید گردید که از سه روز مردان
 و اسبان همایان اینجانب بابت بقاء رسیده اگر فکر معاش می بود بفصله یقین بگر
 بود که شرب و رزاق فوج مقابله داشته آخرش از خارج کرده و در اردوگاه شدن
 اینجانب از سکراده وحی کردن کا و میشان موضع لیل و حاک شدن
 بر موضع مذکور و بر کهانه و از فوج کریل اینجانب در هر سمت و اوان جاندار
 اما چار برای تدبیر معاش جمعیت نیست و جنوار خانگی خود و چنان قدر خاک گردان ما
 و جنیت و بکین یکصد شصت سوار خواهند بود و اسکرانه سوار شده و قریب بهای می هم مذکور
 کهانه باو دهنی شده و میر قمر چون در پیشین سبب اینجانب باکین سواران تحصیلداران
 باقی ضلع اگر جای از طرف کریل موصوف تبین بودند فراموش شده مثال فوج بود در خج
 مستم نام حال تا بخان مجلای خان میر و مادران که در دهم ششمه مذکور شد مذکور شد و از شرف خان

جمعیت قلیل است و میان بطور زنان از پیش او نشان شده آید و از وقت مقابل هم کسی
 طرح خواهد داد و آنکس ستر زن خود خوانند و کشید و استر خان بقبل خواهد رسانید
 چنانچه رقرار خود ثابت قدم شده سواران مذکور بروقت آمدن اینجانب از دیره با خود کور
 و کتب سکر کرده و بعد آن قیسر بکنیز اسوار چیده چیده و چهار ضربتی شش هزار پیاده ملین
 علی غول قاره با فوجی اخته فاصله یک نیم کرده عقب پنجانب آمدند و اینجانب از فاصله
 فوج مخالفان بکوش خود می شنید و بفضل یک سربازم هر اسلحه از طرف مخالفان در
 نیامده پنجاب را جمع تمام روانه میشدم و از کما که گریزی کم از سهندون قریبیت کرده بود
 بنحوه بر موضع اول علامه سهندون رسیدن برادر عزیز گرام خان لیسعه بگلین سواران بنویسند و میشا
 موضع مذکور تاخت کرانده و ادم و اینجانب مع دو سوار دیگر متصل دیره مذکور استیاده ماندم
 سواران هم از میان آب و دوانیده قریب چهار صد گاو میشان کرده گرفتند و در زمین
 دیره مذکور قریب سه چهار صد مردان مسلح شده از دیره خود برآمده بر میوچی کرده حمله کردند که
 بر میوچی را از دست سواران اینجانب برآ کرده گرفته بطرف دیره دوانیده می بردند و درین قصبه
 آب و برادر عزیز گرام خان از خبر برجهی زخمی گردید و سیمیان لوی خان و رودر که
 از رفیقان اینجانب بودند نیز زخمی گشتند و دو سوار و دو سوار دیگر زخمی شدند و در زمین
 که از میان اینجانب گفت که گواران میوچی را از دست سواران بایان رسیده بدیره خود
 اینجانب و اسنهای این خبر بدوق و نالی دست گرفته و دو سوار از اینجا اسبها و دوانیده
 بدیره رسیدند و از گواران و میوچی سهندو با خبر و سهندو بدیره رسیدند و از گواران بدیره رسیدند

آخرش گواران مذکور است بقا و است بنا و دره و یونی را گذارسته راه میرسد به موده و رفتند
آخرش نویشی مذکور را همراه گرفته بطرف موه و روانه شدند و بنحو است که از گهات که کوئین
سوشی کور را عبور کرده بکمان موه به سید و بوه و بیه سواران تاج خان انام خان بلال خان
و غیره چنین صلاح ساخته که از عقب شریف خان حساب از گهات گریزی با نظریه فتن مناسب
نیت آخرش شرف خان و این شده با نظریه خواهد آمد از گهات و سید گهات با ای نظریه
کرده استاده باید ماند و قتی که او نشان گهات خواهد رسید از زمان موحش هم فرود آمدیم
و گواران تمامی انضام را اطلاع کرده بند و است گهات را گرفته و فوج و از راه موه ضرب
تو بهات قریب کمان و ده که از گهات که بند می فاصله یک کرده سیده استاده انتظار انجام
می کشیدند انجام موده دوازده سوار شین پیش می آمد و دیگر سواران خدمت موه شین عقب
آمدند چون که انجام سوار مذکور قریب گهات که که بند می سیده دیدیم که هزار نامردان گواران
از هر طرف اطراف گهات که که بند می سید و نزدیک با صید مردمان قایم بودند و در آن
جایه شصت مردمان پیش قدمی کرده آمده و بنیاه ناله گرفته برانان کولی بدوق از دوشتر
از دهن بند و قیای انجام مردمان خود و همین تجویز ساخته که هر روز هزار نامردمان بر گهات که که بند می
قایم اند و هزار نامردمان گواران از هر طرف می آیند و همراه انجام سید و با ستن اینها از
این گهات که که بند می سید و از آن است مناسب که از اینجا بطرف عملداری می آید بهت بود و عالم
نده موه سیده شود چون که او نشان کولی با بدوق برانان و دوز که وقت طبع انجام
و تجویز می که اندیشیده بودم از دل فراموش گشته بر او نشان سید و در این ده حاکم روم

از فضل حق سبحانه تعالی در میان آنها شده بر غول بند و قیام که بر گماشته بود در میان
دو چهار نفر و آن را میان کشته او نشان تاب نیاورده و فرار شدند از جانب مفت سواران
همه ایشان خود نسبت به این سخن قاردا پیاده کرده عقب او نشان نفهم و در یک ناله ایشان محاصره
کردم و از هر طرف بدوق سر گشت و یک سوار از همه ایشان خود با نظرف گماشته مذکور بر سر
همین فرستادم که سوار مذکور زبان طرف گماشته استاده خبر گیران باشد و تنبیه فوج را و دیگر
کواران از آن طرف گماشته بیاید فی الفور از آنجا بگشت اطلاع سازد و آخرش بگویند شی را از گماشته
مذکور و بر گرانده در زمین سوار مذکور آمده از آنجا بگشت گفت که قریب چهار فرسخ مخالفان متصل گماشته
رسید می نماند از آن مردان خود را که پیاده شده بودند بر سر سوار گرانده روانه گشته و چون
از گماشته مذکور عبور کرده دیدم که فوج جمعیت کثیر مخالفان به شدی تمام می آید آنوقت طبیعت
اینجا را از حد گذشت از همه ایشان خود گفتم که امر و زحمت می جویم خواهم ساخت که آب سیم
بر فوج مخالفان فتنه خیزد و این شمشیر و زحمت و بر و زحمت خواهم ساخت این نکته شمشیر کشید
است اینست بمقابل او نشان می فرستم از فضل حق سبحانه تعالی که در فوج مخالفان بگوید
و در صفا بمقابل او عهد و پیمان داد و دل به او فراموش گشت بجا گماشته بودند تا ما سوار شده و از آن
وقت مردان موضوع همان محل را راه نماند و در صفا بمقابل او پیش آمدند از آنجا بگشت
از مردان هر پنهان خود گفت که حال ایشان همین جا بمقابل او نشان استاده و مانند از آنجا
تنها سوار بر مردان موضوع مذکور رفته و فرود آمدند در حق ایشان این چنین است که سوار
خود بر روی صفا بخیر مردان مذکور رسیده و گشت از آنجا بگشت علی بن مؤذبه و ابی بن خود و فرود آمدند

خلاص گشت فی الغور اینجانب پس آمده شامل سواران خود شدم و چند ایستاده ماندم چون
 دهمستم که موشی زخمینان همراهیان انجاصا در فتنه انداخته اینجانب نزع عیان گردانیده از پیش
 روان شدم باز در مردمان فوج مخالفان حواری سپیده خواسته که شرف عهد و پیمان بشما
 خود بجا آرند غوغا نموده بر میان حمله ساخت اینجانب عیان گردانیده را و نشان حمله ساخت و دو چاک
 مردمان او نشان را بجا گشتم و دو سوار از رفیقان اینجانب هم زخم گشت آخرش از فضل حق
 تعالی او نشان تاب مقاومت نیاروده پس با گشتن اینجانب از انجا قریب به صد قدم روانه گشته
 بر یک چاک که آب لایب و از آنسپ زد و آیدیم و آنچه که طعام بطور ناشسته همراه بود خوردیم
 آب نوشیدیم بعد آن از انجا سوار شده در مهو سپیده آرام ساختیم و بوقت یکایک شب باقیانده
 از مقام مهو به هکین سواران موشی می کرده همراه گرفته اندیده لطف سکر اندیده گشتم
 و بوقت دو گهتری روز برآمده قریب به فوج مخالفان رسیده میفرستم که مردمان فوج مذکور که از
 طرف اینجانب نزول شده بودند از دیره ها خود بر نیامدند که گوله های توپ از دیره ها خود پرت کردند
 آخرش اینجانب بحیرت تمام مقام سکر اندیده ها خود رسیدیم و بعد آن موشی را فوجت کاروا
 خرج لایب نمودم و قریب دو سال در آن ضلع قیام ساختیم و صد تاخت و جنگ نمودم و خاصه
 سواری اینجانب که بی نظیر بود گشته شده رفت و بسیار از رفیقان بجا آمدند چنانچه در احوال
 مفصل بگین تاخت و جنگ نوشتن عمری باید اینها موقوف کردم رفتن اینجانب از سکر
 در رسیدن بگی پور و آمدن فوج انگریزی بک نواب اسپر خان بجان
 بموجب طلب محاربه آورده منوالی جنگ سنگه بهار و اینجانب از آن ضلع روانه گشتم و در

چو برسدیم و مکان خویش کندی اوالی که در شهر بخیز بود و در روزی ساکابز
نهار را جدا و در آن جایان عطا فرموده بود و در روزم کلان بهادر در مکان ملک کور
داشتند اینجانب هم در حوض کور شال برادرم کلان بهادر فرود گشتند و قیام ساختم و در
عصره سوختیم و این مصاحب را دل بر سال ناهات بر ایستاد خواب آید شاه جهان
تزوین کلان صاحب بهادر و پهلوی رفتند و فوج انگریزی همراه جریل و آخرت را برای مذاکره نواب
امیرخان افغانی فرستاد و کور کرده بود و نواب امیرخان معه فوج بر مکان بود و هر چه پوره از
کوره به پوره چنانچه قیام میداشت بسبب آمد فوج انگریزی کریل متاسفانه
در آن وقت که در آن زمان خود گذشتند معه فوج از آنجا روانه گشتند و نواب امیرخان بقای
بود و فوج پوره را دیده و فرستاد و نواب امیرخان جنگ سنگه برادرم کلان بهادر
نواب امیرخان را که در آن زمان ایام مختار جدا و هراج شوالی جنگ سنگه بهادر برادرم کلان
بهادر را در این حالت فایده داده بطرف هندون خست ساخته و اینجانب معه شست سوار و بر
همانم که این جنبه بود و پیاده به اینجانب همراه برادرم کلان بهادر فرستاده اوم چنانچه برادرم
کلان بهادر و همه خلعت یک شد و نواب امیرخان و نواب امیرخان و نواب امیرخان و نواب امیرخان
نیز از آن زمان که در آن زمان کورده بهادر سینه و دره ساخت و در آنجا کریل متاسفانه
تلاش در آنجا که نایده بود و در آن زمان همان زمان قلعه متعین بود و بسبب این خبر برادرم کلان
همانکه در آن زمان بهادر بود و فوج مختار و نواب امیرخان و نواب امیرخان و نواب امیرخان
نیز از آن زمان که در آن زمان کورده بهادر سینه و دره ساخت و در آنجا کریل متاسفانه

۳۵ کردن قلعه تپه که از اینجا قریب نیمه کرده است مقرر ساخته آخرش این صلاح مقرر کردید که اولا
هندون با خالی کرانده شود و بعد آن تمامی تهاجمات و قلعه ها خود بخود خالی خواهند شد
این صلاح بخینه گذشته که او اخذات برای حاضر شدن بنام جاگیر داران آن ضلع فرستادند و در عصر
دو سه روز حبس که جاگیر داران حاضر گشتند غرضیکه قریب یک هزار سوار و پیاده فراهم شده
بعد آن زوده کوچ نمودند از هندون فاصله یک نیم کرده بطرف جنوب رسیده دیر ساخت
و در اینجا مستقر گردیدند قانون گاه هندون حاضر شده عرض ساخت که در گذشته موضع که بکر
تپه از کرنیل هتتاب خان است و مکان بسیار جنگا و آن را بهای عمیق اینقدر هستند که مقدور
هزار بار فوج نیست که محاصره آن گدای شود سوارانی که آمده و رفت مردمان استه و عاب و غیره
نیست اگر بدست رسته مذکور کرده شود تا کسی غنیمت شدن نمی انداختن را در هم کلان بهاد
موجب گفته قانون گویند که در جمعیت همرا خود سوار شده بموضع که بکر رسیده دیر ساخت و از سخت
علمی مردمان کرنیل هتتاب خان که بطور تهاجم در گذشته مذکور بودند برآورده قریب پیل مردمان
همه بریان خود در گذشته مذکور متعین کرده دادند و اینجا از راه دور اندیشی در آن زمان بکار
مستعد در فوج کرنیل هتتاب خان برای خبر رسا متعین کرده دادند و چنانچه هر کاره مذکور ظاهر
ساخت که کرنیل هتتاب خان از لواب میرخان بهادر رخصت گشته مع همکین فوج که کوچ
نموده اراده رسیدن هندون ده دست اینجا بهانوقت خط بدین مضمون نوشتیم که کرنیل
هتتاب خان مع همکین فوج از لواب میرخان بهادر رخصت گشته کوچ ساخت و اراده رسیدن
هندون در دل اردو و زدن ادر کلان فوج جنگی بایستنا و ضربت و محاصره خواهند

بنین صلاح مناسبست که مردان پیاده با مسدیک ضرب توپ بر مکان که هرگز گذشتند
 بات خود مسواران همراهان بطرف ماسن لاس تشریف فرما شده و در آنجا رسیده و
 فوج کرنیل مهتاب خان با سواران لاس بدخلی کرنیل موصوف بشور خوار رسید و نهانه
 بود که همگن کاکیم خواهند نامزد دیگر بجوای این است که از مساعات انضام عبور رسیدن خط
 آورده و نهان لاس در میانه ازان و نیز موسی در قبضه خود بایکد و در که قریب بی چهل هزار
 راز موسی و نیز خال لاس در تحت خود کرده بجان مهو رسیده و قیام پذیر شوند که تحلیف خرم
 عبدان اینچنینکه نهانست با سواران بدخلی در روزیکه برادر م کلان بهادر گلبرگ را خالی کرده
 استاده خود نشاند داده بود و همانروز خطایجاب منسخر و پیش آمد کرنیل مهتاب خان
 از نزد و نواب شیرخان بهادر متعین که چوبکی و سی ضرب توپ بطرف هندون رسید
 سعای این خبر تمامی جاگیر داران انضام هراس خورده بدو قتل اجازت برادر م قریب
 خانه های خود رفتند و جمعیت خانگی قریب یکصد پنجاه سوار و پنجاه نفر پیاده همراه بودند با قیام
 سج برادر مهتاب خان پس از آنجا سوار شده و در راه شب با ش گشته روز دهم در موضع سور
 رسیده و در هشتاد و نهان کبکرم خود بخود گدایی ساخته شامی شدند و کرنیل
 مهتاب خان هم فوج همراه خود در هندون رسید و هزار نام و مان گواران جیات انضام
 فراهم ساخته از آنجا کوجیده بطرف سورقه راه آمدند و همانروز برادر م بکار و آنچه بر زمین
 بودند و که از سور و نهان بقاصد یک نیم کرده بطرف هندون است آمد و دیدند که راجا حصار
 است آخرش معامله بر با فصد رویت و اریافه بر عاملان میدان معبران یک گرفته ارا

گرفتن و بیکدیگر میداشتنه جنگ شدن از برادر دم کلان پادشاه و فوج کربل
مهاب خان در مکان سوره و راه که در اثنای راه سواران مردمان فوج کربل
مهاب خان نمودار شدند برادر دم پانجا که از سوره و راه فاصله یک کرده است ایستاد
و رزیده ایستاده شدند و بست جنگ بنی طرح نمود که دست چپ فاصله نیم
از جای قامت خود جمعیت سواران خان کربل ایستاد برادر عزیز کرم خان منصوب شد
و خود تا پانزده شانزده سوار خانگی پانجا همچون فوج فایم شدند و تا یک نیم سواران
جمعیت کمپ و توپهای کربل مهاب خان رسیده مقابل جنگ ساخت چون یک صحرای
و پیاده با فوج دیره برادر دم ماند و صرف جمعیت سواران قریب نیم صد همراه بود و طرف
واله با تیر و خشک بنی چه نمود که مقابل برادر عزیز کرم خان موضع توپ یک پانزده
سواران و قریب پنجاه کواران اند و تمامی فوج پانزده و علی غول و سواران و توپ
مقابل برادر دم کلان بنادر رسیده و در حال او اند و فاصله نزدیک و توپ
ایستاده شدند برادر دم کلان بنادر مقدم هم محبت نهاد و یک شیرده بازده قدم
زیاده روان شدند مردمان فوج طرف ثانی و اله با از دلاوری و شجاعت برادر دم حیران شدند
و تا یک نیم بایر جنگ بیان آمده چون یک یک سواران از فاصله فوج طرف ثانی و اله با از هر چهار
طرف آهسته و توپهای فاصله پنجاه قدم آورده گوی و بجزه زدن آغاز شدند
آواز توپهای غلغله فوج آواز یک یک فاصله نمودار گشت و در چهار طرف هزاران
حمله نمودند در ضمن این محبت خان از ضرب گلوله گشت و سه چهارم یک دوا و سه گلوله

و اسکی بر شکیبایی زیر باران برادرم نهایت خوب فی نظیر بود از گولی بدوق زخمی گردید و چون
 زمان برادرم کلان بهادر بطور شیر خواران شمشیر برهنه در دست گرفته برادرشان قتل بقسم
 حق سبحانه تعالی از فوج طرفائی داله با مقدر کسی نبود که در ویدی سب بر اساز و زنی که
 از انداز زاده جنگ نبود و بسیار مردان فوج مخالفان از زخمی گشته ساخت و زخات
 آفتاب غروب گشت فوج طرفائی داله با هزار گلوله توپ سیر کرده و صد بار حمله نموده لیکن با ما
 حق سبحانه تعالی هیچ پیشرفت نرفته پس با شده قریب کرده عقب رفته دیره سار برادرم کلان بهادر
 تا دو گهری ننگ گشته با ما ایستاده بکین سواران هم پنهان خود را یکجا ساخته و اسیر
 بدیره خود آمدن چون شب آخر گردید و صبح نمودار شد فوج طرفائی که هر کس خورد و خوردیم از
 دیره خود بیرون نهاد برادرم کلان بهادر چونکه دید که کسی بمقابله نمی آید بوقت دو بهار از آنجا
 مراجعت نموده بدیره خود رفته ماند و در میان کربس و داله که جاگیر در راج بود او را کر نل مستان
 سخنان نجات میختم نامی گفته فرستاد ازین سبب که مذکور شد حرف گشته فرستاد که کربل
 مستان بایان برادر نموده خواهد داد انصاح در اینجا ماندن مناسب است از اینجا که فوج
 جوانانیم بپس روز باقی مانده بود که تمامی فوج کر نل موصوف تا گشته از دیره با ر آمده بمقابل
 آمده ایستاده شد تا بعد که طرفائی داله با گولی بدوق بر دیره با برادرم سیر و زندان وقت
 برادرم تمامی سواران جمعیت را تیار کنانیده هم برای برادر عزیز کریم خان ساخته بمقابله فوج کر نل
 فرستاده و بذات خود همه جمعیت پیاده با توپ ایستاده شده گلوله توپ سیر میکانند که در فوج
 یکایک نبوده توپ شکست توپ مذکور بر زمین افتاد این احوال فوج کر نل موصوف بدیره بدو

۲۰۹ حمله آورند که مسمی آرام سنگه ملگرام معه پهلین سواران فوج برادر عزیز کرمان حمله آورد
 برادر موصوف معه سواران همراهی خود بر او نشان حمله آوردند و همان طور بمکه فوج کرمان
 برادر م کلان بجاده حمله ساخت لیکن از فضل حق سبحانه تعالی پیچ عیشت نگردید
 درین جنگ مبدال آفتاب غروب گشت آخرش بوقت شام فوج کرمان موصوف و پیغمبر
 خود رفیق بعد از آن تها کر سور و همه و اله نزد برادر م گفته فرستاد که اگر مروز از اینجا بفرج کرده
 نخواهند رفت صبح از اطراف قوم کرمان از نیرطف یان از انصا حنکب خواهم ساخت
 و سواران این دو دانه و کاه و غیره با کل تها خواهند یافت این سخن م آورم کلان بهادر شنید
 لاجا گشته هنگام چهار گری شب گذشت از اینجا روانه شدند و بکلان همو به رسیدن و بره خست
 چون تکلیف شنیدند نزد داده و قبا کلان اینجا بفرمان یام و در میان راج گداه بودند و م
 کلان بهادر برادر عزیز کرمان خان در اینجا فرستاده خیم طلبیده گرفت رسیدن
 برادر م کلان بهادر و بر جی پور و بسبب تکلیف از جی پور برخاسته
 و فرستاد با جمیع نزد و با جی پور رسیدند بعد از آن از اینجا بفرج کرده منزل منزل
 شده و در جی پور رسیدند و در جی پور که اینجا بقیام می داشتند بوقت افروز گشته و ملاقات
 بهاراجه سوانی جنگ سنگه بجاده حصول ساخته و محاربه او به راج از صدر زیاده صفت
 تعریف جنگ کرده و در مجمع و خاطر داری برادر م کلان بهادر نمودند و مکر دران یام تکلیف
 خیم در راج پور نهایت بود و بسبب تکلیف خیم که بوقت اتفاقه رفاهه رسیدند از آنجا
 برادر م کلان بهادر ناخوش گشته از جی پور برخاسته بفرج رسیدند و با بسبب بهادر

موتور و آید چیر تر شیر برید کر قرا شدن نو جورام و مصناخت شدن

همین مومن خوجه بعد آن نو جورام و غیره ساکن آن باد و اتری که مصناخت
مختار کار راج حی بود و بداند مومن خوجه بوقت نیم شب نو جورام مذکورند اگر فاشا تهمینه
نموده و مختار کار راج گشت و خوجه مذکور رسم شبا کنگه شکر را مصناخت و ده آوده و شبا
موضعی پنجاه ساله شست بلاش و دیگر فوج لطیف مومنین سامرا که از حی بود و حاصله و در

کرده است و در اینجا بطلان فوج مذکور قیام داشت حال شکستن استخوان ماسی
ایجابت در آن مان بخوشت سازگان بطلان اینجا بخت نذر الهی عاقل گشت که
ایجاب برای کار ضروری برای یک روز و خورده قرش نمی بود مقرر شایسته بوقت دو و یک
شب با قمانده از دیو و سوا گشته و در اینجا بطلان استخوان ماسی خنجر شمر چونکه از دیو و سوا

که صد قدم رفته بودیم و اینجا بطلان استخوان ماسی خنجر شمر چونکه از دیو و سوا
گذرده و کار کشته است و در اینجا بطلان استخوان ماسی خنجر شمر چونکه از دیو و سوا
راست است و بوقت یک شب بطلان استخوان ماسی خنجر شمر چونکه از دیو و سوا

اسب من از زین پس بانشه و یکای می شیم و فاجده که در آن از زمان اینجا بطلان استخوان ماسی
بجو و خرمودن ماسی و در نیم شب بر غار مذکور رفت بعده اینجا بطلان استخوان ماسی تمام از ماسی فاجده
جستیم بخت بطلان استخوان ماسی تمام از ماسی فاجده اینجا بطلان استخوان ماسی تمام از ماسی فاجده

که طاقت نیست هم مانند بعد آن هم برسان اینجا بطلان استخوان ماسی تمام از ماسی فاجده
و این اینجا بطلان استخوان ماسی تمام از ماسی فاجده اینجا بطلان استخوان ماسی تمام از ماسی فاجده

کشیده راست کرده دادند و از اینجا بر دست پای بر داشته از غار مذکور بیرون آوردند
 و از اینجا در پالکی سوار گشته و پس مدبره آوردند و علاج کردند و در ضمن این شش راج
 بدین مضنون رسید که معیه فوج همراهی خودی پور رسید چنانچه اینجا را از اینجا در پالکی سوا
 شده در جی پور رسید و بویلی خود استقامت گزیدیم و دیر فوج همراه بیرون شهر کردند
 و ادم و بعد چهار سحر و برادر م کلان بهادر که خبر انواع انواع از طرف اینجا شنیده بود
 و از اجمیر بار آورده گویا عازم شده بودند و نظر برای بدین اینجا و فوج پسر
 و بویلی نزد اینجا تشریف آورده و فرمودند که حال چیست آنوقت این شعر گفتیم
 بیت از قصه آئینه چنین است که خوب شد اسباب خودی است
 و برادر م کلان بهادر نهایتا موسی از بکستان پای اینجا نمودند و در روز قیام در
 روانه لطف گویا ایشان را از فضل حق سبحانه تعالی در عرصه نگاه آرام گردید
 صحت نمودم لیکن طاقت استخوان حاصل بخت در بحال عرصه دوام منقص گشت
 و همراه اینجا قریب چهار صد سوار و دو صد پیاده و دو سحر فیل بودند و از راج کیر و پیاده
 هم خبر گیر خر تسبیح نکردید ازین باعث تنگی خرج از حد زیاده روداده و درین صبر
 موهن فوج بالکل مختار کار راج گشت و تنها که مسکنه بنگه هم از کار مصاحت موقوف
 شده و تسبیح لوفنی تحت صاحب باور که معیه فوج انکریزی درین صانع رسید بودند
 و بنگین ضرب توپها از نواب امیر خان بهادر ستیده گرفت و نواب موصوف که در
 جی پور رسیده بند دست خود کرده گرفته بود و تسبیح صاحب موصوف بند دست از موصوف

از ملک بی یوز برداشته تیر و سبب ملازمان درام گرفته داده غرضیکه در ملک
بشود و دهانه بخاراجه سوا لی حکمت سنگه حبس در گردیده و بخشی بر فساد نهان
حال تکلیف خیر خجاست بود و بی مکان اویضیار الدین صاحب
و در وقت ایجاب از خودست ایام خود سبب کشیدن با پی جوی ملی افتاده مادم و ازیر
باغت بخیرت نهاد از صاحب در رسیدن تو ستم و از تو من خوجه هم ملاقات
کرد و در از ساقی هم از خود مذکور است با ساقی و ملاقات بود و خوجه مذکور نهایت بد مزاج بود
و در کم گفته بخاراجه سوا لی حکمت سنگه نهاد عمل شکرو و آنچه در دل اوی می در می ساخت
پیاپی بوجت می خود از نیجات ستم پیش آمد بوجت ملت نفس عصبه نه از می
سبب مقتضای پیش ملت و باید سلولی راج انچه که اسباب از
ستم نقد می ز نور و غیره هزار را از پیوند ایجاب و در خسته کار و احرام گاهی مردمان سوا
پیاپی بهر میان خود نمودم و وقت نیجا رسید که طرف با می متشی بر می خجی هم فروخته شد
ضخیکه قریب یک کله و پیر اسباب ایجاب نادمه رفت و یک رویه را اسباب ایجاب
ایلی در نیجات از کشی باز و شناسی خود اطلاع نکردم و چونکه از فضل حق نسبتا به تقابل
و دل بر نیایم مانده تا یک فو ت فاده بر فاد رسید و امید یک از کشی خجی و دیگر و پیر
اسباب نزد ایجاب مانده اگر یک صدر رویه بدست آیند از زمان یک فر را بوناک دانند و
گاه اسبان از دال مردمان بهر میان شود چونکه آب ستر گذشته رفت در وقت یک ستم
انفکری کسی خبر زد ایجاب فایده بخش و بهیم بدیم نمیکردم صرف نگاه فضل و کرم حق سبحان الله

داشته خوش خورم بودم و حوصلی که استقامت میداشتم خوبه بدور از من تنیده گرفت لهذا
 بسبب نبودن مکان در مکان خانقاه میان ضیاء الدین صاحب که بیرون شهر ناهست قیام داشتم
 در فغان هم ایسان گفتند که حالا در اینجا ماندن حاصل نیست از اینجا بکسی طرف روانه شوید
 جواس گفتم که بسبب گشته شدن استخوان بایی طاقت نیست در این حالت بجای روم آنچه که تقدیر
 الهی است در اینجا بپوشم و خواهر رسید بموخت بلیت به منم که تا گردگار جهان به درین کار
 حیدر اردنهان به دور سابق یک فقیر محبت شد و بمقام قلعه که هر دو عای بد کرده بود و خان
 انوشیروان اوراق سابق نوشته شده است از آن روز تا امروز عرصه قریب سه سال گذشته
 باشد که بجز زبیری و سی فلاح ندیدم و لکنه مار و پیه را که خانه خانگی اینجا بود و زیاد
 گردید قریب یکصد روپیه هم باقیانده چونکه نگاه اینجا صرف بفضل گرم کار ساختن
 بود لهذا در ظاهر حال نقصان بر کسی هوید انگشت و نیز خجاست کاریم از اینجا سر زده شد
 که در آن موجب شرمندگی و بدنامی پیش خلق الله میگشت رسیدن فقیر مست
 بر بنه مادر زاد و دفع تکلیف شدن کشتن پیش مسجد که چو پوره خسته بود و معیه
 ده دوازده رفیقان خود شسته بودم و بسبب تکلیف خسیس قتل سوز برخی را به دمان همراه
 فروخته داده بود و حاضر بود و لهذا یک سبوی گلی پسران افروخته داشته بود از اینجا
 که بموخت رانی و ایدو زوانی ستاره طالع اینجا از حضیض ناکامی باوج شاد
 رسیده با عذیه درین وقت یک فقیر مست صاحب کشف بر بنه مادر زاد که در جزیه یاد الهی خاموش
 میزد و از کسی گفتگو نمیزد و ساحت از دور معلوم شد که باین طرف می آید لاله دینا نامه کشمیری

که از رفیقان اینجانب را بوقت شبیه بود گفت این فقیر است چیزی نگفت گویا هم
نخچایش گفتم که هندی را بر بروی این فقیر بجال دهم زدن نیست از ایشان گفت گویا
رفیق مذکور با حذر تمام گفت که این ساختن درین مایه ضرر ندارد و شده و زار
اینجانب آن شبست لایه دیالمتها مانا گفتگوی ناورد و از آنجا بر جاسته رفت چون فقیر مذکور
همراه خود و دوات و قلم و حیدر و کتب و کتب با و در می نمودن بخت سباز گایانجام فقر
مذکور این ایات حضرت دیوان حافظ بطور و عاریات کافه خوش خطی کمالی مثل آن چهار
رقم که دیدم نوشته و آواز آهنگ است نه منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی منتهی
اسرار و مبادی حالتی شکر از اینها ابره دست سر و دست خوش را بدو دیده که خوش
نفسی نمودنی از خط باران چون از شنیدن این ایات تقویت کمال بر دلم عاید گشت یز
دانستم که منافع فقیر که دعا برد نموده بود که بگویند تا حالت رسید و این وقت حق سبحانه
تعالی رحم نمود و از فضل الهی از وقت تا دم زیت پسر بستی خواهر ماند چاه از
فضل الهی همان ظهور آمد که از از روز تا امروز وقت بخت شش سال شده باشد و بخت
دو روز و ترقی امور و بنویس میشود و آینه را تا دم زیت از فضل الهی امید و بخت
خواهد ماند و بعد از آن فقیر مست موصوفی قرب چهار گم گری شبیه این ایات مذکور
که اینخواه از بخت رفت چون صبح هیزدا گشت و آفتاب برآمد و من خوبه که مضاجع را چو
بود اینجانب را طلبیده خاطر داری ساخت و یو یو قلیل را لای خراجات اینجانب مقرر نموده و
و همگین هم اینان رفیقان سوار و پیاده با که از منافع سبب تنگی خرج از اینجانب جدا شده

نجانم خود را بر جاسنه رفتم بودم آنوقت صرف باز زده سوار هم راه من مانده بود و در راج نکر
شدند و بعد بیکاه اینجا تهر و در بخیرین با هم بهار راج حکمت سنگه بهادر کرد و دادم
و بعد آن اینجا بخت بیکاه گرفته بیکان راج گد که قبایل نام اینجا سکونت میداشتند
و قریب بیکاه اینجا قیام ساخته زید و غیره اسباب فروخته بقرض خوانان اوده قبایل
هم گرفته روانه شده بچ بولر سین و در جوی اندرون شهر سکونت گزیدیم و این امید دلم
بود و قمر که موسی خواجه که فیض راج جی بولر گشته بود موقوف خواهد شد از بهار راج حکمت سنگه
بهادر ملاقات ساخته و دستی جاگیرات که فرو دست خط مهابار راج موصوف داشتیم که از بهادر
گرفت درین عرصه بخت بدیر بخاری شد بدیر مزاج مهابار راج موصوف جایگزین حلت
نمودین مهابار راج حکمت سنگه ازین جهان فانی به عالم جاودانی
بعد از حله چهار ماه بعد از راج صاحبین جهان فانی به عالم جاودانی رحلت نمودن بجا
آخرین سیره چنانچه ازین واقع چنانچه تنها چشم و کلمه بودم که روید و امید دوستی
جاگیرات در توقف افتاد و چون در آنوقت خلعت داشت راج مینو در راجه نمودن
موسسین خواجه بنسیره لایحه فرموده را انداخته و من خواجه که در یک طفل که بنسیره راجه
نموده بود راجه بان سنگه خطاب نموده بر سینه راج جی پورت انداخته داد و درین عرصه
معلوم کردید که یکانی مهابار راج حکمت سنگه متوفی راج مینو و موسی خواجه که از بهادر
رسان آن خطبه عداوت داشت لکن راجی باز به متوفی عداوت میکرد و چنانچه بنسیره را
شکل را قول نیز در سال غیره موسی بنسیره را فانی صاحب سیرام شده بیرون شمع

دیره مانند تولد شدن چهار جی سنگه چهار جی سنگه
و موقوف شدن میره راجه زور و والد و مصاف شدن اول
برین سال چنانچه عرصه چهارده سال از آن کل راجه تولد شد و نام راجه جی سنگه
بهادر مقرر نمود و نگین سبزه از آن راجه متفق شده موین خود را موقوف بنامه تراول
برین سال بر عهده مصاحبت کل راجه جی پور مقرر نموده و در آن خطه و برادر هم کلان
که در ایام سابق پست خراج ملایم راجه جی پور گذار داشته بطرف راجه میرزا پور جو سید هم
بهادر شریف (روزه و از آنجا نزد بهادر راجه دولت) او بهادر بقیام گوانی رفتند و از آنجا
بشاهجهان آباد رفیق بقیام ساختند و رفتن برادر هم کلان بهادر و کلان و عفو تقصیر
نمودن گور رضا صاحب و او از کلان بوطن رسیدن و از آنجا راجه پور
کاکه بوده راه تری کوشی شش ماهه می شد و بخیر میست گور رضا صاحب و در ایام کاکه
و قریب دو ماه بقیام بهادر گور رضا صاحب و تقصیر مقرر و با بصد پور و پور و پور
برای رسیدن بهادر از آنجا بهادر گور رضا صاحب و در ایام کلان بهادر کاکه
در و آنکب لکن شش ماه بقیام گور آمد و از رضا صاحب عالیشان کلان کلان کلان کلان
و مقرر شد که که از سالی در حرکت بود و از کلان گور و شش کرده است و قیام کلان و کلان
و شش کلان برادر گور که موضع گور قیام شد و شش کلان و در و نزدیک خطه تقصیر
از ساجیان عالیشان بنام اینجانب شش ماهی بود و شش کلان و از شش کلان از ساجیان
و بهادر کلان بهادر کلان و شش کلان و شش کلان و شش کلان و شش کلان و شش کلان

و تیار نمودن مکان برای بود باش در نایک پور چنانچه اینجا
 از اول شهری سال مصاحب رخصت دو ماه گرفته از بی پور روانه شده طی منازل مسافرت
 مقام موضع سونگره رسیده ملاقات جهانی از بهای صاحب کلان در حصول ساخته و تمام
 نایک پور که نوح جیل در نیلام کردیم و حویلی برای بود باش قبایلان تعمیر کرده
 گرفت و در آن ایام موضع نور پور که از نایک پور فاصله کم کرده است را هم بر زمین
 خان از نیلام خرید و حویلی برای بود باش تیار کردند گرفت و اینجا بعد دو ماه و پنج
 در پی پور رسیدیم و از اول شهری سال حویلی برای اینجا در حد زیاد و مناسب ساختند و آنچه
 که کارهای سیر و اینجا ساختند از فضیلت آن خوبی است انجام میافت از این سیر و پور
 تری کار بار وینوی بطور سیر و بر گشت ملازم و خطره از اینجا تعلقه اینجا که بود
 و بعد از سال در مصاحب راول بر سیال بود که شد و رانی صناع که والد و همکار
 می شد که بیاور بود از انوای بعضی بعضی مقصد از آن طرف راول جوینا از صنایع
 شدند و در آن ایام یکایک که در سیر و اینجا ملازم راج پیدا گشته و دیار آنها را که کور
 از انوای این صناع که شد و راول جوینا صاحب سیر می بود سیر و در دو و سه راج حاضر
 گشته و نیز دیگر راجی که سوار و سواره ملازم راج اند و راج جوینا راج گشته و مقابل ملازم
 و دیگر که با شده بود و در راج گشته و سیر و راج فاسد و راول جوینا صاحب و یک
 صاحب اجنت مسمی راج صاحب که از طرف سیر و کاکلی بیرون میفرستد پور از مسافر قیام
 می شد چنانچه صاحب موصوف مرخصی و است که فاسد و راج فاسد و راول برای سال

[illegible]

۱۹. آن زمان اورا خواهم گشت و آنچه که شدنی است انجام دهم و فیکه خبر قصه با عزیز رسد
 همان زمان است سوار شده مع جدی بقیان خود روانه شوید و در خواشن همین گفت
 که انصاف گداشته بودیم همراه بوده شامل نیکی بدی خواهیم ماند آخرش اینجا
 بسته شد گشت بدون و نالی تیار کرده بدست گرفته بس سوار شده مع را در وصف
 از حویلی خود روانه گشته بدویان خانه راج رسیدم و دیدم که تنها گریه می سال شسته
 و مشغول روشن طلب خواه فوج پادشاه است میداد و تقسیم بسیار و چنانچه اینجا
 تنها کرد و رفته رفته بروشستم و گفتم ای میری سال آنچه سخنان نالایی بدست خیزاران
 راج گفته فرستاده است در حین خیانت است که همراه از ارام غلام باشم و از فضل او
 تعالی تر نهادم که نام در مال جنگی سر نبوده و فیکه هر سال خود را از و الشیخ را هیچ نمیکرد
 چنانچه از فضل حق سبحان تعالی راج بدید و بجز و بقیان اینجا نیز تنها کرد و در حین
 گشت که رنگ و رخا و زرد گشت و هیچ جواب نداد و چنانچه گشت مثل قصه و در گشت
 مردمان که شسته بودند تعریف و توصیف شجاعت و بقیان را با و از بقیان بزدلان
 چون استم که از فضل حق سبحان تعالی راج بقیان تنها کرد و در گشت از اینجا
 استم چون همانوقت احوال بن قضایا از برجه اخبار راجی صاحب را معلوم شد همان زمان
 تا که تمام بدیوه تنها گریه می سال گفته فرستاده که در حین شرف صاحب بن راه کلان
 ایند ایشان احتیاط دارند آیند و چندین سخنان سازند که راج گریه می اوستان که در حفظ
 بعد و چهار روز راجی صاحب اینجا را طرف لال سوخت و غیره برای چند دست ملک خصمت

فرموده چنانچه از اخبار و آنچه در تلامس رسیده بنویسد ملک نجفی ساخته و در
 ستمی چون ارام صاحب ملک باکل کار باراج از طرف حاجی صاحب گردید رسیدن خبر
 واقع جانکا و برادرزاده ستمی فضل خان لهذا رفتن این جانب از حج و پیوستن
 به وطن و این سال در زمانیکه بوقیام ساختن درین اثنا خبر رسید که ستمی فضل خان
 که تا این زمان یک پسر برادر کلان پیدا نکرده و ستمی در سالگی بود ازین جهان فانی حلت عیال داد
 نمود و دیگر این جانب را از برادرزاده و کمال علی بستگی بود و ستمی ازین آن زمان بهر خاندان
 کسی دیگر فرزند نداد لهذا طبیعت این جانب از طرف دنیا سرگشته از اخبار و آنه گشته شد
 برادر کلان بنابر مقام ستمی رسیدیم دیدیم که در استقلال او کلان بهر یک سر و سرمه
 بنام نگشته بعد آن روزم خیالاتی چند در جرد و جوی اوده آخرین همین صلاح مقرر کردم که بنام
 هیچ نیست گوشتی بینی بهر خود باید ساخت که بآن موضع نامک بود و در قضا این جانب است
 در آن موضع تا زندگی باقی باشد قیام کنم و بر سر منبوی بابا کلان از دل خود سوگند نمود
 همین صلاح در اول خود مستقیم کردم و بهر باشندگان از که و بهر موضع مذکور را از خود
 راضی ساختم و گوشه قناعت گردیدم چونکه جز است ندیده نمی شود آنچه که خواست حق سبحانه
 و تعالی شود و بهر پسر بعد عرصه دوازه زمینداران سابق که از قوم جاث سکه موضع نامک
 بودند و با وجود برورش و خاطر او بر اصل خود رفت که و ستمی بر میان محکم بستند و در اخبار
 این جانب از وی مذکور شد و قریب بمقتدا و پنج دیدیم که هم قوم او شان بودند از همه مردم و مردم
 نشدند که بهر طوریکه شود این جانب با خارج سازند چنانچه جا مانده که از انواع انواع فیه و فیه

برپا ساختن این جانب مشتمل بر اوشان دیده همین خیال در دل خود نمودم که دیده دارا گذشت
 بکسی دیگر جای مکان جوینی بدست آورده قیام ساخته گوشه گیری قناعت گزینم و باز
 از شهادت اعدای این هم چشمان خود اندیشیده نمودم که همه ما خواهند گفت که از گواران اندیشه ساخته
 دید که جای قیام بود گذارنده دیگر جای نقد لیداز اجازت با مقابله اوشان شدم و طوطی گوشه
 گیری که از دنیا ناپدید بودم موقوف ساخته تا عرصه شش سال مقابله اندم درین عرصه
 و بهات جانان مذکوره و نیز دیگر کرم و از فضل حق سبحانه تعالی جانان من کوشیدم
 و نامم گشته از نان محتاج شده التماس آوردم این جانب نگاه بر بذواتی و شرارت اوشان
 ساخته نفوق قصصیات نموده و اودم جانچه در موضع نامک پور تا عرصه نه سال قیام ساختم آخر
 از فضل حق سبحانه تعالی کار بار آبخار و نفع پذیر گشته بعد آن از جمعی پوخر رسید که مهاراجه
 جی سنگه سولی بسبب ملک حرامی مستی چو مارام و ولایت حیات سپرده از جهان فانی حلت
 نموده و راجه رام سنگه سپهر راجه جی سنگه متوفی که بعد یک سال بود بجای پوخر خود وارث بوده چه
 گشت و راول پری سال چندین فوج را متفق ساخته بموجب حکم صاحبان حالیشان انگیز
 بهادری پوخر رسیده و نیز نوکس صاحبان کلان داخل جی پوخر شدند و چو مارام را
 سعه برادر او مقید ساخته بقلعه و سه کمر ستاندند و از زمان اینجانب فتن خود بجی پوخر صلح مناسب
 دانسته از مکان نامک پور روانه شده بجی پوخر رسیده از راول پری سال که از سابق دوستی پوخر
 ساختم راول موصوف از رسیدن اینجانب نهایت خوشنود شدند و یکبار با قصد سواران جاگیر
 و نقدی بمهره اینجانب نموده برای بنزد دست همی ملک جی پوخر رخصت نموده داده و چنانچه

اینجا از جی پور روانه شده دوره ملک جی پور نموده بند و بسته شده است و چون که اینجا
 رسیدند منتهی رسیدند و در حصار اول سری سال را طی کردند و اینجا رسیدند و اینجا
 بود و در حصار اول حصار منتهی بود و اینجا رسیدند و در حصار منتهی بود
 که صاحب جو مارام مذکور بود و حاضر گشته و قلعه شاهی و از آنکه بالای کوه بود و منتهی
 قیام و رزیده و قریب به هزار راجوت جنگی فراهم ساخته و سالان قلعه را بنیاد نهاده و کثرت
 جی پور را اول پیرال که مصداق ملک ساج جی پور بود و سایر پیران که در پیران بودند
 اینجا را همه یکی از جی پور را می خواندند و همین سگه مذکور رخت ساخته اینجا
 و در آنکه موصوف معراج از جی پور کوچ ساخته و مکان شاهی و از رزیده و در حصار
 و در آنکه پیران سگه از اینجا گفت که امر و زرق یک کس و زرق آمده و هورت یک شد
 جنگ نمودن است انصاف یعنی اینجا بر قلعه مذکور رفته و هورت مذکور شروع جنگ می نمود
 کوله های توپ سر نموده و در جی پور اینجا و در باز و نه گشته و وقت یک کس و زرق آمده
 و در مکان کور رسید و پنج عدد کوله توپ سر کرده و دوم بعد از اینجا پای داده شده و کله کرم
 یک قلعه پنجم و یک قلعه ششم و زرق و مذکور در جی پور و جی پور اینجا و قریب قلعه زیرین
 جی پور کوله توپ کلان بر دیوار قلعه زیرین و در شروع ساخته است و در جی پور
 تعالی وقت دو کله توپ گشته و در آن که سگه مذکور قلعه زیرین را گشته و در آن
 راج نشانی و دوم چون شب آخر گشت و افات را که اینجا از کشتان بلین با جماعت و
 و غیره افسران گفتیم که بر بالای کوه علامه سازند و نمایان شود و در اینجا ساخته و در آن

راجع بخش کنیم که اگر امروز جمله رکوبه بخوابد سند قلعه به بالای و به دست تابید سال هم دست بخوابد
 آنکه کتبان مذکور گفت که یک لیکن در سخت من است آنچه که حکم نمود و چون آن خواهم ساخت
 آخر این چهار کشتی بلیس کتبان اسم بخش مردمان بهرانی خود را گرفته جمله رکوبه شناختم از ر
 حق سجاد تنبالی را چهار کشتی است که گذشته قلعه مذکور است و اگر فرم تو چنین بود که در قریب
 یکبار از تو و حق قلعه گذشت و بعد از آن در وقت بعد از آن خبر دست قلعه مذکور بود و نایکمان
 شب گذشته بیدار خود در سینه از دم نمودم و روز دیگر از اینجا سوار شد و چون به دست بدم و از ر
 سیری به سال ملاقات شناختم چنانچه را اول جزو از اینجا نایکمان بودند و در سینه و ضعیف و ضعیف
 از طرف زیاده بر زبان آورد و بعد از آن اینجا را از اینجا شد و دست ضلع و ممر و اونی و غیره در دست
 ساخته چنانچه از اینجا بود و از آنکه در میان من و تو که رسیدیم و از آنکه در میان من و تو که رسیدیم
 کوچ نموده قریب به ضلع نهادیم و دو لیکن بود و در وقت که جماعت سپاهیان قریب به من شدند
 سوار شده در ره ساخت و دست و دست فصداری یکی اختلال بخوبی شده وقت و در وقت اختلال
 مذکور در دست سناجر از راج می بود که در فرم و از فریم الانام جانی مکان نهاده عال المستین در ضلع
 نبود و این سه رشته بود که در وقت فرج راج می بود و در ضلع و ممر و اونی می رسید فرج مذکور بود
 رفته در ره ساخته از ره محاله راج می گرفت اینجا را سه رشته بود و تصور رسیدند تا قریب موضع نهانیت
 چهار و بی فرج از اینجا در اندام و دو مکان محل شرعی نام و مکان کپری از آن تعمیر نموده دست
 کرده و دو دست و دست فصداری می بود که باید و شاید در ضلع باطله و در آمد و مبلغان
 سناجر می دوام و این سناجر فصداری سناجر محوس سه رشته از راج می بود و در وقت

۲۲۲
حصول کرده کریم بعد آن اینجاب ماه کوار کاتک یکم پور زخم در اول بری سال حضور
مصاحب اینجاب از حد زیادہ رضا منگشته و سبب متاخری منگشته اینجاب
منگشته نزد اینجاب رسیدن چنانچه در وقت کو قیام سال عالم گیر کردن بود که در صلح منگشته
زیاده تر قیام سال بودی اوده بود و لهذا استاجران بگفته منگشته منگشته منگشته
استاجران کو منگشته شده درجی پور رسیدن و بعد رعایا دیو بهات از کیمه و بهر منگشته منگشته
مردمان منگشته منگشته منگشته منگشته منگشته منگشته منگشته منگشته منگشته
انضیع از قتل منگشته منگشته منگشته منگشته منگشته منگشته منگشته منگشته منگشته
راول بری سال نزد اینجاب و تمام اوده و در وقت ملاقات اینجاب منگشته منگشته منگشته
بگفته منگشته منگشته منگشته منگشته منگشته منگشته منگشته منگشته منگشته
منگشته منگشته منگشته منگشته منگشته منگشته منگشته منگشته منگشته منگشته
و در من طلاق نیست علاقه پور اوالی و غیره اگر منگشته منگشته منگشته منگشته
راول پس اوم و اینجاب از جی پور بر سواری با لکی سور شده بری منگشته منگشته منگشته
و منگشته منگشته منگشته منگشته منگشته منگشته منگشته منگشته منگشته
منگشته منگشته منگشته منگشته منگشته منگشته منگشته منگشته منگشته منگشته
منگشته منگشته منگشته منگشته منگشته منگشته منگشته منگشته منگشته منگشته
منگشته منگشته منگشته منگشته منگشته منگشته منگشته منگشته منگشته منگشته
منگشته منگشته منگشته منگشته منگشته منگشته منگشته منگشته منگشته منگشته

راج گشت و مسمی سیوننگه که پسر کلان راول بری سال بود بجای پدر خود مقرر شده چنان
 راول و حضور صاحب اجرام سنگه بهادر شد و خلعت حضور مصاحب موجب در او
 انداج شده و فتنه چنانچه راول سیوننگه جی حضور مصاحب بهار که پسر چمن سنگه که پسر خود
 راول بری سال متوفی که از سابق مالک مکان جو مویو بود و برود و پدر خود علی کار
 راج جی پور میساخت حالاً هم بدستور سابق هر دو برادر کار بار ملک مالی راج جی پور قابض
 شدند و کار بار ملک مالی راج موصوف سرگرم گردیدند و موضع کالا کانه که پسر حد ملک
 راجه کرولی مالک بود و کرد و اگر داوله باقیمت یعنی زمین بگفته و کوهستان است و ساکنان آنجا
 قوم میغند و بد معاش و سبب ای قامت قلبی که راجه خود می دانستند بک حکم راج
 جی پور بجای نمی آوردند و خود را حاکم می شمردند و اکثری فوج راج جی پور را بهریت داده ملک
 دولت با معاودت برده بودند و عرضت قریب یکسال گذشته فوج راج جی پور چهار پلشن مع
 هشت ضربه چارم را نفر جماعت سپاهیان و هفت صد سوار از چهار پنج ماه بفاصله
 یک ماه موضع مذکور ویرانه شده هر چند که حکم نامحاجات راول بری سال در باب بنزدادون
 بنام افسر کلان فوج مذکور بی خبری میسر شدند و افسر کلان مذکور بن می نوشتند که ازین جمیعت
 هیچ شکرانی نتواند فوج دیگر نفر بسند آخرین فوج مذکور بی حصول مراد بعد چهار پنج ماه از آنجا
 بر گشته و متعلقه گواران ساکنان موضع مذکور بر بنظر سرور و پندار و بدین چنانچه مسمی
 که محال شده و مردان پلشن و چارم ضربت و بی چهل سوار از طرف اینجاب برای تحصیل
 زیادت ملایقه شدند و آن مقرر بود و قریب موضع کالا کانه مذکور سیده ویرانه ساخت که در آن

کوتاه اندیش ناتق بر دوزخ سپید و تفکیک الهی کرد و در کرم خان از راه عالی می رسیدی و ایشان با نجابت
 اطلاع یافت و وقت جهاد کمر بست و در نهایت قتل و کشتن با نجابت و نجابتی این نوشته فرستاد
 که آن نامه بعد از آنکه عالی استیجاب پیش از بر آمدن قاتل بر و ایشان رسید و معنی آن که کور را پس از
 اعمال شان سزا سپید و خواهد بود و چنانچه ایشان بنوعی در صدد تجاوز بر نیامد و وقتیکه با کسی باقی ماند
 از نیند بودن و این شده و در واقع خود و پیش از بر آمدن آن قاتل به قتل رسید و کرم خان سپید و
 دو کمر شری و هر چه کرم خان ششم فرزند و صید و کرم خان ششم کرم خان ششم کرم خان ششم
 مستحیث همراهی خود و کرم خان ششم و کرم خان ششم و کرم خان ششم و کرم خان ششم
 حمله فرموده و در آن زمان که کرم خان ششم کرم خان ششم و کرم خان ششم و کرم خان ششم
 حمله فرموده و در آن زمان که کرم خان ششم کرم خان ششم و کرم خان ششم و کرم خان ششم
 بر اثر زدن و پاره رانی و کرم خان ششم کرم خان ششم و کرم خان ششم و کرم خان ششم
 مذکور و با نینده و در آن زمان که کرم خان ششم کرم خان ششم و کرم خان ششم و کرم خان ششم
 مساوی و در آن زمان که کرم خان ششم کرم خان ششم و کرم خان ششم و کرم خان ششم
 از بر باد و ساینده و کرم خان ششم کرم خان ششم و کرم خان ششم و کرم خان ششم
 اسلحه و کرم خان ششم و کرم خان ششم و کرم خان ششم و کرم خان ششم
 کرم خان ششم و کرم خان ششم و کرم خان ششم و کرم خان ششم
 و در آن زمان که کرم خان ششم کرم خان ششم و کرم خان ششم و کرم خان ششم
 اسلحه و کرم خان ششم و کرم خان ششم و کرم خان ششم و کرم خان ششم

همان سیده قدیم بوسی جناب والده صاحبہ مظلہ حصول ساختم و عجب حال و بیادہ که
که بوقت دو گهتری شب گذشتہ که بارش باران میشد اینجا والده صاحبہ مظلہ بیک کتک
قلیله میساختم و برادر خود مظهر علیخان بر دیگر چارپائی بودند و در غرضه طعام برای خود آمده
اینجا برخاسته برادر موصوف تناول طعام نمودیم بعد تناول طعام بخدیت والده صاحبہ
عرض ساختم که بایان طعام خوردیم انصاحبہ تناول طعام فرماید و والده صاحبہ بسیار
فاج که یکایک رویده بود زبان یارحمی اب ادعبدان در معایج مصروف شدم و خیال
کردم که این بیماری فاج سخت است و عمر جناب لده صاحبہ ضعیف است باید دید که چه صورت بود
لہذا سواران پیاده را که در ستر بودند روانہ ہنڈون کرده دادم و اینجا بہ محلہ یک سوار دیگر
در ہماہن باندیم و معالجہ بیماری کردم از فضل حق سبحانہ تعالیٰ و در صفتہ بیماری لده صاحبہ
مظلہ بالکل رفع فرمودید آن از جناب لده صاحبہ رخصت شدہ مع یک سوار دیگر بطرف
ہنڈون ایہی شدہ میفرستم و از بارش باران رحمت الہی بہت پر از آب بود و سنگان رستہ بہ نظر
نمی آمد و قریب یک دیکندہ عمیق و فراخ و پر از آب بود و لہذا گدہ مذکور در شناخت نیابد
اینجا بہ سب سوار شدہ پیش از سوار دیگر میرفت کہ یکایک بہ من رال گدہ عمیق مذکور
آمده غرق شدہ و اینجا بہ علم شناوری از قدیم نبود و در آن حالت از سب گشتہ بعد
اسب اینجا بہ نالای آہ بدہ شناوری کہ وہ بکنارہ گدہ رسیدہ خواست کہ بدرود
چونکہ سب عمیق گدہ پائی ہا پس این سب بہین رسید و سبقی تمام کرد ازین بلع و این
شدہ در گرداب گدہ مذکور افتاد و در آن وقت اینجا بہ اناسیب غلطی شدہ و در تہہ گدہ آہ

بست من بزمین سیده باند در اخالت سخت طبع بطور سابق درست ماند و یک فرسخ صحرای
دوام روی بردم نماند و آن زمان البسته شده اندرون آب مذکور بپای امیر فخر که از آب گذر
مذکور بر سر آمد و لشکر حق سبحانه تعالی بجا آورد و باز بر حین سوار شده روانه گردیده
در میان نماند و بهندون رسیدیم و از بهندون جبرین بجای نور فخرم و از صاحبان باج ملاقات
ساختیم و برگشته بهندون برگشته و زیور و برگشته بهو بهستان جری گرفتیم و سوی آن یکی علاقه نمود
و غیره نیز در اجاره در شمس از راج گرفتیم و کار پرواز از آن طرف اینجا از سابق بهندون
و غیره بود و ملاقات بهندون و غیره و بجمع بود و برگشته و ملاقات نور اوای از سر نو نمود
می بایست بنابر آن از بجای نور سوار شده در ضلع نور اوای رسیدیم و تحصیل از آن غیر علم
از طرف خود مقرر نموده جای بجای سیم پرکات علاقه نور اوای مقرر شده بند و بست
مذکور قرار واقع کرده گرفتیم بعد آن بهندون فته درستی کار با تفصل نمودم بعد دو ماه دیگر باز
از بهندون بصلح نور اوای رسیدیم که خبر جانگاه واقعه بر اوزم کلان بهادر از مکان سیم رسید
اینچنین غم عالم رسید از احاطه قریه و تحریر و سیر و است و عمده سال گذشته از این جهان فانی
جاودانی رحلت فرمود و صرف یکده ختم شش سال گذشته رفتند و اینجانب مبلغان
بابت مستاجر خلافت بهندون علاقه نور اوای دام دام در راج داخل نموده فاعظم گرفتیم و درین
یک صاحب سیم راج صاحب بهادر اجبت مقرر شده در بجای پور رسید و باغ حاجی که از شهر کوچ
نه اسلحه یک کرده است قیام و رزیده یکی کار بار راج موصوف می ساخت اینجا علاقه بهندون
و غیره در شمس گذشته و دوم صرف علاقه نور اوای البسته مستاجر داشتم و طبیعت اینجا

خواست که علاقه جی پور با کل موقوف ساخته در مکان نانک پور رسید و قیام در زیدیه بابا
 عمر یاد الهی گذرانم آخر سمت مذکور از اینجا بمکان نانک پور رسیدم و مصباحان کج جی
 صاف نوشته فرستادم که آمدن اینجانب بعلاقه نومرواوی نخواست و مبلغان مستاجری
 علاقه مذکور بات ۱۹۶۴ دام دام داخل ساخته فارغی گرفتم حالادریخت او دیگر کسی در
 علاقه نومرواوی نفیریند آخرش صاحب جنٹ بهادر و مصباحان کج لاجر گشته بدیگر
 شخص مستاجر علاقه مذکور کرده فرستادند و اینجانب در مکان نانک پور قیام داشت و در
 از فضل الهی خوردار نوخال تو گشته اینجانب سجدات شکر حق سبحانه تعالی بجا آورده
 نامش امر او بهادر نهادم و هزار بار و بیست و سه نموده شادی خوشی جی نمودم و تیار می گان
 محل سرای در مکان نانک پور جاری ساختم و اکثر دیهات خرید ساختم غرضی که برای خوردار امر او
 طالع عمره مکان محل سرای عالی شان تیار کرده دادم و علاقه دیهات قریب نسبت هزار روپیه
 نموده درست کرده دادم و تازندگی انشاء الله آنچه که خواهد شد بفضل خواهم ساخت والا
 از تولد بخورد از موصوف پیغم علاقه دینوی میا کردن مثل مکان عالی شان محل سرای و باش دیهات
 و غیره منظور بود فقط و تا عرصه چهار ماه در مکان نانک پور قیام کردم و در عرصه موقوفها مصباحان
 کج جی پور پی پور پی طلب اینجانب رسیدند و سو ازین مکان کاکتسا و دیبا گردیده و بیک
 رسید لهذا اینجانب از نانک پور سو برگشته روانه شد و قطع میانه باها ساخته تر قلع کاکتسا رسیدم
 و از فضل حق سبحانه تعالی در عرصه موقوفه مذکور تسبیح گردید بعد از آن جی پور رسیدم و سابق ازین
 حاج صاحب بهادر از جی پور برخاسته رفت و محیر بهی صاحب بهادر جنٹ جی پور شده آمدند

و نیز صاحب موقوفات از بیعت بسیار رساند بود و در جای دیگر صاحب بیاد از
دوره و ملا خطه نمودن ملک بی نور گردید اینجا هم همراه گرفته از چو پور و او به بندم قطع
سازگاریها و دشمنیها و در هیات دیگر و خلاصه بی نور را ملا خطه میفرمودند و دیگر صاحب
نموده مرحمت فرموده بر مکان چو چو که از بی نور را خلاصه کرده است رسید از اینجا
از آنکه در آن وقت صاحب موقوفات آنرا می فرستاد و اینجا از مقام چو
و پیشینده به بیاد بی نور را هم رسانیدم و در وقت ملاقات بخوبی نمودم و قلعه مقام چو
سازگاریها و دشمنیها و در هیات دیگر و خلاصه بی نور را ملا خطه میفرمودند و دیگر صاحب
نموده مرحمت فرموده بر مکان چو چو که از بی نور را خلاصه کرده است رسید از اینجا
از آنکه در آن وقت صاحب موقوفات آنرا می فرستاد و اینجا از مقام چو
و پیشینده به بیاد بی نور را هم رسانیدم و در وقت ملاقات بخوبی نمودم و قلعه مقام چو

الکتاب فی احوال قرار واقعی مندرج میا ختم طوالت کتاب بسیار میکرد و بدین باعث سبب
نا فرضی بسیاری احوال گذشته مختصر ساختیم که پس من همین با و کار ماند و حال امر اینجاست
بجای دو سال گلی رسید و درین نسخه کتاب احوال چهل یکسال یعنی از سمت الفاتحه سال ۱۱۳۶
درج نمودم که خوانندگان را از حال مشرح آگاهی دست دهد بالله التوفیق و الا تمام تمام شد

برضا پریشان نظایر ارباب مجرب و خواطر صفا سر بر احباب خبرت محقق و مستتر
مباد که کتاب لطافت قباب اشرف نامه که آیات شرافت از فراوی آن طالع است و آثار
کرامت و مطاوی آن لایح در خوبترین احیان بهترین از ان تعلیم خسته رقم محمد نور
صاحب باب تمام محمد عثمان خان خورجوی در مکان فیض میان سعادت نشان مولوی محمد
محمد نصر الله خان صاحب دبی کلکتر علی گنده واقع فتح باغ از مخملات کول در تاریخ ختم شمر
ربیع الاول سنه ۱۲۹۱ هجری مطابق ۲۹ نور سنه ۱۲۹۱ عیسوی علی بنی نا و علیه
الصلوة والسلام بنوعی که ریخته خانه عین شامه و ملا و مشکین سواد سلاله شیخان مان
خلاصه فیاضان و در ان هدیم المثال فی الاقران جناب نواب محمد اشرف خان صاحب باد
مظله علی رؤس الخلدان این نسخه بلاغت و مجموع فضاحت بود بی شایسته تصرف و تبدل
ولی غایبه تحریف و تحویل علی ارسام یافت و حلیه الطبع پذیرفت الحمد لله الاول و آخر و طاهر